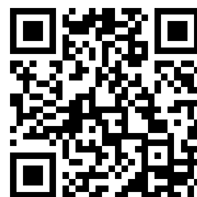
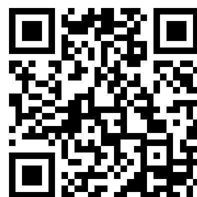

3 2044 019 268 051

VE RI
TAS

CATALOGUS CODICUM
ASTROLOGORUM GRAECORUM

CODICES
VINDOBONENSES

DESCRIPSIT

GUILELMUS KROLL

VI

BRUXELLIS
IN AEDIBUS HENRICI LAMERTIN
20, RUE DU MARCHÉ AU BOIS, 20

1903

CATALOGUS

CODICUM

ASTROLOGORUM GRAECORUM

BRUXELLIS
TYPIS POLLEUNIS ET CEUTERICK
37, RUE DES URSULINES, 37

CODICES

VINDOBONENSES

DESCRIPSIT

GUILELMUS KROLL

VI

BRUXELLIS
IN AEDIBUS HENRICI LAMERTIN
20, RUE DU MARCHÉ AU BOIS, 20

1903

BRUXELLIS
TYPIS POLLEUNIS ET CEUTERICK
37, RUE DES URSULINES, 37

CODICES

VINDOBONENSES

DESCRIPSIT

GUILELMUS KROLL

VI

BRUXELLIS
IN AEDIBUS HENRICI LAMERTIN
20, RUE DU MARCHÉ AU BOIS, 20

1903

PRAEFATIO

Catalogo Vindobonensi non multa habeo quae praefandi causa praemittam. Spero enim tot fasciculis emissis eis qui haec legunt morem nostrum describendi edendique satis cognitum esse. Fortasse igitur sufficiet dicere me in corrigendis vitiis levissimis, quae ex mutata pronuntiationis ratione orta erant, ita non fuisse cautum, ut talia plerumque ubi correxi ne commemoranda quidem putarem.

Ad superstitionem pertinentia quae in hoc fasciculo edidi quamquam ad ipsam astrologiam non attinent, tamen lectoribus haud ingrata fore spero, quoniam in dies magis cognosci videtur, quanti haec studia diu neglecta aestimanda sint quamque ne philologo quidem indignum sit talia manibus attrectare. Dorothei versus, quos diu in scrinio retinueram, nunc edens eam veniam peto, quae primo editori ab hominibus indulgentibus concedi soleat, ut non omnia videat; sed non diffido fore qui in hoc anecdoto ingenium experiantur.

Indicibus nostris qui utentur tenere velim nos singulis fasciculis indiculos tantum subiungere eo consilio, ut toto catalogo absoluto proprium indicum volumen conficiamus, quo etiam anonyma capita in ordinem digesta in uno conspectu ponantur; unde etiam ad historiam harum syllogarum cognoscendam aliquem fructum redundaturum esse speramus.

Describendorum codicum initium feci anno 1895, cum paucos dies Vindobonae versarer; iterum vere anni 1902 diutius ibi commoratus magnam partem operis absolvi; tandem nonnullos codices huc transmissos examinavi et quae describenda putarem descripsi. Qua in re egregia liberalitate et comitate me adiuverunt praefecti bibliothecarum et nostrae et Vindobonenses (ex quibus nomine laudo A. de Premerstein); in describendo codice 2 et anecdotis nonnullis, quorum partem aliquando ab ipso editum iri spero, optimae spei iuvenis Theodorus Blunk; in plagulis legendis Franciscus Boll et Franciscus Cumont indefessi huius operis socii, quibus quid debeam singulis locis adnotare non potui, multum me debere grato profiteor animo.

Praeterea egregio me devinxit beneficio W. de Hartel, qui institutioni publicae imperii Austriaci praeest, dum me certiorem facit catalogum codicum graecorum Austriae extra Vindobonam adservatorum parari a v. d. E. Gollob, qui schedas suas ad tres codices 15-17 pertinentes summa benignitate ad me transmisit.

Gryphiae kal. Maiis anni MCMIII.

W. Kroll.

CODICES VINDOBONENSES

---

1. Cod. phil. gr. 108. — Chartaceus, saec. XVI, foliorum 371, cm. 25 × 19. — Cf. Nessel, *Catalogus*, p. 63, Lambecius (editionem cito alteram a Kollario adornatam), VII, 557 (cui est n. 141).

F. 1. Zanatae Persae geomantia. Οἶκος ἕκτος. (Ἐν τῷ δ'ῳ τόπῳ στάμενος [pergit usque ad locum sextum decimum] — [des. f. 2] ὑπὸ ἑτέρου τεχνίτου τῆς νῦν πραγματείας). Cf. cod. Neapol. 19, f. 43 et *Catal.*, IV, p. 118, n. 1.

F. 2. Ὑποτάξω δὲ καὶ ἑτέραν σύνταξιν τῆσδε τῆς πραγματείας τῶν προγραφέντων ἐν οἴκοις ις' σχημάτων. (Χρὴ γινώσκειν, ὅτι οἷος ἂν οἶκος [pergit rursus per sedecim locos ad geomantiam Persicam pertinentes] — [des. f. 3v] οἴκων αὐτῷ συμπαραμαρτυρούντων). Vaticinatio fit ex figuris sex septemve punctorum velut ⁘ Similia usque ad f. 16v.

F. 17 ab alia manu. (Ἔστι δὲ καὶ ἔνατος οὐρανὸς λεγόμενος ἄναστρος — πραγμάτων τῶν μελλόντων προγνώσεως).

F. 17v pauca de periodo a manu rec.

F. 18 rursus a prima manu λείποι ἐκ τῶν ὄπισθεν φύλλα ς'· τὸ δὲ ἑῷον μέρος καὶ τὸ ἑσπέριον ἕκτον προσονομάζουσιν... agit de variis radiationibus, de septem planetis, de ἐπισημασίᾳ, de figura terrae, de climatis, de meteoris, quae ad astrologiam nihil attinent; des. f. 23v διὰ τὰς τοῦ ἡλίου ἀκτῖνας.

F. 24-28. Ἀρχὴ σὺν θεῷ καὶ ὁ πῖναξ ἀκριβὴς τοῦ παρόντος βιβλίου. Capita sunt σ'. Nonnulla in fine postea adiecta sunt. Pertinet hic index ad ea quae extant inde a f. 157v, ita tamen ut primo aliena admisceantur et a f. 175 demum series non interrupta capitum incipiat.

F. 28v man. rec. Χρὴ γινώσκειν καὶ περὶ οἰκοδεσποτίας κεφάλαια. Variorum antecedentis indicis capitum enumeratio.

F. 29. Folium ex alio libro insertum in margine characteribus magicis conscriptum. (Μιχαὴλ εἰ βούλει βοήθειαν ὑπὸ ἄνακτος [?] ἢ κοιράνου ἢ τινῶν τῶν ἐκ δήμων, γράφε — [formulae

magicae, des.] καὶ τότε πορεύου). In verso : Τὴν ἀπὸ ζῳδίου εἰς ζῴδιον κίνησιν — ὁ κύκλος αὐτῶν.

F. 30. Κανόνιον τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων ἐκτεθὲν κατὰ τολωνω δ (l. ἔτος ͵ςωνδ΄), Περσῶν δὲ ψιε΄ cum explicationibus — Ann. 1346-7 p. C. Cf. infra, cod. 7, f. 149 et cod. Angel. 29, f. 266.

F. 31. Περὶ τόπων τῶν ἀστέρων ἐφ᾽ οἷς χαίρουσι. (Ἡ Σελήνη εἰς τρίτον τόπον, ὅπερ θεᾶς — mox characteres magici et incantamenta inseruntur, maxime f. 32v talium plenum est).

F. 33. Ex alio libro insertum tabulam astronomicam et varias notas pessime conscriptas continet.

F. 34. Κανόνιον τῆς ὁμαλῆς κινήσεως τῶν ἁπλῶν ἐτῶν τοῦ Ἡλίου κατὰ Πέρσας. Sequuntur tabulae astronomicae variae usque ad f. 157.

F. 157v. α΄. <Περὶ τοῦ εὑρίσκειν τὸ ἔτος τῶν Περσῶν add. ex indice f. 24>. (Τὸ δὲ ἔτος τῶν Περσῶν ἄρχεται — [Des. in tabula f. 158v]).

F. 159. β΄. Ἡ κατὰ τρίγωνον μονομοιρία λαμβάνεται οὕτως — Des. in tabula f. 159v. Cf. cod. Flor. 8, f. 202v, est Heliodori.

F. 160. γ΄. Περὶ τὸ πόσον κινεῖται ἕκαστος τῶν ἀστέρων τὸ νυχθήμερον (Μετὰ τὴν ἐφημερίδων διδασκαλίαν — [f. 160v] ὁ δὲ Κρόνος δι᾽ ἐτῶν τριάκοντα). Cf. infra cap. ξ΄.

F. 160v. <δ΄.> Περὶ τῶν ἀστέρων σχηματισμῶν, ἐν ᾧ καὶ περὶ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν μερῶν (Ἔχει δὲ οὗτος [*sic*] τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου — [f. 161] σχηματισμὸν καὶ οὐδέτερον).

F. 162. Figura XII signorum varias radiationes etc. illustrans. ε΄. Κανόνιον περὶ τῶν πολευόντων καὶ διεπόντων ἀστέρων εἰς εὐσύνοπτον δήλωσιν τῆς τῶν πολευόντων καὶ διεπόντων ἀστέρων σκέψεως (Χωρὶς συναφῆς καὶ ἀπορροίας — [continet varias septem dierum horas sive faustas sive infaustas, velut septimi diei] ὥρα ε΄, ιβ΄ καὶ ιθ΄· ἡ Ἀφροδίτη διέπει· ἀποβολὰς καὶ ζημίας σημαίνει. — [Des. f. 163] ἐπάνοδον κατὰ [?] ἀσθενίας σημαίνει).

<ς΄. Περὶ Πετοσύρεος ὄργανον πρὸς Νεχεψῷ τῷ βασιλεῖ. ζ΄. Ψῆφος μαθηματικοῦ τοῦ Ποιθαγόρας καὶ ψῆφος ἑβδοματικὸς καὶ ἕτερος ψῆφος δόκιμος.> Add. ex indice, ipsa capita non extant.

Περὶ τοῦ πολεύοντος καὶ διέποντος τῶν ὄπιθεν εἰρημένων διδασκαλία (Ἐφ᾽ ἑκάστης γενέσεως — [f. 163v] τὴν καταρχὴν ποιείσθω).

Τὸ παρὸν κανόνιον κατ᾽ Αἰγυπτίων δεκανοὶ τρεῖς εἰς πρόσωπα τρία.

F. 171. Περὶ δυνάμεως τῶν ἀστέρων, περὶ οἴκους, περὶ ὑψωμάτων καὶ ταπεινωμάτων, περὶ τριγώνων ἡμέρας καὶ νυκτός, περὶ ὅρια

τῶν ε' πλανωμένων, περὶ δεκανοὺς προσώπων καὶ περὶ ἀνέμων (Ἀστὴρ κύριος οἴκου πέντε δυνάμεις ἔχει — [f. 171v] τρίγωνον τοῦ ἀνέμου βορᾶς).

F. 175. Post ornamentum. Ἀρχὴ σὺν θεῷ· (Περὶ τῆς ἀστρονομίας· ὁ Σὴθ ἐφεῦρε τὸ μάθημα τῆς ἀστρονομίας δι' ἀγγέλου τοῦτο ἐκδιδαχθείς — τὴν Βαβυλῶνα). Cf. Stephanus, *Catal.*, II, p. 182. In marg. η'. Ἀρχὴ σὺν θεῷ καὶ περὶ τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου (Τοῦ δημιουργοῦ τῶν ὅλων — [f. 176] τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν).

θ'. Περὶ τὴν τοῦ κόσμου γένεσιν καὶ περὶ ταύτης ὑπόδειγμα καὶ περὶ ἐπεμβάσεως, περὶ ὡροσκόπου, περὶ κλιμακτῆρος καὶ περὶ χρόνου ζωῆς (Τὴν δὲ τοῦ θνητοῦ καὶ ἐπιγείου κόσμου γένεσιν — [f. 177v] τὴν κυρείαν λήψεται οὗτος τῆς γενέσεως).

ι'. Ὅσα δεῖ προειδέναι τοὺς ἀρχομένους τοῦ κανόνος καὶ περὶ τῶν ε' κεφαλαίων τῆς κατὰ μῆκος Ἡλίου καὶ Σελήνης καὶ τῶν ε' πλανωμένων ψηφηφορίας (<Ἡ> μὲν λογικωτέρα ἔφοδος — [f. 179] μετὰ τοὺς ὅλους μῆνας ὑπελείφθησαν).

ια'. Ἀρχὴ σὺν θεῷ Ἀμμωνίου φιλοσοφου περὶ τοῦ ἀστρολάβου χρήσεως (<Ε>ἰ βούλει γινώσκειν τὴν τοῦ ἀστρολάβου μέθοδον — [f. 180v] περὶ τῆς μεθόδου τοῦ ἀστρολάβου). Cf. cod. Venet. 1 et Morelli, *Bibliotheca*, p. 184.

ιβ'. Ἰωάννου φιλοσόφου τοῦ Καματηροῦ περὶ τῆς τοῦ ἀστρολάβου χρήσεως καὶ τί τὰ ἐν ταύτῃ γραφόμενα (Παρέλαβεν ἀστρόλαβος ἐν ἐπιπέδῳ τούτου — [f. 182v] δέσποτά σοι προσλέξω). Cf. L. Weigl, *Stud. zu d. astrolog. Lehrged. des Ioh. K.*, Würzburg, 1902, p. 33.

ιγ'. Ἰωάννου Ἀλεξανδρέως τοῦ φιλοσόφ (*sic*) καὶ Φιλοπόνου περὶ τῆς τοῦ ἀστρολάβου χρήσεως καὶ τί τῶν ἐν αὐτῷ καταγεγραμμένων σημαίνει ἕκαστον (Προοίμιον. Τὴν ἐν τῷ ἀστρολάβῳ τῆς ἐπιφανείας |— [Capita sunt quattuordecim integra, etsi in fol. 185 lacuna esse perperam videtur; sed nil nisi librarii mutatio facta est. Des. f. 194v] καὶ πόσαι τούτου μοίρας διέστηκεν ἐπὶ θάτερα. τέλος). Cf. cod. Flor. 10, f. 279.

F. 195. ιδ'. Ἀρχὴ σὺν θεῷ καὶ περὶ ὡροσκόπου διδάξαι βουλόμενος (<Δ>ιαλαβόντες περὶ τῆς τῶν ὡρῶν — [f. 195v] ὑπὲρ γῆς μεσουρανούσας).

ιε'. Καὶ ἕτερον περὶ ὡροσκόπου (<Τ>οῦ ὡροσκόπου ζητουμένου — [f. 196] λεπτὰ πρῶτα σαράντα ὀκτώ).

ις'. Καὶ περὶ ὡροσκόπου διδάξαι βουλόμενος καί τῶν ἄλλων κέντρων ὧν ὡροσκόπος κατάρχει ἐπὶ πάσης καταρχῆς καὶ γενέσεως· ὃς καὶ βάσις καὶ προοίμιον λέγεταί τε καὶ ἔστιν (Καὶ οὐ μόνον τῶν κέντρων — [f. 196v] ὅτε δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ δεκάτου).

ιζ'. Περὶ ἀναγκαστικῆς μοίρας ὡροσκόπου δι' ἐφόδων φυσι-

κῶν (Τὴν δὲ κατὰ τρίγωνον μονομοιρίαν — [f. 197] ἐπὶ γενέσεως τυ<γ>χανόντων).

F. 197. ιη'. Περὶ ὡροσκόπου καὶ μοίρας ἀνατελλούσης αὐτοῦ, εἴπερ οὖν εἰσιν αἱ ὧραι ἡμεριναί (Αἱ [*vel* <Κ>αὶ] δοθεῖσαι ἀπὸ ἀνατολῆς — ἀνατέλλειν ἤτοι ὡροσκοπεῖν).

ιθ'. Καὶ περὶ εὑρέσεως ὡροσκόπου ἤτοι μοίρας ἀνατελλούσης νυκτός (Αἱ δοθεῖσαι ὧραι τῆς νυκτὸς — [f. 197v] ὡροσκοπεῖν καὶ οὐκ ἄλλον).

κ'. Καὶ περὶ ζῳδίου καὶ μοίρας αὐτοῦ μεσουρανοῦντος (Αἱ δὲ τοῦ μεσουρανοῦντος ζῳδίου — μεσουρανούσας ἁπανταχοῦ).

κα'. Ἕτερον περὶ ὡροσκόπου (Ὁ γὰρ τέχνης [τεχνικὸς?] ἀστρολάβος — ἐ<ν> νυξὶ μεγίσταις).

κβ'. Καὶ περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ θεματίου τὴν ἐκτροπὴν εἴ τι τὸ ἀνατέλλον ζῴδιον ἀπὸ τὸ ἀφανὲς εἰς τὸ ἐμφανὲς τὰς μοίρας καὶ ταχ ? αὐτοῦ καὶ λέγεται ὡροσκόπος (Τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου — [f. 198] ἤγουν εἰς τὸν ἕκτον οἶκον).

κγ'. Ὅρα καὶ τοῦτο χρήσιμον (Τούτων οὕτω τεθέντων — καιρικὴν ὥραν).

κγ' (*sic*). Ὅρα καὶ τούτῳ (*sic*) τέχνης μυστήριον (Ἐκ τῆς δηλώσεως οὖν — [f. 198v] δι' ὑποδείγματος φανερῶσαι).

κδ'. Ὑπόδειγμα τοῦ θεματίου ἐκθέσεως περὶ τῶν ιβ' οἴκων, καθῶς ὑποδειχθήσεται (Ἔστω οὖν ὁ ὡροσκόπος — [f. 199v] μέσον τούτων σχῆμα ἐστὶ διάμετρον).

κε'. Περὶ τῆς τῶν ιβ' τόπων πινακικῆς ἐπισκέψεως κατὰ τοῦ θεματίου (Τῶν ιβ' τόπων — [f. 203] προσυπακούειν ἐπὶ παντὸς ἀστέρος).

κς'. Κριτικὰ τῶν ζ' ἀστέρων σὺν τοῦ ἀναβιβάζοννος καὶ καταβιβάζοντος περὶ τῶν ιβ' τόπων τοῦ θεματίου κατὰ τοῦ γενεθλίου καὶ ἑτέρων πολλῶν ἀπὸ τοῦ Σέχελ Πέρσου βίβλον (*sic*). Εἰσαγωγὴ Κανικλίου ἐπισκόπου θαυμασία [1]. (Ἐν ὡροσκόπῳ τυχὼν ὁ ♄ [versus sunt byzantini duodecim syllabarum] — [des. f. 204v] καὶ ταῦτα βίβλος ἡ Βαβυλώνων γράφει).

κζ'. Καὶ περὶ κλήρου τύχης ἐν τοῖς δώδεκα ζῳδίοις. (Μυστηριώδεις ἀστέρων οὗτοι λόγοι· μάνθανε λοιπὸν καὶ περὶ κλήρου τύχης, ἅπερ ὁ Ἀπουμαξὰρ Βαβυλώνιος γράφει — [itidem versus sunt, des. f. 207v] ἔμαθες ἄρτι καὶ περὶ κλήρου τύχης).

κη'. Σοφωτάτου Οὐάλεντος [ὁ ἄλενδος cod.] ἐπεμβάσεις κατὰ

---

[1] Selech Arabs memoratur cod. Flor. 8, f. 303; Sechl in cod. Venet. 5 = *Catal.*, II, p. 137, 8. Σεχὲλ ὁ τοῦ Πασὸρ τοῦ Χαππ(οῦ?) τοῦ Ἰουδαίου laudatur a Theophilo in Cod. Paris. 2417, f. 33. — Auctor versuum est Iohannes Camaterus cf. Weigl, *l. c.*, p. 7.

θεματίου καὶ γενεθλίου (Ὁ Κρόνος ἐλθὼν εἰς τὸν ὡροσκόπον — [f. 210^{v}] ἀηδίας ἐμποιεῖ καὶ φόβους ματαίους).

F. 210^{v}. κθ'. Περί οἰκοδεσποτίας κεφάλαιον κατὰ γενεθλίου καὶ χρόνου ζωῆς κατ' Αἰγυπτίων (Τῆς [im. additur ὁ καὶ εἰς τὰ ρξη' καὶ εἰς τὰ λβ'] οἰκοδεσποτίας τρόπος — [citatur Paulus, des. f. 211^{v}] καὶ ἐν τοσοῦτον ἡ θεωρία).

λ'. Ἰδοῦ καὶ ἕτερον περὶ χρόνου ζωῆς (Μάνθανε τὰ νῦν τω προκειμένω λόγω [*sic*] — [f. 213] πάλιν εἴκοσι σὺν πεντάδα).

λα'. Καὶ περὶ τῶν τεσσάρων κέντρων κατάθεσις (Τὸ πρῶτον ὡροσκόπος — τὰ τούτου τετράγωνα).

λβ'. Περὶ οἰκοδεσποτίας ἕτερον καὶ περὶ χρόνου ζωῆς (<Δ>ιὰ γὰρ τῶνδε τῶν ὁρίων οἱ σοφοὶ τῶν Αἰγυπτίων — [f. 213^{v}] τῆς οἰκοδεσποτείας λόγων ὄντων).

λγ'. Μετὰ τὸ παραθεῖναι τὰ τῷ Πτολομαίῳ περὶ τούτου ῥηθέντα εὔλογον δὲ, φησί, καὶ τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις καὶ μάλιστα Δωροθέῳ ἐκθεῖναι — [f. 214] οἱ περὶ Πετόσιριν καὶ Νεχεψὼ καὶ ἐξ αὐτῶν Ἀντίγον<ος> ὁ Νικαεύς). Est Hephaest., II, 18. Cf. infra cap. νθ', ρξδ', VII.

λδ'. Περὶ χρόνων ζωῆς κατὰ τοῦ Πτολομαίου. (Ἐκτίθησι μὲν τὴν τοῦ Πτολομαίου λέξιν — [citatur Pancharius saepe, Porphyrius, des. f. 221] ἀποφαίνεσθαι περὶ βίου συντελείας. Καὶ Μανέθων δὲ ταῦτα εἶπεν ἐν τοῖς ἔπεσι περὶ χρόνων ζωῆς). Est Hephaest., II, c. 11.

λε'. Ἰωάννου τοῦ Καματηροῦ περὶ γενεθλίου βρέφους, περὶ χρόνων ζωῆς, περὶ εὐτυχίας καὶ δυστυχίας, περὶ κλιμακτῆρας καὶ ἑτέρων πολλῶν (Ὁ πρῶτος οἶκος κέκληται τοῦ μέρους τῆς ἑῴας — [f. 222^{v}] ἕξειως ὑπερήφανος καὶ πληρώμενος δόξης).

λς'. (<Κ>λῆρος τύχης, συνάμα δ' αὐτῷ κυρίῳ [versus sunt byzantini duodecim syllabarum] — [des. f. 223^{v}] ἤκουσας ἄρτι καὶ περὶ κλήρου τύχης). Ed. Miller, *Not. et extr. des mss.*, XXIII, 2, p. 103.

λζ'. Καὶ περὶ γενεθλίου βρέφους ἕτερον καὶ περὶ πόλεως φθορᾶ<ς> (Ἐπὶ δὲ τῆς γεννήσεως εἰ τύχωσι τοιῶσδε [versus sunt politici quindecim syllabarum] — [f. 224] πολλῶν πραγμάτων μεταβολήν [?]). Cf. Weigl, *Stud. zu Ioh. Kamateros*, p. 8.

λη'. Πῶς δεῖ εὑρεῖν τὸν χρόνον τῆς ζωῆς κατὰ τὰ πλι<ν>θεία τοῦ Οὐάλεντος Ἀντιοχέως (Ἐπειδὴ οἱ ἀρχαῖοι ἔδοξεν αἰνιγματωδῶς — [f. 224^{v}] τὴν ποσότητα τῶν χρόνων τῆς ζωῆς).

λθ'. Τοῦ αὐτοῦ Οὐάλεντος Ἀντιοχέου (*sic*) περὶ χρόνου ζωῆς τὸ κριτότερον (Εἰ δὲ θέλεις κατὰ λεπτῶν μαθεῖν ἀκριβῶς τοὺς χρόνους ζωῆς — [f. 225] ἀνεπιτηδειότητα τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν).

μ'. Καὶ περὶ κλιμακτήρων ἀναγκαιότατον κεφάλαιον (<Σ>υμ-

βαίνει δὲ τοὺς θανατηφόρους ἢ καὶ ἐπικινδύνους κλιμακτῆρας γίνεσθαι — [f. 225v] πρὸς τὸ οἰκεῖον κλίμα πραγματεύεσθαι δεήσει) = cod. Flor. 8, f. 207v, Heliodori ut videtur.

F. 225v. μα'. Μέθοδος κολλήσεως Ἡλίου καὶ Σελήνης καὶ ὡροσκόπου καὶ περὶ χρόνων ζωῆς (Ὡροσκοπικὸν περίπατον πραγματία ἔχει — [f. 226] καὶ τῶν τούτοις παραπλησίων).

μβ'. Καὶ περὶ τοῦ τῆς Σελήνης συνδέσμου (Ὁ τῆς σελήνης σύνδεσμος καταλαμβάνεται — ὡς οἱ σοφοὶ τῶν Αἰγυπτίων ἐτεκμήραντο) = cod. Flor., l. c., Heliodori ut videtur.

F. 226v. μγ'. Ἡφαιστίωνος περὶ καθολικῶν καταρχῶν (Τὴν καθολικὴν τάξιν — [f. 228] ἐμφανῆ τὰ λαθραίως πραττόμενα καθίστησιν) = Heph. III, 5. — Edidit Olivieri, *Studi italiani di filol.*, VI, p. 12.

μδ'. Περὶ ἧς ποιεῖται ἀπορροίας καὶ συναφῆς ἡ Σελήνη πρὸς τοὺς περιπολοῦντας ἀστέρας καὶ περὶ ἀποτελεσμάτων καὶ περὶ τῆς ἑπτακειρροίας (*sic*) λόγου (Τοῦ περὶ συναφῆς καὶ ἀπορροίας λόγου — [f. 229] ἥτις ἐστὶ τῶν ὅλων δηλωτική).

με'. Sine tit. (Τὸν δὲ πολεύοντα καὶ διέποντα ἐφ' ἑκάστης γενέσεως καὶ ἐπὶ πάσης ἡμέρας σκοπεῖν δεήσει διὰ τῶν ἀστέρων σφαιρικῆς θέσεως — [f. 229v] τὰ πάντα ἐπιγνωσόμεθα).

μς'. Περὶ δεσποτείας ἀλλήλων οἱ ἀστέρες καὶ <πῶς> χαίρουσι (<Δ>εσπόται ἀλλήλων λέγονται — [f. 230] εἰ δὲ ἡμερινοί, ὑπόγειοι).

μζ'. Περὶ χρήσεως τῶν κέντρων καὶ τῶν ἐπαναφορῶν καὶ τῶν ὑποκλιμάτων (*sic*) (Ὁ μὲν ὡροσκόπος δηλοῖ τὴν πρώτην ἡλικίαν — [f. 230v] ἔχει ἡ δωδεκάτοπος).

μη'. Περὶ μοίρας ὡροσκοπούσης ἐν τῇ συλλήψει καὶ περὶ χρωμάτων τῶν ζῳδίων καὶ τῶν ἀστέρων κατὰ τοῦ ἀνθρώπου (Μετὰ τὸ ἐκτεθῆναι τοῦ Πτολεμαίου μέθοδον αὐταῖς λέξεσιν ἐπάγει — [f. 232] ἐπὶ πάντων εὑρίσκομεν ἀληθεύουσαν) = Hephaest., II, 2.

μθ'. Πετοσίρεως περὶ συμφώνων τῶν τετραγώνων θαυμάσιον (<Ὑ>πολαμβάνουσι πάντες — ἔχοντες ἐστηριγμένοι?).

ν'. Περὶ ἐπὶ τῶν τεσσάρων κέντρων (<Ἐ>πάν τινες ἐπικείμενοι ὦσιν — ἠμαύρωσεν αὐτῶν τὴν δύναμιν).

να'. Περὶ ὑψωμάτων τῶν ε' ἀστέρων (Αἰγύπτιοι μὲν καλοῦσιν — [f. 232v] ἐλαττοῦσι τάς τύχας).

νβ'. Περὶ τοῦ γεννηθέντος βρέφους κατὰ Πτολομαίου (Ἔνθα ἐστὶ ἡ Cελήνη — ὡροσκοπεῖ ἐν τῇ σπορᾷ).

νγ'. Κανόνιον περὶ γενεθλίου, μᾶλλον δὲ τοῦ γεννηθέντος βρέφους (<Τ>ῆς ἀκριβοῦς εὑρέσεως — τῆς τοιαύτης χρείας).

νδ'. Περὶ τριγωνοκρατόρων εἰς δ' τρίγωνα δὲ (?) διαιρεῖται ὁ ζῳδιακὸς κύκλος (Τριγωνοκρατοροῦντας ἀρτίως μάθε [versus

sunt duodecim syllabarum] — [des. f. 233v] γαιῶδες ἀερῶδες, ὑδατῶδες).

F. 233v. νε'. <Camateri> (Ἐπεὶ δ' ἔμαθες οἰκοδεσποτῶν λόγους [versus sunt] — [f. 224] μηδὲ λέγετον [?] ὅτι κακὸς ὑπάρχει). Cf. Weigl., *l. c.*

νς'. <Camateri> (Θέλομεν λέξαι τεχνικῶς κατὰ μέρος τὸν πόλον — [f. 234v] τὸν τρόπον τούτων δέσποτα ἀστὴρ προσεπιτέλλει). Versus sunt quindecim syllabarum.

νζ' Περὶ τῶν τριγωνικῶν δεσποτῶν (Ἑκάστης οὖν τριγωνικῆς πλευρᾶς — ταπεινώματα τυγχάνει).

νη'. Ἐν τῷ περὶ πράξεως λόγῳ β' ὁ κυριώτερος τόπος (Ἐν μὲν τοῖς κέντροις τὸ μεσουρανὸν [*sic*] — [f. 235] καὶ σπόριμος λέγεται).

νθ'. Περὶ κεφαλαίων χρησίμων καὶ ἀναγκαίων (<O>ἱ τριγωνοκράτορες τοῦ ὡροσκόπου — [f. 235v] σκέπτονται δὲ τὰς γενέσεις οὕτως ὡς ἐκτίθενται οἱ περὶ Πετόσιριν καὶ Νεχεψὼ καὶ ἐξ αὐτῶν Ἀντίγον<ος> ὁ Νικαεύς). Cf. supra, cap. λγ'.

ξ'. Περὶ τὸ πόσον κινεῖται ἕκαστος τῶν ἀστέρων τὸ νυχθήμερον (<M>ετὰ τὴν ἐφημερίδων διδασκαλίαν — [f. 236] μάτην ἴσθι κοποιῶν [*sic*]). Cf. supra, p. 160, cap. γ'.

ξα'. Περὶ τέκνων κατὰ γενεθλίων αὐτῶν ἀτέκνους πολυτέκνους καὶ ὀλιγοτέκνους ἐνδείκνυσι (Σκοπεῖν δεήσει τὸν ε' — [f. 236v des. in sententia] καὶ εἰς τοῦ Παύλου εἰσαγωγήν· ἀλλὰ δὴ καὶ τοῦ Τιμαίου οὗτος?) Excidit ut videtur quaternio, cum quo haec perierunt capita :

<ξβ' Τοῦ Ἡφαιστίωνος περὶ ἀποτελεσμάτων παντοίων.

ξγ'. Περὶ τοῦ εἰδεῖν [-ῦν cod.] ἐὰν ἔστι πόλεμος.

ξδ'. Ἐν ποίῳ μῆνα (*sic*) τελευτήσει τις ἐπὶ ἑκάστης γενέσεως.

ξε'. Περὶ τοῦ εὑρεῖν τὸ ζῴδιον ἐν ᾧ ἐγεννήθη τις.

ξς' Περὶ τῶν ἀσυνδέτων ζῳδίων καὶ συμπάθειαν ἐχόντων πρὸς ἄλληλα.

ξζ'. Περὶ τετραγώνων συμπαθῶν καὶ ἀσυμπαθῶν.

ξη'. Περὶ τῶν ἀκουόντων καὶ βλεπόντων ζῳδίων.

ξθ'. Περὶ τῶν προστασσόντων καὶ ὑπακουόντων ζῳδίων.

ο'. Περὶ τῶν κατὰ σχῆμα τρίγωνον τετράγωνον ἑξάγωνον καὶ διάμετρον.

οα'. Εἰς τὸ περὶ ἀκουόντων καὶ βλεπόντων ζῳδίων μέρος τοῦ ἑτέρου [scr. τὸ ἕτερον].

οβ'. Περὶ τῶν κατὰ ἀπόστροφον καὶ συμπαθούντων ἀλλήλοις.

ογ'. Περὶ τῶν ἀσυνδέτων πρὸς ἄλληλα ζῳδίων.

οδ'. Κλαυδίου Πτολομαίου περὶ τῶν μετεώρων σημειώσεως.

οε'. Περὶ ἀποκλιμάτων καὶ τῶν τεσσάρων κέντρων καὶ μετὰ

ὑποδείγματος>. [Huius capitis extrema verba extant in f. 237] ἐνδέχεται αὐτοὺς ἀποτελεῖν τὰ οἰκεῖα, ὥσπερ ἐν τοῖς κέντροις ἢ ταῖς ἐπαναφοραῖς ἦσαν.

F. 237. ος'. Ἀποτελεσματικὰ εἰς τέσσαρας καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ (Ὁ ζῳδιακὸς κύκλος τέτμηται — [de Iove agitur in XII signis constituto, des. f. 239] εὔχεται δὲ ἵνα μὴ γένωνται σεισμοί). Cf. Zoroastrum in *Geoponicis*, I, 12.

οζ'. Τῶν δὲ ἀνθρωπείων μελῶν κυριευόντων τὰ ιβ' ζώδια (Κριὸς μὲν τὴν κεφαλὴν — φύσεων καὶ φάσεων).

οη'. Περὶ εὑρέσεως τῶν κύκλων τοῦ Ἡλίου (Κράτησον τὸ μικρὸν ἔτος — [f. 239v] οὐκ ἀριθμεῖταί ποτε).

οθ'. Ὁ ἰσασμὸς τῶν κανονίων (Τῶν μηνῶν ὁ ἰσασμὸς — καθῶς ἐπροείπομεν).

π'. Οἱ (*sic*) μεταβάσεις τοῦ ἡλίου ἀπὸ ζῳδίου εἰς ζῴδιον (Εἰς τὸν Κριὸν Μαρτίῳ ια' — ἔναρξις τῆς ἡμέρας).

F. 240. Θεοφίλου συλλογὴ περὶ κοσμικῶν καταρχῶν (Ἐξ ὧν μὲν κἀγώ, φιλομαθέστατε, ἀναγκαῖον ᾠήθην — ἀποτελέσματα καθὼς ὑπετάξαμεν). Editum in *Catal.*, I, 130, 22 - 131, 24.

πβ' <Theophili>. Περὶ ἀποτελεσμάτων τοῦ ἐνιαυσιαίου χρόνου· πῶς δεῖ σκέπτεσθαι τὰς μεταφορὰς τῶν χρόνων καὶ τὰ συμβαίνοντα ἐν αὐτῷ κατὰ τὰς δ' τροπὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ (Ἐπειδήπερ ἡ ἀρχὴ τοῦ χρόνου — [f. 241] καὶ ἀρχῆς τοῦ ἔτους). Cf. Boll, *Beitr.*, 92 et cod. Vatic. 318, f. 104 in *Catal.*, V.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ἐνιαυσιαί<ου> χρόνου· Θεοφίλου περὶ καταρχῶν (Τὴν τοῦ ἔτους ἀρχὴν — [f. 241] καὶ Τιμόχαρις καὶ οἱ περὶ αὐτούς) = *Catal.*, I, 129, 1 - 130, 21.

Pergit : Οἷς καὶ ἐγὼ ἑπόμενος ταύτῃ παραδόσει κέχρημαι — [f. 242v] καὶ οὕτως καθεξῆς περὶ τῶν λοιπῶν.

Καὶ περὶ τοῦ βασιλικοῦ κλήρου [-ους cod.] ἀναγκαῖον (Ὁ μὲν κλῆρος τοῦ βασιλέως — [f. 243v] δεῖ πραγματεύεσθαι). Cf. cod. Flor. 7, f. 145v.

πγ'. Καὶ περὶ τῶν τεταρτημορίων τοῦ ἐνιαυσιαίου χρόνου αὐτοῦ (Ἐπειδὴ μεταβολαὶ τοῦ ἔτους εἰσὶ τέσσαρες — [f. 246] ἀλλ' ὡς εὑρεθήσεται, οὕτως καὶ † ἐπὶμενοὶ).

πδ'. Κεφάλαιον περὶ γονέων (Μετὰ τὸ ἐκθεῖναι τὰ τῷ θείῳ Πτολομαίῳ — [citatur Dorotheus, des. f. 246v] ἐν θηλυκῷ ζῳδίῳ τὴν μητέραν). Redire videntur ad Heph., II, 4.

πε'. Περὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ μηνὸς καὶ ἡμέρας καὶ περὶ μεσουρανήματος (Ὅσα δὲ ἂν ἡ γένεσις ἔτη κατάγῃ — [f. 247] τὰ Λιβυκά εἰσι πλείω ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ). Heliodori, cf. cod. Flor. 8, f. 200.

πς'. (Τί δὲ ἡμᾶς κωλύει εἰπεῖν καὶ τὰς φύσεις ἑκάστου ζῳδίου — [f. 249] τὸ αὐτὸ εἶναι νόμιζε).

F. 249. πζ. Περὶ ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν ζῳδίων καὶ ἀρρενουμένων καὶ θηλυνομένων ἀστέρων· θαυμάσιον (Ἀρρενικὰ μὲν οὖν ζῴδια — [f. 249v] μὴ εἰρηκὼς αὐτῆς τὴν ἐνέργειαν). Est Antiochi cap. 1.

πη'. Περὶ τῶν ιβ' ζωδίων λοξικὴ κ[ίνησις?] παρὰ φιλοσόφου Ἀγαρηνοῦ Τεύκρου τοῦ Βαβυλωνίου· περὶ ὑψωμάτων καὶ ταπεινωμάτων καὶ οἰκημάτων καὶ τριγωνοκρατόρων καὶ δεκανούς (*sic*) γ' εἰς πρόσωπα γ' καὶ ἕτερα εἰς πλῆθος θαυμάσια· καὶ περὶ ἀνέμων· μοίρας λεπτὰ πρῶτα καὶ λεπτὰ δεύτερα (Ὁ ζῳδιακὸς κύκλος κινεῖται λοξῶς ἔχων τμήματα ιβ' — [descriptio XII signarum plenissima, des. f. 256] ῥαδίως ἀποβάλλων καὶ κτωμένους). Excerptum esse a Rhetorio factum demonstravit Boll, *Sphaera*, p. 5 sqq.

πθ'. Περὶ τῶν ζ' ἀστέρων κράσεων φύσεων φάσεων κρύψεων στηριγμῶν πρώτων καὶ δευτέρων· ἔτι δὲ καὶ περὶ καυμάτων καὶ ἀκρονύκτων καὶ τῶν λοιπῶν καὶ μετοχῆς ἀνθρώπων (Ὁ Κρόνος φύσεως ἐστιν ψυχρᾶς — [f. 258] ἐπὶ τετραγώνου πλευρᾶς ὑπάρχουσα).

F. 258v. ϛ'. Ἐν ἐπιτόμῳ παχυμερῶς περὶ τοῦ γνῶναι τὴν καθόλου περίοδον τοῦ χρόνου καὶ περὶ πολέμων διάταξις καὶ πρόγνωσις τὸ ἡττώμενον μέρος (<Ἰ>στέον ὅτι ὁ Κριός — [f. 259] ποῦ τυγχάνει καθ' ἑκάστην).

ϛα'. Περὶ τῆς ὥρας συνόδου καὶ πανσελήνου μέθοδος εὑρίσκειν ταύτην (Ὅτε πλεονάζει ὁ Ἥλιος — καὶ εἰς ἐρώτημα ὥρας).

F. 259v. ϛβ'. Περὶ τοῦ δωδεκατημορίου καὶ οἱουδήποτε εἴτε κέντρου εἴτε κλήρου (Τὸ δὲ τῶν ἀστέρων [τὸ] ιβ' μόριον — εἰς τὸν κριόν).

ϛγ'. Περὶ εὑρέσεως κλήρου Τύχης ὀρθούμενον καὶ μετὰ ὑποδείγματος (Ἀριθμεῖται δὲ οὕτως — [f. 260] τὴν ια' μοῖραν τοῦ Καρκίνου).

ϛδ'. Κεφάλαιον τῆς περὶ χρόνου διαιρέσεως (Ἔστι δὲ φησ' [aut φησί aut φύσις] μία ἐπιβολὴ — [f. 261] καὶ τὰ λοιπά).

ϛε'. Περὶ ὑετῶν ἀπὸ φωνῆς Σύρου τινός (Περὶ δὲ τῆς ἑκάστου γενομένης ἐπομβρίας — [f. 261v] τὸ αὐτὸ ποιεῖ). Cf. *Catal.*, I, 10 etc. Editum ibid., p. 131 ss.

F. 262. ϛϛ'. Περὶ τόπων τῶν ἀστέρων ἐφ' οἷς χαίρουσιν (Τόπους ἐφ' οἷς χαίρουσιν ἀστέρες μάθε — [initio sunt versus, tum prosa oratio, des.] εἰς ἀγαθοποιίαν).

ϛζ'. Περὶ τοῦ δωδεκατημορίου τῆς Σελήνης (Τὸ ιβ' μόριον ψήφισον — ἀριθμοῖς ἀφαιροῦσα).

F. 262v. ϛη'. Περὶ τῶν συνδέσμων ὅρα ἀναγκαίων καὶ περὶ ἐκλείψεως [?] (Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο — οὐ γίνεται).

ϛθ'. Τῆς Σελήνης σχηματιζούσης τοὺς ἀστέρας, τί δεῖ πράτ-

τειν καὶ ποιεῖν (Ἡ Σελήνη τρίγωνος τῷ Κρόνῳ — [f. 263] ἐπεὶ καὶ ἀσύμφωνα).

F. 263ᵛ. ρ'. Οἱ σοφοὶ τῶν Αἰγυπτίων ἐτεκμήραντο τῆς Σελήνης σχηματιζούσης τοὺς ἀστέρας, τί δεῖ ποιεῖν καὶ πράττειν (Ἡ Σελήνη ἑξάγωνος τῷ Κρόνῳ — [f. 264] ὁμιλίαν με διδασκάλους).

ρα'. Τὸ παρὸν κακόνιον κατ' Αἰγυπτίων γλώττης διαλαμβάνει οὕτως, ὅταν ἡ Σελήνη μεταβαίνουσα ἀπὸ ζῳδίου εἰς ζῴδιον καθεκάστ καὶ κατὰ τὴν φύσιν τῶν ζῳδίων, τί δεῖ ποιεῖν καὶ πράττειν ἔξωθεν τοὺς σχηματισμοὺς τῶν ἀστέρων (Τῆς ☾ οὔσης ἐν Κριῷ — [f. 264ᵛ] φλεβοτομὴν καὶ συρικόνην).

ρβ'. Περὶ τοὺς ἀπλανεῖς ἀστέρας ἐν τῇ ἀνωτάτω ὄντες σφαίρᾳ (Οἱ ἀπλανεῖς — [f. 265] οὐσίαν ὑγράν).

ργ'. Περὶ τῆς ὀρθώσεως τῶν ἐποχῶν Ἡλίου καὶ Σελήνης (Ἰστέον ὅτι κανόνια — ἀνώμαλοι λέγονται).

ρδ'. Περὶ ἀρρένων καὶ θηλυκῶν ἐν γαστρὶ βρέφους (Χρὴ ἡμᾶς τὸν ὡροσκόπον — ἄρρεν ἔχει).

ρε'. Κριτικὸν ἀστρονομίας περὶ σεισμοῦ τοῦ Ἡλίου ὄντος ἐν τοῖς ιβ' ζωδίοις διά τε ἡμέρας καὶ νυκτὸς τὸ μέλλον (Τοῦ Ἡλίου ὄντος ἐν Κριῷ — [f. 266] ὅσοι μεγάλαι).

ρς'. Περὶ τοξοφορίας κριτικὸν εἰς τοὺς ιβ' μῆνας (Ἐν Σεπτεμβρίῳ ἂν φανῇ τόξα — [f. 266ᵛ] ἰσχυρὰ φανήσονται).

ρζ'. Περὶ τοῦ γνῶναι τὸν σκοπὸν τοῦ ἐρωτῶντος καὶ περὶ τίνος θέλει ἐρωτᾶν (Ἴδε τὸν κύριον τοῦ ὡροσκόπου — [f. 267] ἡμέρας δὲ θηλύνεται).

ρη'. Περὶ τοῦ προσερχομένου σοι ἐρωτᾶν ποῖον σκοπὸν ἔχει (Τῶν προσιόντων μάλιστα — [f. 267ᵛ] ἀδυνατούνταις [*sic*] ταῦτα).

ρθ'. Ἀπὸ τῆς βίβλου τοῦ Ἀπομαξὰρ (*sic*) ἀναγκαιότατα κεφάλαια ἀπὸ δοκιμασιῶν (Εἶπεν ὁ αὐτὸς πᾶσαν εὐτυχίαν ἣν δίδωσιν ὁ θεὸς [permultae paragraphi breves plerumque ab isdem verbis : εἶπεν ὁ αὐτός incipientes] — [f. 268ᵛ] ἀντιστραφήσονται αὐτῷ μετὰ ταραχῆς). Spatium vacuum.

ρι'. Ἀρχὴ σὺν θεῷ καὶ περὶ ἐκλείψεως τῆς Σελήνης, ὅπερ χουσοὺφ κατὰ Πέρσας λέγεται κρύψεις (Τὰς ἐκτεθειμένας παρ' ἡμῶν μεθόδους — [f. 269] ἄχρι τέλους εὑρίσκομεν).

ρια'. Καὶ περὶ τοῦ Ἡλίου ἐκλείψεως, ὅπερ καὶ κατὰ Πέρσας χουσοὺφ ᾄδεται (Τὸ αὐθημερινὸν τοῦ Ἡλίου — [f. 269ᵛ] ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους).

ριβ'. Περὶ τοῦ ἀναβιβάζοντος διὰ τὴν ἔκλειψιν τὴν Σελήνης (Ἀφερειτ' [-αιρεῖται?] ἡ ἐποχὴ τοῦ καταβιβάζοντος — [f. 270] μέχρι τέλους ἐκλείψεως).

ριγ'. Περὶ τοῦ εἰδέναι εἰς τὴν ἔκλειψιν φωστήρων φωστήρων (*sic*) ἐν συνόδῳ πανσελήνῳ ἢ οὔ διὰ κανονίων τῶν

Ἀράβων (Προεκθέμενος τὰς ἐκλειπτικὰς μεθόδους — εἰ δ' οὖν οὐδαμῶς).

F. 270v. ριδ'. Περὶ ἀποτελεσμάτων τῶν τῆς Σελήνης ἐκλείψεων (Τῆς ☾ ἐκλειπούσης — ἐν τοῖς ὑποκειμένοις κλίμασιν).

ριε'. Περὶ τῶν ἐκλείψεως (*sic*) Ἡλίου τε καὶ Σελήνης καὶ κομήτων καὶ διάπτων ἀποτελέσματα καὶ περὶ χρωμάτων· τὰ τῶν ἐκλείψεων χρώματα πέντε εἰσίν· μέλαν ἐρυθρὸν ὑπόλευκον ἰοειδὲς καὶ χρυσοειδές· καὶ ἕτερον τὰ περὶ ἀνέμων (Ἀνέγραψαν δὲ οἱ παλαιοὶ Αἰγύπτιοι — [f. 273v] Μηδοῖς δὲ πρὸς ἀλλήλους πόλεμον). Ex Hephaest., I, 21.

ρις'. Περὶ τῆς καταλήψεως τῆς ἀρχῆς τῶν χρόνων καὶ τῶν μηνῶν τούτου, κατὰ ποίαν ἡμέραν εἰσέρχονται τῆς ἑβδομάδος (Κρατῶν τὰ ἔτη — τοῦ ζητουμένου μηνός).

ριζ'. Περὶ τῆς ἐναλλαγῆς τῆς τοῦ χρόνου ἀρχῆς, ἥπερ κατὰ δ' ἔτη συμβαίνει γὰρ τοῦ γίνεσθαι (Γινώσκειν δὲ χρὴ — εἰς τὸ τίλος τοῦ Ἐσφεντάτ).

ριη'. Περὶ εὑρέσεως τῆς ἡμέρας τῶν Περσῶν κατὰ τὸν ζητούμενον μῆναν (*sic*) τῶν Ἑλλήνων (Δεῖ τηρεῖν ἐν ποίᾳ — [f. 274] τοῦ ἑξῆς μηνός).

ριθ'. Περὶ τῆς ἐκβολῆς τῶν χρόνων τῶν Ῥωμαίων τῶν Περσῶν καὶ τῶν Ἀράβων διὰ κανονίων ἀπὸ τῶν χρόνων τῶν Σουλτανικῶν (Ἤρκει μὲν οὖν καὶ — [f. 274v] σαφῆ παραστήσει τὰ λεχθέντα).

ρκ'. Περὶ τῆς ὥρας καὶ τῶν κανονίων τῶν τεθέντων τοῦ χρόνου (Συντομίας οὖν χάριν — καθὼς ἄνωθεν εἴρηται).

ρκα'. Περὶ τὸ πῶς δεῖ εὑρίσκειν τὴν ὥρα<ν>, καθ' ἣν οἱ ἀστέρες μετὰ τὴν Σελήνην μοιρικῶς σχηματίζονται· ἐνταύτα (*sic*) ἐγένετο λήθ καὶ ἐγράφησαν ἀσυντάκτως τρεῖς ἐξηγήσεις (Περὶ τῶν ἀλλήλους σχηματισμῶν — [f. 275] πολλάκις εἴρηται).

ρκβ'. Περὶ τοῦ πῶς δεῖ εὑρίσκειν τὴν ὥραν, καθ' ἣν μοιρικῶς [?] οἱ ἓξ (*sic*) ἀστέρες πρὸς ἀλλήλους σχηματίζονται, οἷον ὁ Κρόνος, ὁ Ζεύς, ὁ Ἄρης, Ἀφροδίτη καὶ Ἑρμῆς (Ἡ τῆς κινήσεως ἑκάστου — [f. 275v] μεθόδου εὑρίσκειν).

ρκγ'. Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς ὥρας, καθ' ἣν μοιρικῶς σχηματίζονται οἱ μὴ κατ' εὐθεῖαν κινούμενοι ἀστέρες (Ἐπειδήπερ οὐ πάντες — [f. 276] πολλάκις εἴρηται).

ρκδ'. Περὶ τῆς ἐκβολῆς τῶν ὡρῶν τῆς ἡμέρας ὁποίου δή τινος κλίματος βούλει ἢ πόλεως ἢ χώρας ἀπὸ τῶν τούτου ἀναφορῶν (Αἱ ἅπαξ ἑνὸς χρόνου — ἐν τῇ τῶν ἐφημερίδων ἐκθέσει).

ρκε'. Περὶ τῶν ἑπτὰ κλήρων τῶν ἐν τῇ Παναρέτῳ. ὁ κλῆρος τῆς τύχης (Πρῶτος ὁ τῆς τύχης — [f. 277v] ἐν τῷ θεματίῳ [manus recentior nonnulla subiecit]) : ex Paulo Alexandrino. Cf. *Catal.*, IV, p. 81, n. 2.

ρκϛ'. Κεφάλαια ἀναγκαῖα περὶ τῶν κλήρων τοῦ θεματίου (Περὶ κλήρου Ζωῆς· ἀπὸ μοίρας Ἡλίου — [folium des. in medio enuntiato] ἐπὶ τὸν Δία καὶ ἄλλον [exciderunt ut videtur duo media quaternionis folia]). Capita perierunt haec :

<ρκζ'. Περὶ καθάρσεως καὶ ἐμέτου. Cf. Hephaest., III, 31.

ρκη'. Περὶ ἐρωτήσεως πότε γενήσεται τὸ ζητούμενον.

ρκθ'. Περὶ ἀγορασίας καὶ διδόντος>.

F. 278. ρλ'. Περὶ κριτηρίου (Ὡροσκόπος ἔσται ὁ κατήγορος — καὶ οὕτως ἀποφαίνου).

ρλα'. Περὶ αἰτήσεως χάριτος (Τοὺς αἰτοῦντας — γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν) = Heph., III, 25.

ρλβ'. Τοῦ Ἡφαιστίωνος περὶ θησαυροῦ (Εἰ ἐρωτηθῇς περὶ τόπου — τοῦ σαφηνισθέντος).

ρλγ'. Ἐπὶ παντὸς πράγματος ἐγχειρουμένου — [f. 278v] ἡ τούτου ἐγχείρησις).

ρλδ'. Περὶ ὁδοιπορίας (Βλέπε τὸν ὡροσκόπον — αἱ ἡμέραι ἀπὸ Ἡλίου).

ρλε'. Δωροθέου Σιδωνίου περὶ δανίου (Ἐὰν δανείσεσθαι — τὸ δάνεισμα ἔσται). Edetur infra.

ρλϛ'. Πῶς δεῖ ἄρχοντα καὶ δυνάστην τυχῇ [scr. ἐντυχεῖν] (Ἁρμόζει ἄρχοντι συντυχεῖν — ἀνεπιτεύκτως ἔχει).

F. 279. ρλζ'. Περὶ τοῦ δυσέκτου χρόνου (Ὁ δύσεκτος χρόνος — ὁ χρόνος δίσεκτος).

ρλη'. Περὶ τῶν πρὸς ἀλλήλους σχηματισμῶν τῶν ἀστέρων καὶ τῆς τούτων ὀνομασίας ἐκ τῆς τοῦ Ἡλίου ἐν ἐγγύτητι ἐποχῆς (Μετὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς ἐγχαράξεως — [f. 279v] ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων).

ρλθ'. Περὶ φάσεων καὶ κρύψεω<ν> στηριγμῶν πρώτων καὶ δευτέρων, ἔτι δὲ καὶ περὶ καυμάτων καὶ ἀκρονύκτων· ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ τοῦτ' ἔλαβον (Ὀνομάζονται οἱ ἀστέρες — ἑῷος ἀνατολικός).

ρμ'. Περὶ εὐλογίσεως νύμφης καὶ γάμου τελουμένου δοκίμιον (Τῆς Σελήνης οὔσης — [f. 280] διὰ τὸ εἶναι οἶκον τοῦ Διός).

ρμα'. Περὶ τοῦ γνῶναι εἰ ἔσται εὐθηνία (Στῆσον τὸν ὡροσκόπον — [f. 280v] ψυχρὸν καὶ ξηρόν).

ρμβ'. Περὶ τοῦ εἰδέναι πότε γενήσεται τὸ πρᾶγμα κατὰ Σελήνην ἕτερον (Ἴδε τὴν Σελήνην — δηλοῦσιν ἀγαθά).

ρμγ'. Περὶ τοῦ εἰδέναι εἰ συμφέρει οἰκῆσαι ἐν τόπῳ ᾧ θέλεις (Ὅταν καταλάβῃς — τὸ αὔταρκες).

ρηδ'. Καὶ περὶ τέχνης (Ἡ Σελήνη — διαμετρεῖ δέ).

ρμε'. Περὶ κεκρυμμένου πράγματος εἰ ἔστιν καὶ τί ἐστιν ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ (Εἰ ἐρωτᾶς ἰδὺν [*sic*] — [f. 281] οὐχ εὑρεθήσεται).

F. 281. ρμς'. Περὶ μετοικήσεως ("Οταν μέλλῃ τις ποιῆσαι — ὑπὸ καλοποιῶν μαρτυρούμενοι).
ρμζ'. Περὶ ἀρχιερώσεως, γενήσεταί τις ἀρχιερεύς (Ἐὰν ὡροσκοπῇ ὁ Ζυγός — τούτῳ διελεῖ).
ρμη'. Ἕτερον περὶ πράξεως καὶ τέχνης (Ὁ περὶ πράξεως — [f. 281^{v}] ἀμυδροτέραν ποιεῖ).
ρμθ'. Περὶ δορυφορίας τῶν ἀστέρων (Δορυφορία δ' ἐστὶν — [f. 282] τοὺς ἡμερινούς) = cod. Flor. 7, f. 134. Est Rhetorii, c. 23.
Περὶ συμφωνίας (Σύμφωνα δὲ — ἐνεργοῦσιν) = cod. Flor. 7, f. 194^{v}. Rhetor., c. 25.
ρν'. Περὶ δεκαταίας (*sic*) ἢ καθυπερτερήσεως (Ἔτι δεκαταία [pro ἐπιδεκατεία] — ἐπιθεωρεῖ) = cod. Flor. 7, l. c. Rhetor., c. 26.
ρνα'. Περὶ κακώσεως καὶ ἀχρηματίστων τόπων (Κάκωσις δὲ λέγεται — τοῦ μεσουρανήματος) = cod. Flor. 7, l. c. Rhetor., c. 27.
ρνβ'. Περὶ ἰδιοπροσώπου (Ἰδιοπροσωπεῖν λέγεται — [f. 282^{v}] τοῦ δὲ ὕψωμα) = cod. Flor. 7, l. c. Rhetor., c. 29.
ρνγ'. Περὶ ἀνταναλύσεως (Ἀντανάλυσις — χρηματίζοντες). Rhetor., c. 31.
ρνδ'. Περὶ τῆς τοῦ ἐνιαυτοῦ διαιρέσεως (Διαιρεῖται — εἰς Πλειάδων ἀνατολήν).
ρνε'. Τῶν δὲ ἀπλανῶν ἀστέρων ἐπιτολὴ γίνεται τοῦτον τὸν τρόπον· ἀνατολὴ πρὸ ε' εἰδῶν Μαΐων (Ἀπὸ Πλειάδων ἀνατολῆς — [f. 283] αἱ ἡμέραι ἀπὸ Ἡλίου).
ρνς'. Ἕτερον τοῦ θείου Πτολομαίου (Τῇ μὲν πρώτῃ μοίρᾳ τοῦ Κριοῦ παρανατέλλει — [f. 283^{v}] κράσεως Ἑρμοῦ). Cf. Boll, *Sphaera*, p. 82.
ρνζ'. Ἰδοὺ καὶ ἑτέρα κατάθεσις περι τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων (Τῇ νεομηνίᾳ τοῦ Ἰαννουαρίου — [f. 284] Κύων ἑῷος δύνει).
ρνη'. Ἐκ τῆς βίβλου τοῦ μαθηματικοῦ Ἡφαιστίωνος εἰδίως (?) ἔχον καὶ τοὺς λη' ἀστέρας (Κατάληπται δὲ καὶ ἡ τῶν ἀπλανῶν — [f. 285] Κρατήρ· Ἰχθύς· Δεσμά).
F. 285^{v}. ρνθ'. Περὶ συνελεύσεως ἀνδρὸς πρὸς τὴν γυναῖκα (Μέλλων δὲ — καὶ εὐδαίμονα). Cf. Heph., III, 10.
ρξ'. Περὶ ἐμπράκτων ὡρῶν καὶ ὀνείρων (Περὶ δὲ ἐμπράκτων — εἰ δὲ λ', ἀνέκβατα). Cf. Heph., III, 23.
F. 286. ρξα'. Περὶ τω (*sic*) πῶς ἄν τις γνοίη τὰς πεύσεις τῶν βο<υ>λομένων σκέψασθαι ἐκ καταρχῆς· ἀναγκαῖον (Γνοίη δ' ἄν τις — [f. 288^{v}] καὶ τῶν ὁμοίων) = Hephaest., III, 4.
ρξβ'. Κεφάλαιαι (*sic*) ρ' τοῦ σοφωτάτου Πτολομαίου, ἅτινα καὶ Καρποὶ ὀνομάζονται. [Des. f. 292]. Cf. cod. Flor. 3, f. 19^{v}.

F. 292v. ρξγ'. Στεφάνου φιλοσόφου Ἀλεξανδρέως ἀποτελεσματικὰ πράγματα πρὸς Τιμόθεον γραμματικὸν τὸν αὐτοῦ συμμαθητὴν κατὰ τοῦ φανέντος Μωάμεθ· δηλονότι καὶ προφήτην ἑαυτὸν ἐκάλεσεν· ἥτις ὑπῆρχεν τε τότε κατὰ Ῥωμαίων ἔτος ,ϛρκθ' εὐδαιμονοῦντος Ἡρακλίου τοῦ βασιλέως (Τοῖς ἤδη πεπονημένοις — [f. 299] τὴν τῶν κρατούντων ὠμότητα). Τέλος Στεφάνου τοῦ φιλοσόφου Ἀλεξανδρέως. = cod. Flor. 7, f. 240. Ex hoc codice aliisque ed. Usener ind. lect. Bonn, 1879/80.

ρξδ'. Septem exempla geniturarum : I. Ἔτους Διοκλητιανοῦ σδ'. — II. Ἑτέρα καταρχὴ περὶ σαβάνου ἄπωτος (*sic*) παιδίσκης. — III. Περὶ Λέοντος μικροῦ εἰ ἡμεροθῇ. — IV. Ἔτους Διοκλητιανοῦ μὴν Ἐπιφὶ κδ' ... — V. Ἑτέρα καταρχὴ τοῦ αὐτοῦ ὅτε εἰσῆλθε = *Catal.*, I, p. 100 sq. — VI. Ἐρώτησις περί τινος ἐν Σμύρνῃ περὶ πλοίου προσδοκωμένου = *Catal.*, I, p. 103 sq. — VII. Ἡφαιστίωνος ἀπὸ τοῦ τρίτου αὐτοῦ βιβλίου (Σκέπτονται δὲ τὰς γενέσεις οὕτως ὡς ἐκτίθε<ν>ται οἱ περὶ Πετόσιριν ... Geniturae I-IV et VII in appendice edentur.

F. 302. ρξε'. Ἐφεξῆς δὲ καὶ ἑτέρων γενέσεων μνημονεύσας τοιούτῳ τρόπῳ σκέπτεσθαι τοῦ ἐναῖς φησιν [citantur libri Salmeschiniaci] — βίου καὶ προκοπῆς = Hephaest., cf. f. 347.

F. 302v. ρξϛ'. Ἑτέρου δὲ σκέμματος κατὰ τὸ ἑξῆς ὁμοίως ἀρξόμεθα (Καὶ ὁ Κριτόδημος ταῦτά φησι — [f. 303] ζῴδιον καὶ κλίμα). Manus recentior de motibus planetarum nonnulla subiecit. —

F. 303v post ornamentum : ρξζ'. Ἀρχὴ σὺν θεῷ· εἰσαγωγὴ κατὰ μέρος ἀστρονομίας διὰ στίχου Ἰωάννου φιλοσόφου τοῦ Καματηροῦ πρὸς βασιλέαν Ἐμμανουὴλ τὸν Κομνηνόν· περὶ τὰ ιβ' ζῴδια etc. (Πρὸς ὕψος τέχνης ὥρμησα — [f. 338v ubi caput ρϙγ' des. in verba] καὶ μηνυτὰ σημείων). Cf. L. Weigl, *l. c.*, p. 8. —

ρϙδ'. Καὶ περὶ τῶν ἑπτὰ ἀστέρων τὰς φυσικὰς αἱρέσεις (Κρόνου. Ὁ μὲν οὖν Κρόνος ἀστὴρ μόνος τὴν οἰκοδεσποτίαν λαβὼν — [f. 339v] τὴν βλάβην ἐμποιοῦσιν).

ρϙε'. Τῶν τροπικῶν ζῳδίων ὡροσκοπούντων Κριοῦ Καρκίνου Ζυγοῦ Αἰγόκερω μὴ ἄψῃ ὁδοῦ — [f. 340v] ταῦτα δηλοῖ ἅπερ ὡροσκοποῦντα.

ρϙϛ'. Εἰς κεφάλαι<ον> ρ'. Ἡ δὲ τῶν ἡλιακῶν ἢ τῶν σεληνιακῶν εἴτε ὡροσκοπικῶν πραγματία ... Εἰς κεφάλαιον ρλε' τοῦ Ἡφαιστίωνος ... Εἰς τὰ ρξε' κεφάλαια τοῦ Πτολομαίου ... Ἐνταύτα (*sic*) καὶ ὁ Κριτόδημός φησιν... [f. 341] ζωογονεῖται καὶ ἀλλοιοῦται. Partim infra edetur.

F. 341v. ρϙζ'. Περὶ τὰς λέξειν (*sic*) τῶν σχημάτων (Ὡρονόμον λέγε ἐκεῖνον — λέγονται προηγούμενα).

F. 341v. ρϛζ′ (*sic*). Ἕτερον δωδεκατημόριον κατὰ γενεθλίου (Ὅταν ἐμπέσῃ τὸ — καὶ ὀλιγοχρόνια).
ρϛη′. Περὶ γυναικῶν ἐγκυμόνων ὅτε γεννωσ′ ἐκ παντὸς κρεῖσσον (Ἡ γὰρ Σελήνη καθ' ἑαυτὴν — [f. 342] τοῦ Αἰγοκέρου πέλει). Versus sunt Iohannis Camateri.
ρϛθ′. Περὶ τῶν ιβ′ ζῳδίων χρησίμων καὶ ἀναγκαίων κεφάλαια (Ὁ Κριὸς ζῴδιον ἀρρενικὸν — [f. 342v] δίσωμον).
σ′. Ἀναγκαιότατον κεφάλαι<ον> περὶ ἀτρόφων νηπίων καὶ περὶ χρόνου ζωῆς (Μετὰ τὸ ἐκτεθῆναι τὴν τοῦ Πτολομαίου λέξιν — [citantur Porphyrius, Antiochus, Apollinarios, Dorotheus, Critodemus, des. f. 344v] ζῴδιον καὶ κλίμα) = Hephaest., II, 10.

F. 345. Inscr. in marg. sup. minima : Ἀποτελέσματα τῶν ιβ′ ζῳδίων (Δὲ θηλυδμέη (?) — [f. 345v] σύ<γ>κρισιν σχήματα καὶ δυνάμεις). Folia 345 et 346 e compage soluta dubium num recte inserta sint.
ρξη′. Κεφάλαιον παρὰ τῶν Ἀράβων καὶ Αἰγυπτίων κατὰ γενεθλίου βρέφους καὶ περὶ χρόνων ζωῆς (Ὁ τῆς οἰκοδεσποτίας τρόπος — [f. 346] μεταβάλλονται εἰς ἀγαθοποιίαν).

F. 346v. Καὶ ἑτέρα κατάθεσις ἁπλοῦς διὰ γενεθλίου βρέφους περὶ χρόνων ζωῆς μεταγλωτισθὲν παρ' Αἰγυπτίων· παραδοὺς ἡμῖν ὁ σοφώτατος Παῦλος (Εὑρίσκεται δὲ παρὰ τοῦ — [des. in notas varias]).

F. 347. Τοῦ Ἡφαιστίωνος (Τοῦ θεματίου οἱ καταρχοί βλέπε — [citantur libri Salmeschiniaci, des. f. 348] βίου καί προκοπῆς). Cf. f. 302. Ex Hephaest., altero libro, cap. 18, f. 112, cod. Paris. 2417.

F. 348v vacuum est.

F. 349. Κεφάλαιον ἀναγκαιότατον παρὰ Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων περὶ οἰκοδεσποτίας κατὰ γενεθλίου βρέφους καὶ περὶ χρόνων ζωῆς καὶ τῶν λοιπῶν (Ὁ τῆς οἰκοδεσποτίας τρόπος — [f. 350] καὶ ἐν τοσούτῳ ἡ θεωρία).

F. 350v varia ex hoc ipso codice enotantur.

F. 351. Κρίσις κατὰ τῶν ιβ′ τόπον [vel τρόπον] τοῦ θεματίου διὰ τὸ τεχθὲν βρέφος τοῦ Παλαμήδους (Ὁ πρῶτος οἶκος — [f. 351v] ἰδίαις πράξεσιν ἀσχολοῦντας). —

F. 352. De horologio. ([Ex sequentibus, quae omnia recentia sunt, huc pertinet f. 353] Ὁ γεννηθεὶς ἐν ζῳδίῳ τῷ Τοξότῃ — αὐξινθήσεται [geniturae exemplum]).

F. 357. Ὁ μὲν πρῶτος δεκανὸς καλεῖται Παρχάμ — [f. 358v] σπλῆνα ὅλως ἢ ἧπαρ. Adpicti sunt decanorum characteres magici. Haec folia saec. XVII conscripta et postea inserta esse videntur. Totum caput infra edetur.

F. 359. Formulae et characteres magici.
F. 360. Περὶ πολιορκουμένων πόλεων (Δεῖ σκοπεῖν τὸν ὡροσκόπον etc.)
F. 361-362 characteres magici.
F. 362v. Sine titulo. Τῆς ☾ οὔσης ἐν Κριῷ — οὐ χυρουργῃς (*sic*).
F. 363-364v formulae magicae. In sequentibus astrologica pauca nullius pretii cum superstitionis illius aetatis reliquiis commixta sunt.
F. 371. Περὶ τῆς τῶν ζῳδίων ἀναφορᾶς (Τοὺς δὲ ζῳδιακοὺς χρόνους — [f. 371 des. in media sententia] ἀναιρέτας ἢ ἀφέτας).

2. Cod. philos. gr, 115. — Chartac., cm. 25 1/2 × 17, ff. 226, saec. XIII scriptus (ante annum 1241, v. f. 33v), ductibus magnis pulchrisque et atramento optimo. — Cf. Nessel, p. 70 sq. — Cum f. 1 perierit, index complet f. 2-5v et a cap. κζ' incipit. In f. 6v nonnulla postea conscribillata sunt, textus in f. 7 incipit in cap. ε'; quod folium cum mutilum sit, etiam prima verba amissa sunt, sed certum est esse hoc caput Ptolem., II, 7 [1]; legitur in f. 8 : Ὁ δὲ τῆς Ἀφροδίτης μόνος κύριός ἐστι τοῦ συμβαίνοντος. — F. 8v. Ὁ δὲ τοῦ Ἑρμοῦ τὴν οἰκοδεσποτείαν λαβὼν — τῶν ἐκλειπτικῶν τόπων πρὸς ὁπότερον τῶν φώτων.

F. 10. ς'. Περὶ χρωμάτων ἐκλείψεων καὶ κομήτων καὶ τῶν τοιούτων (Τηρητέον δὲ πρὸς τὰς καθόλου περιστάσεις καὶ τὰ περὶ τὰς ἐκλείψεις χρώματα — τοῦ ἔτους νουμηνίας ἁρμόζον ἂν εἰ προδιαλαβεῖν) = Ptolem., *Tetrab.*, II, 8.
F. 11. ζ'. Περὶ τῆς τοῦ ἔτους νουμηνίας (Ὅτι μὲν οὖν ἀρχὴν ταύτην εἶναι προσήκει — ὑπόλοιπον δ' ἂν εἴη καὶ περὶ τῆς ἐπὶ μέρους τῶν ζῳδίων φύσεως εἰπεῖν) = Ptolem., II, 9.
F. 12v. η'. Περὶ τῆς μερικῆς πρὸς τὰ καταστήματα φύσεως τῶν ζῳδίων (Τὸ μὲν οὖν τοῦ Κριοῦ δωδεκατημόριον — [f. 16] καὶ ταῖς ἐπὶ μέρους τύχωσι συσχηματιζόμενοι) = Ptolem., II, 10, 11.
F. 16. θ'. Περὶ τῆς τῶν μετεώρων σημειώσεως (Χρήσιμοι δ' ἂν εἶεν πρὸς τὰς τῶν κατὰ μέρος ἐπισημασιῶν προγνώσεις — [f. 16v] καὶ καθαρὰ φαινομένη καὶ μηδὲν ἔχουσα περὶ [*sic*]) = Ptolem., II, 12. Hic aliquid periit.
F. 17. Inc. vo ὑγραντικὸς εἰς τὰ προηγούμενα τῶν χηλῶν ἢ τοῦ Ζυγοῦ... deinde legitur inscr. : Σκορπίῳ· Ἀφροδίτη κυριεύουσα τῶν ὁρίων... Tum
F. 17v. Τοξότῃ· Ἀφροδίτη κυριεύουσα τῶν ὁρίων et deinde Αἰγόκερῳ· Ἀφροδίτη κυριεύουσα τῶν ὁρίων, tum Ἑρμῆς κυριεύων τῶν ὁρίων, postremo Ἑρμῆς κυριεύων τῶν ὁρίων τῆς συζυγίας ἐν τοῖς Ἰχθύσιν — [f. 22] καὶ στηρίζων, ἀσύμφερ (*sic*) ἡγεμόσι : — σκόπει τὴν ἐαρινὴν τροπὴν ὅταν ὁ Ἥλιος εἰσέρχηται — δύνα-

[1] De Ptolemaei textu, qualem hic codex exhibet, cf. Boll, *Sitzungsber. d. Münch. Akad.*, 1899, I, p. 84.

μιν τῶν κρειττόνων ἀποφαίνονται. Cf. tractatum editum in *Catal.*, IV, p. 83 sqq.

F. 24. Οὐάλεντος. (Ἐμοὶ δὲ οὐκ ἔδοξεν ὥς τινες κατὰ τὴν ἑπτάζωνον τὰ ὅρια ὑπέθεντο — καὶ πρὸς τὸν κύριον τῶν ὁρίων καὶ τῶν συνόντων αἱρετεῶν ἡ μαρτυρία, ἀποφαίνου) = Ptolem., II, 6.

F. 25. ι'. <Theophili>[1] Τὰ παραλειπόμενα τῶν κοσμικῶν ἀποτελεσμάτων τῆς τῶν φωστήρων συζυγίας ἀποτελέσματα (Κρόνος κυριεύων τῶν ὁρίων τῆς συζυγίας τῶν φώτων ἐν Κριῷ [pergit per omnia signa] — ἑῷος ἀνατολικὸς γαληνότατος καὶ εὔκρατος. Paris., suppl. 1241, f. 32.

F. 31. Ἀποτελέσματα τῶν ἡλιακῶν ἐκλείψεων (Ἥλιος ἐκλείπων ἐν τῇ πρώτῃ δεκαμοιρίᾳ τοῦ Κριοῦ...) = cod. Flor. 8, f. 271. Paris. ibidem.

F. 32v. ια'. Ἀποτελέσματα τῶν σεληνιακῶν ἐκλείψεων — [f. 33v] ἁρπαγὴν διὰ γῆς καὶ θαλάσσης) = cod. Flor. 8, loc. cit.; Paris. f. 33.

F. 33v. « Manus diversa et paululum recentior charta vacua abusa hoc die VI octobr. 1241. Chr. observatum adscripsit : Εἰς τὸ ,ςψν' ἔτος — καὶ ἀστέρες ». Usener, *Ad hist. astron. symbola*, p. 21.

F. 34. ιβ'. Ἀποτελέσματα τῶν πέντε πλανητῶν ἀστέρων κατὰ τὰ ζῴδια (Κρόνος εἰς τὸν Κριὸν τὴν μετάβασιν ποιούμενος — [f. 56] καὶ οὕτως ἀσύμφορος αὐτοῖς ἔσται) = Paris. f. 34.

ιγ'. [im. int. νότιον μέρος] Τὰ παραλειπόμενα τῶν καταρχῶν τῶν παρανατελόντων ἀστέρων ἀποτελέσματα ἐν πάσαις καταρχαῖς καὶ ἐρωτήσεσιν (Ὁ στάχυς Ζυγῷ μοίραις δ' λε' — [f. 58v] ἀρχόντων καὶ στρατηγῶν) = cod. Flor. 8, f. 231, τλζ'; Paris. f. 32. Καταρχαὶ διάφοροι (Ὡροσκόπος Λέοντι — [f. 68] ψόγον ἕξει ἡ καταρχὴ χάριν γυναικός) = cod. Flor. 8, f. 232; Paris. f. 31.

ιδ'. Περὶ δαιμονιζομένων καὶ ἐπιληπτικῶν (Σελήνη μετὰ Κρόνου ὡροσκοποῦσα — καὶ ἐπὶ συνοδοπανσελήνου καὶ τῶν διχοτόμων) = Paris. f. 40.

F 68v. ιε'. Περὶ λῃστῶν (Σελήνη καὶ Ἄρης καὶ Ἑρμῆς ἐπίκεντροι ὄντες — ὑπὸ κακοποιῶν θεωρούμενοι ψεῦδος δηλοῦσι) = Ibidem.

---

[1] Quae sequuntur usque ad νζ', f. 107, omnia ex scriptis astrologicis Theophili Edesseni (cf. *Catal.*, I, p. 129. n. 1) excerpta esse videntur, nam in codicibus Vatic. 212, f. 212 ss.; Paris., suppl. gr. 1241, f. 32 ss. eodem ordine partim inter Theophili opera servantur, partim in indice capitum Theophili enumerantur, quae in his libris nunc mutilis olim tradebantur. Plura de Theophilo in catalogo Romano mox edendo invenies.

F. 69. ις'. Περὶ θανάτου (Κλῆρος θανάτου ἀπὸ Σελήνης ἐπὶ τὸν ὄγδοον τόπον — μὴ θεωρούμενος θάνατον σημαίνει).

F. 69v. ιζ'. Κλῆρος αἰτιατικοῦ τόπου ἀπὸ Κρόνου ἐπὶ Ἄρεα ἢ ἐναλλὰξ καὶ ταῖς ἀπὸ τοῦ Ἑρμοῦ (Οὗτος ὁ κλῆρος ὑπὸ κακοποιῶν — τὴν τελείωσιν).

F. 70. ιη'. Περὶ συναφῶν καὶ ἀπορροιῶν τῆς Σελήνης (Σελήνη ἀπὸ Διὸς ἐπὶ τὸν Ἥλιον ἐρχομένη — δύνουσα δὲ μοχθηρὰν ξενιτείαν) = Paris. f. 41.

F. 71. ιθ'. Διὰ πόσου χρόνου γίνεται τὸ ἀποτέλεσμα (Σκεπτέον ἐν πάσῃ καταρχῇ — πληροῦται τὸ ἀποτέλεσμα). = Ibid., f. 41v.

F. 71v. κ'. Περὶ τοῦ γνῶναι ζῇ ἢ ἀπέθανεν (Ἐκ τοῦ ὡροσκόπου καὶ τοῦ κυρίου αὐτοῦ — λέγε αὐτὸν τεθνάναι) = Ibid., f. 42.

F. 72v. κα'. Περὶ φαρμακείας (Κακούμενος ὁ Ἑρμῆς φθόνον καὶ φαρμακείαν — ταχέως διαπίπτοντα καὶ σβεννύμενα) = Ibid., f. 42v.

κβ'. Πρὸς τὸ γνῶναι τί ἔχει ἡ ἐπιστολὴ ἀληθὲς ἢ ψεῦδος· ἢ ἐν δόλῳ γεγραμμένη· ὑπὸ <δούλου> ἐκομίσθη ἢ ἐλευθέρου (Τοῦ Αἰγόκερω ὡροσκοποῦντος ἢ τῶν Διδύμων — τῷ ὡροσκόπῳ ἀληθῆ καὶ βέβαια) = Ibidem.

F. 73. κγ'. Καταρχαὶ πρὸς τὰ ὅρια τῶν ἀστέρων πρὸς Κρόνον (Κρόνος ὡροσκοπῶν ἐν ἰδίοις ὁρίοις χαλεπὸς — [pergit per septem stellas] τῷ ἑαυτῆς οἴκῳ ἐναντιότητα σημαίνει).

F. 77. κκ'. Περὶ τοῦ ὑγιαίνει ἢ ἀρρωστεῖ (Σελήνη συσχηματιζομένη καλοποιῷ — νοσεῖν αὐτὸν λέγε).

Πότε σύλληψις γίνεται (Ζεὺς εἰς τὸν τοῦ Ἄρεως τόπον ὑπάρχων ἢ τετράγωνος ἢ διάμετρος ἢ τρίγωνος — τότε σύλληψιν γίνεσθαι λέγε).

κε'. Περὶ τῆς φυσικῆς τῶν καταρχῶν ἐνεργείας (Οἱ ἀστέρες ἐπίκεντρα ὀξυπραγίαν — [f. 79v, sunt extrema paginae verba] ἀπορρέουσα ὑγιῆ καὶ εὔρωστον σημαίνει). Hic folia quaedam excidisse videntur.

F. 80. (Inc. Καταρχῶν ὡς ἐπὶ γενέσεως καὶ τὰς — ἐπὶ πολ' τὰ ἀγαθὰ ταῖς δυστυχέσι).

F. 80v. κη'. Καθολικὰ παραγγέλματα (Καθόλου αἱ μὲν ἀπόρροιαι τῆς Σελήνης περὶ τῶν παρεληλυθότων δηλοῦσι — καὶ τοῖς φεύγουσι γίνεται ἡ καταρχή) = cod. Taur., ff. 37 et 73v.

F. 82. κθ'. Ἐξ ὧν ἡ Σελήνη καὶ οἱ ἀστέρες βλάπτονται (Χρὴ δὲ γινώσκειν ἐξ ὧν ἡ Σελήνη — τὰ τρίγωνα οὐ δοκεῖ ἀσθενῆ εἶναι) = cod. Flor. 12, f. 67v [1].

---

[1] Indico folia codicis Laurentiani vetustissimi, etsi scio haec pertinere ad excerpta Theophilea syntagmatis Laurentiani (Boll, loc. cit., p. 88 sqq.). Cf. indicem capitum Theophili in codice Vaticano 212 servatum qui in *Catalogo Romano* propediem edetur.

F. 83v. λ'. Περὶ συνοδοπανσελήνου καὶ καταρχῶν (Σύνοδοι καὶ πανσέληνοι ὑπὸ κακοποιῶν μὴ — καὶ βιαιοθανάτους εἶναι) = cod. Flor. 12, f. 68.

F. 84. λα'. Περὶ καταρχῆς (Ἐπὶ πάσης καταρχῆς σκόπει τὸ ζῴδιον — τὰ σχήματα κατανόει καὶ φύλαττε) = cod. Flor., loc. cit.

F, 85v. λβ'. Περὶ καταρχῆς (Καθόλου δὲ χρὴ παρατηρεῖσθαι τὰς καταρχὰς — ἡ καταρχὴ ἐν τῷ τοιούτῳ σχήματι). Cf. loc. cit.

λγ'. Ἄλλως περὶ καταρχῆς (Ὁ περὶ καταρχῆς λόγος καταλαμβάνεται ἐκ τῶν — διὰ τῶν ὑπερεχόντων προσώπων ταχέως τελειωθήσεται) = cod. Flor., f. 69.

F. 87. λδ'. Ἀποτελέσματα τοῦ ἀναβιβάζοντος καὶ καταβιβάζοντος (Ἐὰν ὁ ἀναβιβάζων γένηται μετὰ τοῦ Διὸς — οὔτε βλάψει οὔτε ὠφελήσει) = cod. Flor., loc. cit.

F. 88. λε'. Περὶ καταρχῶν τύπου (Ἀπὸ τοῦ ὡροσκόπου τοίνυν ληψόμεθα — τὸ γένος τοῦ τρόπου θεωρεῖται) = cod. Flor., f. 70.

λς'. Περὶ τῶν φωστήρων (Ἐπὶ πάσης καταρχῆς ἐὰν μὲν ὁ Ἥλιος — βασιλικώτατα ἔσται τὰ τῆς καταρχῆς) = cod. Flor., loc. cit., cum quo sequentia prorsus conspirant usque ad f. 107, cap. νη'.

F. 89. λζ'. Περὶ τοῦ Ἡλίου τοῦ ἐν τῇ καταρχῇ (Τὸν δὲ Ἥλιον χρὴ λαμβάνειν πρὸ λαμπρότητος τῆς καταρχῆς — τὰ τῆς καταρχῆς διατεθήσεται).

F. 89v. λη'. Περὶ τῶν ἐν ταῖς καταρχαῖς τῆς Σελήνης (Ὁρᾶν δὲ χρὴ τίνι τῶν <ἀστέρων> συνάπτει ἡ Σελήνη — ἀσημότητα τῆς καταρχῆς σημαίνει).

F. 91v. λθ'. Ποταπὴ ἡ καταρχὴ (Παρατηρητέον οὖν τὸν ἀνατολικὸν ὡροσκόπον — τὰ ἀποτελέσματα καταστοχάζεσθαι).

F. 92. μ'. Τί τὸ εἶδος τῆς καταρχῆς (Τὸ μὲν οὖν αὐτὸ τῆς καταρχῆς εἶδος — καὶ ἑσπερίων τῆς τῶν <ἀστέρων> θέσεως).

F. 92v. Διαίρεσις καταρχική (Στοχαζόμεθά γε μὴν — πρὸς τὰ αἰτιατικὰ ζῴδια).

F. 93. μα'. Περὶ στοχασμοῦ τῆς καταρχῆς (Ἡ τῶν ζῳδίων ἰδιοτροπία — ἀπλανεῖς ἀστέρας ἢ τόπους τοῦ ζῳδίου).

F. 94. μβ'. Περὶ τῆς δυνάμεως τῶν ἀποτελουμένων ἐκ τῶν ἀστέρων καὶ τῶν ζῳδίων (Ἰδία μὲν οὖν κατὰ τὴν οἰκείαν φύσιν — ταπειναὶ καὶ οὐδαμιναί).

F. 96v. μγ'. Περὶ τοῦ καταρχὴν κυριεύοντος (Ἐὰν γὰρ ὁ κυριεύων τῆς καταρχῆς — καὶ οὕτως κρίνειν τὰ πράγματα).

F. 97. μδ'. Ποταπὸς ὁ τρόπος τῆς καταρχῆς (Δεῖ σκοπεῖν τὴν Σελήνην ἐν ταῖς — καὶ δυσκατορθότερον).

F. 97v. με'. Ἐὰν ὠφέλιμόν ἐστι τὸ πρᾶγμα ἢ βλαβερόν (Ἐὰν ὠφέλιμόν ἐστι ἢ βλαβερὸν τὸ πρᾶγμα — εἰς τοὺς οἰκείους τρόπους).

F. 98. μς'. Περὶ τοῦ τρόπου καὶ τῆς δυνάμεως τῆς καταρχῆς (Τὸ

μὲν ποιὸν ἑκάστου τῶν <ἀστέρων> — οὕτως ἔχοντες ἀδύνατον).

μζ'. Κοινῶς περὶ καταρχῆς (Χρὴ σκέπτεσθαι τοὺς οἰκοδεσπότας — προανατέλλουσι τῆς τύχης).

F. 99v. μη'. Ἄλλως περὶ καταρχῆς (Οἱ μὲν ἐπίκεντροι <ἀστέρες> — ἀβλαβέστεροι καὶ μετριώτεροι).

F. 101. μθ'. Σύνοψις πινακική (Συντομώτατα δὲ ἂν βούλει — καὶ τὰ ἀποτελέσματα γίνονται).

F. 101v. ν'. Τὰ δύο κεφάλαια τῆς δωδεκατρόπου τῶν καταρχῶν (Τοῦ δευτέρου τόπου ὁ οἰκοδεσπότης — ἔκπτωσιν χρημάτων ποιεῖ).

F. 103. να'. Τὰ τρία κεφάλαια τῆς δωδεκατρόπου τῶν καταρχῶν (Ἡ Σελήνη κυριεύουσα τοῦ ὡροσκόπου — τῶν φίλων βλάβην ἕξει).

F. 104. νβ'. Τὰ τέσσαρα κεφάλαια τῆς δωδεκατρόπου τῶν καταρχῶν (Ὁ τέταρτος τόπος τῶν καταρχῶν — καταγνώσεις καὶ ψόγους).

νγ'. Καταρχὴ πότερον ἀληθὲς ἢ ψευδὲς τὸ πρᾶγμα (Τὰ στερεὰ ζῴδια ὡροσκοποῦντα — ἀποφαίνειν τὴν καταρχήν).

F. 104v. νδ'. Τὰ κεφάλαια τῆς δωδεκατρόπου τῶν καταρχῶν (Παρατήρει τὰ δύο φῶτα — περὶ ἧς ἠρωτήθης, αὕτη ἔγκυός ἐστιν).

F. 105. νε'. Εὐδόκιμος ἡ καταρχὴ ἢ οὔ (Ἔτι οὖν ἐν ταῖς καταρχαῖς — τῆς καταρχῆς τὴν ὑπόθεσιν).

F. 105v. νς'. Τὰ ἓξ κεφάλαια τῶν δώδεκα καταρχῶν (Στῆσον τὰ τέσσαρα κέντρα — ἡ Σελήνη μετὰ ἑνὸς τῶν συνδέσμων).

F. 106. νζ'. Τὰ ἑπτὰ κεφάλαια τῆς δωδεκατρόπου τῶν καταχῶν. Περὶ ἀνδρογύνων ἀτέκνων ποῖος αὐτῶν στεῖρος ᾖ (Λάβε τὸν ἄνδρα ἐκ τοῦ ὡροσκόπου — ἐπὶ ἑκάστης πράξεως).

F. 107. νη'. Ἰουλιανοῦ περὶ καταρχῆς. Editum in *Catal.*, I, p. 138.

F. 108v. νθ'. Περὶ καθολικῶν καταρχῶν (Ἐπὶ πάσης τοίνυν καταρχῆς δέον ἀκριβῶς σκοπεῖν — ἑκάστην πρόγνωσιν). Cf. cod. Flor. 7, f. 162v, et Flor. 8, f. 219, cum quo sequentia magnam habent adfinitatem.

F. 109. ξ'. Ἐνταῦθα περὶ ἐπιτηδείων ζῳδίων καὶ Σελήνης ἐπιτηρήσεων εἰς καταρχήν (Τὰ μὲν οὖν ὀρθῶς ἀνατέλλοντα ζῴδια — καὶ κατὰ καιρὸν δυνατοῖς) = cod. Flor. 8, f. 219v.

F. 109v. ξα'. Περὶ ἀγορασίας (Ὑποτίθεται εἶναι τὴν μὲν Σελήνην — καὶ καλῶς λήψεται).

F. 110. ξβ'. Περὶ εὑρέσεως ἀπολλωμένων (Ἔστω ὁ ὡροσκόπος ὁ ἀπολέσας — ἐν τῇ οἰκίᾳ εἶναι λέγε).

F. 110v. ξγ'. Περὶ κριτηρίων (Ὁ ὡροσκόπος ἔσται ὁ κατηγορούμενος, τὸ μεσουράνημα ὁ κριτὴς — καὶ οὕτως ἀποφαίνου) = cod. Flor. 8, f. 232.

F. 111. ξδ'. Περὶ δραπετῶν (Ὁ ἀποδιδράσκων ἐν τροπικοῖς — ἐποπτεύων εὐαλώτους ποιεῖ) = cod. Flor. 7, f. 186.

F. 111v. ξε'. Ὁμοίως καὶ περὶ κλεπτῶν (Οἱ κλέπται τὸν αὐτὸν τρόπον — ἕως ἀγαθοποιοῖς μεταριθμίζεται) = cod. Flor. 8, f. 232v.

F. 112. ξς'. Περὶ ὧν ἐρωτώμεθα φίλοι εἰσὶν ἢ ἐχθροί (Χρὴ σκέπτεσθαι τὰς συμπαθείας — ἢ τετράγωνον σχῆμα ἀσυμπαθῶς).

ξζ'. Περὶ ἀρρένων ἢ θηλυκῶν κυήσεων ἢ ἐγγαστρίων (Περὶ ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν ἐγγαστρίων — εἰ δὲ τεθηλυμένον, θήλειαν)

ξη'. Ὅταν ἐρωτώμεθα εὐδοκιμεῖ τις ἐν τῷ ἐλπιζομένῳ ἢ οὔ (Τοῦ κλήρου τῆς τύχης τοὺς λαχόντας — καὶ τὰς ἐπαναφορὰς προσνεύσεως) = cod. Flor. 7, f. 188v.

F. 112v. ξθ' Ἄλλως εἰ ἔχει ἐγγάστριον (Ὁ τοιοῦτος τρόπος ἐκ δύο τόπων — ἔχει ἐν γαστρί).

F. 114. ο'. Περὶ τοῦ ἄρρεν ἢ θῆλυ τὸ ἐγγάστριον (Ἥλιος ἐὰν γένηται τετράγωνος τοῦ κλήρου τῶν τέκνων — οὐκ ἀποβήσεται τὰ τῆς φήμης) = cod. Flor. 7, f. 187. — Apomasar laudatur. Cf. Usener, *Ad hist. astron. symbola*, p. 21, n. 2.

F. 117v. οα'. Ἑρμοῦ τοῦ τρισμεγίστου ἐπιλογὴ καθολικὴ τῶν καταρχῶν ἀπὸ τῆς Σελήνης οὔσης ἐν τοῖς δώδεκα ζῳδίοις. Edetur in appendice.

F. 118. οβ'. Τοῦ Ἀπομάσαρ. Περὶ ὡροσκόπου εἰσελεύσεως ἀπὸ ἀποδημίας (Ἐν ταῖς ἀπὸ ἀποδημίας εἰσελεύσεσιν — οὐ βλάψει) = cod. Flor. 8, f. 233v. Edidit Usener, op. cit., p. 21, n. 2.

F. 118v. ογ'. Περὶ ὑποστροφῆς ἀποδήμου ἀπὸ ἐρωτήσεως (Ἰδὲ τὸν κύριον τοῦ ὡροσκόπου — σύντομον λέγε τὴν παρουσίαν αὐτοῦ) = cod. Flor. 8, loc. cit.

οδ'. Περὶ συγκοπῆς ἱματίου καὶ φορᾶς [?] ἐν ὑγείᾳ αὐτοῦ (Μὴ συγκόψῃς ἱμάτιον — τῆς ὑγείας αὐτοῦ).

F. 119. οε'. Περὶ διαφόρων πραγμάτων Σελήνης οὔσης ἐν ἑκάστῳ τῶν ζῳδίων (Ἐν Κριῷ κακὸν — ἐν Ἰχθύσιν ὁμοίως).

ος'. Περὶ τοῦ ἐνοικίου (Κριῷ κακόν, Αἰγόκερῳ καλὸν — Ἰχθύσιν ὁμοίως).

οζ'. Περὶ ὀρυγῆς πηγάδων καὶ πακτεύσεως ὑδάτων (Κριῷ κακόν, Αἰγόκερῳ καλόν — Ἰχθύσι καλόν).

οη'. Περὶ κινήσεως καὶ ἀποδημίας (Κριῷ μέσον, Αἰγόκερῳ καλὸν — Ἰχθύσι κακόν).

οθ'. Περὶ ἀγορᾶς ψυχαρίων (Κριῷ κακὸν — Ἰχθύσι κακόν).

F. 119v. π'. Περὶ κοινωνίας (Κριῷ κακόν — Ἰχθύσι καλόν).

πα'. Περὶ ἀγορᾶς καὶ πράσεως (Κριῷ καλὸν — Ἰχθύσι καλόν).

πβ'. Περὶ φλεβοτομίας καὶ συκιάσεως (Κριῷ καλόν — Ἰχθύσι κακόν [?]).

πγ'. Περὶ γάμου (Κριῷ κακόν — Ἰχθύσι καλόν).

πδ'. Περὶ συνελεύσεως χάριν γονῆς παιδὸς ἀρρένου (Κριῷ καλὸν — Ἰχθύσι μέσον).

πε'. Περὶ ἀποκοπῆς βρέφους ἀπὸ τοῦ γάλακτος (Κριῷ κάκιστον [?] — Ἰχθύσι μέσον).

F. 120. πς'. Περὶ διαδοχῆς [an διδαχῆς?] τέχνης καὶ λόγου (Κριῷ καλὸν — Ἰχθύσι καλόν).

πζ'. Περὶ λουτροῦ (Κριῷ καλὸν — Ἰχθύσι καλόν).

πη'. Περὶ συγκοπῆς ἱματίου καὶ ἐνδύσεως αὐτοῦ (Κριῷ καλὸν — Ἰχθύσι μέσον). Cf. Apomasarem, cod. Angelic. 29, f. 67, σια'.

πθ'. Περὶ ἀποστόλου γραμμάτων καὶ ἀποκρισιαρίου (Κριῷ καλὸν — Ἰχθύσι μέσον).

ϙ'. Περὶ βοηθήματος (Κριῷ κακὸν — Ἰχθύσι καλόν).

F. 120v. ϙα'. Ποταπὸν ἕξει τέλος ἕκαστον τῶν πραττομένων γνῶναι οὕτως (Ἐπιβλέπου τῆς Σελήνης τὰ φῶτα — αἱ διὰ τοῦ κέντρου ἀγόμεναι πλευραί) = cod. Flor. 12, f. 82v.

F. 122v. ϙβ'. Περὶ εἰσόδων ἀνθρώπου (Λαβὼν διὰ δακτύλων τὸν ὡροσκόπον — δηλοῖ σκέπτεσθαι αὐτόν). Hic finis f. 122; deinde unum folium excisum.

F. 123. Inc. τυγχάνει. ὡσαύτως καὶ ὅτε ὀλιγοδρομεῖ — ἐν αὐτῷ τῷ θαύματι διαμένῃ.

F. 123v. <ϙε'.> Περὶ κατηγοριῶν (Ἐάν τις κατηγορεῖν βουληθῇ — ἐκεῖνος κρατήσει, ὃν σημαίνει) = cod. Flor. 8, f. 234.

ϙς'. Περὶ εὑρέσεως χρόνου τοῦ ἀποτελέσματος περὶ οὗ τις ἐρωτᾷ (Ἐὰν ζητῇς εὑρεῖν μετὰ πόσας ἡμέρας — τὰ δίσωμα μῆνας).

F. 125v. ϙζ'. Περὶ ἐγγύης (Εἰ δὲ βουληθῇς μὴ ἐγγυήσασθαί τινα — ἐνόχλησιν ἐκφεύξῃ).

ϙη'. Πῶς δεῖ γνῶναι τὸν συντυγχάνοντά σε διὰ ποῖα κεφάλαια θέλει ἐρωτᾶν (Ἐπὶ ἑκάστης καταρχῆς — περὶ δίκης ἐστὶν ἡ ἐρώτησις) = cod. Flor. 8, f. 234v.

F. 127. ϙθ'. Περὶ δραπετῶν Μαξίμου (Σελήνη Κριῷ· ὁ φεύγων ταχέως εὑρεθήσεται ἢ καὶ — μετὰ πόσας ἡμέρας εὑρεθήσεται ὁ δραπέτης) = cod. Flor. 8, f. 235.

ρ'. Περὶ ἀγορασίας δούλων ἀρρενικῶν ἢ θηλυκῶν (Σκέπτου οὕτως· εἰ μὲν ἄρρεν — οὐκ ἀγαθὴ ἡ ὤνησις) = cod. Flor., loc. cit.

F. 129v. ρα'. Καὶ πάλιν περὶ δραπέτου μετὰ τῶν προγραμμάτων πάντων (Σκόπει καὶ τοὺς ἐκλειπτικοὺς — γῆν φανεροῖ).

ρβ'. Περὶ τῶν ἐν δεσμοῖς Μαξίμου (Σελήνη Κριῷ Διδύμοις Καρκίνῳ Λέοντι ὁ δεθεὶς πολὺν χρόνον δεθήσεται — ἐν τοῖς δεσμοῖς) = cod. Flor., loc. cit.

F. 130. ργ'. Πότε δεῖ γράμματα πέμπειν (Ὅτε γράμματα πέμπεις — τῆς βουλῆς οὐκ ἀποτύχῃς) = cod. Flor., loc. cit.

ρδ'. Περὶ αἰτήσεως (Ὅτι ἡ αἴτησις ἡ Σελήνη ἐστὶ — καλός ἐστι καὶ μάλιστα ὁ Ζεύς) = cod. Flor., loc. cit.

F. 130v. ρε'. Περὶ τοῦ γνῶναι τοῦ δεῖνος ὁ δοῦλος ἢ καὶ ὑπηρέτης φίλος ἐστὶν ἢ ἐχθρός (Λαβὲ τοῦ ιβ' τόπου τὸν κύριον — τὸν περὶ οὗ ἡ ἐρώτησις) = cod. Flor.. f. 236. Consensio eadem est usque ad f. 159, cap. ρμε'.

F. 131v. ρς'. Περὶ ἐξοριζομένων (Ὅτε τὸν ἐξοριζόμενον — καὶ τοῦ μεσουρανήματος).

F. 132. ρζ'. Περὶ φυγόντος καὶ ἀποδημοῦντος (Ἐπὶ ἀποδημοῦντος ἐπεὶ — ἀγαθοποιὸς οὐ κρατεῖται).

ρη'. Περὶ δικαστηρίου (Πρὸς δίκας μέντοι γε — ὀλέθριος γίνεται).

F. 132v. ρθ'. Περὶ ὅρκου (Μετέρχονται οἱ ὅρκοι — οὐ ποινηλατοῦνται). Deest in cod. Flor. 8.

ρι'. Περὶ φλεβοτομίας καὶ πάσης χειρουργίας (Δεῖ δὲ ἐπὶ πάσης φλεβοτομίας — πάσης λοιπῆς χειρουργίας).

F. 133. ρια'. Περὶ καθάρτρων (Ἐπὶ δὲ καθαρσίων — στρόφους ποιεῖ).

F. 133v. ριβ'. Περὶ ἀρρώστων καὶ κατακεκλεισμένων ἐν φρουρᾷ (Ὁ κύριος τοῦ ὡροσκόπου — καὶ σκέπτου ὥς σοι προείρηται).

F. 134v. ριγ'. Περὶ νοσούντων (Ἐπὶ νοσοῦντος δεῖ λαμβάνειν — εἰ δὲ τρίγωνος ἢ ἑξάγωνος αὐτοῦ, ἀγαθόν).

ριδ'. Περὶ κατακλίσεως (Λαβὼν τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν — [f. 137] ἐνίοτε δὲ καὶ ἀθεραπεύτους).

ριε'. Περὶ νόσων (Σελήνης ἐν Κριῷ οὔσης ὁ κατακλιθεὶς οὐ τελευτήσει — [f. 138v] καὶ ἐποδαγρικαὶ [*sic*] ἐπισφαλεῖς καθίστανται).

ρις'. Περὶ ἀστέρων (Σελήνη μετὰ Διὸς [cod Flor. falso lectus est] ἢ Ἀφροδίτη ἢ Ἑρμῆς ἐπικουφίζει τὰς νόσους — [f. 139] τὸ αὐτὸ σχῆμα σημαίνει διὰ θερμασίαν).

ριζ'. Αἱ φάσεις τῆς Σελήνης (γ' ☾ ⊜ ἰσόμοιρος — [f. 139v] διχοτόμος ἐστὶν ἡμερῶν εἴκοσιν). Deest ut vid. in cod. Flor.

ριη'. Περὶ τῶν ἑπτὰ ἡλικιῶν (Πρώτη ἡλικία Σελήνης — ἑβδόμη ἡλικία Κρόνου). Deest in cod. Flor.

ριθ'. Περὶ τεχνῶν διδασκαλίας (Σελήνη Κριῷ Ἰχθύσιν — [f. 140] τῷ Ἡλίῳ ἢ διαμετρεῖ).

ρκ'. Περὶ χειρουργίας (Τὰς δὲ χειρουργίας τῶν μελῶν — [f. 140] Ἰχθύες ποδῶν ἄκρων).

ρκα'. Περὶ ἐμέτου καὶ καθάρσεως (Τοὺς δὲ ἐμέτους καὶ τὰς καθάρσεις — ἐν τῷ καταβαίνοντι συνδέσμῳ).

ρκβ'. Περὶ κρυφιμαίων [1] (Κρυφιμαία τῆς Σελήνης συνοδευού-

---

[1] Post hoc caput manus prima numeros addere omisit et rursus coepit a cap. ρλδ' cui falso indidit notam ρκγ'. Sed manus altera studio laudabili et omissos numeros supplevit et falsos inde a cap. ρλδ' correxit; quamobrem huius, non prioris manus, numeros in usum voco.

σης — [f. 141] πρᾶσσε ἐν Ὑδροχόῳ, ἐν Ἰχθύσι μή). Hoc caput et seq. usque ad ρκε' desunt in cod. Flor.

ρκγ'. Περὶ τοῦ ἐχθροῖς ἐπιτίθεσθαι (Τῆς Σελήνης οὔσης Κριῷ Διδύμοις Καρκίνῳ — ὡροσκοπούντων μετὰ καὶ ἀστέρων).

F. 141^v. <ρκδ'.> Περὶ ἐπιθέσεως ἐχθρῶν (Σελήνης μόνης οὔσης ἐν τοῖς ὑποτεταγμένοις ζῳδίοις — ὅταν σὺν τῷ τοῦ Ἄρεως ἡ Σελήνη ᾖ).

ρκε'. Περὶ τροπῆς (Δέον τηρῆσαι τὰ ἀπὸ Ἀδὰμ ἔτη — [f. 142^v] τὸ δὲ τέταρτον ψυχρὸν καὶ ὑγρόν).

ρκς'. Ἔτη μέγιστα καὶ μέσα καὶ ἐλάχιστα (Ἀστὴρ Κρόνου μέγιστα ἔτη νζ' — [f. 143] ἐλάχιστα κε').

ρκζ'. Πόσα ἔτη μερίζει ἕκαστον ζῴδιον καὶ τὰ τέλεια ἔτη τῶν ἀστέρων (Μερίζει δὲ ὁ μὲν Ὑδροχόος — [f. 143^v] καὶ γίνεται ος'). In marg. nota a m² : περὶ δὲ τῶν χρόνων — ἔχει ἔτη ρκ'.

ρκη'. Περὶ τῆς τοῦ κυνὸς ἐπιτολῆς. Edetur infra. Deest in cod. Flor. 8.

ρκθ'. Περὶ μεταγγισμοῦ οἴνου (Σελήνης αὐξιφωτούσης — ἰσχυροτέρους ἐν θέρει).

ρλ'. Περὶ αἰτήσεως χάριτος καὶ δωρεῶν (Ἐὰν παρά τινος θέλῃς — μεγάλων καὶ πρὸς τέρψεις).

ρλα'. Ἐὰν παρηγμένως τι αἰτεῖς (Εὐθυπορείτω Ζεὺς — [f. 146] ἀμφοτέροις προσθεῖναι).

ρλβ'. Μέθοδος τοῦ εὑρεῖν ἐκ τῆς ὥρας ἄρρεν ἢ θῆλυ τὸ γεννηθέν (Λαβὼν τὴν ὥραν — [f. 146^v] ὁ Ἥλιος ἐν τῷ ζωδίῳ).

ρλγ'. Περὶ νόσων (Οἱ δὲ ἀπὸ κλίνης — [f. 150] φαύλων δὲ πονηρά).

ρλδ'. Εἰ ὁ ἰατρὸς πολίτης ἢ ξένος (Εἰ δὲ ἐπὶ τοῦ ὡροσκόπου — [f. 150^v] τὰ δὲ λοιπὰ μέσα).

ρλε'. Περὶ ἐμπράκτων ὡρῶν καὶ ὀνείρων (Περὶ δὲ ἐμπράκτων ὡρῶν — [f. 151^v] ἡ δὲ λ' ἀνέκβατος). Hoc caput et sequens desunt in cod. Flor.

ρλς'. Περὶ ὀνείρων (Δέον λαβεῖν τὴν ποστιαίαν — ἕως τοῦ μεγάλω ω' η' [?]).

F. 152. ρλζ'. Διὰ πόσου χρόνου γίνεται τὸ ἀποτέλεσμα (Σκεπτέον ἐν πάσῃ καταρχῇ — [f. 152^v] φυσικὴν περίοδον).

ρλη'. Ἄλλως (Λάβε τὴν διάστασιν τῶν μοιρῶν — πληροῦται τὸ ἀποτέλεσμα).

ρλθ'. Ἑρμοῦ τοῦ Τρισμεγίστου μέθοδος μυστικὴ εἰς πᾶσαν καταρχὴν ἐπιτήδειος (Πρὸ πάντων — κτώμενον).

ρμ'. Ἄλλως περὶ καρπῶν ἀπὸ φωνῆς τοῦ γέροντος (Τήρει τὴν ια' — ἔτος ἐκεῖνο λέγε εὐθηνεῖν).

ρμα'. Περὶ τροπῆς (Ὅτι ἐὰν — [f. 157] καὶ ἀπλανῶν ἔχῃ φάσιν).

ρμβ'. Ἄλλως (Ὅτι οὐ μόνον τὸ ἑπόμενον — ἑπόμενον κεφάλαιον ἐνεργεῖν).

F. 157. ρμγ'. Ἄλλως (Ὅτι οὐ μόνον τὴν Σελήνην — [f. 157v] ἀκριβῶς ὑφ' ἡμῶν).
ρμδ'. Ἄλλως (Ὅτι οἱ ἐν ταῖς τοῦ Ἡλίου τροπαῖς — ἀνταρσιῶν ἐστι σημαντικός). Alia inscr. in cod. Flor.
ρμε'. Καθολικὴ παραγγελία τῶν καταστημάτων Σύρου (Τὴν ἀρχὴν — [f. 159] ὄψιμον). Editum in *Catal. Flor.*, p. 171 s.
ρμς'. Ποῖοι τόποι τίνας ἀστέρας ἀπεκληρώθησαν (Ὁ μὲν ὡροσκόπος Ἑρμοῦ — ὁ δωδέκατος Κρόνου).
ρμλ'. Περὶ ἀγορασμοῦ Ἰουλιανοῦ. Edetur in appendice.
F. 159v. ρμη'. Πῶς χρὴ γνῶναι τὸ μέγεθος τῆς ἡμέρας, πόσων ὡρῶν μρ [ἰσημερινῶν?] ἐστιν (Εἰσαγαγὼν εἰς τὸ κλίμα — μέρισον παρὰ τὸν ιε').
ρμθ'. Πῶς δεῖ εὑρεῖν, πότερον ἡ Σελήνη ἐπὶ σύνοδον ἔρχεται ἢ ἐπὶ πανσέληνον ἢ ἀπὸ συνόδου ἐπὶ πανσέληνον (Ἐὰν τὸ ἀπόγειον — [f. 160v] ἐὰν δὲ τὸ ἀπόγειον τοῦ Ἡλίου ἔ [sic des. in media pagina]). —

F. 161. Πίναξ τῆσδε τῆς βίβλου. Εἰς τὴν Παύλου διδασκαλίαν περὶ ὧν ἔγρα[ψεν]. Numerantur in hoc folio capita μβ', sed olim alterum folium, nunc abscisum, reliquam indicis partem continebat.
F. 162. Εἰς τὸν Παῦλον· Ἡλιοδώρου. Cf. *Catal.*, I, 26, 57, IV, 81, et infra, p. 30, n. 1.
α'. Περὶ ποιότητος τῶν σχημάτων καὶ εἰς τί συμβάλλονται[1] (Τὸ ἑξάγωνον σχῆμα — τῇ μοίρᾳ ἐν ᾗ ἐστιν).
β'. Τί ἐστι συναφὴ καὶ ἀπόρροια (Ἀπόρροια δὲ κατὰ σῶμα — [f. 162v] ταῦτα ἔχει ἡ παροῦσα θεωρία).
γ'. Περὶ ποιότητος τῶν δ' σχημάτων (Ἐντεῦθεν τὰς ποιότητας — [f. 163] ὑπὸ κακοποιοῦ συναιρέτου ἢ οὔ).
δ'. Περὶ ἀσυνδέτων καὶ ἀσχηματίστων [in textu : περὶ ἐχθρῶν πρᾶξις] (Ἡ δὲ τῶν ἀσυνδέτων — [f. 163v] οἱ ἀστέρες καὶ τὰ ζῴδια).
ε'. Περὶ ἰσαναφόρων καὶ ὁμοζώνων (Ἀλλὰ κἀκεῖνο χρὴ σκοπεῖν — [f. 164] καὶ σχηματίζουσιν ἑαυτά).
ς'. Περὶ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν (Οὐ μόνον δὲ τοῦτο — [f. 164v] τὸ δεξιὸν καὶ ἀριστερόν).
ζ'. Περὶ ἀναφορῶν καὶ ἀποκλιμάτων (Χρὴ δὲ πρὸς τούτοις — [f. 165] ὡς ἐν τῇ θεωρίᾳ).
η'. Περὶ φάσεων καὶ δύσεων (Ποιοῦνται δὲ φάσεις — διχῇ διῃρημένης).
θ'. Περὶ τοῦ πότε ἑῷος ἀνατολικὸς λέγεται καὶ πότε στηρίζων καὶ

[1] **Inscriptiones ex indice supplevi, id quod non iam adnoto.**

ἀκρόνυχος καὶ προσθέτης καὶ ἑῷος δυτικὸς καὶ ἑσπέριος (Καὶ καλεῖται ἡ μὲν ἑῴα — οἱ ποιοῦντες αὐτῇ τὰς φάσεις).

F. 167v. ι'. Περὶ ἐπιτολῶν καὶ κρύψεων καὶ προσθέσεων καὶ ἀφαιρέσεων καὶ περὶ πο[λευόντων?] (Ταῦτά τε ἔχει ἡ θεωρία — [f. 168] φερόμενος πρὸς τὸν Ἥλιον).

ια'. Περὶ συνοδικῶν ἀστέρων (Συνοδικοὶ δὲ γίνονται — [f. 168v] ἢ ἐν τῷ μεσουρανήματι).

ιβ'. Περὶ στηριγμῶν (Διάφοροι δὲ οἱ στηριγμοὶ — [f. 169] καταβλάπτει τὴν γένεσιν).

ιγ'. Περὶ τοῦ πότε ὁ πατὴρ βλάπτεται ἢ ὁ υἱός (Ἀλλὰ ζητητέον — [f. 170v] ταῦτα ἔχει ἡ θεωρία).

ιδ'. Περὶ τοῦ πῶς διαφέρουσιν οἱ στηριγμοί (Διάφοροι στηριγμοὶ — πλούσιον τὸ φῶς).

ιε'. Περὶ τῶν τῆς Σελήνης σχημάτων [in textu πρᾶξις σὺν θεῷ ι'] (Τὰ δὲ σχήματα — [f. 172] ἐκ τῆς θεωρίας).

F. 172v. ις'. Περὶ τῶν τῆς Σελήνης σχημάτων πρὸς τοὺς ἀστέρας (Τοῦ περὶ ἀπορροίας λόγου — [f. 174] αὗται αἱ φάσεις).

ιζ'. Περὶ τοῦ ποῖος πνεύσει ἄνεμος (Οὐ μόνον δὲ — [f. 174v] ἡ μετὰ χεῖρα λέξις).

ιη'. Περὶ τοῦ κυρίου τῆς ἡμέρας καὶ πολεύοντος καὶ διέποντος (Τὸ τέταρτον τῶν ἀπὸ Διοκλητιανοῦ χρόνων — [f. 175v] ἡ μετὰ χεῖρα πρᾶξις).

ιθ'. Περὶ τῶν δωδεκατημορίων τῶν ἑπτὰ ἀστέρων (Τὸ δὲ τῶν ἀστέρων — [f. 177) τὰ τῶν ἀστέρων δωδεκατημόρια).

κ'. Περὶ τῶν κέντρων (Τὰ δὲ τῶν κέντρων — ἐπὶ τῶν ἄλλων κέντρων ποίησις).

κα'. Περὶ κλήρου καὶ δωδεκατημορίων αὐτῶν (Λοιπὸν λείπεται ἡμῖν — [f. 177v] χωρὶς ἑτέρου τινός).

κβ'. Περὶ τῶν ὀνομάτων τῶν ἑπτὰ κλήρων καὶ ἃ σημαίνει (Οὗτος δὲ ὁ θεῖος ἀνήρ — [f. 185] αἴτιος καὶ αἰχμαλωσιῶν). In f. 179 in marg. est πρᾶξις κγ'. — Cf. *Catal.*, IV, p. 81 s.

κγ'. Περὶ τῶν δώδεκα τόπων πῶς καλοῦνται καὶ τί σημαίνει (Τῶν δώδεκα τόπων — [f. 191v] ἐπὶ παντὸς ἀστέρος καθόλου).

κδ'. Περὶ τέκνων καὶ τίνες οἱ τριγωνικοὶ δεσπόται καὶ ποῖα τῶν ζῴων ἄσπερμα (Σκοπεῖν δεήσει τὸ ε' — [f. 193) σπόριμος λέγεται).

κε'. Περὶ πράξεως (Ὁ περὶ πράξεως λόγος — [f. 194v] ταῦτα ἔχει ἡ παροῦσα θεωρία).

κς'. Περὶ ἀποκλιμάτων (Ἐπειδὴ τριχῶς διείλομεν — [f. 195v] ταῦτα ἔχει ἡ παροῦσα θεωρία).

κζ'. Περὶ τοῦ γνῶναι πόσῃ μοίρᾳ τοῦ Ἡλίου καὶ πάλιν τοῦ ὡροσκόπου καὶ πότε ὁ Ἥλιος ἀνέρχεται τὰ βόρεια μέρη ἢ νότια (Περὶ τοῦ γνῶναι πόσῃ — [f. 197v] τῆς πορείας).

F. 197v. κη'. Περὶ μοίρας καὶ διὰ πόσου χρόνου ἀνάγεται ἕκαστον ζῴδιον (Παραδοὺς ἡμῖν ὁ ἀστρολόγος — [f. 199] ἡ θεωρία).
κθ'. Περὶ ἐνιαυτοῦ καὶ μηνὸς καὶ ἡμέρας καὶ ἃ σημαίνει (Διδάξας ἡμᾶς — [f. 201] ἀπόστροφον αὐτὸν εἶναι).
λ'. Περὶ ἐνιαυτοῦ (Ὑποδείγματος χάριν — [f. 202] ἐκ τῆς εἰρημένης μεθόδου).
λα'. Περὶ μηνός (Οὐδὲ οὐκ [?] ἀρκεῖ — [f. 282v] τὸν μῆνα).
λβ'. Περὶ ἡμέρας (Τὴν δὲ ἡμέραν — ἐκείνης ζητοῦμεν).
λγ'. Περὶ ὥρας (Τὴν ὥραν παράσχωμεν — [f. 203] ἡ μετὰ χεῖρα λέξις).
λδ'. Περὶ τῆς κατὰ τρίγωνον μονομοιρίας (Ἡ κατὰ τρίγωνον — [in fine f. 205v] κανόνιον τριγωνομοιρίας).
λε'. Περὶ τῆς ἀναγκαίας τοῦ ὡροσκόπου μοίρας (Σκοπὸν ἔχων — [f. 209] αὕτη ἡ μέθοδος). — Cf. *Catal.*, IV, p. 82.
λς'. Περὶ τῆς ἀναδοθείσης ὥρας (Οἱ δὲ ἐκ τῶν δωδεκατημορίων — [f. 209v] κατὰ τὴν σύλληψιν).
λζ'. Περὶ σπορίμου καιροῦ (Ἡ δὲ σύλληψις — [f. 210] πληροῦται θεωρία).
λη'. Περὶ κλιμακτῆρος καὶ πόσα ἔτη τις ζήσεται (Ἐπειδὴ περὶ τῆς τριγωνικῆς — [f. 215] ἐν τούτοις ἡ θεωρία).
λθ'. Περὶ συνδέσμου Σελήνης (Ἐπειδὴ περὶ κλιμακτήρων — [f. 216v] ταῦτα ἔχει ἡ θεωρία).
μ'. Περὶ οἰκοδεσπότου καὶ χρόνων ζωῆς (Ὁ τοῦ οἰκοδεσπότου τρόπος — [f. 218v] ἐν τούτοις ἡ θεωρία).
Θέσφατα μαντοσύνης Φοιβηίδος ὅρια [ὄργια?] τέχνης
Ἀστρολόγος Παῦλος μ' ἐδιδάξατο τῇδ' ἐνὶ βίβλῳ. —

μα'. Περὶ τῶν συνόδων καθὼς λέγει ὁ Καπίσης ἐν τῷ δ' βιβλίῳ (Λέγει ὁ Καπίσης — τοῦ Κρόνου καὶ Διός).
μβ'. Περὶ εὐθηνίας εἰδῶν καὶ κνιπείας ἀπὸ Σαρακηνικοῦ βιβλίου μέθοδοι αὗται μετεγράφησαν (Βλέπε τὴν Σελήνην καὶ τὸν Ἥλιον — [f. 220v] ὁ Κριὸς τῶν προβάτων). Cf. cod. Venet. 5, f. 221; cod. Angelic. 29, f. 198v, σε'.
μγ'. Ἄλλο (Ὅτι [quaedam legi nequeunt] ἔνι ὁ κύριος τοῦ ὡροσκόπου — [f. 221] τὸν χρόνον ὅλον).
μδ'. Ἄλλο (Βλέπε τὴν Σελήνην — τὰ πλάγια ζῴδια ζημίας).
με'. Ἄλλο (Ἴδε τὸν κύριον τοῦ ὡροσκόπου — [f. 221v] καὶ τοῦ Αἰγόκερω).
μς'. Ἄλλο (Περὶ εὐθηνίας καὶ κνιπείας βουλόμενος — [f. 222] ὁ κύριος τοῦ ὡροσκόπου).
μζ'. Ἀπὸ τοῦ τρίτου βιβλίου τοῦ Δωροθέου. Edetur infra.
μη'. Ἄλλο (Ὅταν ὁ Ἥλιος πορεύηται — [f. 223] γίνεται ὑπὸ ἀνομβρίας).

F. 223. μθ'. Ἄλλο (Ὅταν εἰσέρχηται ὁ Ἥλιος εἰς τὸ πρῶτον λεπτὸν τοῦ Κριοῦ — [f. 223^{v}] εἰ δὲ λειψίψηφος, εὐθηνίαν).
ν'. Ἄλλο (Ἴδε τὸν κύριον τῆς συνόδου — [f. 224] οἱ δὲ νότιοι εὐθηνίαν).
να'. Ἄλλο (Ὅταν εὑρεθῇ ὁ Ἄρης δηλωτικὸς — [f. 226] ὥσπερ καὶ πρῶτον ἔβλεπες).
<νβ'. Ἄλλ>ο (Βλέπε εἰς τὴν ἐναλλαγήν — [f. 226] ὑψώματος εὐθηνίαν). Extrema folia misere lacerata sunt.

3. Cod. philos. gr. 179. — Chartaceus, saec. XIV/XV, cm. 22 × 14, ff. 135. — Cf. Nessel, p. 102 sqq.; Lambecius, VII, 186 (cui est n. 47). — Habet hic codex summam similitudinem cum cod. Mutin. 11, ita tamen ut neuter ab altero pendere videatur. Cf. etiam Neapol. 19.

Praemittitur folium scriptura recenti completum; in verso exstat: Κλίμα πρῶτον ἀναφοραὶ τοῦ διὰ Μερόης — μιλίων ρπε'.

F. 1-2^{v}. Πίναξ τῆς παρούσης βίβλου a duabus manibus scriptus et compluribus additamentis auctus.

F. 3. Ἀριστοτέλους περὶ κόσμου.

F. 10^{v}. Tabula ventorum cum explicatione.

F. 11^{v}. Σχόλιον Πρόκλου οὐρανοδρόμου (Περὶ ἀνατολῶν καὶ δύσεων ἄστρων εἰπεῖν — ὑδροχόος ♒). Cf. *Catal.*, IV, cod. 19, f. 384.

F. 12. Ταυτὶ μὲν ἔγνως καὶ μαθὼν οὕτω νόει· Δέκα περίττευουσιν ἡμερῶν δρόμοι (Ἐξ Ὠρίωνος καὶ Φύσονος πρὸς Κύνα — Σιγῶ τὸ λοιπόν, μὴ θολώσω σοι γράφων).

F. 12^{v}. Περὶ μαθηματικῆς figurae et pauca verba.

F. 13. Κλαυδίου Πτολομαίου κεφάλαια τῆς ἀστρονομικῆς τέχνης (Οὗτος ὁ Πτολομαῖος κατὰ τοὺς Ἀνδριανοῦ [*sic*] μὲν ἤνθησε χρόνους — καὶ ἱστορίας ἀναγράφοντι). Cf. Boll, *Studien über Cl. Pt.*, p. 53.
Προοίμιον πρός τινα Σύρον ἑαυτοῦ φίλον etc., (Des. f. 28^{v} in fine capitis περὶ ὑψωμάτων in verbo ταπεινοῦται) = *Tetrab.*, f. 11^{v}, ed. 1535.

F. 29. Περὶ σινῶν καὶ παθῶν σωματικῶν τε καὶ ψυχικῶν (Ὅταν οὖν ἡ Σελήνη — [f. 30^{v}] καὶ τὸ τῶν παθῶν εὐκίνητον). Sunt Ptol., f. 38^{v}-44^{v}, sed admodum contracta.
Περὶ ἐνεργείας τῶν ζ' πλανητῶν ἀλλήλοις κοινωνησάντων (Ὁ μὲν οὖν Κρόνος καὶ ὁ Ζεὺς — [f. 31^{v}] τὰς ἀνέσεις τῶν συμπτωμάτων ἀπεργαζομένων). Cf. *Catal.*, IV, cod. 11, f. 30^{v}, cod. 19, f. 387.
Περὶ τῶν ιβ' ζῳδίων καὶ τῶν ζ' πλανητῶν καὶ τῶν συνεργουσῶν αὐτοῖς βοτανῶν (Ὁ ζωδιακὸς κύκλος μεμορφωμένος ἐστίν — [f. 32^{v}] στρόφους καὶ ἕδρας πυρακτωμένους ἰᾶται). Cf. *Catal.*, IV, cod. 11, f. 31^{v}, cod. 19, f. 387^{v}.

Σχηματογραφία τῶν πλανήτων καὶ τῶν ζῳδίων. Tabula.

F. 33. Ἐπίσκεψις τῶν ζῳδίων ἀκριβής. Manus rec. add. Πτολομαίου. Tabulae.

F. 34, 35 figurae. Σχῆμα τῶν ιβ′ ζῳδίων τετράγωνον, τρίγωνον, ἑξάγωνον, διάμετρον. Σχῆμα τῆς οὐρανίας σφαίρας τοῦ ὑπεργείου καὶ τοῦ ὑπογείου. Περὶ τῶν ζ′ πλανητῶν καὶ τῶν ιβ′ ζῳδίων τῆς οὐρανίου σφαίρας.

Ἑρμηνεία ἐκ τῶν ἡμετέρων (Ἐν κύκλῳ τὸ πᾶν περιέχει ὁ οὐρανὸς — καὶ ἀδιάπτωτα).

Sine titulo. (Ἑπτὰ δὲ ζώνας, φησίν — [f. 36] τὴν Σελήνην).

Sine titulo. (Φασί τις τῶν πάλαι σοφῶν πάντες — καὶ Ἑρμοῦ λεγόμενος).

Sine titulo. (Ὁ δὲ Πυρόεις — καὶ οἱ τούτων μῆνες). Enumerantur singulorum signorum menses. Sequuntur varia capita perbrevia inscriptione carentia, velut οἶκοι τῶν πλανητῶν εἰσιν οὗτοι — [f. 37] ἤγουν κατὰ διάμετρον.

Πῶς ὀφείλεις εὑρίσκειν τὴν μοῖραν τῆς τῶν φωστήρων συζυγίας (Ἀπόγραψαι τὰς κατὰ τὴν κθ′ τῆς Σελήνης ἐποχάς — ἣν ἂν ἐθέλεις Ἡλίου καὶ Σελήνης).

F. 37v. Σελίδιον ἀπλανῶν καὶ πλανητῶν σημασιῶν et aliae figurae, velut ὅρια κατὰ Αἰγυπτίους et ὅρια κατὰ Πτολομαῖον (*Tetrab.*, I, 18).

F. 38v. Ὡροσκόπος Ὑδροχόῳ β′ ιβ′ οἴκῳ Κρόνου — τὸ δὲ σχῆμα τοῦ θεάματος [scr. θέματος] καταγράφεται οὕτως : in f. 39 figura.

F. 39v-40v tabulae XII signa cum domibus altitudinibus deiectionibus decanis tribusque generibus τριγωνοκρατόρων exhibentes; deinde ἕτερον σχῆμα σφαιρικὸν Πτολεμαίου.

F. 41. Hinc capita numerari incipiunt. α′. Ἐκ τῶν Ἀντιόχου θησαυρῶν ἐπίλυσις καὶ διήγησις πάσης ἀστρονομικῆς τέχνης. Cf. *Catal.*, I, 140 sqq., ubi Boll magnam partem huius libri edidit; hic codex maxime cum r [cod. Monac. 287] consentit. Omittit cap. 13, 14, 18, 20, 21, 24, 25, 28, 30-37, 39-41. Post cap. 44 sequitur : Περὶ ἀποκλιμάτων (Ὁ μὲν ὡροσκόπος δηλοῖ τὴν πρώτην ἡλικίαν — ὡς ἔχει ἡ δωδεκάτροπος); tum habet cap. 47-49 cum additamento [cf. Boll ad p. 163, l. 19] : γίνεται οὖν σύνοδος πάντων τῶν ἀστέρων δι' ἐτῶν ροε′ κατὰ τὴν α′ μοῖραν τοῦ Καρκίνου ἢ τὴν πρώτην μοῖραν τοῦ Λέοντος γίνεται ἐκπλήρωσις, ἐπὶ δὲ τοῦ Καρκίνου γίνεται κατακλυσμὸς ἐν μέρει [μέρη cod.] τοῦ κόσμου. Tum habet cap. 52-53 (des. δωροφορούντων = Boll, p. 164, l. 21). Numeri adscribuntur α′-κθ′. Sequentia quoque usque ad f. 65 Antiochi sunt. Cf. *Catal.*, IV, cod. 11, f. 51 ss.

F. 52. λ'. Ἀπὸ τοῦ πολεύοντος καὶ διέποντος (Κρόνου πολεύοντος — [f. 52v] ἐπιληπτικὸν ἢ θεοφορούμενον ποιεῖ).
λα'. Σελήνης κλίματα καθολικά (Σελήνη Σκορπίῳ [?] ἢ Ἰχθύσιν — καὶ ἐπισυνάπτῃ κακά).
λβ'. Περὶ σινωτικῶν μοιρῶν (Σινωτικαὶ δὲ μοῖραι τῶν ζῳδίων — [f. 53] ἀπὸ μοίρας κς' ἕως κθ').
λγ'. Περὶ φαλακρῶν ποδαλγῶν καὶ μαινομένων καὶ ἀσελγῶν καὶ ἐμπαθῶν καί μεθύσων (Οἱ Λεοντιανοὶ καὶ Παρθενιανοὶ — [f. 53v] καὶ κιναιδίζοντες τοῖς ἤθεσιν).
λδ'. Περὶ δεκανῶν ἀσελγοποιῶν ἐν οἷς ἡ Ἀφροδίτη καὶ οἱ λοιποί (Ἡ Ἀφροδίτη Ἑρμοῦ δεκανῷ πρώτῳ — [f. 54] συστοίχως τῷ παντί).
λε'. Περὶ Σελήνης σχηματισμούς (*sic*). Figurae.

F. 55. λς'. Περὶ σχηματισμοῦ [-οὺς cod.] Σελήνης καὶ ἐκλείψεως Σελήνης καὶ Ἡλίου μέγιστον κεφάλαιον (Πᾶσα Σελήνη ἐκλείπουσα ἢ ἄρχεται πάσχειν — [f. 57v] καὶ ὁ ἐπίκυκλος δηλοῖ τὸ μῆκος). Citatur Ptolemaei σύνταξις. Inter ff. 56 et 57 inserendum est f. 118, ut vidit Boll.

F. 58. λζ'. Περὶ τῶν ιβ' ζῳδίων καὶ πορειῶν τοῦ Ἡλίου καὶ κύκλων αὐτοῦ (Μηνί Ἰανουαρίῳ, des. in figuras).

F. 59v. Σφαῖρα οὐρανία. Figura totam paginam complens et λύσις ad eam pertinens.

F. 60v. λθ'. Κανόνιον τῶν δ' ἀνέμων καὶ τῶν κδ' βαθμῶν et λύσις. Post f. 60 lacuna, qua hausta sunt capita haec (Boll, *Sphaera,* p. 52 sq.) :
<μ'. Περὶ τῶν παρανατελλόντων τοῖς ιβ' ζῳδίοις.
μα'. Περὶ ἀστέρων ἀνατελλόντων καὶ δυνόντων ἐν τοῖς ιβ' μησὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ.
μβ'. Περὶ τῆς τοῦ Κυνὸς ἐπιτολῆς καὶ τῆς προγνώσεως τοῦ (*sic*) ἐξ αὐτοῦ συμβαινόντων>.

F. 61v. μγ'. Περὶ τῶν πρὸς τοὺς ζ' πλανήτας ἀστέρας συναφῶν τῆς Σελήνης (Σελήνη ἐὰν συνοδεύουσα τῷ Κρόνῳ — [f. 64] τὴν δὲ ἑβδόμην Κρόνου). Subscribitur brevis notula : Ἰστέον ὅτι τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ...

F. 64. μδ'. Περὶ τῶν ζ' πλανωμένων ἐν ἐπιτομῇ ἐκ τῶν Ἀντιόχου (Ὁ Κρόνος ἄρχειν λέγεται τῶν χρονίων πραγμάτων — [f. 65] ὑπομένειν φαίνεται πάθος). Post insertum est capitulum Ἕτερον πάθος ἐκλείψεως Σελήνης (Γίνωσκε οὖν ὅτι ἐπάνωθεν — τὸν ἴδιον δρόμον πορεύεται).

F. 65 post ornamentum : α'. Ἐκ τῆς Ἡλιοδώρου[1] ἀστρονομικῆς

[1] Heliodori contextus, qualem hic habemus, admodum differt ab eo qui est in cod. 2, f. 161 sqq. Et quamquam periculosum est coniecturam facere, antequam

διδασκαλίας κεφάλαια διάφορα (Συνάντησις μέν ἐστιν ὅταν — ἐπιφοραὶ αἱ μέγισται).

F. 66. β'. Περὶ φωσφορίας (Φωσφορίαι λέγονται — τῇ καθ' ἡμᾶς θαλάσσῃ).

γ'. Περὶ διαμετρήσεως (Ὅτι αἱ διαμετρήσεις αὗται — τὸ τῆς Σελήνης κύρτωμα).

δ'. Σχόλια διάφορα (Ὅτι ἡ Σελήνη χαίρει συνάπτουσα — [f. 66^{v}] καὶ μεταβάλλεσθαι).

ε'. Περὶ δεκανῶν ζῳδίων (Δεκανῷ α' Κριὸς ποιεῖ κινδύνους — [f. 68] τέκνοις ἀρρενικοῖς λυπουμένοις). Editum in *Catal.*, IV, p. 152.

ς'. Περὶ χροιᾶς σωμάτων (Ἐὰν ὁ τῆς Σελήνης ὁριοκράτωρ — οἷα ἐν τῇ Ἀφροδίτῃ).

ζ'. Περὶ τῆς τοῦ Ἡλίου κινήσεως καὶ τοῦ μαθεῖν, ἐν ποίῳ ζῳδίῳ καὶ μοίρᾳ ἐστὶν παχυμερέστερον (Τὴν ἀπὸ ζῳδίου ἐπὶ ζῴδιον κίνησιν — [f. 68^{v}] Ἡλίου εἶναι λέγε).

η'. Περὶ τοῦ πολεύοντος καὶ διέποντος (Ὅτι τὸν πολεύοντα καὶ διέποντα — [f. 69] ὁμοίως ἔχει ἡ ἀκολουθία).

F. 70. Παύλου Ἀλεξανδρέως ἐπίσκεψις ἀστρονομική. α'. Περὶ τῶν ιβ' ζωδίων ἐπίσκεψις (Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ζώδιον — [f. 72] σελίδιον [tabula] τῶν ιβ' ζῳδίων). Cf. *Catal.*, IV, cod. 19, f. 379^{v} et p. 133.

F. 72^{v}. β'. Περὶ αἱρέσεως καὶ δορυφορίας (Ὅτι ἡ τοῦ Ἡλίου — Ἄρεος φαῦλος).

γ'. Περὶ δεκανῶν ἤτοι προσώπων τῶν ζ' ἀστέρων (Ὅτι οἱ δεκανοὶ — εὕρεσιν καὶ κανόνιον : quod subicitur).

F. 73. δ'. Περὶ τοὺς τῆς Σελήνης σχηματισμούς (*sic*) (Ὅτι τὰ τῆς Σελήνης σχήματα — [f. 73^{v}] συναφῆς ἔχουσι λόγον).

ε'. Περὶ ἀνέμων προγνώσεως (Ὅτι δυνατὸν ἐκ τῶν ἀποριῶν — [f. 74] καὶ πλεῖστα βραδύνει). = *Catal.*, IV, cod. 11, f. 82.

ς'. Περὶ δωδεκατημορίων (Ὅτι τὸ τῶν ἀστέρων δωδεκατημόριον — [f. 74^{v}] ἐμπαθεῖς ἢ ἐπισινεῖς). = Ibid., f. 82^{v}.

ζ'. Περὶ τῶν ιβ' τόπων τῶν ἀστρολογουμένων (Ὅτι τῶν ιβ' τόπων — [f. 77] καὶ ἑρμηνέας γηΐνων πραγμάτων).

η'. Ἐπίσκεψις περὶ τεκνογονίας (Σκοπεῖ<ν> δεῖ τὸ ε' — [f. 78] τοῖς προειρημένοις τόποις).

θ'. Περὶ τοῦ τῆς Σελήνης συνδέσμου (Ὁ τῆς Σελήνης σύνδεσμος — [f. 78^{v}] τῶν Αἰγυπτίων ἐτεκμήραντο).

---

haec edita sint (quae mox editum iri speramus), tamen duorum Heliodori librorum reliquias tenere videmur; quorum alter fuit Ἐξήγησις εἰς τὸν Παῦλον e veris constans lectionibus de Pauli libello habitis, alter Διδασκαλία ἀστρονομική introductionem in astrologiam continens.

ι'. Περὶ πολέμου ("Οταν Κρόνος περιέχων — τοῖς πολεμουμένοις).

F. 79. Ἰουλιανοῦ Λαοδικέως ἐπίσκεψις ἀστρονομική. α'. Ὁ περὶ καταρχῶν λόγος... Capita I-III, ed. Cumont, *Catal.*, IV, p. 103 ss.

F. 80v. β'. Περὶ ἐποχῶν καὶ κέντρων καὶ κλήρων τῶν ζ' πλανωμένων ἀστέρων.

F. 83. γ'. Περὶ τῆς τῶν μετεώρων σημειώσεως Ἡλίου Σελήνης καὶ ἀστέρων. Cf. Ptol., *Tetrab.*, II, 14; Hephaest., I, 25.

F. 84v. δ'. Περὶ τοῦ πῶς δεῖ εὑρίσκειν τὴν περιφέρειαν ἑκάστης ἡμέρας καὶ ὥρας ἰσημερινὰς καὶ ὡριαίους χρόνους (Γνῶθι τὸν Ἥλιον — κατὰ τὴν ζητουμένην ἡμέραν). = *Catal.*, IV, cod. 11, f. 84v.

F. 85. ε'. Πῶς ὀφείλομεν εὑρίσκειν, πόσαι ἡμεριναὶ ὧραι ἀναλογοῦσιν ἑκάστῃ νυκτὶ καὶ πόσοι ὡριαῖοι χρόνοι (Εὑρόντες κατὰ τὴν ζητουμένην ἡμέραν — ὥρας μεσημβρινάς).

ς'. Πῶς ὀφείλομεν εὑρίσκειν τὸ πλάτος ἑκάστης πόλεως (Ἀφαιροῦμεν τὸ μεσημβρινὸν — τῆς αὐτῆς πόλεως).

ζ'. Πῶς ὀφείλεις εὑρίσκειν τὸ μεσημβρινὸν ὕψωμα ἑκάστης ἡμέρας (Εἶδες τὴν ἐποχὴν — [f. 85v] κατὰ τὴν ζητουμένην ἡμέραν). = Ibid., f. 84v.

η'. Πῶς ὀφείλεις [-ειν cod.] εὑρεῖν ἣν ἐπέχει [-χειν cod.] ὁ Ἥλιος μοῖραν ἐν τῷ ἀνατέλλειν αὐτόν (Λαβὼν τὸ ὡροδρόμημα — ἐν τὸ [*sic*] ἀνατέλλειν αὐτόν).

θ'. Πῶς ὀφείλεις [-λειν cod.] εὑρεῖν ἣν ἐπέχει [-χειν cod.] ὁ Ἥλιος μοῖραν ἐν τῷ δύνειν αὐτόν (Λαβὼν τὸ ὡροδρόμημα — ἐν τῷ δύνειν αὐτόν).

ι'. Πῶς ὀφείλομεν πηγνύειν τοὺς ἀστέρας ἐν οἷς ψηφίζομεν διαθέσεως (*sic*) (Λαβὼν τὸ ὡροδρόμημα — [f. 86] ἐποχὴ τοῦ ἀστέρος).

ια'. Περὶ τῆς ἀκριβοῦς μοίρας τῆς ζητουμένης συζυγίας (Ζήτει πρῶτον τὰς — τῆς ζητουμένης συζυγίας).

ιβ'. Περὶ ἐκλήμψεως (*sic*)[1] Ἡλίου (Εἰ βούλει γνῶναι — [f. 87v] οἱ διακεκριμένοι δάκτυλοι).

ιγ'. Περὶ τῶν ὡρῶν τῆς ἐκλήμψεως (Εἰ βούλει γνῶναι — καὶ τὴν ἀνακάθαρσιν).

ιδ'. Περὶ τοῦ γνῶναι τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἡλίου (Λάμβανε τὰ ὁμαλὰ κινήματα — [f. 88] ἐκεῖ λέγομεν εἶναι ὁ Ἥλιος).

ιε'. Περὶ τοῦ γνῶναι τὴν ἐποχὴν τῆς Σελήνης (Λαμβάνομεν τὰ ὁμαλὰ κινήματα — [f. 88v] τῆς Σελήνης ἐν τῷ ζῳδιακῷ).

ις'. Περὶ τῆς τῶν ε' ἀστέρων κατὰ μῆκος ψηφοφορίας (Ἐπὶ

---

1 Sic etiam Ps. Acro ad Horat., p. 54, 12, Keller : paralempsin = παράλειψιν. Cf. W. Schulze, *Orthographica*, Marburg, 1894.

μὲν τῶν τριῶν ἀστέρων — [f. 90] τοῦ τρίτου τόπου καλῶς ἐχρησάμεθα).

F. 90. ιζ'. Περὶ τῆς τῶν ε' ἀστέρων ἑῴας ἀνατολῆς καὶ ἑσπερίας ἀνατολῆς (Ἰδίως δὲ καθ' ἕκαστον — [f. 90ᵛ] συνίστανται τὸν ὁρίζοντα).

ιη'. Περὶ νεφελῶν ἐπίσκεψις. Editum in *Catal.*, IV, p. 110.

F. 91. Notula de aqua.

F. 91ᵛ. Notula de oceano. Cf. *Catal.*, IV, cod. 11, f. 88ᵛ.

F. 92. Κανόνιον περὶ τῆς κινήσεως τῆς Σελήνης, πῶς κινεῖται ἀπὸ ζῳδίου εἰς ζῴδιον. Tabula; manus rec. subiecit : Ἡσίοδος λέγει· εἰσιν αὗται χρήσιμαι ἡμέραι... Cf. *Catal.*, IV, cod. 19, f. 393.

F. 92ᵛ. Κατὰ Παῦλον ἀστρολόγον. Περὶ τοὺς τῆς Σελήνης σχηματισμοὺς καὶ ὀνομασιῶν (α' γέννα· β' φωσφόρος, postremo figura). Cf. supra f. 73, infra f. 98.

F. 93. Σχῆμα οὐρανοῦ Πρόκλου οὐρανοδρόμου (Τὸ μὲν οὖν ἄνωθεν τῆς γῆς — ὡς καὶ τὸ ἄνωθεν. Figura). = Cf. supra f. 11ᵛ; *Catal.*, IV, cod. 11, f. 91.

F. 93ᵛ. Παύλου Ἀλεξανδρέως ἐπίσκεψις ἀστρονομικῆς τέχνης (Ὀρθὴ σφαῖρα μεσουρανήσῃ πάντα ἀχή [*sic*] : tabulae).

F. 94ᵛ. Ἐπίσκεψις ἀκριβής· δρόμημα ὡριαῖον Ἡλίου καὶ Σελήνης Κλαυδίου Πτολομαίου. Tabulae.

F. 96. Ἐκ τῆς [?] Ἡλιοδώρου ἀστρολογικῆς [?] ε.... Ἐπίσκεψις τῶν ζ' πλανητῶν πῶς κυριεύουσι τὰς ζ' ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος καὶ τὰς ιβ' ὥρας (Τῇ α' κυριεύει — κακοποιοὶ καθεστήκασιν). Editum in *Catal.*, IV, p. 136.

F. 96ᵛ. Ὡροσκόπιον τῶν ιβ' μηνῶν σημειούμενον διὰ τοῦ ἡλιακοῦ φωτὸς καὶ [scr. διὰ] τῆς κείρας [pro χειρὸς] ἑνὸς ἑκάστου καὶ διὰ τῶν πελμάτων εὑρισκόμενον [-ομένων cod.]. Tabulae.

F. 97ᵛ. Ψῆφος Πυθαγόρου σοφιστοῦ (Πολλὰ καταμαθὼν καὶ πολλὰ πειρασθεὶς — τῆς νίκης τὸν αὐτὸν τρόπον). = *Catal.*, IV, cod. 18, f. 274.

Sequentia ex alio codice inlata sunt.

F. 98 incipit in medio enuntiato : τὸ κλαπὲν εὑρεθήσεται, ὁ γεννηθεὶς ἐπίορκος ἔσται — καὶ τὰ ἐν οἴκῳ πράττειν. Fuit caput de Luna in Ariete posita.

Sine titulo. (Τῆς Σελήνης οὔσης ἐν Ταύρῳ — [f. 99ᵛ] τρόφιμα εὐτυχέστερα).

Ἑτέρα ἐπίσκεψις σεληνιακή. Ἡ α' γέννα (Τῆς Σελήνης ἡ πρώτη ἡμέρα — [f. 101] καὶ τοὺς ἐκλειπτικούς). Cf. supra f. 92ᵛ. Editum in *Catal.*, IV, p. 142 ss.

Ἑτέρα μέθοδος σεληνιακὴ περὶ τῶν τῆς Σελήνης προγνώσεων

Μελάμπους τοῦ ἀστρολόγου (Ἐν τῷ Μαρτίῳ ἡ Σελήνη — [f. 102] φθορὰ<ν> κτηνῶν δηλοῖ)[1].

F. 102v. Περὶ τῶν ζ' πλανητῶν (Φασὶν γοῦν οἱ ἀποτελεσματικοί — [des. in Luna, f. 103] καὶ μὴ ἔχων στέγην ταυτότητος). Editum in *Catal.,* IV, p. 114, alia forma.

Περὶ τῶν ἀνακυκλισμῶν οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς [-ῶν cod.] (Ὁ κύκλος τοῦ οὐρανοῦ — [f. 103v] ὁ κύκλος τῆς ἰνδικτιῶνος). Tum brevissimae notae, quarum ultima : Αἱ ἐπακταὶ ἀνακυκλίονται — [f. 104] καὶ μία ἑκάστη μοῖρα ἔχει φαρσάγγια ͵αδω'.

Πῶς δεῖ εὑρίσκειν τὸν θεμέλιον τῆς Σελήνης (Ἀνάλυε τὰς τξε' ἡμέρας — [f. 105] ὥρας τόσας καὶ λεπτὰ τόσα).

F. 105v. Καὶ ἄλλως (Ὅταν θέλεις εὑρεῖν τὸ θεμέλιον — δὶς καὶ τρὶς Φεβρουάριος).

Πασχάλιον μετρικὸν ἄρχον [ονᵀ cod.] ἀπὸ τοῦ νομικοῦ (Εἰς τὸν α' κύκλον — [fol. des. in media sententia] ἕως ἀπρηλλ [Ἀπριλίου?] τάς).

F. 106 a manu diversa : Τὸ πρῶτον θεμέλιον τῆς Σελήνης — πρώτων θεμελίων.

F. 106v. Formulae magicae quarum specimen in appendice edetur.

F. 107. Ψῆφος μετρικὸς ἔναρξις ἀπαξάδων. Tabulae, des. f. 109v ... ἀρίθμοι [?] ὦ φίλε μοι τὰ γεγραμμένα, εἶθ' οὕτως καὶ ἕτερα ἀόκνως μάθῃς.

F. 110 ab alia rursus manu : Πέρσου φιλοσόφου καὶ ἀστρονόμου τοῦ Μαζουνατὴ ἐπίσκεψις ἡ παροῦσα παρατηρήσιμος (Δεῖ σε γινώσκειν ὅτι εἰ τύχοι — ἀληθὲς οὐκ οἶδειν). Cf. edit. *Catal.,* IV, p. 119.

Alia rursus manus : Περὶ ἀστέρων ποιοῦντα τάραξιν καὶ κίνδυνον εἰς τὴν [?] ὑπ' οὐρανὸν ἢ ὄμβρους ἢ πυρκαϊὰς ἢ σημεῖά τινα· εἰσὶν γὰρ καὶ αἱ αὐταὶ ἡμέραι παρατηρήσιμοι. Ediderunt Martini et Bassi in *Catal.,* IV, p. 145.

Παρατηρητέον οὖν καὶ περὶ φλεβοτομίας — ποιεῖ πλυνθωρικὰ [scr. πληθ-] πάθη.

F. 111. Ἥρωνος μὲν εἰσαγωγὴ τῶν γεωμετρουμένων = cod. Neapol. 19, f. 466.

F. 114v. Περὶ σημείων γεωμετρικῶν.

F. 117v varia astronomica de anni tempore et defectionibus.

---

[1] Editus est Melampus in *Catal.,* IV, 110, e codicibus Mutinensi Monacensi Neapolitano; noster codex cum Neapolitano magna familiaritate coniunctus est vel ideo, quod in primis tribus paragraphis pro signis menses posuit. Sed etiam in singulis verbis adeo cum eo consentit, ut inutile ducamas hic variam eius lectionem exscribere.

F. 120. Ποίῳ τρόπῳ ἡ ψυχὴ τοῦ σώματος χωρίζεται.
De mensuris nonnulla.

F. 122v. Περὶ ζωῆς καὶ θανάτου (Μάθε πότε κατεκλίθη ὁ ἀσθενῶν — κζ' κθ' λ' θάνατος).
Ἄλλως (Ψήφισον ἀπὸ τὸν Ἰούλιον — κθ' λς' κε').
Sine titulo. (Ὁ ἀσθενήσας ἐν ἡμέρᾳ — ἐν ἡμέρᾳ ἢ δ').

F. 123. Περὶ καλανδῶν πρόγνωσις Ἀντιόχου (Ἐὰν γένηται κάλανδα τῇ α' ἡμέρᾳ — πηγῶν καὶ ποταμῶν κίνησις).

F. 123v. Ἱπποκράτους περὶ καιρῶν πρόγνωσις (Περὶ δὲ τῶν ὡρέων ἣν μὲν ὁ χειμὼν — ἐνίοισι δὲ καὶ μελαχολίαι [*sic*], [alia man. subdidit] καὶ κόριζαν χρονίαν φέρει).

F. 124-135v a manu perspicua saec. XIV conscripta continent formulas magicas Salomoni tributas; inc. in medio enuntiato ἐὰν [?] μὴ εἴδωσι ταύτης, οὐ μὴ προβλέποντες — des. τῆς αὐτῆς πλήρωμα στάσεως. Specimen infra edetur.

4. Cod. philos. gr. 262. — Chartaceus, saec. XV, cm. 22 × 15, ff. 217. — Cf. Nessel, p. 135; Lambecius, VII, 546 (cui est n. 135).

F. 1. Πρὸς τὸ εἰδέναι τὸν ἐρωτ... πόσος χρόνος ἐναπελήφθη τῆς ζωῆς αὐτοῦ (Ὅταν ἐρωτήσῃ τις — οὐ βλέπει, ἀποθανεῖται) [1].
Περὶ πολυζωίας καὶ ὀλιγοζωίας (Ἐὰν ὁ ταλὴλ εἰς κέντρον — [f. 1v] ἢ ὡς ὥραν).
Περὶ τοῦ εἰδέναι τινά, πόσοι χρόνοι παρῆλθον αὐτὸν καὶ πόσον χρόνον ἐστίν (Ὁπηνίκα τις ἐρωτᾷ πόσοι — [f. 2] ς' ἡμέρας ζήσεται καὶ οὐ πλέον).
ρμε'. Περὶ τοῦ δευτέρου ζῳδίου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἐρωτημάτων. Ἐάν τις ἐρωτήσῃ ὅτι ἐγὼ = cod. Mediol., cap. κδ'; cod. Angelic., 29, ad f. 208, cap. σιθ'.

F. 3. Εἰς τὸ γνῶναι τὸν ἐρωτῶντα εἰ εὐκόλως κτᾶται πρᾶγμα ἢ δυσκόλως (Βλέπε τὸν ταλὴλ τοῦ ὡροσκόπου — [f. 3v] οὐδὲ εἰς αὐτὸν πρᾶγμα ἔλθῃ) = cod. Mediol., cap. κζ'; cod. Angelic., cap. σκ'.
ρμζ'. Εἰς τὸ γνῶναι τὸ ποσὸν τοῦ πράγματος (Ὅρα ἐὰν ὁ

---

[1] Cum codex incipiat a cap. 142, patet aut nonnullas foliorum compages perisse aut librarium opus amplum ibi describere coepisse, ubi ἐρωτημάτων initium fiebat. Idem opus extat in cod. Mediol. 11, ubi quod hic est (vel esse debebat) cap. 142 est κγ'; ex Arabum sapientia deductum esse illic adnotavit aliquis, idemque vel ex usu vocis ταλήλ cognoscere licet. Accuratius hunc codicem cum illo comparare non licet, nisi utrumque simul examines; sed illud perspicuum est, diversa excerpta eiusdem operis his codicibus contineri. Nam et capitum ordo et inscriptiones haud raro inter se differunt et hic quaedam desunt quae ibi extant. — Magna ex parte conspirat hic codex cum collectaneis quae ff. 152 ss., cod. Angelic. 29, saec. XIV inveniuntur, de quibus in *Catalogo Romano* agemus.

ταλὴλ — ἀπελπισμὸν τοῦ πράγματος) = cod. Mediol., cap. κη'; cod. Angelic., cap. σκα'.

F. 3v. ρμη'. Περὶ ῥόγας καὶ δωρεᾶς βασιλικῆς (Εἴπερ τις ἐρωτᾷ εἰ ἔλθῃ — [f.4] εἰ δὲ τοῦτο οὐχ εὑρεθῇ, ἀπέλπιζε) = cod. Mediol., cap. κθ'; cod. Angelic., cap. σθ'.

ρμθ'. Περὶ τοῦ γνῶναι εἰ ἔχει τις ἐλπίδα εἰς ἀδελφοὺς ἢ συγγενεῖς (Εἰ ἐρωτᾷ τις — [f. 4v] ἀποβολὴν χρημάτων ποιεῖ) = cod. Mediol., cap. λ'.

ρν'. Περὶ τοῦ τρίτου ζῳδίου καὶ τῶν ἐρωτημάτων αὐτοῦ, ἅτινα ἀποβαίνουσιν εἰς τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ ζητοῦντος (Εἴπερ τις ἐρωτᾷ — [f. 5] ἢ εἰς φυλακὴν εἰσελεύσονται) = cod. Mediol., cap. λγ'.

ρνα'. Περὶ τοῦ μαθεῖν εἰ ἔχει τις κέρδος ἢ ἀγάπην ἐξ ἀδελφῶν (Εἴ τις ἐρωτᾷ εἰ ἔχει φιλίαν — [f. 5v] ἀλλὰ δυσκόλως) = cod. Mediol., cap. λδ'; cod. Angelic., cap. σιε'.

ρνβ'. Περὶ μετοικίας ἐκ τόπου εἰς τόπον ἕτερον (Εἴ τις ἐρωτᾷ ὅτι θέλει μετοικῆσαι — [f. 6] ἔνθα οἰκεῖ ἢ μετοικῆσαι) = cod. Mediol., cap. λε'.

ρνγ'. Εἰς τὸ τέταρτον ζῴδιον περὶ ἀγορᾶς γενικῆς χώρας κήπου ἀμπελῶνος καὶ τῶν ὁμοίων (Εἴπερ ἐρωτᾷ τις ἵνα γοράσῃ — [f. 7] ἐγγὺς ὑδάτων ὑπάρχει) = cod. Mediol., cap. λς'.

ρνδ'. Περὶ τοῦ γνῶναι εἰ ἔρχεται ὁ τόπος εἰς τὸν ἀγοραστὴν (Βλέπε ἐὰν συναφθῇ ὁ κύριος — ἀπομένει καὶ οὐ γίνεται) = cod. Mediol., cap. λζ'.

ρνε'. Περὶ τοῦ γνῶναι τὸ τίμημα τοῦ χωρίου τοῦ πραθέντος, πολύ ἐστιν ἢ ὀλίγον (Βλέπε μετ' ἐκεῖνον τὸν ἀστέρα — [f. 7v] ἄξιόν ἐστι τὸ πιπρασκόμενον) = cod. Mediol., cap. λη'.

<ρνς'>. Περὶ τοῦ γνῶναι τέλος δουλείας ὁποῖον ἀποβήσεται (Ἐρωτιθῆς [supra ερ scr. ἀν] παρά τινος [f. 8v] ἀναγείρεσθαι καὶ τελειοῦσθαι).

ρνζ'. Περὶ εὑρέσεως κεκρυμμένων πραγμάτων παλαιῶν τε καὶ νέων ἤτε περὶ θησαυροῦ (Ὁπηνίκα περὶ τοιούτου τινὸς — [f. 9] τὰ ἕτερα ὁμοίως κατὰ τὸ ζήτημα).

Περὶ θησαυροῦ παλαιοῦ (Εἰ δὲ ἐρωτᾷ περὶ παλαιᾶς — καὶ ἀφείλετο τοῦτό τις).

Περὶ τοῦ ἰδεῖν τὸ ποιὸν αὐτοῦ (Ἐὰν δὲ πιστωθῇς ὡς δεδήλωται — [f. 9v] τῆς κρίσεως τῶν ζῳδίων).

Εἰ εὑρίσκει τὸν θησαυρὸν ὁ ζητῶν (Εἰ δὲ θέλεις εἰδέναι εἰ εὑρίσκει — οὐδ' ὅλως εὑρήσει).

Περὶ τοῦ εὑρεῖν τὸν τόπον ([f. 10] Περὶ τοῦ ἔστιν εἰς τὴν γῆν — ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ ἐστὶ θησαυρός).

F. 10v. Περὶ τοῦ εὑρίσκεται ἢ οὔ (Περὶ τοῦ εὑρίσκεται ἢ οὔ — [f. 11] μετ' ἐκείνου τοῦ ζῳδίου, ἐν ᾧ ἐστιν).

F. 11. Περὶ τοῦ γνῶναι ἢ εἰς βάθος γῆς ἐστι ἢ εἰς τεῖχος [?] ἢ εἰς στέγος (Περὶ τοῦ γνῶναι εἰς βάθος γῆς ἐστιν — [f. 11v] τὴν αὐτοῦ ἀπολέσει ζωήν).

ρνη'. Εἰς τὸ πέμπτον ζῴδιον περὶ τοῦ γνῶναι εἰ ποιήσει παιδίον (Ἐὰν ἀνὴρ ἢ γυνὴ δι' ἐλπίδα — [f. 12] δηλοῖ παιδοποιίας πλῆθος ἐν αὐτοῖς) = cod. Mediol., cap. λθ'.

<ρνθ'>. Περὶ τοῦ γνῶναι τὴν αἰτίαν τῆς ἀπαιδίας ἐκ τοῦ ἀνδρός ἐστιν ἢ ἐκ τῆς γυναικός (Ἐὰν ἐρωτηθῇς ἐκ ποίας αἰτίας — [f. 12v] τῆς γυναικός ἐστιν).

ρξ'. Περὶ τοῦ γνῶναι τὸ ἔμβρυον ἄρσεν ἐστὶν ἢ θῆλυ (Ἐὰν ἐρωτηθῇς ὅτι τὸ ἐν γαστρὶ — καὶ θῆλυ ἔσται) = cod. Mediol., cap. μ'.

ρξα'. Περὶ τοῦ γνῶναι πόσων μηνῶν ἐστι τὸ ἐν γαστρὶ ἔμβρυον καὶ πότε γεννᾶται καὶ ἐν ἡμέρᾳ γεννᾶται ἢ ἐν νυκτὶ καὶ εἰ δύο ἔμβρυά εἰσιν ἐν τῇ γαστρὶ ἢ ἕν (Ἐὰν ἐρωτηθῇς τὸ ἐν γαστρὶ — [f. 14] εἰ δ' οὐκ ἔστιν οὕτως, ἕν).

ρξβ'. Εἰς τὸ ζῴδιον τὸ ἕκτον περὶ ἀρρώστων εἰ ὑγιαίνουσιν ἢ θνήσκουσιν καὶ περὶ τοῦ γνῶναι τὸ ἀρρώστημα ὁποῖόν ἐστι καὶ ἐκ ποίας αἰτίας συνέβη καὶ ὁποῖον μέλος πάσχει καὶ εἰ [ἡ cod.] νέα ἐστὶν ἡ ἀσθένεια ἢ παλαιά (Ἐάν τις ἐρωτᾷ περὶ ἀρρωστία<ς> — [f. 16v] ἐὰν ἐπιθεωρῇ καί τις τῶν ἀγαθῶν) = cod. Mediol., cap. μα'-με' ut videtur.

<ρξγ'>. Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῆς ὑποδειγμάτων δοὺς [an τῶν ὑποδειγματωδῶν ?] θεμάτων (Ἐὰν εὑρεθῇ ὡροσκοπῶν ὁ Ταῦρος καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ Ἀφροδίτη — [f. 19] λυτροῦται καὶ ὑγιαίνει [cum duabus figuris]).

ρξδ'. Περὶ δούλων δουλοσύνης εἴπερ ἐλευθεροῦται καὶ ἐὰν πωληθῇ δοῦλος (Ὁπηνίκα ἐρωτήσῃ δοῦλος — [f. 19v] ἀλλὰ μετὰ ἀτιμίας στραφήσεται).

Περὶ δούλων φυγόντων εἰ εὑρεθήσονται ἢ οὐ καὶ ἔνθα κρύπτονται (Ἐάν τις ἐρωτήσῃ περὶ δούλου — [f. 20v] εἰ δὲ εἰς δυτικόν, πρὸς ἄρκτον). Sequuntur tria exempla cum figuris f. 21-22v. Estne cod. Mediol. 11, cap. νδ' [1] ?

Περὶ τοῦ ἑβδόμου οἴκου καὶ τῆς ἐρωτήσεως αὐτοῦ ἤγουν περὶ γάμου καὶ τίς ἐρᾷ πλέον τῆς συναφῆς, ἡ γυνὴ ἢ ὁ ἀνήρ, καὶ εἰ συνάπτονται, καὶ μετὰ τὸ συναφθῆναι τίς κατάρχει τοῦ ἑτέρου· καὶ εἰ καλὴ ἔσται ἡ γυνὴ ἢ ὁ ἀνὴρ ἢ κακοί· καὶ τίς πρῶτος τοῦ ἑτέρου τελευτήσει (Ὁπόταν ἐρωτηθῇς περὶ τοῦ λαβεῖν τινα — [f. 23v] εἰς τὸ ταπείνωμα οὐ γίνεται). Cf. cod. Mediol. 11, cap. νε' et νζ'.

---

[1] Quoniam numeratio capitum in codice hoc loco prorsus desinit, non iam numeros addo.

Περὶ τῆς γνώμης τῆς γυναικός (Εἰ δὲ θέλει γνῶναι εἴτε καλὴ — εἰ δὲ τετράγωνος, μέσως).

F. 23^{v}. Περὶ τοῦ βίου αὐτῶν (Εἰ δὲ θέλει γνῶναι περὶ τῶν πραγμάτων — [f. 24] καὶ ἀναιρετικοὺς δεῖ προσέχειν). Cf. cod. Mediol., cap. νς'. Tum tria exempla cum figuris.

Περὶ τῆς γυναικὸς φυγούσης ἐκ τοῦ ἰδίου οἴκου καὶ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, εἰ στραφήσεται ἢ οὔ (Εἴπερ ἐρωτηθῇς ὅτι ἡ τοῦ ἐρωτῶντος γυνὴ — [f. 26] μετὰ μεγάλης δυσκολίας) = cod. Angelic., f. 152^{v}, cap. γ'.

Περὶ κοινωνίας καὶ συντροφίας (Εἴπερ ἐρωτηθῇς περὶ κοινωνίας — [f. 27] ὁ θεὸς μόνος οἶδε τὸ ἀληθὲς ὁ ποιητὴς πάντων) = cod. Mediol., cap. ξα'; cod. Angelic., cap. δ'.

F. 27^{v}. Περὶ ἀποδημίας (Ὁ ὡροσκόπος ἔνθα ἐστὶν ὁ ἐρωτῶν — ἡ ὑποστροφὴ ταχεῖα καὶ ἐπίκερδος) = cod. Angelic., cap. ε'.

Εἰς τὸ γνῶναι φιλίαν ἢ ἔχθραν τινῶν (Εἰς τὴν ὥραν τῆς ἑνώσεως τῶν φίλων — ὅλως φιλία [-αν cod.] οὐ γίνεται) = cod. Angelic., cap. ς'.

F. 28^{v}. Περὶ κλεπτῶν καὶ κλοπιμαίων (Ὅταν ἐρωτηθῇς, ποίησον τὸν ὡροσκόπον τέλειον — [f. 30] ἀπεκομίσθη ἢ ὡς [scr. ἤγουν] ὁ τόπος) = cod. Mediol., cap. νη', cod. Angelic., f. 227, cap. σνβ'.

Περὶ τοῦ γνῶναι τὸ κλαπὲν ποῦ [τοῦ cod.] ἔκρυψεν ὁ κλέπτης ([f. 30^{v}]. Βλέπε τὸ ζῴδιον ἔνθα ἐστὶν — τὸ κλοπιμαῖον πρός τινα) = cod. Mediol., cap. νθ'; cod. Angelic., cap. σνγ'.

Περὶ τοῦ γνῶναι τὸν κλέπτην εἴτε ἀνήρ ἐστιν εἴτε γυνή (Βλέπε τὸν ἀστέρα τὸν ὄντα — [f. 31] τὰ δ' ἕτερα δύο ἀρσενικά) = cod. Mediol., cap. νθ'; cod. Angelic., cap. σνδ'.

Περὶ τοῦ γνῶναι εἰ ὁ κλέπτης νέος ἐστὶ ἢ γέρων (Ὅρα εἰς αὐτοὺς τοὺς ῥηθέντας — [f. 31^{v}] δηλοῖ τὴν ἰδέαν τοῦ κλέπτου) = cod. Mediol., cap. ξ'. Sequitur exemplum cum figura, folium des. in verbis : καὶ ὁ ἥλιος χρυσίον. Cf. cod. Angelic., cap. σνε'.

F. 32. Hinc incipit manus altera, minuta et lectu difficilis, quae primo eadem iterum perscripsit atque manus prima inde a fol. 28^{v}. In fol. 33^{v} post verba illa : καὶ ὁ Ἥλιος χρυσίον pergit : καὶ ὅτι ὁ Ζεὺς εἰς τὸ μεσουράνημα, sequitur exemplum secundum et tertium, des. f. 34 ἀλλ' ὡς εὕρεμα εὑρέθη. Εἰ δὲ θέλεις γνῶναι καὶ τὸ εἶδος τὸ ἀπολεσθὲν τί ἦν — [f. 34^{v}] ἐσάλευσε καὶ οὕτω κεῖται.

Περὶ τοῦ γνῶναι τὴν τοῦ κλέπτου μορφὴν καὶ ποῦ διάγει καὶ ὅσον ἀπέχει καὶ περὶ τῆς πατρίδος καὶ τοῦ γένους αὐτοῦ ([f. 35] Ἐπίβλεπε τὸν ὡροσκόπον ποῖός ἐστιν — στερεὸν δὲ γύρωθεν [*sic*] περιάγει) = cod. Mediol., cap. ξη'; cod. Angelic., cap. σνζ'.

F. 35v. Περὶ τοῦ γνῶναι ποίαν ὁδὸν καὶ πόσα μίλια ἀπῆλθεν ὁ κλέπτης (Ὁ κύριος τοῦ ὡροσκόπου δηλοῖ — [f. 36] ὁμοίως καὶ τὸ δῦνον) = cod. Angelic., cap. σνη'.
Περὶ τοῦ εἰ εὑρίσκεται τὰ κλαπέντα καὶ πότε, ποῦ διάγει ὁ κλέπτης καὶ ὅσον ἀπέχει (Ἐὰν ὁ Ζεὺς — εὑρίσκονται ἀθημερινόν) = cod. Mediol., cap. ξθ'; cod. Angelic., cap. σνθ'.
Περὶ ἔχθρας καὶ δίκης ἢ κρίσεως ὅπως ἀποβήσεται· ὑποδείγματα [?] τάδε· τὰ αὐτὰ ἔχει τῷ πολέμῳ (Ἐὰν ἐρωτηθῇς περὶ δίκης — [f. 36v] τὴν νίκην ἕξει ὁ ἐρωτῶν) = cod. Mediol., cap. ξβ'.
Εἴπερ ἐρωτᾷ βασιλεὺς περὶ πολέμου ἢ μεγιστάνος — ἐκεῖνος ἡττηθήσεται = cod. Mediol., cap. ξδ'? — Tum duo exempla cum figura, des. [f. 37v] γίνεται θάνατος τοῦ ἐχθροῦ.
Περὶ πολιορκίας καὶ ἐκ ποίου μέρους γενήσεται ὁ πόλεμος καὶ ἐκ ποίου μέρους ἐλεύσεται τὸ κοῦρσος (Πάλιν ἐπὶ πολιορκίας — καὶ τὸ κοῦρσος) = cod. Mediol., cap. ξε'; cod. Angelic., f. 166, cap. ϛγ'.
Κλῆρος πόλεως ἡμερινός (Ἀπὸ Ἡλίου μέτρει — γίνεται πόλεμος) = cod. Angelic., cap. ϛδ'.
Περὶ τοῦ γνῶναι ὁποῖος ἔσται ὁ πόλεμος, μέσος ἢ μιαρός, καὶ ἑτέρων ζητημάτων τοῦ πολέμου (Τὸ μὲν ζώδιον τὸ στερεὸν — [f. 38] ὁ δὲ Κρόνος βραδυτῆτα) = cod. Angelic., cap. ϛε'.
Περὶ τοῦ γνῶναι ὅτι στρατὸς ἔρχεται κατὰ βασιλέως τὸ ἀποβησόμενον (Εἴπερ ἐρωτᾷ τις ὅτι στρατὸς — σύντομον πόλεμον) = cod. Angelic., cap. ϛς'.
Sine titulo. Ὅταν τὰ φῶτα τριγωνίσωσι — γίνεται ὁ πόλεμος.
Περὶ τοῦ γνῶναι εἰς ποῖον εἰ σταθήσεται κατὰ τὸν πόλεμον ὁ πόλεμος νικήσει· καὶ περὶ τοῦ Ἄρεως ἔνθα τῶν μοιρῶν τῶν ζῳδίων ἐστὶν ἀνατολικὸς δυτικὸς βόρειος νότιος (Ἰστέον ὅτι ὁ Ἄρης — [f. 38v] καὶ μετὰ αἵματος) = cod. Angelic., cap. ϛζ'
Περὶ διαγνώσεως πολέμου ἐκ τοῦ λόγου τοῦ Ἑρμοῦ (Ὁπόταν εἰς πόλεμον βούλῃ ἀπελθεῖν — [f. 39] δηλοῖ πόλεμον καὶ ὄχλησιν) = cod. Angelic., cap. ϛη'.
Sine titulo. (Ἐὰν ἐπιβλέπῃ ἀγαθοποιὸς ἐκ τριγώνου — περὶ εὐνοίας ἢ θλίψεως).
Οἱ οἶκοι ἔνθα χαίρονται οἱ ἀστέρες (Κρόνου χαρὰ εἰς ιβ' — αἱ θλίψεις αὐτῶν) = cod. Angelic., cap. σλη'.
Περὶ τοῦ εἰδέναι τὸν ἐρωτῶντα ποίας τάξεώς ἐστι καὶ ὅπως μέλλει ἀποβῆναι τὸ ἐρώτημα αὐτοῦ (Βλέπε τὸν ταλὴλ — [f. 41] πρὶν φθάσαι γίνεται). Sequuntur tria exempla cum figuris.

F. 41v. Περὶ ἐλεύσεως ἀποδήμου (Ἐὰν ἐρωτᾷ τις περὶ ἐλεύσεως [*bis*] ἄλλο — [f.42] ἐκεῖνο κύριον λέγουσιν) = cod. Mediol., cap. οδ'.

F. 42v. Περὶ τοῦ εἰδέναι ἢ νοσεῖ ἢ ὑγιαίνει ὁ ἀποδημῶν (Ὅρα τὸν

ταλὴλ τοῦ ἀποδήμου — τῆς Cελήνης ἀγαθουμένης) = cod. Mediol., cap. οε'.

F. 42v. Περὶ τοῦ εἰδέναι ἢ ζῇ ἢ ἀπέθανεν ὁ ἀποδημῶν (Εἰ εὑρεθῇ ὁ δηλωτικὸς — ἀλλὰ ζῇ καὶ καλῶς γίνεται) = cod. Mediol., cap. ος'.

Ἀρχὴ τοῦ δεκάτου ζῳδίου εἰς ἐρωτήματα· περὶ βασιλικῆς ἐνεργείας, ἔρχεται πρὸς τὸν ζητοῦντα ἢ μή (Εἴ τις ἐρωτᾷ — [f. 43] μέρος δέ τι οὐ γίνεται) = cod. Mediol., cap. οζ'. Tum quattuor exempla cum figuris, des. f. 44 οὐ μὴ γένηται τὸ πράγμα τοῦ ἐρωτῶντος.

Περὶ τοῦ γνῶναι περὶ πραγματευομένου πράγματος ἢ κέρδος φέρει ἢ ζημίαν (Εἴ τις ἐρωτᾷ — ἐκεῖνο τὸ ἀγοραζόμενον κέρδος φέρει) = cod. Mediol., cap. οη'.

Ἀρχὴ τοῦ ια' ζῳδίου· περὶ ἐλπίδος ἐρωτήματα (Ἐὰν ἐρωτᾷ τις ὅτι ἔχω ἐλπίδα... ἄλλως — ὅτι τὸ ἐλπιζόμενον οὐ τελεῖται) = cod. Mediol., cap. οθ'.

F. 44v. Περὶ τοῦ γνῶναι γνώμην φίλου (Εἰ ἐρωτᾷ τις ὅτι ὁ δεῖνα — τοῦ ἐρωτῶντος ἐκ [?] τοῦ φίλου) = cod. Mediol., cap. π'.

Ἀρχὴ τῶν δωδεκάτου ζῳδίου ἐρωτημάτων περὶ δεσμῶν καὶ φυλακῆς ἤγουν εἰδέναι, πότε ἐλευθεροῦται ὁ ἐν φυλακῇ καὶ πῶς τὰ κατ' αὐτὸν ἔσονται (Εἴ τινα βάλῃ ὁ βασιλεύς... ἄλλως — [f. 46] εἰ δὲ οὐ βλέπουσιν οὐκ ἀσθενήσει) = cod. Mediol., cap. πα'.

Περὶ τραυματιῶν δεσμῶν καὶ κολάσεως, ἔτι καὶ περὶ κρύψεως δεσμίου (Ὅταν ὁ κύριος — ἐκεῖ ἐστιν ὁ κλῆρος τῆς ἔχθρας) = cod. Mediol., cap. πα[2]'.

Περὶ δαρμοῦ (Ὅρα τὸν κύριον ὡροσκόπου — δαρμὸν τοῦ δεσμίου).

Τέλος τῶν ιβ' ζωδίων εἰς ἐρωτήματα.

Περὶ καταρχῶν δουλειῶν καὶ τῶν ἐρωτήσεων αὐτῶν καὶ τοῦ ἐρωτῶντος ὁποίου τὸν τρόπον καὶ τὴν ἀξίαν καὶ λοιπῶν ἄλλων τινῶν ἐκ τῶν δώδεκα τόπων.

F. 46v. [De duodecim locis.] Κακοποιὸς ὡροσκόπος ἀτέλεστον εἶναι — [f. 49v] χάριν δουλικῶν πραγμάτων.

Ἄλλως περὶ τῶν ιβ' τόπων ὅσα τε δι' ὑποδείγματος θεματίου δηλοῦσιν ἕκαστος αὐτῶν. Περὶ τοῦ πρώτου τόπου δηλωτικοῦ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ κυρίου τῆς ἐρωτήσεως (Εὑρέθη ὁ πρῶτος τόπος τρίτῃ μοίρᾳ τοῦ Ταύρου — [f. 51v] ὁ τῆς ἐρωτήσεως κύριος).

F. 52. Περσῶν εἰς τὰς δηλώσεις τῶν ιβ' οἴκων τῆς οὐρανίου σφαίρας τούς τε τόπους τῶν ἀστέρων καὶ τὰ κέντρα αὐτῶν καὶ περὶ τῶν κανονίων τοῦ ὡροσκόπου καὶ τύπων αὐτοῦ (Τὸ

θεμάτιον τοῦτο τῶν ιβ' οἴκων — εἰς τὸν ιβ' οἶκον). Dimidia pagina vacua est = cod. Angelic., f. 171v, cap. ριγ'.

F. 52v. Περὶ τῶν συνόδων τῶν δύο κακοποιῶν Κρόνου καὶ Ἄρεως ἐν τοῖς δώδεκα ζῳδίοις (Ἐν Κριῷ ὄχλησιν καὶ πόλεμον — [f. 53v] εἰ δ' ὑποκάτω, δηλοῖ πολὺν ὑετόν) = cod. Angelic., f. 239, cap. σοζ'.

Σημειώματα βλαβερὰ τῆς συνόδου τοῦ Κρόνου καὶ τῶν συνόδων (Εἰς τὸ τρίγωνον τοῦ Κριοῦ — καὶ κακοσύνην τοῦ νασάκ) = ibid., cap. σοη'.

Αἱ σύνοδοι [-όδοις cod.] τῶν ζ' ἀστέρων εἰς τὰ ιβ' ζῴδια καὶ αἱ τούτων δηλώσεις (Ὁ Κρόνος καὶ Ζεὺς ἐν Κριῷ δηλοῦσι πλῆθος ὀχλήσεων — [f. 59] τὴν δὲ ἀλήθειαν μόνος ὁ θεὸς οἶδε καὶ οὐχ ἕτερος) = ibid., cap. σοθ'. Duo folia et dimidium vacua sunt; in f. 60 incipit manus tertia, sed quae in f. 60-62 extant, ad nos non pertinent.

F. 63. Εἰ θέλεις εὑρίσκειν ἑνὸς ἑκάστου ἀνθρώπου ζῴδιον — [f. 64] ἁπλοῦς τε καὶ μέτριος.

Περὶ πολέμων διάταξις (Δεῖ γινώσκειν ὅτι ὁ Λέων — [f. 64v] ἐν δὲ τῷ Λέοντι θραύονται).

Φυγάδος τινὸς γεγονότος — [f. 65] κατ' ἐκείνην [-ων cod.] τὴν ἡμέραν. — Fol. 65v vacuum est.

F. 66 post inscriptionem evanidam : Ἡμέρᾳ κυριακῇ ὥρᾳ α' Ἥλιος πολεύει καὶ διέπει· ὁ φυγὼν ἐν δικαστηρίῳ — [f. 74v] ἢ ξύλον ἢ κασσίτηρον ἢ χαλκόν.

F. 75 et 76 tabulae.

F. 77 tabula : Ὅρια ἀστέρων κατ' Αἰγυπτίους, ὅρια κατὰ Πτολεμαῖον, ὅρια κατὰ Δωρόθεον cum notula subiecta. Ex Hephaestione et Ptolemaeo haec hausta esse suspiceris.

F. 77v et 78r tabulae : Δεκανοί, τριγωνοκράτορες, ὑψώματα et ταπεινώματα, λαμπραὶ μοῖραι.

F. 78v-80. Notae perbreves sine inscriptionibus.

F. 80-82v. Notae περὶ στρατείας. περὶ ἀλόγων ἀγορᾶς. περὶ πολιορκίας. περὶ σημείων μετεώρων.

F. 83-86v conscripsit manus nitida litteris minimis usa, tum rursus altera manus incipit et pergit usque ad f. 154v. Ἀποτελέσματα εἰς τὸν Παῦλον κριτικὰ Ἡλιοδώρου [ἰλοιοδόρου cod.] καὶ ἑτέρου ..... [1] (Τὸ ἑξάγωνον σχῆμα ἀγαθόν ἐστι — πρός τε αὐτὴν καὶ πρὸς ἀλλήλους).

[1] Heliodori commentarius totus in capita quadraginta divisus est in cod. 2, f. 162-208v; cf. cod. Taurin. 4, f. 7-28. Eadem fere excerpta quae hic, quibus fortasse aliena admiscentur — Ἡλιοδώρου καὶ ἑτέρων τινῶν praescribitur in cod. Flor. — sunt in cod. Flor. 8, f. 178-200 (ubi etiam sequentia usque ad f. 212 Heliodorea

F. 83. Περὶ συναφῶν καὶ ἀπορροιῶν (Ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἄξιον ζητῆσαι — [f. 83v] καὶ ἀπόρροια ὁμοίως).
Περὶ προστασσόντων καὶ ὑπακουόντων (Ὅτι φησὶν ὁ Παῦλος δηλαδὴ — ἢ παρ' ἑτέρου).
Περὶ ἀποστροφῶν δὲ τῶν ἀσυνδέτων [pergit Paulum enarrare; inscriptiones ponuntur paucae: f. 97v] ἄλλως οἱ κλῆροι; [f. 98] ἄλλως περὶ τῶν αὐτῶν [des. f. 98v] ἐκχύσεως καὶ αἰχμαλωσιῶν ἐστιν αἴτιος, ut in cod. Flor. 8, f. 186v.

F. 98v. Ἀρχὴ τοῦ δευτέρου τμήματος περὶ τῶν ιβ' τόπων (Τῶν ιβ' τόπων — [f. 104] χρὴ δὲ τοῦτο προσυπακούειν ἐπὶ παντὸς ἀστέρος καθόλου).
Περὶ τῆς διαιρέσεως τῶν ιε' τόπων (Περὶ δὲ τοῦ μερισμοῦ — [cum exemplo, des. f. 107v] ὅθεν καὶ σπόριμος λέγεται) ut cod. Flor., cap. σξδ'.
Περὶ πράξεως (Ὁ περὶ πράξεως λόγος — [f. 108v] κύριον τῆς πράξεως).
Περὶ κέντρων ἐπαναφορῶν καὶ ἀποκλιμάτων, ut cod. Flor., cap. σξς'.

F. 109v. Περὶ τοῦ γνῶναι ποίαν μοῖραν ἐπέχει ὁ Ἥλιος καὶ ποίαν ὁ ὡροσκόπος = cod. Flor., cap. σξζ'.

F. 110v. Περὶ τοῦ γνῶναι τὴν μοῖραν τοῦ μεσουρανήματος = cod. Flor., cap. σξη'.

F. 111. Περὶ ἐνιαυτοῦ καὶ μηνὸς καὶ ἡμέρας (Ὅσα δ' ἂν ἡ γένεσις — [des. in fine paginae in verbis] ἀπὸ τοῦ ὡροσκοπήσαντος ζωδίου). F. 111v vacuum est, tum folium scriptura carens. Desinunt excerpta Heliodorea.

F. 112. <Achmetis>[1]. λγ'. Περὶ ζῳδίου ὡροσκοποῦντος ἡνίκα ὁ Ἥλιος εἰς τὸν Κριὸν εἰσέρχεται (Περὶ τῆς τῶν κατ' ἔτος — [f. 115v] ἐπ' ἐνίων τῶν τῆς δύσεως) = cod. Venet. 5, f. 210v, cap. λγ'; cod. Angelic., cap. ρπβ'.
<λδ'>. Εὔλογον [?] εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ὡροσκόπου τὸν χρόνον, ἥτις καὶ εἰς τὰς ἐφημερίδας τοῦ χρόνου χρησίμη ἐστίν (Εἶπεν ὁ Γεχιᾶς ἤγουν ὁ υἱὸς Ἰωάννης τοῦ Ἀπιδοῦν — [f. 116] τοῦ κυριεύοντος κρίσιν) = cod. Angelic. 29, f. 187, cap. ρπγ'.

---

sunt). Cf. quae de eo adnotata sunt in *Catal.*, I, p. 26, 57 et quae Boll disputavit *Byz. Zeitschr.*, VIII, 525, adn. 1. Frustula quattuor edita sunt in *Catal.*, IV, p. 81 s.

[1] Quae sequuntur ex altero libro magnae collectionis Arabicae excerpta esse demonstratur et numeris capitum et verbis in quae cap. ν' desinit: τὰ δὲ κέντρα προεγράψαμεν εἰς τὸ ἀβιβλίον. Hunc autem librum esse Εἰσαγωγὴν Ἀχμάτου τοῦ Πέρσου ex codice Veneto 5 (*Catal.*, II, p. 6 ss.) apparet, cuius ff. 210r-228v cum ff. 112-155 huius Vindobonensis conspirant. — Multa ex hoc eodem libro servavit codex quoque Angelic. 29, qui in *Catalogo Romano* describetur.

F. 116. λε'. Περὶ Κρόνου ὁπηνίκα τὸν ὡροσκόπον τοῦ χρόνου κυριεύει καὶ τῶν ἄλλων καθεξῆς ἀστέρων (Εἰ μὴ οὖν ὁ Κρόνος — [f. 130] δυνατὴν θέρμην εἰς τὸ θέρος, εὔκρατον τὴν κρᾶσιν) = cod. Angelic., cap. ρπδ'.

Ὅ τί δηλοῦσιν οἱ οποιη καὶ πότε [l. ὁποιοιδήποτε] σχηματισμοὶ τῶν ἀστέρων εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χρόνου (Ὅτε σχηματίζονται οἱ... [saepius litteris rubris] εἴδησις — [f. 131] ἐξ ἀφορμῆς πολέμου καὶ ἀσθενείας) = cod. Angelic. 29, f. 196, cap. σ'.

μ'. Εἴδησις καὶ κρίσις ἐπὶ πρᾶσιν (*sic*) προσώποις (Τὴν κρίσιν ποίησον τῶν βασιλέων — πλῆθος κλεπτῶν καὶ ληστῶν) = cod. Angelic., cap. σα'.

μα'. Περὶ τοῦ εἰδέναι τὴν ἐλθοῦσαν φήμηνὴν ἢ [l. εἰ] ἀληθής ἐστι ψευδής (Ὅρα τὴν Σελήνην — [f. 131ᵛ] τίνα συσχηματίζεται) = cod. Angelic., cap. σβ'.

μβ'. Περσῶν περὶ τῶν τεσσάρων τροπῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ ὁπηνίκα βούλει γνῶναι τὰ μέλλοντα γίνεσθαι ἐπὶ ἡγεμόνων βασιλέων καὶ ὁδοῦ κατὰ (?) τὸ ζητούμενον κλίμα (Ποίησον ἐκβολὴν ἀπὸ τῆς μεγάλης συντάξεως — [f. 133] γένεσιν ὡς εἴρηται) = cod. Angelic., cap. σγ'.

<μγ'>. Εἰς τὸ ζητῆσαι καὶ εὑρεῖν τὸν οἰκοδεσποτοῦντα ἐν τῷ τόπῳ τῆς Σελήνης (Δεῖ γινώσκειν ὅτι ἐκεῖνος — [f. 133ᵛ] ὁ Ἄρης κύριος τοῦ οἴκου) = cod. Angelic., cap. σδ'.

<μδ'>. Περὶ εὐθηνίας ἀπὸ τῶν Σαρακηνῶν (Ὅταν μεταβαίνῃ ὁ Ἥλιος — ἀλλ' οὐ πολλήν) = cod. Angelic., cap. σε'.

με'. Διαίρεσις καθολικῆς ἐπισκέψεως περὶ τοῦ πόσον καιρὸν ἕκαστος τῶν ζῳδίων ὡροσκοποῦν (*sic*) ἔχει τὴν κρίσιν (Ἰστέον ὅτι ἡ ὑπόθεσις — [f. 134] τὰ ἐκ τῶν χειρῶν ἐξερχόμενα) = cod. Angelic., cap. σϛ'.

<μϛ'>. Περὶ τοῦ ὡροσκόπου τῆς ἀρχῆς τοῦ χρόνου τῆς... καὶ περὶ διαφορᾶς καὶ διαιρέσεως τῆς τάξεως τῶν ἀνθρώπων (Χρὴ γινώσκειν ὅτι ὡροσκόπος — [f. 135ᵛ] ὁ μόνος θεὸς οἶδεν) = cod. Angelic., cap. σζ'.

<μζ'>. Περὶ τοῦ εἰδέναι ὁποῖα σημεῖα φανήσονται ἐν τῷ ἀέρι καὶ ἐν τῇ γῇ (Ὁπόταν ὁ Ἄρης εἰς οἶκον — [f. 136] καὶ τῆς Σελήνης ἔκλειψιν) = cod. Angelic., cap. ση'.

μη'. Περὶ ταραχῆς ὀχλήσεως πολέμου καὶ ἐχθρῶν (Ἰστέον ὅτι ὁπηνίκα διαμετρεῖ — [f. 136ᵛ] τὸ δ' ἀληθὲς θεὸς οἶδεν) = cod. Angelic., cap. σθ'.

<μθ'>. Περὶ παθῶν καὶ ἀσθενειῶν καὶ θανατικοῦ καιροῦ (Ἰστέον ὅτι ὡροσκόπος — [f. 137] καὶ ἀσθενείας μέσον πάντων) = cod. Angelic., cap. σι'.

<ν'>. Περὶ θέρμης ψύξεως καὶ ἀνέμων (Ὁπότε ἡ Σελήνη ἀπορρεύσῃ — [f. 138] τὰ δὲ κέντρα προεγράψαμεν εἰς τὸ α' βιβλίον).

F. 138. να'. Περὶ ὑδάτων (Ἰστέον ὅτι τὰ ζῴδια τοῦ ὑετοῦ — [f. 139] τῶν ῥηθέντων καὶ ἐπιζήμιόν τι).

Περὶ ὠνῆς καὶ ἀκριβείας καὶ εὐθηνίας πάντων τῶν πιπρασκομένων ἀπὸ τῆς ἐναλλαγῆς καὶ εἰσελεύσεως τοῦ χρόνου γνῶναι· γινώσκεται δὲ ἐξ ὡροσκόπου ἢ πανσελήνου τοῦ [?] ἐγγὺς τῆς ἐναλλαγῆς τοῦ χρόνου (Ἡ δήλωσις τῆς χαρᾶς — [f. 140] οἶδεν ὁ δημιουργὸς τῶν ἀστέρων). Ἄλλως [des. f. 141v] ... ταλαιπωρότεροί εἰσι τῶν συνόδων = cod. Angelic., cap. σια'.

Περὶ διάγνωσις (*sic*) ὄμβρου καὶ ἀνομβρίας (Εἰ βούλει τὸν ὄμβρον γνῶναι — [f. 142] θεοῦ δὲ ἡ ἀλήθεια τοῦ ἐπομβρίζοντος τῇ γῇ ὑετόν) = cad. Angelic., cap. πε'.

Περὶ τοῦ γνῶναι ἐναλλαγὴν ἀέρος (Ὅταν ἡ Σελήνη ἀπὸ Ἡλίου ἀπορεύσασα — δηλοῖ ἀνέμους) = cod. Angelic., cap. πς'.

Περσῶν καὶ Ἀράβων περὶ τῆς τῶν χωρῶν πρὸς τὰ τρίγωνα [τῆς] τῶν ζῳδίων συνοικειώσεως καὶ ἑκάστῳ τῶν ζῳδίων τῆς τῶν χωρῶν ὡσαύτως συνοικειώσεως [f. 142v] (Τὸ τρίγωνον πυρῶδές ἐστι — [f. 143v] πλέον τὸ σύμπτωμα γίνεται) = cod. Angelic., cap. πζ'. Est astrologica geographia.

Περὶ σχηματισμῶν πάντων τῶν ἀστέρων, καθὼς εἶπεν Μασέως ὁ Πέρσης καὶ Μουγαμάτης ὁ Παιλίας· μετηνέχθη δὲ ἐκ τῆς τῶν Περσῶν διαλέκτου. Editum in *Catal. Veneto*, p. 123 ss.

Περὶ τῆς συνόδου τῶν ὑψηλοτάτων ἀστέρων γινομένων διὰ πολλῶν χρόνων καὶ τῶν δηλούντων ἐν αὐταῖς (Λέγομεν ἡμεῖς — [f. 148] τῶν τετραπόδων καὶ τῶν θηρίων) = cod. Angelic., cap. σϛθ'.

Περὶ τῆς δευτέρας τάξεως τῆς συνόδου (Καὶ αὐτῇ ομία [αὕτη ὁμοία?] ἐστὶν τοῦ αὐτοῦ Κρόνου — [f. 150v] τὸ δ' ἀληθὲς καὶ κρεῖττον ὁ θεὸς οἶδεν).

Περὶ τῶν δηλώσεων τῶν ταπεινωμάτων καὶ τῶν ὑψωμάτων τῶν ἀστέρων (Τοῦ Ἡλίου ὄντος ἐν τῷ ὑψώματι αὐτοῦ — [f. 151] τὰ ἐναντία τῶν δηλωθέντων δηλοῖ) = cod. Angelic., cap. σξζ'.

ξγ'. Περὶ δηλώσεως ὄντων τῶν ἀστέρων εἰς τὸν ἀναβαίνοντα (Τοῦ Κρόνου ὄντος εἰς τὴν κεφαλὴν — δηλοῦσι τὰ ἐναντία [?] τῶν εἰρημένων) = cod. Angelic., cap. σξη'.

ξδ'. Περὶ ἀνατελλόντων ἤτοι ὡροσκόπων ἀστέρων (Ὁ Κρόνος ἐν τῇ ἀνατολῇ — καὶ τῶν ὁμοίων) = cod. Angelic., cap. σξθ'.

F. 151v. Περὶ τῆς δύσεως τῶν ἀστέρων ἤτοι κρύψεως (Ὁ Κρόνος δύνων δηλοῖ φθορὰν γερόντων — καὶ τῶν φροντιστῶν) = cod. Angelic., cap. σο'.

Περὶ ἀναποδισμῶν τῶν ἀστέρων εἰς δήλωσιν (Ὁ Κρόνος προποδίζων — τὸν καιρὸν αὐτοῦ) = cod. Angelic., cap. σοα'.

F. 151^{v}. Στεφάνου Ἀλεξανδρέως περὶ τῆς δηλώσεως τῶν ἀστέρων ἑνώσεώς τε τοῦ Κρόνου καὶ Διὸς ἐν τοῖς τριγώνοις (Χρὴ γινώσκειν ὅτι μεταβαινούσης — [f. 152^{v}] πραγμάτων ἀγαθῶν τε καὶ φαύλων) = cod. Angelic., cap. σογ'.

Ἐκ τῶν μυστηρίων τοῦ Ἀπομασαρὰ [*sic*] περὶ Κρόνου καὶ Διὸς συνόδων δηλώσεων μυστηρίων μεγάλων (Αἱ σύνοδοι τοῦ Κρόνου — [f. 153^{v}] εἰ ἔστιν ἡ Ἀφροδίτη ἐν Ταύρῳ). Fort. idem caput secundi libri illorum mysteriorum, quod in cod. Flor. 11, f. 79^{v} legitur = cod. Angelic., cap. σοδ'.

Περὶ τῆς συνόδου τῶν ὑψηλοτέρων ἀστέρων καὶ εἰς τὰ ζῴδια καὶ τῆς δηλώσεως αὐτῶν (Σύνοδος Κρόνου καὶ Διὸς — [f. 154^{v}] ἐπήρειάν τε καὶ δυναστείαν) = cod. Angelic., cap. σοε'. Reliqua pagina et unum folium vacua sunt.

F. 155-157 scripta sunt a manu quarta, quae ductibus magnis et inelegantibus utitur.

F. 155. Περὶ τοῦ γνῶναι καὶ εἰπεῖν, τί τὸ ἐρωτώμενον (Ἐάν ἐστιν ὁ κύριος — [f. 155^{v}] ἀποτέλεσον τὸ ζητούμενον).

Περὶ τοῦ εἰπεῖν τί ἐστιν τὸ ἐρωτώμενον ἀπὸ τοῦ ζῳδίου τοῦ ὡροσκόπου (Ἐὰν Κριὸς ὡροσκοπῇ — καὶ γυναικὸς ξένης).

F. 156^{v}. Περὶ τῆς θρησκείας τῶν Ἀγαρηνῶν (Εἰσὶ καὶ ἕτεραι ὑποθέσεις — καὶ πάλιν γενήσονται).

F. 157. Sine titulo. (Εἴπερ ἐρωτηθῇς παρά τινος περὶ ἀνθρώπου ἀποδημοῦντος — τέθνηκε περὶ οὗ ἡ ἐρώτησις).

Sine titulo. Ὀφείλεις τοίνυν προσέχειν ἐν τῷ ζῳδίῳ — καθὼς τὴν σύνοδον).

F. 157^{v}. Περὶ ἀποδημίας (Ὁ ὡροσκόπος ὁ τόπος — ὑποστροφὴ ταχεῖα καὶ ἐπίκερδος).

Εἴδησις περὶ ἀρρώστων (Εἴπερ εὑρεθῇ εἰς τὸν ὡροσκόπον — τοῦ φόβου λυτροῦται καὶ ὑγιαίνει). —

F. 158-212 conscripsit manus quinta litteris magnis perspicuis pulchris.

Post ornamentum ζ'. Περὶ γενέσεως τοῦ χρόνου ἐν τοῖς δώδεκα εἰδώλοις (Ἐὰν γεννᾶται ἐν Ζυγῷ — ταῖς γεννούσαις [*sic*] καλὸς καιρὸς ἔσται).

α'. Ἐὰν γεννᾶται ἐν Κριῷ ὁ χρόνος [et sic deinceps per omnia signa praeter Libram quae praecessit] — [des. f. 162^{v}] ἥξουσι Φρυγία Γαλατία καὶ τὰ λοιπά. Dodecaeteris Chaldaica : cf. Boll, *Catal. Venet.*, p. 139 sqq.

Περὶ τῶν ζῳδίων ὁροσκοπέντων (*sic*) (Κριοῦ ὡροσκοποῦντος οἱ τικτόμενοι — [f. 164] βραδέως φθεγγόμενοι ἰδιοπράγμονες) = cod. Flor. 7, f. 213.

Ταῦτα μὲν καὶ τὰ τοιαῦτα σημαίνει τὰ ζῴδια αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ — ἡ δὲ Σελήνη εὐκράτους καὶ εὐσάρκους.

F. 164. Εἰ ἄρρεν ἢ θῆλυ τὸ ἐγγάστριον (Ὁ Ἥλιος ἐὰν γένηται τετράγωνος — [f. 164v] ἐν θηλυκῷ ζωδίῳ, θῆλύ ἐστι). Haec et seqq. usque ad f. 165 fere e Theophilo; cf. cod. Flor. 7, f. 170v sqq.

Περὶ ἐμπράκτου ἀνθρώπου (Ὁ τεχθεὶς ἄνθρωπος — ἐπιβλαβὴς γίνεται).

Περὶ κτήσεως δούλων (Σελήνη οὖσα ἐν Κριῷ — [f. 165] καὶ ἐμπόρους ἀγόραζε).

Περὶ ὁμιλοῦντος ἕνεκά τινος πράγματος (Ἐάν τις ὁμιλήσῃ — [f. 165v] ἐὰν ἐν φυλακῇ).

Πολὺς ὁ στρατὸς ἢ ὀλίγος (Λαβὼν ἀπὸ τῆς μοίρας — τὸ πλῆθος ἢ πλείους).

Περὶ δόλου [δούλου cod.] καὶ ἐνέδρας (Κρόνου καὶ Σελήνης — [f. 166] τοὺς ἐπιστρατευομένους).

Περὶ πολέμου (Ὅταν πυνθάνοντός σου [*sic*] — [f. 166v] μετακίνησιν καὶ σχηματογραφίαν) = cod. Flor., f. 215v.

Περὶ τοῦ (*sic*) πολιορκουμένων πόλεων (Περὶ δὲ τῶν πολιορκουμένων πόλεων — [f. 167] τὸν πόλεμον ἔσεσθαι σημαίνει).

Πρὸς τὸ πολιορκεῖσθαι πόλιν (Ἔστω ἡ Σελήνη λειψιφωτοῦσα ... ἄλλως — ὁ δὲ Κρόνος βραδύτητα).

Περὶ πολιορκουμένων πόλεων (Βλέπε τὸν ὡροσκόπον καὶ τὸν β′ τόπον — [f. 168] κακοποιοὶ δὲ ἅλωσιν).

Περὶ δόλου καὶ λόχου καὶ ἐνέδρας (Ἐάν τις λόχον ἢ ἐνέδραν ... ἄλλως — καὶ αἰφνίδιον ἐπιριφήν [*sic*]).

Περὶ στρατείας (Ὅταν τις πυνθάνεταί σου — καὶ μάλιστα ἐπίκεντροι ὄντες) = cod. Flor., f. 216v. —

Ἐὰν ἐρωτηθῇς περὶ πόλεως ἠρημωμένης ἢ τόπου, ἀνακτίζεται ἢ οὐ κατακεῖται καὶ ὑπό τινος οἰκοδομεῖται (Ἐκ τοῦ ὡροσκόπου μὲν γὰρ ληπτέον — [f. 170] τὰς κωλύσεις καὶ τὰς συμφοράς) = cod. Flor. 11, f. 309v (ex Palcho).

Ἐὰν ἐρωτηθῇς περὶ πόλεως, πολιορκεῖται ἢ οὔ· καὶ ἐὰν πολιορκεῖται, σῴζεται ἢ παραλαμβάνεται (Ἔστω ὡροσκόπος ἡ πόλις — κακοποιοῦ δὲ τοὐναντίον) = cod. Flor. 11, f. 310v (ex Palcho).

Καταρχὴ πολεμική (Ἐκ τοῦ ὡροσκόπου ληπτέον — [f. 171v] καὶ ἀμαχήτως [-του cod.] τὴν πόλιν λήψῃ) = cod. Flor. 11, f. 311 sq.

F. 172. Καταρχὴ πολεμική, ἐξ ἧς γνωρίζεται πᾶσα ἡ τοῦ πολέμου ἀναστροφή (Ἐκ τοῦ ὡροσκόπου γνωρίζεται — [f. 172v] ἀποφαινόμενοι οὐ μὴ σφαλῶμεν) = cod. Flor. 11, f. 312v.

Περὶ πολέμου (Δωρόθεος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν λεπτομερέστερον ἐξετάσαντες ὑπέγραψαν· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς — καὶ τοῦτο πάλιν κοινόν). —

F. 173v. Post ornamentum : Θεοφίλου φιλοσόφου πόνοι περὶ καταρχῶν πολεμικῶν προσφωνεῖσθαι Δευκαλίωνη (*sic*) τὸν

παῖδα αὐτοῦ (Ἡ φυσικὴ τῶν ἀστέρων ἰδιοτροπία, ὦ κοσμιώτατε Δευκαλίων — [f. 175] οὐ πταίσειας θεοῦ συνεργοῦντος)[1].

F. 175. Καταρχὴ πολεμικὴ (Ἐάν τις πόλεμον ἄρξηται — [f. 185] καὶ μάλιστα τῶν κακοποιῶν ἀποστρόφων ὄντων).

Περὶ τριγώνων (Κρόνος Διὶ τρίγωνος — [f. 186] καλοὶ καὶ εὐδόκιμοι).

Περὶ τετραγώνων (Κρόνος ἐπιδεκατεύων Δία ἐπὶ τῆς πολεμικῆς καταρχῆς — [f. 188] διὰ δόλου τὴν νίκην παρασκευάζει). Sequuntur capita περὶ διαμέτρων, περὶ ἑξαγώνων, περὶ πολέμου, ἐάν τις τηραννῆσαι (*sic*) θέλῃ καὶ ἑαυτὸν ἐλευθερῶσαι ἀπὸ ὑποταγῆς τῶν κρατούντων, περὶ τυραννίδος, ἐν ποίῳ τόπῳ γίνεται ὁ πόλεμος, πότε γίνεται πόλεμος [*bis*], ἄλλη σκέψις, περὶ ἀναλύσεως, περὶ πολέμου προσδοκουμένου ἢ κακοῦ τινος πότε γίνεται, περὶ πολέμου, προσδοκία πολέμου καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος ἀπέρχεσθαι εἰς πόλεμον, περὶ τοῦ ἐπιμεῖναι ὁ πόλεμος ἢ οὔ, περὶ πολέμου ποιότητος, περὶ τῶν ἀποσταλέντων στρατιωτῶν πρὸς ἐπιζήτησιν ἑτέρων στρατιωτῶν καὶ βούλει γνῶναι εἰ καταλάβῃ αὐτοὺς καὶ γενήσεται μεταξὺ ὁ πόλεμος, περὶ πολέμου, περὶ πόλεως πολιορκουμένης εἰ κρατηθήσεται ἢ οὔ, περὶ πολέμου, ἄλλη σκέψις. Des. f. 203 γυναῖκα διακονεῖν ἐν τοιαύταις ὑπηρεσίαις. Haec partim congruunt cum primo Apomasaris libro, cod. Flor. 11, f. 27 sqq.

F. 203. Σαραπίωνος Ἀλεξανδρέως[2] εἰσαγωγὴ ἐπισκοπὶς (*sic*) περὶ οἰκοδεσπότου καὶ περὶ ὑψωμάτων (Ὑψώματι δέ ἐστι τῷ ἀστέρι — [f. 203ᵛ] οἶκος καὶ ὕψωμα ἡ Παρθένος).

Περὶ καταρχῆς (Τοὺς ἐπικειμένους ἀστέρας — [f. 205] καὶ ὁ Ἥλιος ταῦτα κοινῶν [*sic*]).

Περὶ καταρχῆς πῶς γνωσόμεθα τὸν τὸ κῦρος ἐπέχοντα ἐπὶ πάσης ἐκζητήσεως (Πρὸ πάντων δεῖ ζητεῖν — [f. 206] ἐπὶ πάσης καταρχῆς ἡμῖν ἐστιν).

F. 207. Περὶ πράσεως καὶ ὠνῆς (Τρόποι δὲ τῆς πράσεως — [f. 207ᵛ] καὶ τῶν πραγμάτων ἁπλῶς).

Περὶ παῖδα ἀγαγεῖν εἰς σχολεῖον ἢ εἰς οἵαν βούλει τέχνην (Πρὸ πάντων εἶναι τὴν Σελήνην — [f. 208] τὰ β′ ὑπὸ τῶν β′ καὶ ἑξῆς).

Περὶ αἰτήσεως χάριτι χρημάτων (Ἐν τούτῳ τῷ κεφαλαίῳ — [f. 208ᵛ] τοῦ ὡροσκόπου εὐθυποροῦντες).

Περὶ νόσου ἐμπεριέχει ἡ ὑπόθεσις καὶ περὶ πλεόντων καὶ

---

[1] Capita quae ff. 173ᵛ-203 leguntur, excerpta sunt ex libris Theophili quae in codd. Vatic. 212, f. 108 ss., Paris. 2417, f. 4 ss. et Paris. Suppl. grec 1241, f. 1 ss. servantur. De quibus plura in *Catal. Romano* invenies.

[2] De Serapione, cf. *Catal.*, I, p. 99, 101, et Boll, *Byzant. Zeitschr.*, VIII, 1899, p. 525 qui eum Serapionem Antiochenum Hipparchi, ut videtur, discipulum esse suspicatus est.

δεσμευθέντων (Περὶ πάντων δεῖ σκέπτεσθαι, ὥς φησι — [f. 209ᵛ] περὶ νόσου οὐκ ἀχάριστα).

F. 210. Περὶ ὁμοζωνούντων ζῳδίων (Εἰσὶ δὲ ἄλλαι μαρτυρίαι — τὴν δύναμιν ἐπὶ παντὸς σχήματος).
Περὶ σχήματος Κρόνου Διὸς καὶ Ἄρεως. — Περὶ τῶν σχημάτων Ἀφροδίτης καὶ Ἑρμοῦ. — Περὶ σχήματος τῆς Σελήνης. — Περὶ στηριγμῶν. — Περὶ δορυφοριῶν. — Περὶ ἐκλογῆς τῆς εἰς πόλεμον ἐξελάσεως κεφάλαιον ἀναγκαιότατον σφόδρα. — F. 212ᵛ. Περὶ τῶν τεκμηρίων τοῦ πολέμου (Ὅταν τεκμήριον τῆς καταρχῆς — καὶ κατὰ τὸν τόπον τῆς Σελήνης. —
Cetera ab alia manu conscripta sunt : f. 212ᵛ, notula de solis obscuratione; f. 213 περὶ οἰκοδεσποτῶν et περὶ τοῦ ἄρρεν ἢ θῆλιν ἐστὶ [?] τὸ ἐγγάστριον; f. 213ᵛ, Ἑρμοῦ τοῦ Τρισμεγίστου περὶ τοῦ συναντῆσαι βασιλεῖ ἢ σουλτάνῳ.
Rursus alia manus f. 214, πὸς διερήσκει τὸ πλάτος τῶν πόλεων, πῶς διερίσκειν τὰ μήκι τῶν πόλεων; f. 215ᵛ, περὶ τῶν ιβ′ ζῳδίων; f. 216ᵛ, notulae chronologicae.

5. Cod. philos. gr. 15. — Chartaceus, saec. XV, cm. 33 × 23, ff. 212. — Cf. Nessel, p. 14; Lambecius, VII, 549 (cui est n. 137).

F. 1. Ῥητορίου ἔκθεσις καὶ ἐπίλυσις περί τε τῶν προειρημένων δώδεκα ζῳδίων καὶ περὶ ἑτέρων διαφόρων ἐκ τῶν Ἀντιόχου θησαυρῶν. Prooemium excipiunt capita sedecim, quorum ultimum est περὶ ἀνταναλύσεως [n. 31, Boll in *Catal.*, I, 158]. Deinde est in f. 6 inscriptio : Ἐξήγησις τῶν ἐν τοῖς ἀποτελέσμασι ὀνομάτων ut in prima Bollii familia, des. f. 6ᵛ οἱ δὲ ἡμερινοὶ ὑπόγειοι = p. 159, 29 B. Deinde f. 7 Περὶ τῶν χρήσεων τῶν κέντρων καὶ τῶν ἐπαναφορῶν καὶ τῶν ἀποκλιμάτων ut *a p q* et cap. 47 eadem modo inscriptum quo in *a p q*; in fine extat Τέλος τῶν τοῦ Ῥητορίου.

F. 7ᵛ. Tabula qua exhibentur Μῆνες Ῥωμαίων et Μῆνες Ἀρράβων cum duabus adnotationibus.

F. 8. Εἰ βούλει γνῶναι ἐν οἱῳδηποτοῦν τόπῳ καθ' ἑκάστην ἡμέραν πόσας μοίρας ὑψοῦται ὁ Ἥλιος — [f. 8ᵛ] ἐν τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων μοίρας κβ′ καὶ λεπτὰ πρῶτα νδ′ ἔγγιστα.

6. Cod. philos. gr. 37. — Chartaceus, saec. XV/XVI, cm. 31 × 21, ff. 290. — Cf. Nessel, p. 26 sq.; Lambecius, VII, p. 249 (cui est n. 70). — Ad nos pertinent folia 247-290.

F. 247-248. Index capitum ρλε′; ad implendum spatium notae de tempore diei inveniendo et de χρυσογραφίᾳ adiectae sunt.

F. 248ᵛ. α′. Περὶ διαθέματος (Τῆς οὐρανίας διαθέσεως — περὶ διαθέματος λέξομεν). Cf. cod. Flor. 8, f. 213, ubi Hephaestioni tribuitur, et cod. Venet. 7, f. 382.

β'. Περὶ θεματίου (Θεμάτιον τοίνυν λέγεται — [f. 249v] ἐπὶ τὸ μεσουράνημα). Cf. ibid.

<γ'>. Περὶ δωδεκατημορίου καὶ ὁρίζοντος (Ἕκαστον δὲ ζῴδιον — τὸ δῦνον διαδείκνυται). Cf. ibid.

δ'. Περὶ τοῦ ποῖα τῶν ζωδίων ἀποκεκλήρωται ἕκαστος τῶν πλανήτων (Ἀποκεκλήρωνται δὲ — ὕψωμα δὲ αὐτοῦ ἡ Παρθένος). Cf. cod. Venet., ibid.

ε'. Περὶ τριγώνων πρῶτον (Ἐκ τρίγωνα δὲ οὕτως — ὑδατῶδες καὶ νοτολυβικόν) = cod. Flor. 8, f. 213v, et cod. Venet., ibid.

ς'. Περὶ τῶν ταπεινωμάτων καὶ τῶν ἐναντιωμάτων (Κρόνου ταπείνωμα Κριός etc.). Cf. cod. Venet., ibid.

ζ'. <Περὶ ὁρίων>. Tabula magna, des. f. 250 in verba καὶ κατὰ διάμετρον. Cf. cod. Venet., ibid.

η'. Περὶ τοῦ κατὰ τρίγωνον σχηματισμοῦ (Καὶ κατὰ τρίγωνον μὲν — ἐπὶ τοῖς λοιποῖς ὁμοίως) = cod. Flor. 8, f. 213v, et cod. Venet. 7, f. 382v.

θ'. Περὶ τοῦ κατὰ τετράγωνον σχηματισμοῦ (Κατὰ δὲ τετράγωνον — διὰ μοιρῶν π'). Cf. cod. Flor., f. 214, et cod. Venet., l. c.

F. 250v. ι'. Περὶ δεξιῶν καὶ εὐωνύμων σχημάτων (Δεξιὰ δὲ λέγουσι τρίγωνα — ὑπὸ τοῦ ἐν Ζυγῷ τετραγώνου. Cf. l. c.

ια'. Περὶ ἀκτινοβολίας (Ἀκτινοβολεῖν δὲ — εἴη ὁ διαμετρῶν) = cod. Flor., f. 214v, et cod. Venet., f. 383.

ιβ'. Περὶ ἀσυνδέτων καὶ ἀποστρόφων (Ἀσύνδετα δὲ — ἀλλήλοις). Cf. l. c.

ιγ'. Περὶ ἀρρενικῶν καὶ θηλυκῶν (Καὶ τὰ μὲν τῶν ζῳδίων — [f. 251] μέχρι τοῦ ὡροσκόπου). Cf. l. c.

ιδ'. Περὶ χρηματιστικῶν τόπων = cod. Flor. et cod. Venet., l. c.

ιε'. Περὶ τοῦ τῆς Σελήνης δωδεκατημορίου (Τὸ ιβ' μόριον — καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν). Cf. l. c.

ις'. Περὶ συναφῆς καὶ ἀπορροίας (Συναφὴ δὲ καὶ ἀπόρροια — καὶ συνάπτεται αὐτῷ). Cf. cod. Flor., f. 215, et cod. Venet., f. 383v.

ιζ'. Περὶ ἀπορροίας (Ἀπόρροια δὲ γίνεται — ἢ καὶ ἑπτά). Cf. l. c.

ιη'. Περὶ στηριγμοῦ (Στηριγμὸς λέγεται — λεπτῷ ἱστάμενος). Cf. l. c.

F. 251v. ιθ'. Περὶ ἀφέτου [pro ἀφαιρέτου] ἤτοι ἀναποδίζοντος (Ἀφέτης δὲ λέγεται — τὰ προηγούμενα). Cf. l. c.

κ'. Περὶ προσθέτου ἤτοι προποδίζοντος (Προσθέτης δὲ πάλιν — ἐπὶ τὰ ἑπόμενα). Cf. l. c.

κα'. Περὶ ὑπαύγου (Ὕπαυγος δὲ λέγεται — καὶ ἀκτῖνας). Cf. l. c.

κβ'. Περὶ φάσεως (Φάσις δὲ λέγεται — ὅταν ἐπὶ δύσεως). Cf. cod. Venet., l. c.

κγ'. Περὶ ἡμερινῶν ἀστέρων (Ἡμερινοὺς δὲ λέγουσιν — οἷς ἂν συσχηματισθείη). Cf. l. c.
κδ'. Περὶ ἀναβιβάζοντος καὶ καταβιβάζοντος (Εἰσὶ δὲ δύο τόποι — ὁ δὲ καταβιβάζων ☋). Cf. l. c.
κε'. Περὶ οἰκοδεσποτίας = cod. Flor., f. 215; cod. Venet., f. 384.
κς'. Περὶ ἀέρων καὶ ἐπισημασιῶν (Περὶ δὲ ἀέρων — [f. 252] τὴν τοῦ ἀέρος κατάστασιν). Cf. ibid., cap. κς'.
κζ'. Περὶ ἐξάλματος (Ἔξαλμα τοίνυν — τὴν γένεσιν ἐκείνου). Cf. ibid., cap. κζ'.
Summa etiam in sequentibus cum codice Venet. 7 congruentia, quae ea tantum re turbatur, quod caput λγ' cod. Venet. hic in tredecim capita dividitur; nam post inscriptionem περὶ τῆς τῶν ζῳδίων διαιρέσεως sequuntur λδ'. Περὶ Κριοῦ — με'. Περὶ Ἰχθύων et subditur adnotatio : Ἡφαιστίωνος. Ἐπὶ πάσης τοίνυν καταρχῆς — ἑκάστη προγνώσει. Ergo quod in Veneto est λδ', hic est μς'. In capite ξε' [= νγ' cod. Venet.] lacuna relicta est et adnotatur : οὕτως εἶχεν. Cap. ϛα' [= οη' cod. Venet.] est Σχόλια ἐκ τῶν Δημοφίλου. Inter ρς' et ρη' [= ϛγ' et ϛδ' cod. Venet.] inseritur in f. 272. ρζ'. Περὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἄστρων σημασιῶν (Ἐπεὶ δὲ καὶ ἀστέρες — χελιδόνες ἐπιφαίνονται [est calendarium tempestatis signa exhibens]). In cap. ρκγ' [= ρι' cod. Venet.] lacuna et in marg. : λείπει ἴσως φύλλα τρία. Post ρκς' [= ριγ' cod. Venet.] sequitur ρκζ'. Κλαυδίου Πτολεμαίου βιβλίον ὁ καρπός f. 286-288. — ρκη'. Ἐπιστολὴ Πετοσίρεος [= ριδ' cod. Venet.]. Textus desinit in cap. <ρλ'> Ψῆφος διαγνωστική etc. [= ρις' cod. Venet.] f. 290 in verbis ζωὴ σκότος θάνατος. Index praeterea exhibet ρλα'-ρλη' [= ριζ'-ρκα' cod. Venet.]. — Μέθοδος ἀληθὴς καὶ εὔκολος εἰς τὸ γνῶναι τὴν ὥραν τῆς ἡμέρας, quae in Venet. est cap. ρκβ', hic post indicem ad explendum spatium vacuum additur.

7. **Cod. philos. gr. 190. — Chartaceus, saec. XV, cm. 22 × 16, ff. 307. — Cf. Nessel, p. 107 sqq.; Lambecius, VII, 511 (cui est n. 129). — Haec fere continet ad nos pertinentia :**

F. 64. Περὶ νεφέλης καὶ χαλάζης.
F. 65. Περὶ ἀστραπῆς.
F. 65v. Περὶ τοῦ οὐρανίου σώματος.
F. 70. Tabula τῶν πολευόντον.
F. 70v. Κανόνιον περὶ τῶν πολευόντων καὶ διεπόντων ἀστέρων εἰς εὐσύνοπτον δήλωσιν — [f. 71] τὴν καταρχὴν ποιεῖσθαι.
Περὶ ὡροσκόπου (Τῆς [scr. τὴν] δὲ τῆς Σελήνης — [f. 71v] συμβαίνειν τυγχάνει).

F. 72. Ἀρχὴ τοῦ ὡρολογίου τῶν ιβ' μηνῶν.
F. 73. Περὶ φλεβοτομίας.
F. 73v. Ἀγαθαὶ ἡμέραι ἃς ἔδειξεν ὁ θεὸς τῷ Ἔσδρα τῷ ἱερεῖ. Cf. cod. 12, f. 119.
F. 74. Ἑτέρα μέθοδος σεληνιακὴ περὶ τῆς Σελήνης προγνώσεων Μελάμπους τοῦ ἀστρολόγου. Editum in *Catal.*, IV, p. 110, cf. supra, p. 34[1].
Περὶ τῶν ζ' πλανήτων (Φασὶν γοῦν οἱ ἀποτελεσματικοὶ — στέγην ταυτότητος) = cod. 3, f. 102v. Editum in *Catal.*, IV, p. 114.
F. 75. Περὶ τῶν ἀνακυκλισμῶν etc. = cod. 3, f. 103.
F. 81v. Κανόνιον τῶν δ' ἀνέμων καὶ τῶν κδ' βαθμῶν. Tabula cum adnotationibus.
F. 82. Σελήνη ἐὰν συνοδεύουσα τῷ Κρόνῳ ἐναντία εἰς πᾶν πρᾶγμα — [f. 83] καὶ Σκορπίου καὶ Ὑδροχόου.
Sine titulo. Χρὴ δὲ καὶ τοῦτο παρατηρεῖν ὡς ἐπὶ πάσης καταρχῆς — ὁ Κρόνος ἔχει οἶκον τὸν Αἰγόκερων καὶ τὸν Ὑδροχόον).
Περὶ τῶν ζ' πλανωμένων ἐν ἐπιτομῇ ἐκ τῶν Ἀντιόχου (Ὁ Κρόνος ἄρχειν λέγεται — ὑψοῦσθαι λέγονται).
F. 83v. Περὶ τῶν ιβ' ζῳδίων καὶ τῶν ζ' πλανήτων καὶ τῶν συνεργουσῶν αὐτῶν (*sic*) βοτανῶν (Ὁ ζῳδιακὸς κύκλος μεμορφωμένος ἐστίν — [f. 84] ἕδρας πυραικτωμένου ἰᾶται). Ex Ptolem., *Tetrab.*, cf. cod. Neapol. 19, f. 387v.
Ἐπίσκεψις τῶν ζῳδίων ἀκριβὴς Πτολεμαίου.
F. 85v. Ἕτερον σχῆμα σφαιρικὸν Πτολεμαίου decanos illustrans.
F. 85. Τοῦ σοφωτάτου ἰατροῦ κυρίου Γεωργίου τοῦ Χρυσοκόκη ἐξήγησις εἰς τὴν σύνταξιν τῶν Περσῶν ἐκτεθεῖσα πρὸς τὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν κυρὸν Ἰωάννην τὸν Χασανίτην (Πάλαι μου καὶ αὐτὸς ὡς οἶσθα — [f. 137v] ἀλλὰ κατ' ἐμὴν εἴρηται δύναμιν). Cf. *Catal.*, IV, cod. Taurin. 2, f. 3.
F. 138 sqq. Varia astronomica, velut f. 141v de annis Persarum, f. 148v de duodecim signis, f. 149v κανόνιον τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων ἐκτεθειμένον ἐν ἔτει ,ϛωνδ' ἀπὸ κτίσεως κόσμου, Περσῶν δὲ ψιε' [p. Chr. 1345]. Cf. supra, cod. 1, f. 30.

8. Cod. philos. gr. 287. — Chartaceus, saec. XV/XVI, cm. 20 × 14, ff. 191. — Cf. Nessel, p, 142; Lambecius, VII, p. 585 (cui est n. 145). — Maxima eius pars, sc. f. 38-178, aut e codice Flor. 7 aut ex eius gemello descripta est.

F. 1-37 Achmetis oneirocriticon. Edidit Rigaltius, Parisiis 1603.
F. 38 [perforatum] incipit in medio enuntiato in descriptione Arietis; est Hephaestionis, cap. I, 1 paullum immutatum, des. [f. 47] ἢ ἀπάγξεται καὶ οὐδὲ ταφῆς ἀξιωθήσεται = p. 67, 17, Engelbr. Cf. cod. Flor. 7, f. 99.
<β'.> Ἐν οἷς τόποις χαίρουσιν οἱ ἀστέρες et deinde pergit

prorsus ut cod. Flor. 7, f. 106 ita tamen, ut hic capita numerentur. Caput ις'. Περὶ οἰκοδεσποτίας τῶν πλανωμένων des. [f. 52v] in verba τοῦ τόπου τῆς ἐκλείψεως; tum ιζ'. Θεωρηθέντων δὲ οὕτως τῶν εἰς τὴν αἰτίαν — [f. 53v] διόπερ ἀφείσθωσαν. Tum Περὶ δὲ τῶν ε' πλανωμένων ἐκθησόμεθα — [f. 54] καθ' ἑκάστου ζωδ' καὶ κλίμα. Sequitur κγ' [!]. Περὶ χρόνων ζωῆς (Ἐκτίθησι — [f. 55] φθορὰν τῶν ἐν τῇ δύσει) = cod. Flor., f. 120 et cetera excerpta Hephaestionea eodem fere ordine quo in cod. Flor. κγ' est περὶ γονέων, sed etiam sequentia complectitur, κδ'. Περὶ τύχης ἀξιωμάτων. — λε'. Περὶ χρόνων διαιρέσεως [= cod. Flor., f. 131]. — λς'-λη'. Περὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ, περὶ μηνός, περὶ ἡμέρας. — λθ'-μς'. Διαίρεσις τῆς χρονοκρατορίας. — <μζ'.> [f. 96] Πῶς δεῖ σκέπτεσθαι τὰς μεταφορὰς = cod. Flor., f. 140.

F. 105. <μη'>. Θεοφίλου περὶ καταρχῶν prorsus ut in cod. Flor. Sed caput νγ'. Περὶ μηνὸς κατὰ τὸν Νεχεψώ, f. 115-116 initium quidem idem habet, desinit autem in verba καὶ βιοθανάτους γίνεσθαι ut cod. Flor., f. 152v. Caput οε'. Πῶς ἄν τις γνοίη... [= cod. Flor., f. 159] — [f. 130v] des. in media sententia ἀγαθοποιοῖς· ἢ ἤωτου [?] ὡροσκόπου.

F. 131-168 manus altera, charta diversa.

ριθ'. Περὶ ἀπωλείας πράγματος etc. prorsus ut cod. Flor., f. 179v, cum quo etiam in sequentibus plane congruit, nisi quod caput ρκζ'. (Ἀνάκρισις ἐκ τῆς τῶν ἀστέρων συγκράσεως [= cod. Flor., f. 186v]) cum f. 147v in media sententia desinit excipiturque in f. 148 reliquiis capitis ρλθ'. Ἐάν τις πεπόρνευκεν [= cod. Flor., f. 189v]. Inter caput Περὶ μετοχῆς et Περὶ δεσποτείας [= cod. Flor., f. 195] extat ρξγ'. Περὶ ἀνταναλύσεως (Ἀντανάλυσις δέ ἐστιν — ὑπάρχωσι μὴ χρηματίζοντες).

F. 169-181 manus tertia, quae ipsa quoque codicem Florentinum vel eius gemellum transcripsit usque ad eius f. 210v Ἔφοδος τῶν κατὰ μέρος ἐπισημασιῶν, cuius extrema verba in extremo f. 178v extant.

F. 179 sine titulo. Περὶ ταῦτα δὲ μάλιστα γίνεται ἡ μεγίστη σκέψις, sequitur enumeratio κλήρων plenissima, quae des. f. 180v κλῆρος δεσποτῶν ἀπὸ Ἑρμοῦ ἐπὶ Ἥλιον καὶ τὰ ἴσα ἀπὸ ὡροσκόπου.

F. 181. Ἄλλο (Σελήνη χωρίς τινος ἀστέρος πλανωμένου — ὅσα βαστάζει ἀφαιρεθήσεται).

Ἄλλο (Ἀπὸ ὡροσκόπου ἐπὶ Σελήνην — εὑρεθήσεται ὁ δραπέτης). Deinde spatium vacuum.

F. 182. Περὶ διαφορᾶς λίθων ἐν συντόμῳ (Λημνία σφραγὶς ἐπὶ τῶν

κακῶν — [des. f. 191v in media sententia] Περὶ Μεμφίτου λίθου· λίθος Μεμφίτης ἐν Αἰγύπτῳ· οὗτος εὑρίσκεται κα...). Deest apud de Mély, *Les lapidaires grecs,* 1898.

9. Cod. hist. gr. 113. — Chartaceus, saec. XVI, cm. 21 × 15, ff. 175. — Cf. Nessel, p. 158; Kollarii, suppl., p. 550, cod. 87.

Post nonnullas paginas vacuas in f. 153v manus recentior haec scripsit: Τὰ δόδεκα ζῴδια. Κριῷ Βρετανίαι Γαλατία Γερμανία — Φαζανία Γασαμῶν Γαραμαντική. Ex Ptolem., *Tetrab.,* II, 5.

10. Cod. hist. gr. 122. — Chartaceus, saec. XVI, cm. 20,5 × 16, ff. 183. — Cf. Nessel, p. 171; Kollarii, suppl., p. 534, cod. 84. — F. 33-103 per se codicem efficiunt. In marg. sup. f. 33 manus recens scripsit: καὶ Παύλου Ἀλεξανδρέως εἰς τὴν ἀποτελεσματικὴν ἐν συνόψει καὶ Μαϊστόρου Ἀπομάσαρ.

F. 33. Τάδε ἔνεστιν ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Μαϊροτοῦ [l. τῶν μυστηρίων τοῦ] Ἀπομάσαρ. Index capitum ρνς' pertinens usque ad f. 35v eadem capita enumerans, quae in cod. Laur. 11 liber primus complectitur. Textus desinit in f. 43v in capite περὶ κλήρου φακῆς, quod in indice est κα'. Tum folium vacuum.

F. 44. Παύλου Ἀλεξανδρέως εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ἀποτελεσματικήν. Des. in f. 58 in capite Περὶ τῆς τῶν ιβ' τόπων [*sic*] in verbis κατὰ τὴν τῶν χρόνων πρόβασιν.

F. 58v. Εἰ ὁμονοήσουσιν ἀλλήλοις οἱ γαμικῶς συναπτόμενοι (Ὅρα εἰ ὁ κύριος — μέσος) = cod. Venet. 7, f. 267, cap. υοη'.
Περὶ τοῦ πρότερος [*sic*] αὐτῶν προτελευτήσει (Ὅρα τὸν κύριον — [f. 59] χαλεπὰ σημαίνουσιν) = ibid., cap. υοθ'.
Περὶ παλαιᾶς καταθέσεως χρημάτων (Περὶ χρημάτων κεκρυμμένων — [f. 61v] κινδυνεύει κίνδυνον περὶ ζωῆς).
Περὶ μετοικήσεως ἢ [l. εἰ] συμφέρει μετοικῆσαι ἢ οὒ (Ὅρα τὸν κύριον τοῦ ὡροσκόπου — δηλωτικὸς ἀστήρ) = ibid., f. 267v, cap. υπ'.
Εἰ συμφέρει ἀποδημῆσαι (Ἐὰν ὁ κύριος τοῦ ὡροσκόπου — [f. 62] λῃστὰς καθ' ὁδόν) = ibid., f. 317, cap. χς'.
Περὶ μακρᾶς ἀποδημίας (Περὶ μακρᾶς ἀποδημίας — [f. 64] καὶ ἡ περιουσία αὐτοῦ ἐστι) = ibid., cap. χζ'.
Πότε ἐπανήξει ὁ ἀποδημῶν (Ἐὰν ἐρωτηθῇς πότε — [f. 65] ἐκεῖνο κύριον λέγουσιν) = ibid., f. 318v, cap. χη'.
Περὶ τοῦ εἰδέναι εἰ νοσεῖν ἢ ὑγιαίνειν [*sic*] ὁ ἀποδημῶν (Ὅρα τὸν δηλωτικὸν — ἀγαθύνεται) = ibid., f. 319, cap. χθ'.

F. 65v. Περὶ τοῦ εἰδέναι εἰ ζῇ ἢ ἀπέθανεν ὁ ἀποδημῶν (Ἐὰν εὑρεθῇ ὁ δηλωτικός — καὶ καλῶς ἕξειν) = ibid., cap. χι'.
Περὶ δραπετῶν (Τὸν δραπέτην γνωσόμεθα — [f. 67] φανεροῦσιν αὐτόν). Fort. Dorothei, cf. cod. Venet. 6, f. 152v, cap. λε'.

Περὶ δεσμωτῶν ("Ορα τὴν Cελήνην — [des. f. 69 in media pagina et sententia] ἐὰν ὁ κύριος τοῦ ὡροσκόπου. [In marg.] τόδε [ex ὧδε ut vid.] εὗρον οὕτως) = cod. Venet. 7, f. 319v, cap. χια'.

F. 70. Ἡ Ἀφροδίτη καὶ ὁ Κρόνος (Ἀναισχυντίαν εἰς τοὺς ἀνθρώπους — συν<ν>εφία ἀστραπή).

"Οταν βλέπωσιν οἱ ἀστέρες εἰς (l. εἷς?) τὸν ἕτερον εἰς τελείαν φιλίαν. Ζεὺς καὶ Κρόνος (Αἱ κεφαλαὶ πρὸς ἀλλήλους — [f. 70v] φιλοσόφων περικάλυψις). Cf. cod. Venet. 7, f. 284-291.

"Οταν βλέπωσιν οἱ ἀστέρες ἀλλήλους κατὰ διάμετρον. Ὁ Ζεὺς καὶ ὁ Κρόνος (Μέσον τῶν βασιλέων — [f. 71] ἀστραπαὶ καὶ βρονταί).

Sine titulo. (Κρόνος κυριεύσας τῶν ὁρίων τῆς συζυγίας — [f. 74] εὔκρατος ὑγιής). Editum ex cod. Taurin. 4, f. 41v, in *Catal.*, IV, p. 83 ss.

Sine titulo. (Ἡ Cελήνη τοῦ Ἡλίου ἀπορρέουσα καὶ τῷ ἀναβαίνοντι συνοδεύουσα — [f. 74v] καὶ ζημίαν τῶν ἐμπόρων). Cf. cod. Venet. 6, f. 155v.

Καθολικὰ παραγγέλματα ἀπὸ Cελήνης καὶ ὡροσκόπου· τοῦτο δὲ κεφάλαιον σημαίνει οἵαν ἕξουσιν ἀρχὴν καὶ τέλος τὰ πράγματα (Ἐὰν ἡ Cελήνη συνάπτῃ — [f. 75] σὺν τοῖς κακοποιοῖς) = cod. Taurin. 4, f. 61v.

Περὶ γραφῆς πιττακίου ἢ χαρτίου καὶ διδαχῆς παιδός (Ἔστω ὁ ὡροσκόπος — ἔχων ἀνατολικήν). Cf. cod. Venet. 7. f. 199v, cap. τλγ'; cod. Taurin. 4, f. 57.

Περὶ ἐλεύσεως ἢ μετάρσεως ἀπὸ οἴκου εἰς οἶκον (Ἔστω ὡροσκόπος ἀγαθοποιός — ἀγαθὴ καὶ ἄλυπος) = ibid., f. 61.

Περὶ γραφῆς εἰ κομισθήσεται ("Ορα τὸν Ἑρμῆν — ἄφιξιν δηλοῖ) = ibid., f. 60v.

F. 75v. Περὶ τοῦ εὑρεῖν ὄνομα οὗτινος βούλει (Cτῆσον τὸν ὡροσκόπον — [f. 76] Cελήνη π' ρ' ι') = cod. Mediol. 23, f. 270.

Περὶ τοῦ γνῶναι εἰ ταχέως ἢ βραδέως ἥξει ὁ ἀποδημῶν καὶ πῶς πράξας ἐπανήξει (Cκέπτου τὸν ὡροσκόπον τῆς ἐξόδου — [f. 76v] ὡς εἶδες ἀκολούθει).

Περὶ τοῦ εἰ γίνεται τὸ ἐνθυμούμενον (Ἐὰν ὁ κύριος τοῦ ὡροσκόπου — [f. 77] τότε γενήσεται) = cod. Venet. 7, f. 168v.

Περὶ ἀρρώστων καὶ ἐναποκλείστων (Ἀπὸ τοῦ ὡροσκόπου — λύσιν ἀμφοτέρων δηλοῖ) = cod. Taurin. 4, f. 59v.

Περὶ θανάτου αὐτῶν (Εἰ ὁ κύριος τοῦ ὡροσκόπου — φυλακῆς τελευτᾷ).

Πότε συμβῇ τινι καλὸν ἢ πονηρόν (Εἴ τις σε ἐρωτήσῃ — [f. 77v] τότε γένηται).

Περὶ τῶν ἀστέρων καὶ ποῖα σχήματα ἀγαθὰ καὶ ποῖα φαῦλα (Δεῖ εἰδέναι ὅτι οἱ ἑπτά — [f. 78] πολλῶν κακῶν).

Περὶ πράξεως (Ὁ περὶ πράξεως λόγος — [f. 79] ἀμυδροτέραν ποιεῖ). Cf. *Catal. Venet.*, p. 190.

Tum spatium vacuum, in marg. ἕως ὧδε εὗρον καὶ τόδε.

F. 80. Περὶ αἱρέσεως τῶν ἑπτὰ πλανητῶν (Ὁ μὲν Ἥλιος — καὶ λόγον).

Περὶ τοῦ τίνες εἰσὶ φίλοι καὶ τίνες ἐχθροί (Ὁ Ἥλιος ἐστὶν ἐχθρός — ἐν τῷ μεσημβρινῷ).

Περὶ ἀπὸ τῆς [scr. τῆς ἀπὸ] τῶν ἀστέρων μορφώσεως (Ὁ Ζεὺς τοὺς εὐοφθάλμους — [f. 80v] ἡ δὲ Σελήνη τὸ πράσινον).

Περὶ πέμψεως ἐπιστολῶν (Πέμπω<ν> ἐπιστολάς — ἀποτεύξῃ τοῦ σκοποῦ). Cf. cod. Venet. 7, f. 391v.

Περὶ φρεάτων ὀρυγῆς καὶ λάκου (Ὀρύσσων λάκκους — τὸ ἔργον) = cod. Venet. 7, f. 180. De hoc cap. et sqq. cf. indicem cod. Venet. 7, cap. ρδ' ss. (*Catal.*, II, p. 69).

F. 81. Περὶ χρόνου ζωῆς καὶ θανάτου ἀπὸ τοῦ βιβλίου τῶν δώδεκα τόπων τοῦ Μασάλα (Εἰ ἐρωτηθῇς περὶ χρόνων ζωῆς — [f. 87] ἐπαινούμενός ἐστι).

Περὶ διαδοχῆς ἐξουσιαστῶν (Ἐὰν ἐρωτηθῇς πότε γίνεται ἡ διαδοχή — [f. 87v] οὐδὲν ἀνύσεις) = cod. Venet. 6, f. 148v.

Περὶ τοῦ πότε ἔνι ἀγαθόν τινι ἢ κακόν (Εἶπεν ὁ Μασάλας — ἡ Ἀφροδίτη ἀνὰ η') = cod. Venet. 6, f. 148v; cod. Neapol. 19, f. 410v.

Εἰ γίνεται τὸ πρᾶγμα ἢ οὔ (<Ἴ>δε τὴν Σελήνην — [f. 88] ἐν τῷ καταβαίνοντι οὔσης) = cod. Venet. 6, f. 149.

Περὶ τῶν πρὸς τοὺς λοιποὺς ἀστέρας συναφῶν τῆς Σελήνης (Ἡ Σελήνη συνάπτου<σα> τῷ Κρόνῳ — [f. 91] ἐν δὲ τῷ καταβαίνοντι κακίστη).

Περὶ ὡριμαίας (Εἰ τύχῃ τὸν ἀφέτην — καὶ ἁλιεύειν).

<Dorothei> Περὶ κατακλίσεως νόσων (Σκεπτόμενος περὶ νοσημάτων — [f. 91v] καὶ θανάτου προοίμιον). Cf. cod. Venet. 6, f. 144.

Περὶ ποίων δεσποτῶν [?] τοῦ σώματος ἔσται ἡ νόσος (Ἐκ τῶν ιβ' ζῳδίων — [f. 92v] γίνεται καὶ ἀναιρεῖ).

F. 93. Περὶ ποίου ἕκαστος τῶν ἀστέρων κυριεύει τῶν θ' μερῶν τοῦ σώματος (Τῶν μὲν ἐντὸς τοῦ ἀνθρώπου — [f. 94] ἡγεμονικῶν γυναικῶν).

Περὶ τῶν ἑπτὰ πλανητῶν τῆς δυνάμεως (Ὁ Κρόνος φύσεώς ἐστι ψυχρᾶς — [f. 94v] κελεύει ἐγκρίνειν).

Περὶ ἀποκλιμάτων (Τῶν κέντρων — ὡροσκοπούσης).

Ὅσοι παρανατέλλουσι τοῖς προσώποις. Excerptum esse ex Teucro Babylonio suspiceris.

F. 95^{v}. Ψῆφος περὶ ζωῆς καὶ θανάτου (Ληπτέον τῆς κατακλίσεως — [f. 95^{v}] τὰ συναχθέντα). Cf. *Catal.*, IV, cod. Mutin. 11, f. 78.
Περὶ γάμου ἤγουν συζεύξεως.
Περὶ τῶν δώδεκα κομητῶν (Ἐὰν Ἰχθύες περὶ τοῦ Ἡλίου — ὁ δέκατος σάλπιγξ).
Ἀριθμὸς σύντομος τῶν μελλόντων (Ἰστέον ὅτι τὸ Μωυσῆς ὄνομα — [f. 96] ἅμα βρωθήσεται).

Exigua notula de climatis Alexandrini anaphoris ad spatium implendum adiecta.

F. 97. Sine titulo. (Τὸ δι' ἀστρονομίας προγνωστικὸν διαιρεῖται εἰς δύο — [f. 99] ὡς ἐπίπαν λαμβανομένου).

F. 99^{v}. Sine titulo. (Ἐπὶ δὲ τοῦ εἰδικοῦ σκοποῦμεν τοὺς κυρίους — [f. 102^{v}] τῶν ἐκλειπτικῶν τόπων πρὸς ὁπότερον τῶν φώτων).

F. 103. Brevis nota : Ὁ δὲ τῆς γενεθλιαλογικῆς θεωρίας — ἄκουσον δὲ καὶ περὶ τῶν τόπων.

11. Cod. med. gr. 8. — Chartaceus, saec. XV, cm. 31 × 21, ff. 373. — Cf. Nessel, p. 21; Lambecius, VI, p. 237 (cui est n. 19).

F. 294. Προγνωστικὸν ἠκριβωμένον βιωφελὲς καὶ χρήσιμον ἀντιγραφὲν ἐξ Αἰγυπτιακῆς παλαιᾶς βίβλου. Πετώσιρις Νεχεψῷ τῷ τιμιωτάτῳ βασιλεῖ χαίρειν. Edidit ex hoc codice Riess, *Philol.* suppl., VI, p. 383 sqq. Adnexa est tabula exhibens ὑπέργεια ζωῆς et ὑπόγεια θανάτου.

F. 295. Sex circuli signa duodecim diversis anni temporibus diverse adtribuentes.

12. Cod. med. gr. 27. — Chartaceus, saec. XV, cm. 22 × 16, ff. 123. — Cf. Nessel, p. 37; Lambecius, VI, p. 265 (cui est n. 25).

F. 119. Ἔσδρα τοῦ προφήτη περὶ τῶν δώδεκα μηνῶν τὰς ἐπιβαρεῖς ἡμέρας (Μηνὶ Cεπτεβρίῳ γ' — Αὔγουστος δ' καὶ ιε'). Cf. cod. 7, f. 73^{v}.
Περὶ τὰς ἡμέρας τῆς Cελήνης εἰς φλεβοτόμισμα [εἰσεφλεμοτ. cod.] (Εἰς τὰς α' γίνεται κύτρινος — [f. 119^{v}] εἰς τὰς λ' γυρίζει ἡ Cελήνη· φόβον ἔχει τοῦ θανάτου).

13. Cod. med. gr. 49. — Membraneus, saec. XV, cm. 17 × 12, ff. 30, per duas columnas scriptus. — Cf. Nessel, p. 54; Lambecius, VI, p. 200 (cui est n. 4).

F. 22. Κλαυδίου Πτολεμαίου βιβλίον ὁ Καρπός. Des. in f. 30.

14. Cod. theol. gr. 244. — Chartaceus, saec. XV, cm. 21 × 14, ff. 329. — Cf. Nessel, p. 340; Lambecius, V, 545 (cui est n. 297).

F. 144. Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῶν μηνῶν... τὸν Ἰχθύν. Ἀρχὴ Μάρτιος (Ὁ γεννηθεὶς νεώτερος — [f. 153] ζήσει ἔτη οβ' ἃς λειτουργεῖ τὴν

ἁγίαν παρασκευῇ). Editum ex cod. Neapol. 19, f. 518ᵛ in *Catal.*, IV, p. 158.

F. 155. Βροντολόγιον σὺν θεῷ ἁγίῳ κατὰ τῆς βροντῆς. (Μηνὶ Φεβρουαρίῳ α' καὶ β' — Αἰγόκερως). Ζῴδιον Ταῦρος (Εἰ ἐν Ταύρῳ βροντήσῃ [pergit ordine miro per Scorpium Sagittarium etc.] — [des. f. 158ᵛ] καὶ μάχες καὶ πάσης ἀνδρῶν ἔσονται).

F. 253-259 est Σεληνοδρόμιον.

CODICES AUSTRIACI CETERI

15. Cod. Cracov. bibl. univ. 2363 (A. A. XIII, 20). — Chartaceus, saec. XVI/XVII.

F. 836ᵛ-845ʳ. Tres tractatus. Τὸ πρῶτον εἶδος τοῦ καθολικοῦ (Τὸ προγνωστικὸν δι' ἀστρονομίας...). Τὸ δεύτερον εἶδος τοῦ καθολικοῦ (Τῆς οὖν εἰδικωτέρας...). Τὸ τρίτον εἶδος τοῦ καθολικοῦ (Ἐπίσκεψις τῶν ... πρὸς τὸ πλάτος τῆς Σελήνης).

16. Cod. Cracov. bibl. univ. 2526 (F. F. VI, 5). — Chartaceus, saec. XV.

F. 98. Petosiridis philosophi vaticinatio. (Ἐπειδὴ βεβάρηται σοῦ — ἐν τῷ ὑπογείῳ ἀποθνήσκει). Cf. Riess, p. 384.

17. Cod. Nikolsburgensis principis Dietrichstein, II, 241. — Chartaceus, saec. XV.

F. 26-32 Hephaestionis fragmentum continet, quod in Engelbrechtii editione est p. 83, 7-89, 24 (Ἀποτελέσματα τῶν γινομένων ἐκλείψεων).

APPENDIX

EXCERPTA E CODICE 1 (PHIL. GR. 108).

F. 79. **Formulae magicae.**

Μιχαήλ· εἰ βούλει βοήθειαν ὑπὸ ἄνακτος ἢ κοιράνου ἢ τινῶν τῶν ἐκδήμων γράφε ** ἐν ἀγενήτῳ κεμ' μετὰ ἀνὰ μϊ Σελήνης αὐξ(ούσης) καὶ καλοσχηματιζομένης μετὰ ἰδίου ὀνόματος γεγραμμένου· κρατῶν δὲ ταύτην ἕξεις ὃ βούλει.

Εἰ δὲ βούλει ἐν πολέμῳ ἀβλαβὴς εἶναι, νήστευσον ἡμέρας γ'· εἶτα γράψον τὸ σὸν ὄνομα καὶ τοῦ σοῦ πατρὸς καὶ μητρὸς μετὰ τῆς αβ μεθ' αἵματος περιστερᾶς ἀσπίλου λευκῆς καὶ (Μιχαήλ) ἐν χάρτῃ ἀγενήτῳ καὶ φόρει αὐτὸ ὅταν ἀπέρχει ἐν πολέμῳ ἁγνῶς· καὶ οὐ μή σε ἅψηται κακόν.

Εἰ δὲ μέλλεις ἀχθῆναί σε εἰς κριτήριον, γράψον τὸ σὸν ὄνομα εἰς χαρτὶ βεβράϊνον μετὰ κιναβάρεως καὶ τοῦ ἐγκαλοῦντός σε καὶ δέσον ταῦτα εἰς τὸν δεξιόν σου ἀρτί(χριον) καὶ νι(κήσεις).

Εἰ δὲ βούλει ἵνα μή σοι ἅψηται ἐχθρός ποτε μήτε ἐναντίον σοι ποιῆσαι, γράψον τὸ ὄνομά σου καὶ τῶν γονέων σου καὶ τὸ ὄνομαν τοῦ ἄρχοντος Μιχαὴλ μετὰ καὶ τῆς αβ' εἰς χαρτὶ παρθένον μεθ' αἵματος ἀλέκτορος ἀσπίλου λευκῆς· χῶσον ἐν γῇ εἰς θύραν πόλεως.

Εἰ δὲ βούλει ἐν σταδίῳ ἢ εἰς πραγματείαν ἔχειν πράσσειν πωλεῖν καὶ ἀγοράζειν ὡς βούλει, γράψον τὸ ὄνομά σου καὶ τοῦ συναλλάκτου σου καὶ τὸ ὄνομαν τῆς πραγματείας μεθ' αἵματος δράκοντος καὶ καρμίας καὶ ῥοδοστάγματος καὶ τὴν αβ' ἐν ἀγενήτῳ βοὸς Σελήνης μειούσης· καὶ ἐνειλήσας ἐν κηρῷ χῶσον εἰς ἔμβασιν σταδίου καὶ θαυμάσεις.

Εἰ δὲ βούλει αὐξυνθῆναι τὰ σὰ χρήματα καὶ μὴ μειοῦσθαι, νήστευσον ἡμέρας γ' Σελήνης αὐξούσης· εἶτα γράψον τὸ ὄνομαν τοῦ χρήματος εἴτε Ἡλίου ἢ Σελήνης ἢ ὁποῖόν ἐστιν μετὰ ζωμὸν μανδραγόρας μχ'· εκ (?) ῥοδοστάγματος ἐν δέρμα ἀλώπεκος καὶ τίθει ταύτην (?) ἔνθα εἰσὶν τὰ χρήματα καὶ αὐξυνθήσονται ὁμοίως καὶ τὴν αβ'.

Εἰ δὲ βούλει ἆξαι κέρδη ἐκ ταυλίων ἢ ἑτέρων εἰδῶν Σελήνης ληγούσης, γράφε τὸ σὸν ὄνομα καὶ τὸ ὄνομαν τοῦ εἴδους τῶν ἀβυρ-

2 aliquid abscisum. 6 de aphabeti ad res magicas usu cf. Dieterich *Mus. Rhen.*, LVI, 77; *Catal.*, IV, 146, n. 1. 7 μχ' cod. 28 εἰδῶν] ησῶν ut vid. cod.

μάντων μεθ' αἵματος νυκτερίδος ἐν δέρματι γυπὸς καὶ δέσαι ταῦτα εἰς δέρμα ἐλάφου καὶ βάσταζε ὅταν παίζῃς.

Εἰ δὲ βούλει πλεῦσαι ἀκινδύνως, γράφε τὸ σὸν ὄνομα καὶ τῆς πόλεως ἧς μέλλεις ἐκδημεῖν καὶ τῆς πραγματείας καὶ τοῦ πλοίου μετὰ μέλανος εἰς χαρτὶ βαμβύκινον καὶ χῶσον αὐτὸ εἰς ῥίζαν κλήματος· καὶ τότε πορεύου.

F. 232. μθ'. Πετοσίρεος περὶ συμφώνων τῶν τετραγώνων· θαυμάσιον.

<Ὑ>πολαμβάνουσι πάντες τὰς τριγώνους πλευρὰς συμφώνους καὶ † διὰ ἡμετέρων καὶ ἀγαθῶν αἰτίας, πεπλάνηνται δέ. αἱ γὰρ τετράγωνοι τὴν μεγίστην ἐνέργειαν ἔχουσιν, ἐάν τε ἀγαθῶν ὦσι δηλωτικαὶ ἐάν τε φαύλων· ἡ δὲ τρίγωνος πολλάκις οὔτε ἀγαθὸν ποιεῖ ἐπηρμένον οὔτε κακόν. πάλιν δὲ τῶν τετραγώνων οἱ δεξιοὶ ἐνεργέστεροι παρὰ τοὺς εὐωνύμους. ἐν δὲ τοῖς διαμέτροις οἱ μὲν κακοποιοί εἰσι χαλεποί, οἱ δὲ ἀγαθοποιοὶ οὐδαμῶς κακοὶ οὔτε αὐτοῖς οὔτε τοῖς φωσὶ διάμετροι. ἐν τούτῳ δὲ τῷ σχήματι Κρόνος καὶ Ἄρης μάλα εἰσὶ κακωτικοί, εἰ δὲ τὸ πράσσειν ἔχοντες ἐστηριγμένοι.

F. 278. ρλβ'. Τοῦ Ἡφαιστίωνος περὶ θησαυροῦ.

Εἰ ἐρωτηθῇς περὶ τόπου, εἰ ἔστιν ἐκεῖ θησαυρός, ἴδε τὸν κύριον τοῦ ὡροσκόπου· καὶ εἰ ἔστιν ἐπίκεντρος ἢ ὑπάρχουσιν ἐν τοῖς κέντροις ἀγαθοποιοί, ἔστιν ἐκεῖ θησαυρός· εἰ δὲ μή, οὐκ ἔστιν. εἰ δὲ βούλει γνῶναι ποῦ ἐστιν, ἴδε τὸν ἐπικρατήτορα ποῦ ἐστιν ἐν ποίῳ μέρος· ἐν γὰρ ἐκείνῳ τῷ μέρει ἐστὶν ὁ θησαυρός. καὶ εἰ μέν ἐστιν ἐν τῷ ὡροσκόπῳ, ἐστὶν ἐν τῷ ἀνατολικῷ μέρει τοῦ οἴκου· εἰ δὲ ἐν τῷ μεσουρανήματι, ἐν τῷ νοτίῳ· εἰ δὲ ἐν τῷ δυτικῷ, ἐν τῇ δύσει· εἰ δὲ ἐν τῷ ὑπὸ γῆν, ἐν τῷ βορείῳ. καὶ εἰ μὲν ἐν στερεῷ ζῳδίῳ ἐστί, κεχωσμένος ἐστὶν ἐν τῇ γῇ. εἰ δὲ ἐν δισώμῳ, ἐν οἰκίᾳ ὡροφωμένῃ· εἰ δὲ ἐν τροπικῷ, ἐν τοίχῳ. καὶ εἰ μέν ἐστιν ὁ ἐπικρατήτωρ καὶ ὁ διέπων ἀνατολικός, ἐστὶ νεωστὶ κεχωσμένος· εἰ δὲ δυτικός, πάλαι περικεκαλυμμένος· εἰ δὲ βούλει ἀκριβῶς καταλαβεῖν τὸν τόπον, ἔνθα ὁ θησαυρὸς κεῖται, ἀνάγνωθι τὸ κεφάλαιον, ὅπερ ἐξέθετο περὶ τούτου ὁ Ἀπομαξὰρ περὶ τὸ τέλος τοῦ βιβλίου αὐτοῦ· ἐμοὶ γὰρ τοῦτο παρελείφθη ἐκεῖσε παρ' αὐτοῦ σαφηνισθέντος.

1 νυκτερίδας cod. 4 ἧς num extet dubium. 5 βαμπίκινον cod. 10 fors. διαμέτρους· αἰτία cod. 15 fort. del. κακοί. 17 del. δέ; scil. si κύριοι τῶν πράξεων sunt. 22 debebat μέρει aut εἰς ποῖον μέρος. 31 vides Hephaestionea nobis tradi per Arabum rivulos. Cf. cod. Neap. 19, f. 408v. 32 παρελείφθης cod. 33 debebat σαφηνισθέν.

F. 299. ρξδ'. **Exempla geniturarum ex Palcho** [1].

Ἔτους Διοκλητιανοῦ σδ' μηνὶ Θὼθ ζ' ἡμέρᾳ Κρόνου ὥρᾳ ἡμερινῇ πρώτῃ ἠνέχθησάν τινι γράμματα λυπηρὰ ἔχοντα πάντα παρὰ πρόθεσιν τοῦ δεξαμένου· εὑρέθη δὲ ἡ καταρχὴ οὕτως. Ἥλιος ἐν Παρθένῳ μοίραις ι', Σελήνη Ζυγῷ μοίραις δ', Κρόνος ἐν Τοξότῃ μοίραις ε' νς', Ζεὺς ἐν Ζυγῷ μοίραις ζ' νε', Ἄρης Αἰγοκέρωτι η', Ἀφροδίτη ἐν Λέοντι η', Ἑρμῆς ἐν Παρθένῳ κε', ὡροσκόπος Ζυγῷ 0' μα', μεσουράνημα Καρκίνῳ 0' μα', κλῆρος Τύχης Ζυγῷ κε', ὁ ἀναβαίνων ἐν

1 Vide deteriorem formam eiusdem genituræ in *Catal.*, I, p. 106. 2 D. 5 Sept. anni 488 p. C. 4 οὗτος V. 5 μοίρας V. sc. adduntur λεπτά (minuta), quod cur fiat et cur in Saturno tantum et Iove et ἀναβαίνοντι fiat nescio. 7 hora est in quadragesimo uno minuto primae partis Librae, medium caelum similiter Cancri; id quod ope numeri qui appellatur " zero " (" Null ") exprimitur. 8 ἀναβιβάζων?

---

[1] Codex Parisinus 2419, saec. XV, manu Georgii Midiatae scriptus, easdem genituras fere praebet ff. 131 ss. atque hic codex Vindobonensis, scilicet:

F. 131, λα'. Περὶ σαβάνου ἀπολωλότως (*sic*) καὶ πῶς ἐξῆς εὑρέθη. — F. 132, λδ'. Περὶ καταρχῆς λέοντος μικροῦ ἀποσταλέντος εἰ ἄρα ἡμερωθήσεται. — λε'. Ἑτέρα καταρχὴ ὅτε εἰσῆλθεν Αὐγουστάλιος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, οὗτος καλῶς ἄρξας καὶ εὐθυνείαν (*sic*) ποιήσας καὶ ἄκλοπος ὢν καὶ φιλαλήθεις (*sic*) καὶ μαρτυρηθῆς (*sic*) ὑπὸ τῆς πόλεως ταχέως διεδέχθη μεθ' ὕβρεως καὶ ζημίας ὡς ὁ κλέψας. — F. 132ᵛ, λς'. Ἑτέρα καταρχὴ τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὴν γενομένην ἐρώτησιν περί τινος ἐν Σμύρνῃ, περὶ πλοίου προσδοκωμένου ἐλθεῖν ἀπὸ Ἀλεξανδρείας καὶ μὴ ἐλθόντος.

Quattuor codicis Parisini et sex primas codicis Vindobonensis (v. supra p. 14) genituras ad eundem referendas esse auctorem cum ex temporum notis tum ex tota earum forma apparet. Quis autem auctor ille sit, codex Angelicanus 29, f. 105 ss., nos docet, ubi geniturae secunda, tertia, quarta libri Parisini, tertia, quarta, quinta, sexta libri Vindobonensis cum aliis eiusdem generis inter PALCHI collectanea inveniuntur (quae in *Catal.*, I, p. 100 ss. edita sunt). Cum vero prima et secunda cod. Vindobon., i. e. secunda et tertia Parisini, in Angelicano desint, inde efficitur, quod iam suspicari poteramus, codicem Angelicanum, qui solus nobis Palchi opus tradidit (nam ceteri omnes ab eo pendent), illud haud integrum servasse. Immo tanta in illo est rerum perturbatio ut excerptor byzantinus ex veteris astrologi libro tantum hinc atque illinc capita quibus oblectabatur transcripsisse videatur.

Subiungimus collationem genituræ tertiae codicis Parisini (f. 132) cum *Catal. Flor.*, p. 100. Orthographica negleximus.

Titulum vide supra. 3 οὕτως. 4 μαρτυρηθῆς. 5 ὡς ὁ κλέψας. ἔτους] ἔτι. σβ' omis. 6 ὥρας. τῆς ἡμέρας ὁ Ἥλιος εἰς τοὺς Ἰχθύας κς' ἡ Σελήνη εἰς τὸν ♑ κζ' ac sic deinceps. 7-8 ὁ Ἑρμῆς ἐν ♓ κγ' ἡ Ἀφροδίτη ἐν ♓ ιβ'. 10 κλῆρος Τύχης ἐν. ὅρα] ὡρ(οσ)κ(όπος). ὁρονομοῦντος καὶ ἰδιοθρονοῦντος.

P. 101, 1 τοὺς - πόλεως omis. 2 εὑρήσεις. 3 ζήτει. 4 εὑρήσει] καί. 5 ἐν παισὶν τῶν ἐκλειπτ:κῶν ἐκπεπτωκότως (*sic*) ὡς. 6 παρεσκεύασεν ὡρ(οσ)κ(οπῶν) Ἄρης Δ^λτ (δηλονότι?). 7 τροπικοῖς ζῳδίοις καὶ ὀλιγαναφοράς. ἐμπεπτωκότες. 8 καὶ omis. 9 πρώτερον ὁ κύρ. τοῦ κλ. τῆς τύχης ἀποκεκληκὸς καὶ Ἄρης τοῦ πο^λ ἐποίησεν 10 τῆς πόλεως] τοῦ πο^λ. 11 αὐτοῦ. F. C.

Σκορπίῳ β′ κδ′. καὶ εὕρομεν τὸν Δία μοιρικῶς ὡρονομοῦντα καὶ τὴν Ἀφροδίτην κυρίαν τουτέστιν τοῦ ὡροσκόπου, τὴν Σελήνην καὶ τὸν Δία καὶ τὸν κλῆρον τῆς Τύχης ἀγαθοδαιμονοῦντας καὶ ἑῴαν ἀνατολικὴν καὶ τοῖς ἀριθμοῖς προστεθέντας καὶ δεκατεύουσαν τὴν τριταίαν Σελήνην καὶ τὸ δωδεκατημόριον αὐτοῦ Σκορπίῳ τετυχηκός· καὶ τὸν διέποντα τῆς ὥρας τὸν Δία [ἤτοι] προσθετικῶς ὡρονομοῦντα. εἶπον συναπαχθεὶς διὰ ταῦτα τὰ σχήματα καλὴν ἔχειν φάσιν τὰ γράμματα ἃ δὴ τὸ ἐναντίον περιεῖχον. σκοπήσας γὰρ μετὰ ταῦτα ἀκριβῶς τὴν καταρχὴν εὗρον τὴν μὲν Ἀφροδίτην τὴν οἰκοδεσπότιν τῆς καταρχῆς μηδένα λόγον ἔχουσαν εἰς τὸν ὡροσκόπον· καὶ τὴν Σελήνην καὶ τὸν Δία καὶ τὸν κλῆρον τῆς Τύχης διὰ τὸ μεσεμβολεῖσθαι αὐτοὺς ὑπὸ Ἄρεος, καθώς φησιν ὁ Δωρόθεος. εὗρον δὲ τὸν Ἄρεα καὶ τὸν Κρόνον ἐμπεριέχοντας τὸν Ἑρμῆν καὶ τὸν ὡροσκόπον καὶ τὴν Σελήνην καὶ τὸν Δία, καθὼς διδάσκει ὁ Ἀντίγονος· ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ μεσουράνημα διεμέτρει Ἄρης παραιρέτης ὤν. ἀναγκαῖον οὖν ἐστιν ἐπὶ πάσης καταρχῆς ζητεῖν καὶ τὰς μεσεμβολὰς Ἡλίου καὶ τῶν ἀστέρων καὶ τὰς ἐμπεριοχὰς τοῦ ὡροσκόπου καὶ τῆς Σελήνης καὶ τοῦ ἀστέρος τοῦ λόγον ἔχοντος εἰς τὴν οἰκοδεσποτίαν τῆς καταρχῆς· οὐ γὰρ μόνον ὡροσκόπος καὶ ἡ Σελήνη ἐμπεριείχετο ὑπὸ Κρόνου καὶ Ἄρεος, ἀλλὰ καὶ ἡ Ἀφροδίτη τὸν πλείονα λόγον ἔχουσα εἰς τὴν καταρχὴν Ἄρεος· εἰ μὲν γὰρ διεμέτρει τὸν Ζυγὸν καὶ Κρόνος ἐτετραγώνιζε τὴν Παρθένον, εὑρέθησαν ἂν πάντες οἱ ἀστέρες σχεδὸν ἐμπεριεχόμενοι ὑπὸ τῶν δύο κακοποιῶν. τούτου τοῦ σχήματος μέμνηται Ἀντιγόνος ἐν τῇ ἕκτῃ γενέσει τοῦ τρίτου βιβλίου· εἰ δὲ καὶ τὸ κατ᾽ εἶδος ζητεῖς, ὅρα τὸν Ἑρμῆν βλαπτόμενον ὑπὸ Κρόνου καὶ ἐν τῷ ιβ′ τόπῳ κείμενον.

Ἑτέρα καταρχὴ περὶ σαβάνου ἀπολωλότος παιδίσκης.

Ἔτους Διοκλετιανοῦ ρϛε′, Θὼθ πρώτῃ ἡμέρᾳ † δευτέρᾳ ὥρᾳ νυκτὸς δ′, ὁ Ἥλιος ἐν Παρθένῳ μοίραις ιδ′, ἡ Σελήνη Ἰχθύσι θ′, Κρόνος Παρθένῳ ια′, Ζεὺς Τοξότῃ κς′, Ἄρης Ζυγῷ κ′, Ἀφροδίτη ἐν Παρ-

2 fort. del. τουτέστιν. 3 haec misere turbata sunt; certe ante ἑῴαν excidit τὴν Ἀφροδίτην, ergo scr. προστιθεῖσαν et αὐτῆς Σκορπίῳ: est enim Veneris dodecatemorium in Scorpii parte 14. 5 τετυχηκότως V. 6 ὡρ(οσκόπου) V. προσθετικὸς V. ὁρωνονομούντα V. οἶπον V. 7 ἔχει V. 8 δεῖ V. 9 οἰκοδεσποτίαν V. 10 ἔχουσα V. cum inter Solem et Lunam partes sint XXIV eaeque numerandae sint ab horoscopo, Fortunae sors est in Librae parte XXIV; Mars autem in Sagittarii p. VIII positus radium tetragonum mittit in Librae p. VIII, dirimit igitur (μεσεμβολεῖ) Fortunae sortem a Luna et Iove. 13 Saturni radius tetragonus incidit in Scorpii p. V, Martis trigonus in Librae p. VIII, ἐμπεριέχουσιν horam Mercurium Lunam Iovem (etiam Solem, quem tamen omittit). 15 παραιρέτης i. e. παρ᾽ αἵρεσιν, nam Mars nocte gaudet. 19 εμπεριεῖτο V. 20 ἔχουσαν V. malim καταρχήν· εἰ μὲν γὰρ <Ἄρης>. 26 Cod. Paris. 2419, f. 131ᵛ contulit Cumont, cf. titulum supra p. 63, n. 1. ἄπωτος V. 27 β′ V: δη (i. e. τετάρτῃ) P, depravatum ex nota stellae. ὥρᾳ β′ τῆς νυκτὸς P. 28 μοίραις omis. P. ἐν Ἰχθύσι θ′, ὁ Κρόνος ἐν Παρθένῳ ια′, ὁ Ζεὺς ἐν Τοξότῃ κς′ ac sic deinceps P.

θένῳ κδ', Ἑρμῆς Λέοντι ιη', ὡροσκόπος Ταύρῳ κη', μεσουράνημα Ὑδροχόῳ <ιδ'>, ἀναβαίνων Κριῷ, κλῆρος Τύχης Σκορπίῳ. ὁ μὲν κλῆρος τῆς Τύχης ἐν τῷ δυτικῷ ἐμπεσὼν ἐσήμαινε τὴν ἐρώτησιν περὶ ἀφανοῦς πράγματος· τὸ δὲ τὰ φῶτα ἐπιθεωρεῖν τὸν ὡροσκόπον καὶ τὸν κύριον αὐτοῦ ἐσήμαινε οἴκοθεν τὸν κλέπτην καὶ οὐκ ἐξώτερον· τὸ δὲ τὴν Σελήνην συνάπτειν ἀπὸ πανσελήνου Κρόνῳ ἑσπερίῳ δυτικῷ ὄντι ἐσήμαινεν τὸν κλέπτην γέροντα. ἐπεὶ οὖν καὶ εἰς οἶκον Ἑρμοῦ ἦν ὁ Κρόνος, ὅτι καὶ γραμματισμένος ἦν ὁ κλέπτης καὶ πανοῦργος καὶ τῇ ὁμιλίᾳ παρεμποδιζόμενος. πάλιν καὶ τὰ ὅρια τῆς Σελήνης ἐδήλουν, ὅτι γυναικεῖόν ἐστι τὸ κλαπέν, ἡ δὲ κυρία τῶν ὁρίων τῆς Σελήνης καὶ τοῦ ὡροσκόπου ταπεινουμένη ἐδήλου καὶ τὴν ἀπολέσασαν ταπεινὴν ἢ δούλην καὶ τὸ ἀπολόμενον παλαιὸν καὶ οἰκτρὸν διὰ τὸ καὶ ἑσπερίαν αὐτὴν φάσιν πεποιηκέναι. τὴν δὲ εὕρεσιν τούτου ἐποίησεν τὰ σχήματα ταῦτα. πρώτη ἡ Σελήνη φερομένη ἐπὶ τὸν οἰκοδέκτορα αὐτῆς καὶ ἐπιβλέπουσα τὸν κύριον τοῦ κλήρου τῆς Τύχης Ἄρεα καὶ τὴν τούτου ὁμοίωσιν· καὶ ὁ Ἥλιος ἀπὸ τριγώνου βλέπων τὸν ὡροσκόπον καὶ κατὰ ἑξάγωνον τὴν Τύχην καὶ κατὰ συμπαρουσίαν τὴν κυρίαν τοῦ ὡροσκόπου καὶ τῆς Σελήνης διαμετρῶν κατὰ πάντα τὰ σχήματα τὴν εὕρεσιν ἐποιήσατο ταχεῖαν· διὰ δὲ τὸ τὴν κυρίαν τοῦ ὡροσκόπου ἐν ἰδίῳ τριγώνῳ τετυχηκέναι καὶ τὸν οἰκοδέκτορα τῆς Σελήνης ἐν ἰδίῳ οἴκῳ ἐν αὐτῷ τῷ οἴκῳ ἐποίησαν γεγενῆσθαι τὴν εὕρεσιν. [ὑπερβοηθεῖ γάρ]

Περὶ λέοντος μικροῦ εἰ ἡμερωθήσεται[1].

<Ἔτει Διοκλητιανοῦ ρϛθ'>, Ἐπιφὶ δ', ὥρᾳ ἡμερινῇ α', ὁ Ἥλιος ἐν Ζυγῷ ιη', Σελήνη Ὑδροχόῳ ι', Κρόνος Σκορπίῳ ια', Ζεὺς Διδύμοις ιθ',

1 ♎ μ' P. ὡρ(οσ)κ(οπῶν) ὁ Ταῦρος μοι. κη' P. 2 numerum supplevi ex figura appicta. ὁ ἀναβιβάζων ἐν Κριῷ P. 3 ἐσήμανεν ἐν τῷ δυτικῷ ἐμπεσὼν P. 4 Sol videt horam, Luna Venerem horae dominam. 5 ἐσήμανεν P. 6 συνάπτον PV. ἐπερίῳ V. 7 ὄντι omis V. ἐσήμανεν P. ἐστὶν ὁ ♄ P. 8 ὅτι καὶ omis. P. 9 Piscium p. I-XII fines sunt Veneris quae ταπεινοῦται in Virgine. 10 ἐστὶ omis. V. 11 ἀπολέσαντα PV. 12 ἀπολωμένον P. 14 αὐτοῖς P. 15 Luna nunc quidem Martem non videt, at in Cancro posita videbit; quid ὁμοίωσις sit nescio nec ὁμόρησιν latere existimo. 15 τοῦ κλ. τῆς τ. κύριον P. 18 διαμετρῶν κατὰ] διαμετροῦντα V : διαμετρεῖ ταῦτα πάντα P. 19 ἐποιήσατο V : δηλοῖ P. 21 ὑπερβ. γὰρ omis. V. 22 Codicem P(arisinum) 2419, f. 132, contulit Cumont. ἡμερωθῇ V. π. καταρχῆς λ. μ. τοῦ ἀποσταλέντος εἰ ἄρα ἡμερωθήσεται P. 23 Ἔτει - ρϛθ' suppl. ex P. d. 28 Iunii a. 483 p. C. ὥρα κ' τῆς ἡμέρας P. 24 Σελήνη τὸν Ὑδροχοον ι'. ὁ Κρόνος ἐν Σκορπίω ια' ac sic deinceps P.

---

[1] Notus est Λέων ὁ μικρός, filius Zenonis et Areadnes, qui anno 473 regnum adeptus parvulus obiit, sed hic non de homine agitur cui nomen erat Leo, sed de bestia ad ludos circenses vel potius ad oblectamentum consulis (v. 15) qui τὸ θηριοτροφεῖν in deliciis habebat, missa. Talia haud raro apud astrologos occurrunt; v. Manil., IV, 235 (*Quibus in bifero centauri corpore sors est Nascendi concessa, lubet... Exorare tigres, rabiem auferre leoni*), cf. Manil., V, 700; Firmic. Mat., VIII, 17; Friedländer, *Sittengesch.*, II⁶, p. 402.

Ἄρης Ζυγῷ ς', Ἀφροδίτη Λέοντι ζ', Ἑρμῆς Καρκίνῳ ιη', ὡροσκόπος Λέοντι β', μεσουράνημα Κριῷ κδ', ἀναβαίνων Αἰγόκερῳ κγ', πανσέληνος Αἰγόκερῳ ια', κλῆρος Τύχης Ὑδροχόῳ κθ'. ὁ μὲν ὡροσκόπος ἐσήμαινε τὴν φύσιν τοῦ ζῳδίου· ἀλλὰ δὴ καὶ τὰ δωδεκατημόρια τοῦ ὡροσκόπου καὶ Ἡλίου καὶ Σελήνης καὶ Ἄρεος εἰς [τὰ] τετράποδα ζῷα ἐμπεπτωκότα ἐδήλουν περὶ τετραπόδων τὴν καταρχήν· ἡ δὲ Ἀφροδίτη ὡρονομοῦσα καὶ Ζεὺς ἀγαθοδαιμονῶν καὶ τὴν συναφὴν τῆς Σελήνης ἐκδεχόμενος ἐδήλουν τὴν ἡμερότητα· μάλιστα ἡ τρίτη τῆς Σελήνης καὶ ἡ ἑβδομαία ἀπὸ Ἀφροδίτης. ταῦτα πάντα ἐδήλου ὡς ἡμερωθήσεται καὶ μετὰ ἀνθρώπων ἀνατραφήσεται· τὸ δὲ τὴν Σελήνην τῷ δυτικῷ τετυχηκέναι καὶ τὸν κλῆρον τῆς Τύχης ἐδήλου, ὅτι καὶ ξενιτεύσει πλοΐ διὰ τὸ κάθυγρον εἶναι τὸ δυτικὸν ζῴδιον· τὸ δὲ τὴν Σελήνην ἀπερρευκέναι τῆς Ἀφροδίτης καὶ τῷ Διὶ συνάπτειν τὰς τύχας συνῆπτε τοῦ τε ἀποστείλαντος καὶ τοῦ ὑποδεξαμένου· ὁ γὰρ ἀποστείλας αὐτὸ πρὸς ὑπατίαν ἦν καὶ ὁ δεξάμενος ὕπατος.

<Καταρχὴ Λεοντίου στεφθέντος ἐν Ἀντιοχείᾳ>[1].

Ἔτους Διοκλητιανοῦ ** μηνὶ Ἐπιφὶ κδ' † ἡμέρᾳ ἀρχομένῃ ια' Ἥλιος ἐν Καρκίνῳ κγ', Σελήνη Σκορπίῳ ζ', Κρόνος Σκορπίῳ ιε', Ζεὺς Καρκίνῳ ε', Ἄρης Καρκίνῳ κ', Ἀφροδίτη Διδύμοις κς', Ἑρμῆς Λέοντι ιθ', ὡροσκόπος Καρκίνῳ κγ', μεσουράνημα Κριῷ, ἀναβαίνων Αἰγόκερῳ ιδ', σύνοδος Καρκίνῳ, κλῆρος Τύχης Σκορπίῳ ιζ', δαίμων Κριῷ, ὕψωμα Κριῷ. πολὺ ἐφάντασε τοὺς τὴν καταρχὴν δεδωκότας ἡ τοῦ Ἡλίου καὶ τοῦ Ἄρεος καὶ τοῦ Διὸς <καὶ τοῦ> ὡροσκόπου καὶ <τῆς> ἐπαναφορᾶς τοῦ Ἑρμοῦ <συμπαρουσία> καὶ τὸ ἀγαθοτυχεῖν τὴν Σελήνην πρὸς Κρόνον καὶ Δία. ἀλλ' οὐ προσέσχον πρῶτον τὸν πολεύοντα καὶ διέποντα Ἑρμῆν εἰς πάθος ἐμπεπτωκότα· καὶ γὰρ μεγίστην ἀπόστασιν

3 καὶ ὁ μὲν P. 4 ἐσήμανεν P. τὸ ιβ' μόριαν V. 5 ὁ Ἥλιος καὶ ἡ Σελήνη καὶ ὁ Ἄρης V duodecatemorium horae est in Leone, Martis in Sagittario, Solis Lunaeque in Tauro, quae sunt quadrupedia (Maximus ed. Ludw., p. 108, 3). τὰ om. P. 6 ἐμπεπτωκότον V, -κότες P. τραπόδον V. 8 ἐνδεχώμενος P. ἐδήλου V. ἡμερώτηταν καὶ μάλλισθα P. 9 ευδομαία P V, non intelligo. ἔκδηλον P. 11 ἐδήλουν P. 12 καθύγραν V. τὴν Ἀφρ. P. 13 τὸ Διὶ συνάπτον P V. 13-14 τοῦ ἀποσταλέντος P. 14 τω ὑποδ. V : τοῦ δεξαμένου P. αὐτὸν P. 16 Titulum ex Angelicano supplevi, qui aliam formam huius geniturae praebet (cf. *Catal.*, I. p. 107). 17 μῆν V. ἡμέρᾳ] ἑρμούσα V. An <ἡμέρᾳ> Ἑρμοῦ, ὥρᾳ ἀρχομένῃ ια'. 22 ἐφάντασε " decepit „. τοὺς] τὰς V. 23 ἐπαναφορά V, cf. *Catal.*, I, 107, 10. 24 ἀγαθοτυχὴν V.

---

[1] De Leontio qui anno 483, ut videtur, Tarsi coronatus mox Antiochiam intravit, cf. *Catal.*, I, p. 107, n. 1; Ahrens et Krüger, ***Die sog. Kirchengesch. des Zacharirs Rhetor***, p. 71, 80, 98, 269. Plura inveniuntur in vita patriarchae Severi, ab eodem Zacharia conscripta, a Spanuth syriace edita (Göttingen, 1893), cuius gallica versio propediem vulgabitur.

ἀπεῖχε τοῦ Ἡλίου καὶ ὑπὸ Κρόνου μόνου ἐθεωρεῖτο· ὃ καὶ βιαιοθάνατον ἀπετέλει. οὔτε γὰρ ἡ Ἀφροδίτη ἠδύνατο θεραπεῦσαι τὸ πάθος· ἐμεσεμβόλει γὰρ αὐτοὺς ὁ Ἥλιος. καὶ πάλιν ἐσκόπησα τὴν Σελήνην κυρίαν οὖσαν τοῦ Ἡλίου καὶ τοῦ ὡροσκόπου καὶ Διὸς καὶ Ἄρεος καὶ τῆς συνόδου ταπεινουμένην καὶ κακοδαιμονοῦσαν. ἵνα δὲ μηδὲν τούτων τῶν σχημάτων ὑπάρχῃ, οὐκ ἤρκει πρὸς καθαίρεσιν τὸ τὸν Ἥλιον καὶ τὸν ὡροσκόπον καὶ τὸν Δία τετυχηκέναι. πῶς δὲ παρῆλθεν αὐτοὺς καὶ τὸ κεφάλαιον Δωροθέου; ἔνθα λέγει·

δέρκεο δ' Ἠέλιόν τε μέγαν κραιπνήν τε Σελήνην
ἠδ' οἴκων βασιλῆας, ἐν οἷς δύο φῶτα βέβηκεν,
ὡρονόμον δ' ἐπὶ τοῖσι, καὶ αἰθέρος ἀκροτάτοιο
ζῷον ὅτι ψαύει μέσον οὐρανὸν ἀμφιπολεῦον,
καὶ Μήνη τίνα † τούτων ἔχει τόπον ἠδ' ὅτις αὐτῆς
ἔστιν ἄναξ. ἣν δ' οὗτος ἀποκλιμάτεσσιν ἐνείη,
αὐτή τ' <ἐν> κέντροισιν, ἐνὶ πρώτοισι μὲν ἔργον
εὐαντὲς λαμπρόν τε φανήσεται· αὐτὰρ ἔπειτα
ψεύσεται † οἱ ὅμιον, τὸ δέ οἱ τέλος ἐξαπολεῖται.

3 τη V. 5 ταποινουμένη V. 6 τὸ] τε ut vid. V. 7 fuitne <ἐν ταὐτῷ> τέτυχ.? 9 διελιδν V. μέγα κραιπύ τε V. 11 καὶ θέρος ἀκροτάτοις V. 13 τίνα num extet dubium; non quadrat Μήνην, εἰ τοῦτον. τούτου coni. Ludwich (*Progr. Königsb.*, 1899). ἠδότης V. 14 ἀποκλιμάτευσιν V. 15 αὐτὴ τε Angelic. 16 εὖ γ' ἄντε αὐτὰρ ἔπ. V. 17 possis v. g. εὐοδέον. ἐν μεσάτοις coni. Ludwich.

Imperatoris Hadriani genitura.

F. 301 ex cap. ρξδ', § VII. — Ἡφαιστίωνος ἀπὸ τοῦ τρίτου αὐτοῦ βιβλίου. Σκεπτέον δὲ τὰς γενέσεις οὕτως ὡς ἐκτίθεται καὶ † γέννυσια τὰ ἕκαστα διίξομεν, ὄφρα δαείης.

Φέρε δὴ καὶ ἐνταῦθα προσθῶμεν τὸν τρόπον, καθ' ὃν καὶ ἄλλοι ἐπισκέπτονται τὰς γενέσεις οἱ περὶ Πετόσιριν καὶ Νεχεψὼ καὶ ἐξ αὐτῶν Ἀντίγονος ὁ Νικαεύς[1].

Ἐγένετο, φησίν, τὶς ἔχων τὸν μὲν Ἥλιον Ὑδροχόῳ μοίρᾳ η', τὴν δὲ Σελήνην καὶ τὸν Δία καὶ τὸν ὡροσκόπον τοὺς τρεῖς ἐπὶ τῆς πρώτης

Edidimus ex V(indobon.) et P(aris.) 2417, f. 106, quem contulit Cumont. 2 σκέπτονται V. 3 καὶ γέννυσια - τὰς γενέσεις om. V. an γένεσιν? 4 τόπον P. 5 nempe <καὶ> οἱ περὶ. 6 αὐτῶν τῶν P. ἀντίγων V, post νικαεὺς ὕστερον· περὶ γενεθλίου θαυμάσιον add. V. 7 μὲν om. V. 8 τοὺς τρεῖς om. V.

[1] De Antigono Nicaeno cf. Philologus 1897, p. 125; Riess, Pauly-Wissowa, I, 2442. Hoc themate probatur eum post mortem Hadriani (138 p. C.) scripsisse; a Porphyrio autem laudatur (*Isagog.*, p. 201) unde apparet eum exeunte saeculo II aut ineunte III floruisse. Geniturarum memorabilium plures libros collegisse videtur (supra p. 64, 23, ἐν τῇ ἕκτῃ γενέσει τοῦ τρίτου βιβλίου), unde Hephaestio hanc simul cum alia (v. finem) excerpsit.

μοίρας τοῦ αὐτοῦ ζῳδίου Ὑδροχόου· τὸν δὲ Κρόνον Αἰγόκερῳ μοίρᾳ ις', καὶ τὸν Ἑρμῆν μετ' αὐτοῦ μοίρᾳ ιβ'· τὴν δὲ Ἀφροδίτην Ἰχθύσι μοίρᾳ ιβ' τὸν δὲ Ἄρεα μετ' αὐτῆς μοίρᾳ κβ', τὸ δὲ μεσουράνημα Σκορπίῳ μοίρᾳ κβ'. — Ἐν τῷδε τῷ διαθέματι ὁ οἰκοδεσπότης τῆς Σελήνης Κρόνος ἐν ἰδίῳ οἴκῳ τυχὼν δίδωσιν τὰ τέλεια αὐτοῦ ἔτη ζωῆς νς'· ἐπειδὴ καὶ ἡ Ἀφροδίτη αὐτῷ μαρτυρεῖ, δίδωσι καὶ ἕτερα ἔτη η', ὡς εἶναι τὰ ὅλα ἔτη ξδ'. μετὰ ἔτος ξα' μῆνας ι' φθάνει ἡ μοῖρα τοῦ ὡροσκόπου καὶ ἡ Σελήνη εἰς τὸ τετράγωνον τοῦ Κρόνου, ὅπερ καὶ οὐκ ἀναιρεῖ διὰ τὸ μαρτυρεῖν αὐτῷ τὴν Ἀφροδίτην ἐν τῷ δευτέρῳ. ὁ τοιοῦτος, περὶ οὗ <τὸ> καταγραφὲν θεμάτιον, υἱοθετηθεὶς ὑπό τινος αὐτοκράτορος συγγενοῦς αὐτῷ καὶ αὐτῷ παραμείνας ἔτη β' αὐτοκράτωρ ἐγένετο καὶ αὐτὸς φρόνιμος καὶ πεπαιδευμένος, ὥστε καὶ ἐτιμήθη ναοῖς καὶ τεμένεσι· καὶ γυναικὶ μιᾷ συζευχθεὶς ἀπὸ παρθενίας ἐγένετο ἄτεκνος· καὶ ἀδελφὴν μίαν ἔσχεν· ἐν ἀπονοίᾳ δὲ καὶ στάσει ἐγένετο πρὸς τοὺς ἰδίους. περὶ δὲ ξγ' ἔτος γενόμενος τελευτᾷ ὑδρωπικὸς δυσπνοίᾳ περιπεσών. — Διὰ τί δὲ ἐν τούτοις ἐγένετο, ἐπεξεργάζεται οὕτως. γέγονε δὴ αὐτοκράτωρ οὗτος διὰ τὰ δύο φῶτα τὰ ὄντα ἐπὶ τοῦ ὡροσκόπου καὶ μάλιστα διὰ τὴν Σελήνην οὖσαν τῆς αἱρέσεως καὶ συνάπτουσαν μοιρικῶς τῷ τε ὡροσκόπῳ καὶ τῷ Διὶ μέλλοντι καὶ αὐτῷ ἑῴαν φάσιν ποιήσασθαι μετὰ ἡμέρας ζ'. καὶ αὐτῶν τῶν δορυφορούντων αὐτῇ ἀστέρων οἰκείως εὑρεθέντων, τῆς μὲν Ἀφροδίτης ἐν οἰκείῳ ὑψώματι, τοῦ δὲ Ἄρεως ἐν ἰδίῳ τριγώνῳ καὶ ἰδίαις μοίραις τὴν στάσιν ἔχοντος, ἀμφοτέρων ἰδιοτοπούντων καὶ ἐπαναφερομένων τῇ Σελήνῃ· προσέτι δὲ καὶ τοῦ κοσμοκράτορος Ἡλίου δορυφοροῦντος αὐτῇ ἐν ταῖς ἑξῆς αὐτῆς μοίραις καὶ αὐτοῦ δορυφορουμένου παρά τε τοῦ Κρόνου ὄντος ἐν τῷ ἰδίῳ οἴκῳ καὶ Ἑρμοῦ, ἀμφοτέρων ὄντων ἐπὶ ἑῴας ἀνατολῆς. ἐπισημαντέον δὲ ὅτι καὶ ἡ Σελήνη ἔμελλε συνάπτειν λαμπρῷ τινι τῶν ἀπλανῶν ἀστέ-

1 Ὑδροχόου om. V. ις' V, ι' P. 2 τὸν δὲ pro καὶ τὸν P. μετ' αὐτοῦ P, ἐν αὐτῷ V. τὴν δὲ - ιβ' om. V. μετ' αὐτῆς P, Ἰχθύσι V. 3 τὸ δὲ P, καὶ τὸ V. 4 μοίρᾳ κβ' om. V sed in figura adpicta est in parte XXIV. ἐν τῷδε - v. 9 δευτέρῳ om. P. 5 annos LVII ponere debebat. 6 ratiocinatio obscura. 8 τὸ] τὸν V. 9 alter locus sunt Pisces. δευτέρῳ om. P. περὶ - θεμάτιον om. P. 11 συγγενοὺς αὐτὸς P, om. V; de adfinitate quae fuit inter Hadrianum et Traianum cf. v. Rohden, Pauly-Wissowa, I, 497. καὶ αὐτῷ παραμείνας ἔτη β' V: περὶ μοίρας β' ἔτος ὁμοίως P; numerus corruptus vid., fort. κ' (98-117 p. C. n.). 12 αὐτὸς om. P. πεπ. καὶ ὡς θεὸς ἐτιμήθην P. 13 ἐγίνετο P. 14 soror erat Domitia Paulina. 15 ἔτη γινόμενος P; de morbo et annis eadem Dio LXIX c. 20-23. 15-16 ὑδρωπικὴ δυσπνία πεσὼν P. 17 τὰ ὄντα om. V, τῇ ὥρα P. 18 οὖσαν σελήνην P. τῇ τε ὥρα P. 19 αὐτὸν P. 20 ἑπτὰ ἡμέρας P. ἐ αὐτῶν V: αὐτῶν P. ἀστέρες V. Lunae satellites sunt stellae sequentes, Solis praecedentes; cf. Bouché-Leclerq, 253. 21 ἰδίω ὑ. ὑπαρχούσης P. 22 ἐν ἰδίαις P. 23 ἰδιοτροπούντῳν P; et Venus et Mars in suis constituti sunt finibus. τῇ ☾ P: τῷ δευτέρω V : προσέτι καὶ ὁ κοσμοκράτωρ ἥλιος δορυφορῶν (?) αὐτ(ῇ) ὢν ἐν P. 25 αὐτὸς δορυφορούμενος P. 27 ἡ ☾ P: ὁ ♄ V. λαμπρῶς V. ἀστέρων om. P. stellae lucidae sunt in dextro Aquarii pede et in umeris.

ρων τῷ ἐπὶ τῆς κ' μοίρας· οὐ γὰρ μόνον ἐπὶ τῶν πλανωμένων ἀστέρων τὴν συναφὴν τῆς Σελήνης δεῖ σκοπεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἀπλανῶν. Εὐμεγέθης δὲ καὶ ἀνδρεῖος καὶ εὔχαρις ἐγένετο διὰ τὸ τὰ δύο φῶτα κεκεντρῶσθαι μάλιστα ἐπὶ τοῦ ὡροσκόπου καὶ ἐν ἀνθρωποειδεῖ καὶ ἀρρενικῷ εἶναι ζῳδίῳ· φρόνιμος δὲ καὶ πεπαιδευμένος καὶ βαθὺς ὑπῆρχεν διὰ τὸ τὸν Ἑρμῆν μετὰ τοῦ Κρόνου ἐπὶ ἑῴας φάσεως ἐν τῷ ιβ' ζῳδίῳ τυγχάνειν καὶ δορυφορεῖν τὸν Ἥλιον· καὶ ἐκ νέας ἡλικίας τοιοῦτος ἀπετελέσθη διὰ τὴν φάσιν· ἀεὶ γὰρ αἱ μὲν ἑῷοι ἀνατολαὶ ἐκ νεότητος ποιοῦσιν, αἱ δὲ ἑσπέριοι ἐπὶ προβάσεως δηλοῦσι τὰς πράξεις. δεῖ δὲ σκοπεῖν καὶ τοῦ κατὰ κορυφὴν τόπου τὸν κύριον, εἰ καλῶς κεῖται καὶ ὁρᾷ τὸν τόπον· ἀνατολικὸς γὰρ ὢν ἐπισήμους καὶ ἐμπράκτους καὶ δυσκαταγωνίστους ποιεῖ· καὶ ἑσπέριος δέ, εἰ ᾖ καλῶς κείμενος, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ προειρημένου θέματος, ὁ κύριος τοῦ Σκορπίου ὁ Ἄρης ἀκάκωτος ὢν ἐν Ἰχθύσιν τῷ ἰδίῳ τριγώνῳ καὶ ταῖς ἰδίαις μοίραις καὶ ὁρῶν τὸν κατὰ κορυφὴν τόπον. ἐὰν δὲ κακῶς κεῖται ὁ τοῦ κατὰ κορυφὴν τόπου κύριος, τὰ ἐναντία ποιεῖ. ἐὰν δέ ποτε οἱ τῶν ἀχρηματίστων τόπων δεσπόται ἐπὶ τῶν χρηματιστικῶν τόπων τύχωσι, μετριότητα βίου δηλοῦσιν. τὸ δὲ δοξαστικὸν καὶ μεγαλόφρον καὶ δωρητικὸν καὶ ἀνυστικὸν ὁ τοῦ Διὸς παρέσχεν ὢν ἐν τῷ ὡροσκόπῳ καὶ δορυφορῶν τὸν Ἥλιον καὶ ὁμόκεντρος ὢν τῇ Σελήνῃ· ἡ δὲ αἰτία τοῦ πολλοὺς ἀντιδίκους καὶ ἐπιβούλους ἐσχηκέναι ἐγένετο ἐκ τοῦ τὰ δύο φῶτα τὴν δύναμιν παρέχοντα ἐμπεριέχεσθαι ὑπὸ τῶν δύο κακοποιῶν, τοῦ μὲν Κρόνου ὄντος ἐπὶ τῆς ἑῴας ἀνατολῆς καὶ δορυφορίας, τοῦ δὲ Ἄρεος ἐπὶ τῆς ἑσπερίας.

Τὸ δὲ περιγενέσθαι τὸ ἔχθος τῶν τοιούτων συνέβαινε μάλιστα διὰ τὸν Ἑρμῆν ἐν Κρόνου οἴκῳ ὄντα μετὰ Κρόνου καὶ ἐν τῷ ιβ' τυγχάνειν ἀμφοτέρους. τὸ δὲ τιμᾶσθαι αὐτὸν καὶ προσκυνεῖσθαι παρὰ πάντων συνέβη διὰ τὸ τὸν τοῦ Διὸς ἀστέρα ἐπίκεντρον ὄντα δορυφορεῖν τὸν Ἥλιον· ὁ γὰρ ἀεὶ οὕτως δορυφορῶν τὸν Ἥλιον καὶ τὴν Σελήνην ποιεῖ ὑπὸ τὴν † ὁμότητα ἢ καὶ κρειττόνων δοξάζεσθαι καὶ δορυφορεῖσθαι καὶ προσκυνεῖσθαι· καὶ τὸ εὐεργετικὸν δὲ ἔσχεν διὰ τὸν Δία οὕτως τυχόντα· τὸ δὲ καὶ πολλοὺς οὕτως εὐεργετεῖν καὶ ὑπὸ πολλῶν, ὡς ἔφην, προσκυνεῖσθαι συνέβη διὰ τὴν τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς Σελήνης

1-2 ἐπὶ τῶν - ἀπλανῶν om. P. 3 τὸ om. V. 4 ἐν om. V. 5 φρόνι (*sic*) V¹. δὲ om. P. 6 τὸν] τὸν τοῦ P. μετὰ ♄ post φάσεως habet P. 9 παρατάσεως V. 10 Medii caeli dominus est Mars. 12 κἂν ἑ. δὲ εἴη P. 13 ὁ Ἄρης V, Ἄρης καὶ P. 16 ποτε τῶν χρηματιστῶν τόπων δεσπ. τύχωσι, μετριότητας V, μεριότητα P. 18 τὸ γὰρ δοξαστικῶν καὶ μεγαλόφρων P. 19 ἀνυστικὸν τοῦ προκειμένου διαθέματος P. 20 τοῦ P, τοὺς V. 21 τὰ iterat P, fort. φῶτα τὰ. 22 περιέχοντα ἐμπ. P. 23 τὸν δὲ ♃ τὸν δὲ ♂ V. 25 In verbis τὸ δὲ πε des. V, adnotatum rubr. γύρισον πρὸς ἄλλον φίλον [pro ἄλλο φύλλον]. περιγενέσθαι τὸ ἔχθος] Antoninus vix a senatu impetrare potuit ne memoria patris adoptivi damnaretur. τὸν τοιούτων cod. 28 τό superscr. cod. 30 an τῶν ὁμοτίμων? 32 τυχόντας cod. 33 συνέβη προσκυνεῖσθαι cod.

στάσιν ἐπίκεντρον δορυφορεῖσθαι οἰκείως παρὰ τῶν ε′ πλανωμένων· πάντοτε γὰρ Ἥλιος <ἢ> καὶ Σελήνη ἢ καὶ ἀμφότεροι μάλιστα περὶ τὰ πρακτικὰ κέντρα τυχόντες, τούτεστι τὸ ὡροσκοπικὸν ἢ τὸ μεσουράνημα, καὶ κατὰ τρόπον ὑπὸ πάντων τῶν ἀστέρων δορυφορούμενοι ποιοῦσι τοὺς ἐπὶ τοιαύτης καταστάσεως γινομένους βασιλέας παμπόλλων ἐθνῶν κρατοῦντας· Ἑρμῆς δὲ καὶ Κρόνος ἐν τῷ ιβ′ τυχόντες ἐπὶ ἑῴας ἀνατολῆς καὶ δορυφοροῦντες τὸν Ἥλιον ποιοῦσι φρόνιμον πεπαιδευμένον καὶ μᾶλλον οὐκ ἀγαθοθελῆ ἀλλὰ δολερόν. τὸν δὲ τοιοῦτον συνέβη μιᾷ γυναικὶ συζευχθῆναι ἀπὸ παρθενίας οὐ διὰ τὴν Ἀφροδίτην ἐνταῦθα, ἀλλὰ διὰ τὴν Σελήνην ὑπὸ τὰς αὐγὰς τοῦ Ἡλίου φερομένην. καθολικῶς δέ σοι νοείσθω ἐπὶ παντὸς θέματος ἐπὰν ἡ Ἀφροδίτη ἐπί τινος κέντρου τύχῃ ἢ ἐπαναφορᾶς, ἡ δὲ Ἀφροδίτη τῇ Σελήνῃ συναφὴν ποιεῖται καὶ ἕτεροι ἀστέρες συμπαρατετεύχωσι τῇ Ἀφροδίτῃ ἢ καὶ ἐπιμαρτυρῶσιν αὐτῇ τοὺς γάμους περιποιεῖ τῶν οὕτως γενομένων· ἐὰν δὲ μόνη ἡ Σελήνη τῇ Ἀφροδίτῃ τὴν συναφὴν ποιεῖται, μονογαμίας ἐστὶ δηλωτική· ἐὰν δὲ καὶ ἡ Σελήνη μήτε τῇ Ἀφροδίτῃ συνάπτει μήτε μήν τινι τῶν συνόντων αὐτῇ ἢ καὶ συμμαρτυρούντων, ἐπὶ φάσιν δὲ φορῆται συνοδικὴν ἢ καὶ πανσεληνιακήν, αὐτὴ δὲ ἡ Ἀφροδίτη σύν τινι ἀστέρι παρῇ, καὶ οὕτως μονογάμους ποιεῖ ὥσπερ ἐπὶ τῆς προκειμένης γενέσεως· καὶ ὁ τῆς μοναδελφίας τρόπος τῶν οὕτω γενομένων κατὰ τὸ ὅμοιον ἐκ τῆς συναφῆς τῆς Σελήνης ἀποδειχθήσεται· εἰ γὰρ Σελήνη μόνῳ τῷ τοῦ Διὸς συνῆψε μέχρι τῆς πρὸς τὸν Ἥλιον φάσεως *** εἰ δὲ καὶ πλείοσι τὴν συναφὴν ἐπεποίητο ἤτοι κατὰ κόλλησιν ἢ καὶ ἐπιμαρτύρησιν, καὶ πλείονας ἂν ἀδελφοὺς εἶχεν· ὅσοι γὰρ ἔχουσιν ἐπὶ γενέσεως τὴν Σελήνην μέχρι τινὸς φάσεως συνάπτουσάν τισιν ἀστράσιν, τοσούτους ἀδελφοὺς ἕξουσιν οἱ οὕτως γενόμενοι. νοείσθω οὖν σοι καὶ τοῦτο ὡς [τὸ] κατὰ τὴν τῆς Σελήνης συναφὴν τῶν μὲν ἀγαθοποιῶν διδόντων ἀδελφούς, τῶν δὲ κακοποιῶν παραιρουμένων· καὶ οἱ μὲν ἀγαθοποιοὶ μερισταὶ ἀγαθῶν ἀδελφῶν γίνονται ἐπὶ τῶν κέντρων ἢ καὶ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν φανέντες, ἐπειδὰν τοῖς φωστῆρσι οἰκείως συμπαρατύχωσιν· οἱ κακοποιοὶ δὲ παραιρέτ(αι) γίγνονται ὅταν καὶ αὐτοὶ ἀνοικείως τοῖς φωστῆρσι συμπαρατύχωσιν· ἐπιβλεπτέον δὲ καὶ τὰς τῶν ζῳδίων διαφοράς, ἐπειδήπερ ἐὰν τύχῃ δίσωμα ἢ τροπικὰ ἢ καὶ πολύσπερμα τὰ τὸν ἀδελφικὸν λόγον παρέχοντα πολλαδελφίας γίγνονται αἴτια.

Διὰ τί δὲ οὐχὶ ἄρρενα ἀδελφὸν δέδωκεν ἡ Σελήνη συνάπτουσα τῷ τοῦ Διὸς ἀρρενικῷ ὄντι; διότι ὁ Ἥλιος ὡροσκοπῶν ἐν ἀρρενικῷ ζῳδίῳ καὶ

2 ἢ suppl.; cf. p. 71, v. 13. Ante Σελήνη] Ἥλιος expunctum. 5 βασιλέων cod. 7 φρόνιμον] Inc. f. 102 in codice P transpositum. 12 τὴν Σελήνην cod. 13 ἑτέροι (*sic*) ἀστράσι συνπαρατετευχόσι cod. 14 ἐπιμαρτυροῦσι cod. περιποιεῖ dubium. 18 φάσιν dubium in cod. 19 οὗτος cod. 22 ἡ γὰρ cod. συνῆψαι cod. 23 lacunam signavi. 24 κόλυσιν cod. 26 τούσουτους cod. 27 τὸ del. 32 δὲ corr. : οἱ cod. 34 τὰ τῶν ἀδελφικῶν λόγων cod. 35 πολαδελφίας cod.

τὴν συναφὴν τῆς Σελήνης ἀποδεχόμενος ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀρρένων σπαναδελφίας αἴτιος γίνεται. τὸ μὲν οὖν ἄτεκνον τοῦτον γεγενῆσθαι, ἡ τοῦ Ἡλίου περὶ τὸ ὡροσκοποῦν στάσις τοῦτο ἀπετέλεσεν· ἀεὶ γὰρ ὁ Ἥλιος ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν χρηματίσας ἀτεκνίας αἴτιος γίνεται. διόπερ δὲ ἐν προσκρούσει γέγονε πρὸς τοὺς συγγενεῖς; διὰ τὴν τοῦ Ἑρμοῦ μετὰ Κρόνου στάσιν. τίς δ' ἡ αἰτία τοῦ τὸν τοιοῦτον υἱοποιηθῆναι; ὁ τοῦ Διὸς ὁμόκεντρος τῇ Σελήνῃ φανεὶς ἐν η' ζῳδίῳ. πόθεν δὲ αὐτῷ αἴτιον ἐγίνετο τοῦ ὕδρωπος καὶ δυσπνοίας καὶ θαν(άτῳ) αὐτὸν κακῷ μεταστῆναι τοῦ βίου; διὰ τῶν κακοποιῶν ἐμπεριεχόντων τὰ δύο φῶτα, πάντων τῶν ἀστέρων ἐν καθυγροῖς ζῳδίοις τὴν στάσιν ἐσχηκότων, τοῦ δυτικοῦ ἐν χερσαίῳ ζῳδίῳ ὑπάρχοντος καὶ ὑπὸ τῶν κακοποιῶν ἀνὰ σχῆμ(α) ἐμπεριεχομένου εἴποιμεν ἂν ὅτι ἐκ τῶνδε τὸ αἴτιον τοῦ ὕδρωπος καὶ τὸ τῆς δυσπνοίας πρόδηλον γενέσθαι· ἀεὶ γὰρ οἱ φθοροποιοὶ ἐμπεριέχοντες τὸν Ἥλιον ἢ καὶ Σελήνην ἢ καὶ ἀμφοτέρους κατὰ τὰ κέντρα κακοθανασίας αἴτιοι γίνονται· οὐ μόνον δὲ δεῖ ταῦτα σκοπεῖν ἀλλὰ καὶ τὴν τριταίαν καὶ ἑβδομαίαν καὶ τεσσαρακοσταίαν ἡμέραν τῆς ἐκτροπῆς, ὥσπερ ἐπὶ τῆς προκειμένης γενέσεως ἐν τῇ τεσσαρακοσταίᾳ ἡμέρᾳ εὑρίσκεται <ἡ> Σελήνη Καρκίνῳ, ὁ δὲ Ἄρης Κριῷ, καὶ συνέβη τοὺς δύο κακοποιοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁρᾶν τὴν Σελήνην, Κρόνον μὲν ἐκ διαμέτρου, Ἄρεα δὲ ἐκ δεξιοῦ τετραγώνου· καὶ τοῦτο οὖν κακοθανασίας αὐτῷ αἴτιον γέγονεν. καὶ οὐ μόνον δεῖ τὴν Σελήνην παρατηρεῖν ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους ἀστέρας πῶς κεῖνται ὡς ἐπὶ γενέσεως, πόσους [δ'] ὁ τοιοῦτος πληρώσας ζωτικοὺς χρόνους τελευτήσει. αὕτη γὰρ ἀφέτης γίγνεται ἐπὶ τῆς τοῦ ὡροσκόπου μοίρας εὑρεθεῖσα καὶ ὅσαι μοῖραι τοῦ ἀναφορικοῦ ἐπ' αὐτῆς ἕως τῆς τετραγώνου πλευρᾶς, τούτεστι βόρειοι μοῖραι, τοσαῦτα ἔτη βιώσας τελευτήσει· συνάπτουσα δὲ κακοποιοῖς ἐν ταῖς μεταξὺ μοίραις ἢ καὶ τῷ Ἡλίῳ κλιμακτῆρας ποιεῖ.

Τοσαῦτα μὲν ὡς ἐν συντομίᾳ ἐκ τῶν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις εἰρημένων ἐκτίθεται ὁ Ἀντίγονος περὶ τῆς πρώτης <γενέσεως>· ἑξῆς καὶ δευτέρας μνημονεύει οὕτως.

Sequitur apud Hephaestionem alia quaedam genitura Antigoni item cum commentario. Eadem exstat in cod. Paris. 2419, s. XV, f. 106, cum titulo Θεμάτιον τοῦ Ἀντιγώνου τοῦ Νικαεὺς (*sic*) περὶ γενέσεως. [F. C. et W. K.]

2 τούτων cod. 3 ὡροσκοποῦν cod. An τὸν ὡροσκόπον? 4 διόπερ] an διὰ τί? 6 τοῦτον τοιούτων cod. 7 An ἐν α' ζῳδίῳ? 8 αὐτῶν cod. 9 et 13 δυσπνίας cod. 9 διότι cod.: διὰ corr. 12 ἂν corr.: δὲ cod. 14 καὶ τὰ cod. 18 ἡ suppl. Incip. f. 109. 23 δ' del. 26 βόρ(εια) μοῖρ(α) α' cod. τοσοῦτα cod. 28 κλημακτῆρας cod. 30 ἀντίγωνος cod. γενέσεως suppl. lac. quinque litt. in cod.

F. 340[v]. Excerpta ex Hephaestionis capite II, 10.

Quae sequuntur excerpta admodum decurtata ex capite perlongo, quod in Hephaestionis codice P (Paris. 2417) totum extat, edo ob Dorothei potissimum fragmentum, quoniam hic fasciculus tot alia eiusdem fragmenta continet; sed etiam Porphyrium et Critodemum cuipiam gratum fore spero. Inscriptione εἰς κεφάλαιον ρλε΄ (praecedit εἰς κεφάλαιον ρ΄) docemur, ni fallor, haec additamenta esse ad capita praecedentia, alius tamen codicis; nam in hoc quidem ρλε΄ Dorothei est περὶ δανείου.

Εἰς κεφάλαιον ρλε΄· τοῦ Ἡφαιστίωνος. ἐὰν ἐπὶ τῆς ἀποκυήσεως εὑρεθῇ ἡ Ϲελήνη φερομένη πρὸς τοὺς κακοποιοὺς χωρὶς τῶν ἀγαθῶν, κακῶς τὸ τικτόμενον ἀπόλλυται εἴσω ἡμερῶν ζ΄.

Quae Ptolemaei sunt, omitto.

Ἐνταῦθα καὶ ὁ Πορφύριος· ἔστω, φησίν, ὁ Ζεὺς ἐν Καρκίνῳ, Ϲελήνη δὲ ἀπορεύσασα ἀπ' αὐτοῦ, καὶ φερέσθω ἐπὶ μοῖραν η΄ τοῦ Λέοντος· ὁ δὲ Ἄρης ἔστω ἐπαναφερόμενος τῇ Ϲελήνῃ ἐν Παρθένῳ μοίρᾳ η΄· τοσοῦτον ζήσεται τὸ γεννηθέν, ὅσαι αἱ μεταξὺ μοῖραι τοῦ Λέοντος ἐπὶ η΄ μοῖραν τῆς Παρθένου, οὐ μέντοι εἰς ἐνιαυτοὺς λογιζομένων ἀλλ' ἢ μῆνας ἢ ἡμέρας ἢ ὥρας.

Καὶ ὁ Δωρόθεος ἐνταῦθά φησιν· ἀρίθμει καὶ ἐπὶ τῶν νυκτὸς γεννωμένων ἀπὸ Ἄρεως ἐπὶ Κρόνον καὶ τοσαῦτα ἀπὸ ὡροσκόπου ἔκβαλε· καὶ ἐὰν καταλήξῃ εἴς τι ζῴδιον οὗ κυριεύει ὁ Κρόνος ἐπίκεντρος ὤν, ἄτροφον γεννᾶται. ἐπὶ δὲ τῶν ἡμερινῶν ἔμπαλιν ἀπὸ Κρόνου ἐπὶ Ἄρεα καὶ τὰ ἴσα ὁμοίως ἀπὸ τοῦ ὡροσκόπου. καὶ ἐὰν τοῦ τόπου εἰς ὃν καταλήξει ὁ Ἄρης ἐπίκεντρος ὢν κύριος εὑρίσκεται, ἄτροφον ὁμοίως ποιήσει· κἂν Ἄρης <δὲ> κἂν Κρόνος ὑπόγειοι ὦσιν ἐν θηριώδεσι ζῳδίοις καὶ τὴν Ϲελήνην ὁρῶσι, τὸ παραπλήσιον ποιοῦσιν.

Ἐνταῦθα καὶ ὁ Κριτόδημός φησιν· οἱ φωστῆρες ἐν ταῖς ἐσχάταις μοίραις τῶν ζῳδίων ὄντες ἀχρόνους ποιοῦσι· Ϲελήνη ἐν ἐκλειπτικῷ συνδέσμῳ οὖσα καὶ ὑπὸ Ἡλίου καὶ Ἄρεως ὁρωμένη ἄχρονον ποιεῖ· Ϲελήνη ἐν τῷ βορείῳ πέρατι ὑπὸ Κρόνου ὁραθεῖσα ἄχρονα ποιεῖ· Ϲελήνη δύνουσα πληρουμένη μὲν καὶ Ἄρεος ὡροσκοποῦντος, μειουμένη δὲ Κρόνου ἄχρονα ποιεῖ· καὶ ἐὰν ἡ Ϲελήνη ἀστέρι κακοποιῷ στηρίζοντι συνάψῃ, ὀλιγοχρόνια τὰ τικτόμενα ποιεῖ.

3 ἴσων V. 5 ἐνταύτα V. 6 ἐπὶ ἓξ μοίρας P. 8 μοίρες V. 11 ἐνταύτα V.
ων
τῶν νυκτὸς] τουκτων V : τῶν νυκτερινῶν P· 17 δὲ add. ex P. 18 περιπλήσιον V. 19 ἐνταυτα V. 23 μὲν P (qui om. καὶ)] δὲ V. 24 Κρόνου P] Κρόνῳ V.

De duodecim signorum decanis.

Tractatus hic insignis est nominibus decanorum a solitis prorsus diversis et characteribus eorum in margine adscriptis, quos in tabula adnexa exhibemus. Simillima sunt quae e cod. Mosqu. 415 et Vindobon. med. gr. 23 edidit Pitra, *Analect. sacr.*, V, 285, simillima sed in rebus singulis dissimilia. Cf. etiam Achmes editus a Bollio, *Catal.*, II, p. 152. — Eadem decanorum nomina et figurae inveniuntur in cod. Paris. 2419, s. XV, f. 38v ss., cuius scriptor ea κατὰ Χαλδαίων φωνάς, si illum audimus, exhibet; at in hoc libro ordo signorum et imaginum turbatus est; vide praeterea Boll, *Sphaera*, 8, n. 1.

F. 357. Ζῴδιον ὁ Κριός.

Ὁ μὲν πρῶτος δεκανὸς καλεῖται Παρχάμ· γράφεται δὲ ἐν λίθῳ σεληνίτῃ καὶ ὑποτίθεται ῥιζίον βοτάνης πανακίας καὶ φορεῖται· γράφε δὲ καὶ τὸ ὄνομα. καὶ ὅσα ἐν τῇ κεφαλῇ πάθη ἰᾶται. — In marg. ♂.

Ὁ δεύτερος δεκανὸς καλεῖται Οὐαλάχ· γράφεται δὲ ἐν λίθῳ σεληνίτῃ καὶ τὸ ὄνομα καὶ ὑποτίθεται ῥιζίον παιονίας τῆς καὶ ἀλφαονείας καὶ φορεῖται ὑπὸ χρυσοπετάλῳ. ὅσα δὲ πάθη ὀφθαλμῶν ἰᾶται.—In marg. ☉.

Ὁ τρίτος δεκανὸς καλεῖται Δελφαά· γράφεται γοῦν μετὰ ζαφορᾶς καὶ ῥοδοστάγματος ἐν λίθῳ ἰάσπῃ χλωρῷ καὶ ποτίζεται. ἰᾶται πόνον ὀδόντων καὶ λαιμοῦ. — In marg. ♀.

Ζῴδιον ὁ Ταῦρος.

Ὁ πρῶτος δεκανὸς καλεῖται Ζακχάλ· γλύφεται δὲ ἐν λίθῳ ἰασπαχάτῃ καὶ φορεῖται περὶ τὸν τράχηλον· ὠφελεῖ δὲ συναγχικοῖς καὶ κυναγχικοῖς καὶ ὅσα περὶ τὸν τράχηλον πάθη ἰᾶται. — In marg. ☿.

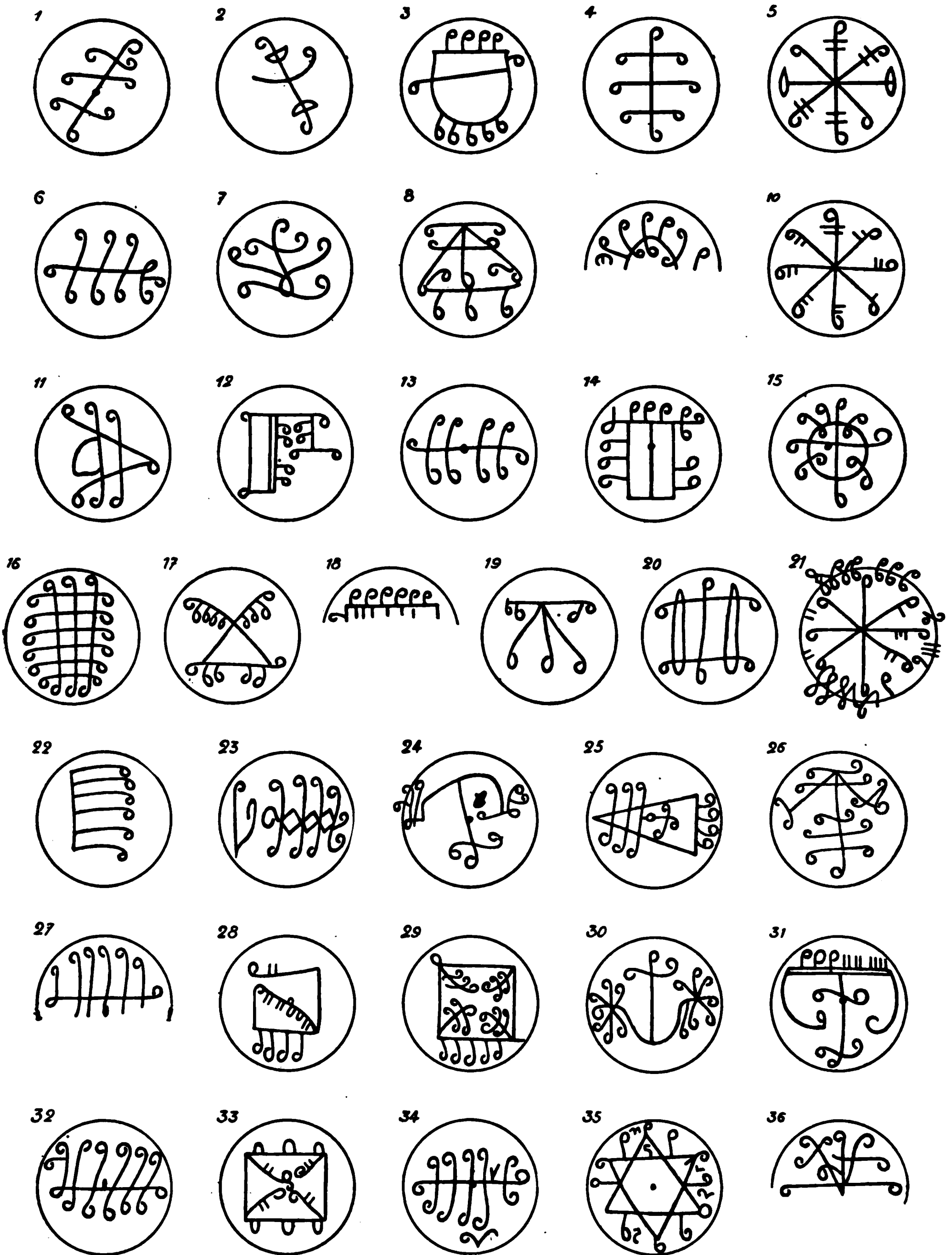
Ὁ δεύτερος δεκανὸς καλεῖται Χουνθά· γλύφεται δὲ ἐν δακτυλίῳ χρυσαργύρῳ καὶ φορεῖται, καὶ ὁ φορῶν ἄνοσος ἔσται ἀπὸ τῶν εἰρημένων παθῶν. εἰ δέ τις πάσχῃ τοιοῦτόν τι πάθος καὶ σφραγίσας κηρὸν παρθένον περιθῇ, ὠφελήσει ἄκρως. — In marg. ☾.

Ὁ τρίτος δεκανὸς καλεῖται Ἀνεσιούμ· γλύφεται οὖν ἐν λίθῳ σεληνίτῃ καὶ τιθέμενος ἐν τῷ φλοιῷ τῆς θύρας ἀνόσους τοὺς διερχομένους καὶ κατοικοῦντας τῶν παθῶν τοῦ τραχήλου φυλάττει· δεῖ ἐπιγράφειν καὶ τὰ ὀνόματα. — In marg. ♄.

Ζῴδιον οἱ Δίδυμοι.

Ὁ πρῶτος δεκανὸς καλεῖται Παρεσχάρτι· γράφεται δὲ μετὰ ζωμοῦ βοτάνης ἠριγέροντος ἐπὶ τὸ πάσχον τι μέρος καὶ ἰᾶται παρευθύς· δεῖ δέ γε καὶ τὸ ὄνομα γράφειν τοῦ νοσοῦντος. — In marg. ♃.

P(arisinum) passim contulimus. 3 ῥιζίου ut vid. cod. 4 adduntur πρόσωπα decanorum i. e. stellae eorum dominium tenentes; cf. Bouché-Leclerq, 228. 13 συναχικοῖς et κιναχικοῖς cod. 16 vides contractam esse orationem; περισθενίων καὶ αὐχένος dominus dicitur in cod. Mosq. 18 περιθεὶς cod. 25 ἠριγίου cod., mutavi dubitanter.

FIGURAE XXXVI DECANORUM.

Signa 9, 18, 27, 36 a bibliopega decisa sunt.

Ὁ δεύτερος δεκανὸς καλεῖται Ἱερασεσὴρ καὶ γράφεται ἐν δέρματι ἐλάφου μεθ' αἵματος οἰκείου καὶ φορείτω· καὶ εἰς οἵαν ὁδὸν ὁρμήσεις φορῶν, εὐκόλως εὐοδοῦται. — In marg. ♃.

Ὁ τρίτος δεκανὸς καλεῖται Ἀνασὰμ Τετήχ· γράφεται δὲ ἐν ὀστράκῳ θαλαττίῳ μεθ' αἵματος ἰχθύος ἀλέβητος καὶ ῥιπτόμενος εἰς ὕδωρ ὁποῖον ἄρα καὶ ἔστι ξηραίνων αὐτὸ θαυμασίως. — In marg. ☉.

Ζῴδιον ὁ Καρκίνος.

Πρῶτος δεκανὸς καλεῖται Σαρχαὰμ Κομφές· γράφεται δὲ ἐν δέρματι ζῴου ὑαίνης καὶ τίθεται ἐν τῷ φλοιῷ τοῦ οἴκου sequuntur signa cryptographica; γράφε δὲ ἐν ἡμέρᾳ Κρόνου καὶ ὥρᾳ αὐτοῦ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐχθροῦ. — In marg. ♀.

Δεύτερος δεκανὸς καλεῖται Τενοὺμ Τανλάχ· γράφεται δὲ ἐν λίθῳ σιδηρίτῃ, καὶ ὁ φορῶν οὐδ' ὅλως ἀλγήσει τὸ σύνολον ἢ μαστοὺς ἢ στέρνα ἢ πλευράς· δεῖ δὲ φορεῖν ἁγνῶς. — In marg. ☿.

Τρίτος δεκανὸς καλεῖται Τρουχὰπ Ἰάλεμ· γλύφεται δὲ λίθῳ ὀνυχίτῃ καὶ ἐπιτιθέμενος κεφαλῇ ἁγνῶς ποιεῖ ὀνείρατα ἀληθῆ περὶ οὗ βούλει θαυμασίως. — In marg. ☾.

Ζῴδιον ὁ Λέων.

Πρῶτος δεκανὸς καλεῖται Σαμπάχ· γράφεται δὲ ἐν λίθῳ ἁρπαθὰ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ φοροῦντος καὶ φορεῖται περὶ τὸ στῆθος· ὠφελεῖ γὰρ εἰς ἄκρως καὶ ὅσα ἀπὸ τῆς καρδίας πάθη ἀνθρώποις προσγίνεται. — In marg. ♄.

Δεύτερος δεκανὸς καλεῖται Ἀφὰχ Μπείθ· γλύφεται οὖν ἐν λίθῳ ζωνίτῃ ταῦρος καὶ (Ἀφροδίτης) ἀστὴρ ἐπάνω τῆς αὐτοῦ κεφαλῆς καὶ ὄπισθεν ἡ σφραγὶς αὕτη καὶ κατακλείεται ἐν χρυσῷ δακτυλιδίῳ καὶ φορεῖται· ἐπάγει γὰρ ἡδονὴν τῷ φοροῦντι καὶ προσφιλῆ παρὰ πάντων ἐργάζεται. — In marg. ♑.

Τρίτος δεκανὸς καλεῖται Πανχατάπ· εἰ βούλει γοῦν μετά τινος μάχην συνάραι, γράψον τὴν † βούλειν μετὰ μόσχου κρόκου καὶ ῥοδοστάγματος ἐν ζορκαδίῳ χάρτῃ καὶ φόρει εἰς τὸ δεξιὸν μέρος καὶ ἀνίκητος ὀφθήσῃ· ὁμοίως καὶ ἐπὶ δικαστηρίῳ γράψον καὶ τοῦ ἀντιδίκου τὸ ὄνομα. — In marg. ♃.

Ζῴδιον ἡ Παρθένος.

Πρῶτος δεκανὸς καλεῖται Ταλαντὶς Χαρχάμ· γράφεται δὲ ἐν ἀργυρῷ πετάλῳ μετὰ μόσχου κρόκου καὶ ῥοδοστάγματος καὶ ἀποπλυνόμενον μετὰ ῥοδοστάγματος καὶ ποτιζόμενον ὅσα περὶ τὸν στόμαχον καὶ τὴν γαστέρα καὶ τὰ σπλάγχνα πάθη ὠφελεῖ. — In marg. ☉.

5 ἀλάβης appellari solet. 9 τοῦ οἴκου τοῦ ἀχερουσ(ί)ου καὶ ἕως ἡμέρας τρεῖς τελίως χάνεται P. De cryptographia cf. Boll, *Sphaera*, 479. 14 πλευραί cod 20-21 conicias γὰρ ἄκρως ὅσα. 29 fort. ἡνίκα βούλει vel sim.; omis P.

Δεύτερος δεκανὸς καλεῖται Δεροπούτ· γλύφεται δὲ ἐν λίθῳ σεληνίτῃ ἐν δεδοκιμασμένῳ ἀπάτῳ, καὶ ὅταν χρεία πιέσματος γένηταί σοι, ἐρωτήσ(ας) κάτεχε τοῦτο καὶ ὀφθήσῃ ἀβλαβῶς· πρόσχες δὲ τῇ δεξιᾷ σου χειρὶ καὶ ὅρα μὴ θέσ(ῃς) εἰς γῆν κατά τινα τρόπον. ποίει δὲ ἐν ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ Ἄρεως αὐτοῦ. — In marg. ♀.

Τρίτος δεκανὸς καλεῖται Μεναὶμ Χιλλά· γράφεται δὲ ἐν ὀστράκῳ καὶ ἐπιριπτόμενον κατὰ τοῦ πυρὸς σβέννυσι τὴν δύναμιν καὶ οὐκ ἐᾷ προχωρῆσαι. — <Fuit in marg. ☿>.

Ζῴδιον ὁ Ζυγός.

Πρῶτος δεκανὸς καλεῖται Μπεὶ Φολάχ· γράφεται δὲ μεθ' αἵματος νυκτερίδος ἐν ἀγεννήτου ἐλάφου δέρμα τὸ ὄνομα ἐκείνης ἧς ἐρᾷς καὶ ὑποτιθέμενος litterae cryptogr. ἴδῃς ἐξαίσια. — In marg. ☾.

Δεύτερος δεκανὸς καλεῖται Μαρχέμ· γράφεται δὲ ἐν δέρματι κορώνης καὶ δεσμούμενον περὶ τὸ ἰσχίον ἰᾶται αὐτό. δεῖ δὲ γράφειν καὶ ταῦτα characteres mystici. — In marg. ♄.

Τρίτος δεκανὸς καλεῖται Ζὰχ Μέμ· γράφεται δὲ ἐν τῇ ἀριστερᾷ παλάμῃ μεθ' αἵματος ἔποπος ἢ νυκτερίδος ἐν ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ τῆς Ἀφροδίτης. Characteres, γράφε δὲ characteres. — In marg. ♃.

Ζῴδιον ὁ Cκορπίος.

Πρῶτος δεκανὸς καλεῖται Cεπτετύλ· καὶ γράφε ἐν ὀστράκῳ ἀπὸ μνήματος καὶ ὑποτιθέμενος τῷ κοιμωμένῳ ὑπὸ τῷ προσκεφαλαίῳ καὶ ἐρωτώμενος ἀναγγέλλει ὅσα ἐποίησεν. — In marg. ♂.

Δεύτερος δεκανὸς καλεῖται Cελουάχαμ· γράφεται δὲ ἐν λίθῳ Ῥωμαίῳ μετὰ λυρπιούρου βοτάνης ζωμοῦ καὶ τριβόμενος καὶ ποτιζόμενος ἀπελαύνει δαίμονα ἐξ ἀνθρώπου. — In marg. ☉.

Τρίτος δεκανὸς καλεῖται Ἀμπάναν Τζένγγιχ· γράφεται δὲ ἐπὶ ἀρότρῳ ἢ γλύφεται ἐπὶ τοῖς τῶν βοῶν κέρασι καὶ ποιεῖ εὐφορεῖν τὰ σπέρματα.— In marg. ♀.

Ζῴδιον ὁ Τοξότης.

Πρῶτος δεκανὸς καλεῖται Λὰφ Μείχ· γράφεται δὲ ἐν τῷ μετώπῳ καὶ ἵσταται αἱμόρροιαν ῥινός. εἰ δὲ καὶ εἰς ἄλλο μέρος αἱμόρροια γένηται, γράφε ἐκεῖσε καὶ ἵσταται ἀ<να>μφιβόλως. βρεχθέντων δὲ καὶ κροκίδων μετ' ὄξους καὶ ὑποτίθεται ὑπὸ τῶν ὄρχεων. [χρὴ γινώσκειν καὶ τὸ ὑελοβότανον ἀναφυσώμενον μετὰ καλάμου, ὡς ἔστι τοῦτο θαυμαστὸν ἐν αἱμορραγίᾳ]. — In marg. ☿.

Δεύτερος δεκανὸς καλεῖται Ἀρχίμοι Ἰελούφ· γράφεται δὲ μεθ' αἵματος ἔποπος ἐν τῇ παλάμῃ καὶ ἔτι ὑγροῦ ὄντος Θ' ἢ ὀφθαλμός. θεάσῃ

2 ἄπατος quid sibi velit nescio, haec omis P. 5 del. αὐτοῦ. 12 ὑποτιθέμενος φλιᾷ τοῦ οἴκου αὐτῆς P charact. crypt. 23 ἐρωτᾶν cod. 24 in λυρπιούρου λ dubium. Rectius σκορπίουρου P. 31 αἱμορια cod. ἄλλον cod. αἱμορία cod. 37 quid sibi velit nota, nescio; fors. κύκλος.

ἐν τῇ σκοτίᾳ ὡς ἐν ἡμέρᾳ καὶ τὰ διεστῶτα πόρρωθεν· λέγων δὲ καὶ τὴν ἀρίστην κλῆσιν. — In marg. ☾.

Τρίτος δεκανὸς καλεῖται Ἀνασὰμ Τεριχέμ· γράφε δὲ ἐπ' ἀμφοτέροις μηροῖς καὶ ὁ περιπατῶν οὐδ' ὅλως ἀλγήσει· ἀλλὰ ἣν δι' ἡμερῶν ιβ' διέλθῃ † οὗ τα διὰ τριῶν. ποίει δὲ καὶ ζώνην ἐλάφινον καὶ ἐπίγραψον ταῦτα καὶ φόρει κατὰ σάρκα. ποίει καὶ τῆς Σελήνης οὔσης ἐν Ταύρῳ. — In marg. ♄.

Ζῴδιον ὁ Αἰγόκερως.

Πρῶτος δεκανὸς καλεῖται Μαχράμ· γράφεται δὲ ἐν χρυσῷ πετάλῳ ϛΓην' δικὰ βω'· καὶ φορεῖται εἰς τὸ στῆθος καὶ ὁ φορῶν ὑποτάσσει λαὸν πολὺν καὶ θηρία ἡμερώσει καὶ πᾶσι φίλος γενήσεται. — In marg. ♑.

Δεύτερος δεκανὸς καλεῖται Χαλχὴμ Ἰχέμ· γράφεται δὲ ἐν λίθῳ ἰάσπῃ καὶ τίθεται εἰς οἰκίαν μέσον καὶ ποιεῖ ταύτην εὐδαίμονα εὐτυχεῖν καὶ ἄνοσον. — In marg. ♃.

Τρίτος δεκανὸς καλεῖται ***· γράφε δὲ ἐν μετάλλῳ Κρόνου καὶ ῥίπτεται εἰς χωράφιον οἷον βούλει, καὶ οὐδέποτε καρπὸν δώσει, ἔνθα τὸ τοιοῦτον ἐπίκειται σημεῖον. ποίει δὲ καὶ εἰς ἄμπελον ἐν ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ αὐτοῦ τῆς Σελήνης οὔσης ἐν Αἰγόκερῳ. — In marg. ☉.

Ζῴδιον <ὁ> Ὑδροχόος.

Πρῶτος δεκανὸς καλεῖται Βαζείγχ· γλύφεται δὲ ἐν λίθῳ μορόξυ καὶ φορούμενος ποιεῖ ὑδρωπικοῖς ὑγίαν· ἡ δὲ δοκιμασία· κρέμασον ἐπὶ ἀγγεῖον ὕδωρ ἔχοντα καὶ ψηλαφήσας μετὰ τρεῖς ἡμέρας εὑρήσεις κενόν. — In marg. ♀.

Δεύτερος δεκανὸς καλεῖται Χουνλιάχμ· γράφε οὖν ἐν ὑέλῳ μετὰ ὀποῦ πραχατὰβ βοτάνης, ἣν Σύροι συρὲρ καλοῦσιν, καὶ ἀποπλύνεται μετ' οἴνου καὶ ὁ πιὼν εὐθὺς ἄρχεται δαιμονᾶν· λύσει δὲ τοῦ νοσήματος τὸ κάτω. — In marg. ☿.

Τρίτος δεκανὸς καλεῖται Μαχιλούχ· γράφε δὲ ἐν ὑέλῳ μετὰ ζωμοῦ ὠκίμου ῥιζίου· καὶ ἀποπλύνεται μετ' οἴνου καὶ ποτίζεται μαινομένῳ καὶ ἰᾶται πάρευθυς. — In marg. ☾.

Ζῴδιον τῶν Ἰχθύων.

Πρῶτος δεκανὸς καλεῖται Καῒν Χάμ· λαβὼν ὄρνιν λευκὴν ἐν ἡμέρᾳ Ἀφροδίτης τὸ πρὸς ἑσπέραν σφάξον ἀπέναντι τοῦ φωτὸς τῶν ἄστρων· καὶ ἐκ τοῦ αἵματος ταύτης γράφε ἐν τῇ δεξιᾷ παλάμῃ καὶ ἀσπασάμενος characteres magici. — In marg. ♄.

2 ἄριστον cod. 3 ἀμφοτέροι cod. 5 οὕτως δι' ἡμέρας τρεῖς P. 10 ἑξάγια ἰνδικὰ δ' rectius Paris. 14 nempe εὐτυχῆ. 16 lacuna duodecim fere litt. in cod.; nomen deest etiam in P. 19 αὐτοῦ sc. Saturni. 20 ὁ suppl. 22 ὑγία cod. 26 σύραι cod. pro συρὲρ] σιρέχ P. 28 fors. infra olim formula adscripta erat ad depellendum morbum idonea.

Δεύτερος δεκανὸς καλεῖται Πὸχ Μελλέφ· γλύφεται δὲ ἐν λίθῳ περιλευκίῳ καὶ ἐπιτίθεται ἐν χρυσῷ δακτυλιδίῳ καὶ φορεῖται· ἀκίνδυνον γὰρ ποιεῖ τὸν φοροῦντα καὶ πλέοντα θάλασσαν μᾶλλον καὶ ποταμὸν φυλάττεται καὶ τριταῖον καὶ τεταρταῖον καὶ ἐφημερινόν· καὶ ὅλως μέγιστόν ἐστι φυλακτήριον. — In marg. ♄.

Τρίτος δεκανὸς καλεῖται Cυρὲμ Ὀλάχμ· γλύφεται δὲ ἐν λίθῳ σπληνίτῃ ἢ ἡπατίτῃ καὶ φορούμενος οὐκ ἐᾷ ἀλγῆσαι σπλῆνα ὅλως ἢ ἧπαρ. — In marg. ♃.

3 ποταμῶν cod. 4 ἀφημερινόν cod.

In codice Parisino 2419 nomina decanorum, sicut et multa alia, signis cryptograficis notata sunt, sed manus posterior saepe mysticarum litterarum interpretationem superscripsit. Quae sic explicavit, sunt haecce :

	Decanus I	Decanus II	Decanus III
Aries	—	—	—
Taurus	—	Χωνταχ	—
Gemini	Πρες Χαρζ	Ἀγιερσεαγῖρ	Ανασαμ Τεττυχ
Cancer	Σαρχααμ Κοφευς	—	—
Leo	—	—	Πανχαταπ
Virgo	Ταλαντις Χαρχαμ	—	—
Libra	Μπεμειπι Ολαχ	Μαρχεμ	Αδαχμεμ
Scorpius	Σαπετιχ	Σελουαραμ	Ιαμπαναχ Πεγγιχ
Sagittarius	Λαπιμειχ	Αρχιμα Ιελουπι	Ανασαμ Τεριχεμ
Capricornus	Μαχραμ	Καλκαμιχαμ	omissum
Aquarius	—	Χουνλιαχμ	Μαχιλουχ
Pisces	Καιμχαμ	Πιμενεπι	—

EXCERPTA EX CODICE 2 (PHIL. GR. 115).

F. 117v. Cap. οα'. Ἑρμοῦ τοῦ Τρισμεγίστου ἐπιλογὴ καθολικὴ τῶν καταρχῶν ἀπὸ τῆς Σελήνης οὔσης ἐν τοῖς ιβ' ζῳδίοις.

Περὶ τοῦ συναντῆσαι βασιλεῖ καὶ σουλτάνῳ ἐν Κριῷ οὔσης τῆς Σελήνης ἀγαθή· ἐν Ταύρῳ καλή· ἐν Διδύμοις μέση· ἐν Καρκίνῳ ὁμοίως· ἐν Λέοντι καλή· ἐν Παρθένῳ μέση· ἐν Ζυγῷ κακή· ἐν Σκορπίῳ κακή· ἐν Τοξότῃ καλή· ἐν Αἰγόκερῳ κακή· Ὑδροχόῳ μέση· καὶ ἐν Ἰχθύσι καλή.

F. 143v. Περὶ τῆς τοῦ Κυνὸς ἐπιτολῆς.

Λαβὼν τὰ ἀπὸ τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος τελευτῆς ἔτη τούτοις πρόσθες καὶ τὰ ἀπὸ Μενόφρεως ἕως τῆς τελευτῆς τοῦ αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου ἔτη ϡϛη' καὶ τῶν συναχθέντων λαβὼν τὸ τέταρτον μέρος πρόσθες καθόλου ἡμέρας ε' εἰς τὸ τέταρτον μέρος καὶ ἐκ τῶν γενομένων ἔκκρουσον τὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου τετραετηρίδας καὶ τὰς λοιπὰς ἡμέρας ἀπόλυσον ἀπὸ ἀρχῆς τοῦ Θώθ, διδοὺς ἑκάστῳ μηνὶ ἡμέρας λ'· καὶ ὅπου δὰν καταλήξῃ ὁ ἀριθμός, ἐκείνη ἔσται ἡ τοῦ Κυνὸς ἐπιτολή. Ὑπόδειγμα. Ἡ ἀρχὴ τῆς Θεοφίλου βασιλείας γίνεται ἀπὸ Μενόφρεως ἔτη ,βρν'· τούτων τὸ δ'' φλζ'· τούτοις πρόσθες καθόλου ἡμέρας ε'· ὁμοῦ γίνονται ἡμέραι φμβ'· ἐκ τούτων ἄφελε τετραετηρίδας τιε' καὶ μένουσι τιθ'· ταῦτα ἀπομέρισον ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ Θώθ, καὶ καταλήγει ἡ τοῦ κυνὸς ἐπιτολὴ Ἐπιφὶ ἡμέρᾳ κθ'· εἰ (an εἰς?) δὲ κθ' τοῦ Ἐπιφὶ δηλονότι τοῦ παρὰ Ἀλεξανδρεῦσιν, ὅστις μεταλαμβάνεται εἰς Ἑλληνικὸν ἤτοι Ῥωμαϊκὸν μῆνα Ἰουλίου ἡμέρᾳ κγ'· καὶ ὁμοίως ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐτῶν τὸ αὐτὸ ποιητέον. — ἔτη ἀπὸ Μενόφρεως ἕως τῆς τελευτῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου ϡϛη', ἕως τῆς λήξεως Αὐγούστου ,ατλε', ἕως τῆς ἀρχῆς Θεοφίλου ,βρνα'· Θεόφιλος ιβ'· Μιχαὴλ σὺν τῇ μητρὶ αὐτοῦ Θεοδώρᾳ ἔτη ιδ'· Μιχαὴλ μόνος ιβ'· Βασίλειος ιθ'· Λέων υἱὸς αὐτοῦ κς'· Ἀλέξανδρος ἐν· Κωνσταντῖνος μετὰ Ῥωμανοῦ ἕως ἰνδικτιῶνος ** ἔτη **. τὰ δὲ πάντα ἔτη ἀπὸ Μενόφρεώς εἰσιν ἕως Ῥωμανοῦ καὶ ἕως ἰνδικτιῶνος ** τὸ τέλος ἔτη ,βσμ', καὶ ἔστι

4 debebat ἀγαθόν, καλόν etc. 10 μὲν ὄφρεως et hic et infra. 13 τετραεταιρίδας cod. 16-17 μὲν ὄφρεως hic et infra. 18 ratio non constat, cum 327 esse debeant pro 319. 28 post ἐν lac. sex litt., etiam seqq. lac. in codice indicantur.

τὸ τέταρτον φξβ'· πρόσθες καὶ ε' καὶ γίνονται ὁμοῦ φξζ'· ἀπὸ τούτων ἔκκρουσον τὰς τετραετηρίδας τοῦ νῦν καιροῦ, αἵτινές εἰσι σλη', καὶ μετ' αὐτοῦ τὰς πρὸ τοῦ Cεπτεμβρίου ε' (?) καὶ Ὀκτωβρίου μίαν τῶν λοιπῶν· καὶ τὰ ἐναπομείναντα ἀπὸ τοῦ Cεπτεμβρίου ἀπόλυσον· καὶ ὅπου καταντήσει, ἐκεῖ γίνεται ἡ ἐπιτολὴ τοῦ Κυνός.

Qui haec scripsit, fuit regnantibus Constantino VII et Romano (919-44) et usus est ratiocinatione vetustiore sub Theophilo (829-842) facta.

F. 159. Cap. ρλε' (ρμζ'). Περὶ ἀγορασμοῦ. Ἰουλιανοῦ[1].

Περὶ δὲ ἀγορασμοῦ σκέπτου οὕτως. ἔστω σοι τὸ ὤνιον ἡ Cελήνη, ὁ δὲ πωλῶν ἀφ' ὧν ἡ Cελήνη ἀπορρέει, ὁ δὲ ἀγοράζων ᾧ ἡ Cελήνη συνάπτει. ἐὰν ἀπὸ κακοποιοῦ φέρηται ἡ Cελήνη, ὁ πωλῶν βλαβήσεται ἢ οὐ καλός ἐστιν· ἐὰν ἀπὸ ἀγαθοποιοῦ ἐπὶ ἀγαθοποιὸν φέρηται, καὶ τῷ πωλοῦντι καὶ τῷ ἀγοράζοντι λυσιτελήσει. καὶ ἀπὸ τῶν κεφαλαίων δὲ περὶ ἀγορασμοῦ σκέπτου οὕτως· ἔσται ὁ ὡροσκόπος ὁ ἀγοράζων, τὸ δῦνον ὁ πωλῶν, τὸ μεσουράνημα ἡ τιμή, τὸ ὑπόγειον τὸ πιπρασκόμενον. ἐὰν ἀγαθὸς μαρτυρῇ, ἀγαθὰ λέγε τὰ ἐφ' ἑκάστου κεφαλαίου σημαινόμενα. τὰ δὲ λοιπὰ ζήτει ἐν τῷ τοῦ Ἰουλιανοῦ βιβλίῳ.

F. 159v. Cap. ρλε' (ρμη'). Περὶ ἀγορασμοῦ· κοινά.

Κρόνος οὐκ ἀγαθὸς εἰς τὰ πεπραγμένα παρατυγχάνων ἄπρακτα αὐτὰ καθίστησι· πρὸς δὲ τὸ ἀναπεῖσαί τινα ἐπὶ κακίᾳ δόλῳ ἀγαθὸς καὶ πρὸς κακοβουλίαν. Ζεὺς ἐν παντὶ πράγματι πρὸς τὸ δίκαιον πράττειν ἀγαθὸς καὶ πρὸς τὸ συμβουλεύειν ἐπὶ ἀγαθοῦ, τοῖς δὲ κακοδαιμονοῦσιν οὐκ ἀγαθὸς οὐδὲ ἐπιδέξιος. Ἄρης ὅταν ἀληθινὸν θέλῃ καταπράξασθαι, οὐκ ἀγαθός· πρὸς δὲ τὸ ἀναπεῖσαί τινα ἐπὶ κακοπραγμοσύνην ἀγαθός. Ἥλιος πρὸς τὰ ἀληθῆ καὶ φανερὰ συντελούμενα ἀγαθός· ὅταν δέ τι λαθραῖον θέλῃς πρᾶξαι, οὐκ ἀγαθός· φανερὸν γὰρ ἔσται πᾶν τὸ πεπραγμένον. Ἀφροδίτη πρὸς πάντα τὰ πράγματα ἀγαθή, μάλιστα δὲ πρὸς γυναῖκας καὶ ῥαθυμίας. Ἑρμῆς ἀγαθὸς πρὸς τὸ πρᾶξαι δόλῳ καὶ ὃ ἐὰν ἐπιθυμήσῃς καὶ εἴ τι ἐπὶ πονηρίᾳ· ἀγαθὸς δὲ καὶ κλέπταις παρατυχὼν καὶ πρὸς γεωργίαν ἀγαθὴ πᾶσιν, πρὸς δὲ τὰς ἄλλας πράξεις ἄπρακτος. τὰ δὲ λοιπὰ τῶν περὶ πράξεων ζήτει ἐν τῷ τοῦ Ἰουλιανοῦ βιβλίῳ.

1 iterum ratio non constat ni fallor. Itaque scribendum est p. 79, 28, ἕως ἰνδικτιῶνος ιγ' ἔτη ιγ', i. e. annus 925 p. C. nam primo anno regni Constantini indictio nova incipit; Pro ,βσμ' scribendum est ,βσμη'. 15 designari puto ipsum caput sequens. 19 inscriptio cum sequentibus non congruens, cuius loco esse debebat περὶ πράξεων. 31 scr. ἀγαθός et fort. πᾶσαν.

---

[1] De Iuliani Laodicensis excerptis cf. *Catal.*, IV, p. 99 ss.

F. 222. μζ΄. Ἀπὸ τοῦ τρίτου βιβλίου τοῦ Δωροθέου εἰς τὸ ις΄ κεφάλαιον γράφεται οὕτως.

Ἴδε εἰς τὴν ἐναλλαγὴν τοῦ χρόνου τοὺς ἀστέρας τοὺς ἔχοντας φάσιν ἑῴαν· κνιπεύουσι γὰρ τὰ εἴδη ὧνπερ κυριεύουσιν. οἱ δὲ ἀστέρες οἱ εὑρεθέντες ἐν τοῖς ταπεινώμασιν αὐτῶν καὶ κεκακωμένοι ποιοῦσιν εὐθην(ίαν) τῶν εἰδῶν ὧνπερ κυριεύουσιν. εἰ δὲ εὑρεθῶσι κεκακωμένοι καὶ δυνάμει καὶ οἰκειώσει, τουτέστιν εἰς τὰ ἀποκλίματα καὶ εἰς τὰ ταπεινώματα αὐτῶν καὶ ὕπαυγοι, τότε λέγε πλήρη τῶν εἰδῶν εὐθηνίαν ὧνπερ κυριεύουσι· καὶ ὅταν εὑρεθῶσι καλῶς ἔχοντες καὶ δυνάμει καὶ οἰκειώσει, λέγε τὸ ἐναντίον κνιπεύειν· εἰ δὲ εὑρεθῶσι καλῶς τῇ δυνάμει, κακῶς δὲ τῇ οἰκειώσει, δηλοῖ κνιπείαν καὶ μετὰ ταῦτα εὐθηνίαν.

1 Cf. quae de usu paraphrasis in capita digestae dixi *Philologus*, N. F., XI, 129.
8 πλήρης cod.

EXCERPTA E CODICE 3 (PHIL. GR. 179).

Procli fragmenta.

Quae sequuntur capitula exilia fortasse e Procli ὑποτυπώσει τῶν ἀστρονομικῶν ὑποθέσεων deducta sunt. Versus byzantini, qui prius fragmentum excipiunt, sine dubio aliunde fluxerunt.

F. 11ᵛ. Σχόλια Πρόκλου Οὐρανοδρόμου.

Περὶ ἀνατολῶν καὶ δύσεων ἄστρων εἰπεῖν ἀστρολογικῶς ὡρμημένῳ μοι δέον κεφαλαιωδεστέρως ἐκθεῖναι πάσας ἀστροθεσίας ἐν τῷ ζῳδιακῷ λοξοκινήτῳ κύκλῳ, ὃς ἀπὸ βορρᾶ κεῖται πρὸς μεσημβρίαν. ἄστρων τοίνυν ὑπάρχουσιν δώδεκα τμήματα, ἃ καὶ ζῴδια καλοῦνται, ὧν τὰ ὀνόματά εἰσι ταῦτα: Κριὸς ♈, Ταῦρος ♉, Δίδυμος ♊, Καρκίνος ♋, Λέων ♌, Παρθένος ♍, Ζυγὸς ♎, Σκορπίος ♏, Τοξότης ♐, Αἰγόκερως ♑, Ὑδροχόος ♒.

F. 93. Σχῆμα οὐρανοῦ Πρόκλου Οὐρανοδρόμου.

Τὸ μὲν οὖν ἄνωθεν τῆς γῆς ἡμισφαίριον μοίρας ἡλιακὰς ἔχει ρπ'· ἔστι δὲ κοῦφον καὶ ἀέρος πνοὴ περιέρχεται καὶ ἡ τῶν πτηνῶν πτῆσις σκαίρει. πολλάκις καὶ πυρὸς κατένεξις γίνεται ἐκ τοῦ αἰθέρος. τὸ δὲ κάτωθεν τῆς γῆς ἡμισφαίριον μοίρας καὶ αὐτὸ ἡλιακὰς τὰς ὁμοίας ἔχει ἤγουν ρπ'· ἔστιν οὖν ἔμπλεων ὕδατος καὶ ὑποκάτω τούτου ἀέρος οἴκησις· καὶ νεφελῶν γονιμότης τοῦ ὕδατος καὶ ἀέρος. ὅθεν καὶ τὸ ἀεικίνητον τῶν ὑδάτων ὑπὸ τοῦ ἀέρος γίνεται. τὸ δὲ κάτωθεν χάος ὂν ἤγουν κοῦφον ὡς καὶ τὸ ἄνωθεν.

De septem stellarum herbis [1].

F. 31v. Περὶ τῶν ιβ′ ζῳδίων καὶ τῶν ζ′ πλανητῶν καὶ τῶν συνεργουσῶν αὐτοῖς βοτανῶν.

Ὁ ζῳδιακὸς κύκλος μεμορφωμένος ἐστὶν εἰς μέρη καὶ ἁρμούς. Ἐξέρχεται ἀπὸ τοῦ κόσμου ὁ Κριός, κεφαλή ἐστιν τοῦ κόσμου, ὁ Ταῦρος τράχηλος, οἱ Δίδυμοι ὦμοι, ὁ Καρκίνος θώραξ, ὁ Λέων μετάφρενα καρδία καὶ πλευραί, ἡ Παρθένος κοιλία, ὁ Ζυγὸς γλουτοί, ὁ Σκορπίος μόρια, ὁ Τοξότης μηροί, ὁ Αἰγόκερως γόνατα, ὁ Ὑδροχόος κνῆμαι, οἱ Ἰχθύες πόδες.

Οἱ δὲ ζ′ πλάνητες οὕτως καὶ αὐτοὶ ἐν ἡλικίᾳ παραλαμβάνονται. ὁ μὲν οὖν Κρόνος κεφαλὴ καὶ τράχηλος, ὁ δὲ Ζεὺς ὦμοι καὶ θώραξ, ὁ δὲ Ἄρης μετάφρενα καὶ νεφροί, ὁ δὲ Ἥλιος καρδία καὶ πνεύμων καὶ ἧπαρ, ἡ δὲ Ἀφροδίτη μόρια, ὁ δὲ Ἑρμῆς μηροὺς καὶ γόνατα, ἡ δὲ Σελήνη κύστις καὶ κοιλία.

Εἰσὶ δὲ καὶ αἱ τούτων βοτάναι αὗται, αἳ συνεργοῦσι κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτῶν φύσιν.

Ἡλίου βοτάνη πολύγονον· ἔλαβε τὴν προσηγορίαν ἐκ τοῦ τὸν Ἥλιον πᾶσιν ἀρχηγέτην καὶ σπορέα γεγενῆσθαι· αὐτήν τινες χαμαιλέοντα προσηγόρευσαν ἐκ τοῦ κατ᾽ οὐρανὸν καὶ γῆν τὰ μῆλα λελογχέναι· πινόμενος γὰρ ὁ χυλὸς αὐτῆς ἑτοιμοτέρους πρὸς γόνον καὶ ἀφροδίσια παρίστησι. περιαφθεῖσα ἡ ῥίζα πᾶσιν ὀφθαλμίας παραλλάσσει· ἰᾶται δὲ φρενητικοὺς ληθαργικοὺς ἀμβλυωποῦντας θαυμαστῶς περιαπτομένη καὶ τοὺς ἐν καταρχαῖς τῶν ὑποχύσεων.

Ἡ βοτάνη τῆς Ἀφροδίτης ἐστὶν ἡ περιστερεών· ταύτης ἡ ῥίζα περιαφθεῖσα τὰ περὶ τὸν τράχηλον ἰᾶται πάθη, χοιράδας, παρωτίδας, βουβῶνας. ὁ δὲ χυλὸς αὐτῆς ἵστησιν αἱμορροΐδας μετὰ μέλιτος καὶ νίτρου προσκλυζομένη. πινόμενος ὁ χυλὸς μετὰ μέλιτος λεπτύνει τὰ ἐντὸς ὑγρά. ἡ βοτάνη ἁρμόδιος γίνεται καὶ πρὸς ἀφροδίσια, ὁ χυλὸς παρέχεται τοῖς συνουσιάζουσιν. ἐν οἰκίᾳ γὰρ ἡ ῥίζα περικειμένη ἀπελαύνει πάντα φαῦλον δαίμονα.

Ἡ βοτάνη τοῦ Ἑρμοῦ ἦν τὸ πενταδάκτυλον, οἱ δὲ πεντάφυλλον.

1 Capitis huius ex Antiochi thesauris desumpti formam (ab ipso?) decurtatam ed. Pitra, *Anal. sacr. et class.*, V, 282 e cod. Mosquensi 415. 3-13 aliunde inlata esse patet. 4 Fuitne Ἄρχεται τοῦ κ. ὁ. Κ. <ὃς>? 14 βοτάναι bis in cod. 16 ἔλεβε cod. 17 γενῆσθαι cod. 18 ἐν cod. τὰ μέρη Mosq. λελοχέναι cod. 20 Melius ἀπαλλάσσει Neap. 23 περιστερεῶνα cod. 26 debebat προσκλυζόμενος. 28 Rectius παρακειμένη Neap.

[1] Partem posteriorem huius excerpti ex codice Neapolitano 19 ediderunt Bassi et Martini in *Catal.*, IV, p. 134 s. Cum ex Vindobonensi textum interdum corrigere liceat, totum frustulum hic repetere visum est.

ἰᾶται τὰ ἔναρθρα γινόμενα πλήγματα καὶ τὰ πυρώδη, σπλῆνας καταπλασσομένη, κοιλίας στρόφους· παύει τὰς τῶν ὀδόντων πόνους διακλυζομένη. ἡ ῥίζα περιαφθεῖσα τῷ στόματι εὐλόγους ποιεῖ καὶ ῥητορικοὺς ἐν τοῖς λόγοις. ὀνίνησι καὶ τοὺς λιθιῶντας καὶ δυσουριῶντας.

Ἡ βοτάνη τοῦ Ἄρεως λέγεται ἀρνόγλωσσον. ἰᾶται τὰ ἐν αἰδοίοις πάθη καὶ ῥυπαρὰ ἕλκη ἰᾶται· εὐθετεῖ καὶ δυσεντερικοῖς καὶ αἱμορροΐδας καὶ τὰ πυρώδη καὶ φθαρτικά.

Ἡ δὲ τοῦ Διὸς βοτάνη ἦν ἀλχαράνιος. ταύτης ἡ ῥίζα ἰᾶται βουβῶνας ποδαλγικοὺς ἡπατικοὺς μετὰ κρόκου καὶ μέλιτος πινομένη· περιαπτομένη καὶ τοῖς συνουσιάζουσιν ἁρμόζει· περιαπτομένη ταῖς γυναιξὶν ἐπιχαρεῖς ποιεῖ πρὸς ἀφροδισίαν.

Ἡ δὲ τοῦ Κρόνου βοτάνη ἐστὶν ἀσφόδελος <ἢ> ἡρακλεία. ταύτης ὁ χυλὸς μετὰ στύρακος πόνους ἰᾶται γονάτων καὶ ποδῶν· τῆς ῥίζης ὁ χυλὸς ἑψηθεὶς ὠφελεῖ πόνους νεφρῶν καὶ φόβους ἰᾶται δαιμονιζομένων· περιαπτομένη καὶ τοῖς ὀδοντιοῦσι παιδίοις εὐθετεῖ.

Ἡ δὲ τῆς Σελήνης βοτάνη κυνόσβατος. καθαίρει δὲ ὁ χυλὸς τὰ τοῦ θώρακος δριμέα καὶ στομάχων καὶ πλευρῶν. εὔθετος δὲ καὶ πρὸς ὀξυδερκίαν καὶ ἀμβλυωπίας ἰᾶται καὶ εὐθετεῖ στόμαχον κεκακωμένον. ἔτι ἁρμόζει στρόφους καὶ ἕδρας πυρακτωμένους ἰᾶται.

7 αἱμοραΐδας cod. 9 σαχαρώνη Mosq. *Alraun?* 15 ἑψηθὲν cod. 17 σκηνόσβατος cod., corr. e Mosq.

Incantamenta.

F. 106v. Σολομωνιακὴ πρώτη ἑρμηνεία εἰς ἐντολὴν μεγάλων ἀνθρώπων.

Γράφον εἰς χάρτην ἐλαφικὸν ἢ εἰς φύλλον κυτρέας μετὰ κόκκου καὶ ζαφορᾶς καὶ ῥόδου στάγματος· καὶ ὅταν τὸ γράψεις, κάπνισον αὐτὸ ξύλῳ καὶ δῆσον αὐτὸ εἰς τὴν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖραν. οὕτως εἰσίν· pentagramma et similia quaedam.

Ὁμοίως γράφε εἰς χάρτην ἀγέννητον βεβρεγμένον καὶ δέσον εἰς δεξιάν σου χέρα· Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἦλθεν εἰς πραιτόριον μετὰ ἐμοῦ τοῦ δεῖνος. ὁ ἅγιος Δανιὴλ ὁ τὰ στόματα λεόντων χαλινώσας δῆσον καὶ βούλλωσον τὰ στόματα τῶν κακῶν ἀνθρώπων τοῦ ἀντιδίκου τοῦ δεῖνος, τὸν ἐπανιστάμενον κατ' ἐμοῦ τοῦ δούλου τοῦ θεοῦ τοῦ δεῖνος, καὶ ὡς πέπτουντει πολλὰ ὑποκάτω τοῦ ἀετοῦ καὶ τὰ ζῷα ἀπὸ τῶν φόβων τῶν λεόντων, οὕτως ποίησον καὶ τοὺς ἀντιδίκους τοῦ δεῖνος.

1 ἐνστολὴν cod. 3 κόσκου cod. 4 στάματος cod. 5 ξυλλῶ et aliquid supra scr. 7 βεβρην' cod. 8 χέρας cod. ἐμοῦ] μιέν ut vid. cod. 9 δίδον corr. in δίσον cod. 11 τὸν δουλ' cod. 12 fortasse forma vulgaris pro πίπτουσι, hodie πέφτουνε. 13 ὀδύνος cod.

Sapientia Salomonis.

Tractatus uberrimus, cuius specimen edimus, totus Salomoni tribui videtur, ut multa olim et nunc (cf. Dieterich, *Papyrus magica*, 755; *Mus. Rhen.*, LV, 249; pap. Vindobon. apud Wessely, *Denkschr. d. Wien. Akad.*, XLII, p. 66, v. 29, incantamentum n. 56 Heimii cum eius nota [addo amuletum prope Smyrnam inventum: *Bull. corr. Hell.*, 1893, p. 638], ἑρμηνεία Cολομῶντος in cod. Taurin. 5, f. 75ᵛ, „segno di Salomone„ nostrae aetatis Italis notum; cf. Liebrecht, *Gervasius*, 77, etc.). Nam in f. 124 dicitur: παραγενόμενος ὁ Cολομῶν ὁ προφήτης ταῦτα ἔλεγεν; paulo post: ἔλεγεν δὲ ὁ Cολομῶν· τρία πράγματά εἰσι τὰ καλά, φρόνησις ἀνδρία καὶ τιμὴ τῆς φορεσίας et in eis quae edimus saepius commemoratur. Subesse videtur operatio magica litteris utens, id quod et ex litterarum singularum usu et ex quibusdam verbis cognoscitur, velut f. 128: οὕτως καὶ ἡ σοφία τῶν γ ρ α μ μ ά τ ω ν τῆς φιλοσοφικῆς καὶ γραμμάτησις καὶ ἐξίστασις, f. 125ᵛ: κατ' ἄμετρον σοφίαν καὶ εἴδησιν τῶν γ ρ α μ μ ά τ ω ν φιλοσοφικὴν καὶ λεκανομαντίαν, f. 133ᵛ: ἐρεύνιζε δὲ τὴν σοφίαν τῶν γ ρ α μ μ ά τ ω ν καὶ κατὰ τὰς <σ>κάφας τῶν μέτρων. Sed ne quis umquam praeter ipsum hanc sapientiam perspectam haberet, cavit magus egregius, suam sibi dialectum suaque Ἐφέσια γράμματα confingens. Nam etsi interdum inscitia tantum peccavit, dum graece scribere ut saeculo tertio quartove p. Chr. n. scribebant frustra conatur, haud raro impudenter de suo vocabula finxit. Atque etiam Ephesiae litterae quas profert prorsus diversae sunt ab eis quae adhiberi solent et sine dubio ab ipso excogitatae. His de causis inutile duxi totam farraginem publicare, cum neque de superstitione vere populari neque de vetustis magiae ritibus multum inde discamus, specimina quaedam eis proponere contentus, qui harum rerum curiosi sunt.

F. 178. Τῶν Σολομωνιακῶν εἴδησις· ὅτι καὶ τῶν θεμελίων ἡ γραμμάτησις πάντων· ἐνοίκησις ἔχων αὐτῷ· ἀλλὰ μὴ θηνίσασθαι καὶ τὰ τῶν δρόμον χάσεις, ἀλλὰ νίκησον αὐτῷ, ἵνα πάντων ἔχοντες· σωσῶ νομῶντος· ὅμισ· μιμησῶντες ἱρίστωται: καὶ τὰ τῶν ἄμμων ἐρευνήσει· ὁ δὲ ἔχων τὰ γράμματα αὐτὰ καὶ πληρώσας τὰς δώδεκα στάσεις ἐνίκησεν ἅπαντας· ἐξεύρῃ πάντων ὅσας πυρὶ ὁμόδης βάλλει· ἐρευνὴ τὸν ψῆφον καὶ μέτρον· ἄρξεσις τῶν πωλίων πετομένων καὶ τῆς γῆς σαλευόμενα ... τὴν τετάρτην ἔλεγεν, τέταρτος τῶν τετάρτων στάσαις (?).

Ἀρχὴ πέμπτη· πέπτος συνιμικῶς· σωνιδώρων· ὁ σώστης· ἐξίστατος· τῶν ἀπονοῦ· ..... τῶν μαρμάρων καταθήνης· ἢ χ' χ' πλόως χ' τῶν ἀποδήμονος· γράμματα ζ' α' α'· τῶν ἀπάρφα' ἀραφῶς· γράμματα δέκα·

1 voluit καὶ θεμέλιον ἡ; in tanta corruptione nihil fere mutavi, cum nonnulla quivis emendaturus sit in perlegendo, nemo autem futurus sit qui multa intellegat. 9 novi incantamenti initium saepius hoc modo designatur. 11 Ephesiarum litterarum numerus additur, ut librarii in transcribendo ab omittendo aut addendo caveant, cf. γράμματα ν' in pap. Paris. 2698.

ὀξεία δύναμιν καὶ βαρείαν· κ' κ' κ'· [σημάδην κ' σύρμα· γράμματα λ'· ρ' ἢ ρ'· σύρμα· ὡς ξ' καὶ δέ· γράμματα η', στοίχει ὑπάρχοντα τὰ τῶν γυναικῶν στοιχήματα. εἴ τίς τινας ἀγαπᾷ γυνή, γράφει οὕτως· α' α' φ' φ'· φ' φ' οὐ φιλεῖς με, μ' μ' οὐ μηνεῖς με, ἀλλὰ τούτω· τ' τ' οὐ θέλεις εἰμί, εἰ θέλεις εἰμί, μάθην τὴν δύναμιν αὐτοῦ· τρέμης καὶ οὐ τρέμης. τρομάσσεσαι καὶ οὐ κάθεσαι· ἀλλὰ ταράσσεσαι ὑπ' αὐτῶν καὶ κλαίεις καὶ οὐκ ἀκούωσαι· φ' γελᾷς με, φ' οὐ χρίζω ἐσέν· ἀλλὰ κλαίεις καὶ οὐκ ἀκούωσαι· κλαιόνοσσος στωόμενος καθεζόμενος στεκόμενος ταραχιζόμενος ὄνος ἵππος συνόντως ἀβασγὸς συνηρίσμος πρωή τις τῶν όροιγισμός· ὄγδιστος δρόμισμος κλειστικῶς ἀθλήμις φλογιτικῶς συνάρμωμος ἐκπισμός· πέμπτος τῶν ἀποπλήστεις πέντε στάσαις.

Ἀρχὴ ἕκτη. συνηρισμόσστω· συνηριγμόσστω· φλογιστικόσστω· τῶν ἀχοριγμῶ· ὀχνίστης· πνοϊστικῶς· ταραχισμόμενος· ὄγνυσ· σύνισμος· φράγγελος· φραιλλισμός· ὀξυστικῶς τορισμόντις· δράμοστος· πλοΐσμος· ἀνάβαλμος· προὐπουργός· συνομοργογορόντις· πυλωρόϊστος· πλοϊσμίς· ἀντιμῆνος· συνόδοσμος· ὀχλησμός· τούροσμος· ὄσβος· κύνοπος· δρισμικύτης· ὀδρινύς· ὀδροκότης· γονισμός· ἀνίδυσμος· ὀνιμυσμικῶς· κλυσμός· ὀνείδως· τῶν ἀποβορυσμήντης καὶ Γολγοθᾶ· θρόμοσμος· ὀγυρίσης· τοροσόβουνον· ὀπλισμός· ἀπλείστοις· τῶν προζομῶ· ἐργαμονιθησεῖς· τῶν καμάρων καὶ τῶν τροχῶν οὐράμος· οὐρανὸν ἐκατέστησεν, φέγγος καὶ Σελήνην, ἄστρα καὶ νεφέλην, νέφη καὶ ἀνέμους καὶ ἀστραπὴν καὶ βροντὴν καὶ βροχὴν ἐπαρέστησαν· ὄντις σοφίαν τῶν γραμμάτων· ποταμοὺς ἐκίνησαν· καὶ ποταμοὺς θολούς, θολοὺς καὶ βουρκομένους· ὡς καὶ οἱ λίθοι τρέχουν καὶ οἱ γορδάτοι γογγύζουν, γογγυσμοὺς φωνάζουν· ὢ Σολομὲ Σολομὲ ἐρρύσω ἐρρύσω ἡμᾶς· οὐκ ἠλέησεν αὐτοὺς ἀλλὰ καὶ πολλὰ θαυμάσια ἐποίησεν αὐτοῦ. Τὰ τῶν καμάρων καὶ θολῶν πολλὰ θαύματα φοβερά· στήματα καὶ ψήφους Ἑλληνικοὺς καὶ Ῥωμαϊκοὺς καὶ προφητικοὺς ἐποίησεν ὁ Σολομῶν κατὰ τὸν ἀρχάγγελον τὸν τόπον; ἔστη σημεῖα καὶ σημάδια ἀπελασίαις καὶ στοιχήματα· σημάδια καὶ πραγμάτων· καὶ κατὰ τόπον Φιλίππου ἐκ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν. Δεξιῶν στοιχήματα, ἀριθμὸν οὐκ ἔχουν· εἰ δὲ ἀριστερά, πράγματα πολλὰ καὶ θησαυροί· θησαυροί, ὢ σμαράγδων θησαυροί· καὶ ὅστις ἐστὶν δόκιμος καὶ τὰ τῶν γραμμάτων ἄφοβος καὶ πολέμαρχος πολεμίζειν τοὺς θησαυρούς· καὶ ὡς θέλει γίνεται· εἰ μὴ πιάσεις σημάδια καὶ κάστρα διερρωγότα, οὐκ ἀπεξουσιάζεις αὐτούς, τοὺς θησαυρούς· ἀλλὰ γύρευε κάστρα χαλασμένα, μάρμαρα καὶ κιόνια γραμμένα· μόναξος ὅδευε καὶ ἀσκόπως. Μὴ ὅλως συγκαθίζεις τινὰ ἀλλὰ συντυχένης αὐτούς, χάννης τὸν ψῆφον τῆς δικαιοσύνης· κρούει ὁ νοῦς σου εἰς λογισμὸν τῶν ἀνθρώπων καὶ

4 voluitne βινεῖς? 5 εἰμί pro ἐμέ ut vid. 7 voluit οὐ χρήζω σε. 21 fort fuit ἐκ τῶν κ. κ. τ. τρ. οὐρανόν ἐκ. 24 fort. ἐν τῇ σοφίᾳ. 31 σημάδια ἀπελασίας a Salomone inventa characteres esse videntur ad aspellendos daemones idonei.

χάννης αὐτόν· μοναχός σου καθέζου, ἵνα ἀπεξουσιάσεις ἅπαντα. Καὶ σοφίαν ἔχε πᾶσαν, τὴν γραμμάτησίν σου ψηφολόγει καὶ μέτρα καὶ ἀριθμὸν ἔχε καὶ μελέτησιν· μοναχός σου ἀνάγνωθι· ἔχε τὸν νοῦν σου εἰς τὴν ἰδικήν σου γραμμάτησιν, ἵνα δόκιμος γένησαι· ἀλλ' ἀγωνίζου αὐτά· μέτρον μέτρον μέτρον καὶ ἐξειμέτριζε αὐτά· σοφικῶς ἀγωνίζου καὶ μὴ ἀμελῇς αὐτῶν.

Ἅρμυς· ξύρισκος· ὀνευτῆς· ὁπολίφθηκος· φορυγμός· σύνισμος· ὀχνοίστις· ἀθνηστικῶς· πλέρωμα· τὰ τῶν ἓξ ἑστηκῶς· νιχισμόλλος, καὶ ἀπονύχισμα ἐνιχίσωμεν· ἓξ τὰς τῶν σῶν ἔχωμεν· ἅλμη εἰσύ· ξοροιστικῶς· συνοδρόκος· ἀπάρτεως· σύνμιλγγος· ὀξυστικῶς συνέλαβον· ἐὰν μὴ συνεγκάλεις με, ἀγκαλιστικῶς φιλεῖς με· πλεῖσμα· κλειστικῶς· σουρούφισμα· σουρουφιστικῶ· ἄνθεον· πιστικώνυμον· τί εἶτον ἀπορηγμένον· τί εἶτον σημέρικον· ἀνιθέσμω· ἀνιγόρηντο; τίς τούτων προσεκάκησεν· τίς τούτων προσεβάλλοντο· συνεμερικῶς· συνάλμωσιν· ἐφόρηντο συνήθεις· ἀγαλλιᾶσθε ἡ πρὸ ἐντήσις· ἄνικμον ὄντως.

F. 134ᵛ. Ἀρχικῶς καταφησόμενος τατερεύνησης καταθήσεως ἄρτεως· τιμύς· ἀρτικυνός· πλείσταντος· ἐνθυμώτατος· καὶ ἀξιριγόμενα τῆς καταμῆνος ἐπτ..οσμῆνος καταφοίτ(α). τῶν ζ' ἀδελφῶν στίχ(οι) ἑκατερυχθήσαντες εἰς Φιλίππους ἐνταύθις· ἀριστερὸν μέρος τῆς ἐκκλησίας μέσον εἰς βάλτος καὶ εἰς ὕδωρ εἰστήκει κίων καὶ ἑρμηνεύει. εἰς δεξιὸν μέρος αὐτ(οῦ) εἰσι δύο κιβούρια, πλησίον δὲ τοῦ κιονίου εἰσὶν ζ' ἀδελφοί, ἐξ ἀριστερῶν δέ ἐστιν ἡ ἀδελφὴ αὐτῶν καὶ ἄνω αὐτῆς ἐστι τὸ πρᾶγμα τῶν ζ' ἀδελφῶν. καὶ πρὸς τὸ ἀριστερὸν μέρος εἰσὶ στίχοι τῶν ζ' ἀδελφῶν. τέτταρες στίχοι εἰσὶ διὰ τοῦ ὕδατος, ὅπερ ἔφερον οἱ ἓξ ἀδελφοὶ διὰ ρο' νυχθήμερα· καὶ ὁ ἕτερος ἀδελφὸς ἔκτισε τὸ λουτρὸν διὰ νυχθήμερα τρία· ἔχει κιόνια γύρωθεν τοῦ λουτροῦ ρο' καὶ πησοὺς ρλ' καὶ ἤφερον διὰ μιᾶς νυκτὸς δεξαμένας κε' μαρμαρίνας καὶ ἔθηκαν αὐτὰς εἰς τὸ λουτρόν. οἱ δὲ ἓξ ἀδελφοὶ ἔγειρον καμάρας τρισχιλίας ἑξήκοντα, ἵνα φέρουν τὸ ὕδωρ. πλήρωμα δὲ τῶν ρο' νυχθηκέρων ἔβαλον τὸ ὕδωρ εἰς τὸ λουτρόν, εἶθ' οὕτως ἐτελεύτησαν καὶ ἔβαλον τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν εἰς κιβούριον καὶ ἄνωθεν ἔβαλον ἑπτὰ χαλκουτζίκια. ὀψιλῶς περιπατεῖ καὶ ἀκριβῶς γυρεύει καὶ ψηλαφεῖ, πάντως καὶ διὰ πάντων εὑρίσκει πράγματα καὶ στίχους πολλούς.

3 ἀνάγνωθε cod. 4 ἐδικὴν cod. 6 αὐτῶ cod. 9 unguium resectorum quantus in magia usus, satis constat. Cf. Riess ap. Pauly-Wiss., I, 85; Hesiod. op., 742; Plin. 28, 86; Lapid. gr., 41, 1; Kaegi, *Abh. f. Schweizersidler*, 63; *Liebrecht zur Volkskunde*, 319, 367. fuitne ὀνυχίσωμεν? 11 ἀγγαλιστικῶς cod. 19 nempe εἰς ἀρίστ. 20 εἰς] ἐκ cod. 22 ἀριστερὸν cod. 27 πίσους volebat opinor. 33 πάντων καὶ διὰ πάντως cod.

Incantamenta varia [1].

In cod. 12 = med. gr. 27 (cf. p. 56) f. 122v hoc extat incantamentum: Πρὸς τὸ στῆσαι αἷμα εἰπὲ οὕτως· ἐκ τῆς ἀβροχίας τοῦ ἁγίου Ἠλία ἔτη τρία· οὐρανὸς οὐκ ἔβρεξεν ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ· ὁ οὐρανὸς ἀπὸ χαλκοῦ καὶ ἡ γῆ ἐσιδηρώθη. ἀλλὰ ἀπόστειλον τὸν ἄγγελόν σου τὸν Ῥαφαὴλ καὶ δῆσον καὶ βούλωσον τὰς φλέβας τοῦ δούλου τοῦ θεοῦ τοῦ δεῖνος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

F. 182. Εἰς ῥίγον.

<Γ>ράψον εἰς μῆλον ἢ εἰς κυδώνιον ἢ εἰς πρόσωπον ψωμίου καὶ δίδου ἐσθίειν, ὅταν μέλλῃ ταράσσεσθαι. Χριστὸς ἐγεννήθη, Χριστὸς ἐβαπτίσθη, Χριστὸς ἐσταυρώθη, Χριστὸς ἐτάφη, Χριστὸς ἀνεβίω τριήμερος διώκων τοὺς δαίμονας· διὸ φεῦγε καὶ σύ, ῥιγοπύρετον τριταῖε τεταρταῖε καὶ ἐφημερινέ, ἀπὸ τοῦ δούλου τοῦ θεοῦ τοῦ δεῖνος· εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἀμήν.

Subiungo similia e cod. medic. graec. 52, ubi talia extant inde a fol. 87v. — F. 91v. Πρὸς τὸ στῆσαι αἷμα. Κύριε ὁ θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ ὁ στήσας τὸν Ἥλιον κατὰ Γαβαὼ καὶ τὴν Σελήνην κατὰ Φάραγγα, στῆσον τὴν φλέβα τοῦ αἵματος.

F. 92. Πρὸς τὸ στῆσαι αἷμα ῥινός. Γράφε εἰς τὸν ὠμοπλάτην τοῦ ἀνθρώπου· Στήτω ὁ Ἥλιος κατὰ Γαβαὼ καὶ ἡ Σελήνη κατὰ Φάραγγα.

4 ἄγγελός cod. 9 πρόσπ' cod. 11 ἀνεβίω incertum.

[1] Addo similem formulam e cod. phil. gr. 220, in quo astrologica non occurrunt; nam quae in f. 187 extat inscr. (vel subscr.) Στεφάνου ἰατροῦ Ἀθηναίου φιλοσόφου, ad astrologum certe non pertinet.

DOROTHEI SIDONII FRAGMENTA METRICA

DOROTHEI SIDONII FRAGMENTA METRICA

Dorothei versus ab Hephaestione servati[1].

Dorothei poetae olim in hoc litterarum genere nobilissimi versus infra edimus paene omnes qui aetatem tulerunt; nam praeter eos quos Hephaestion transcripsit (qui multo plures in solutam orationem transformavit), hi tantum mihi noti sunt.

I. Rhetor. c. 2 (*Catal.*, I, 146), Iulianus Laodic. (*Catal.*, IV, p. 105), Iulianus Halicarn. (ed. Usener, *Rhein. Mus.*, N. F. LV, 332):

Σχήμασι τριπλεύροις κακοεργέες ἀμβλύνονται·
ἀστὴρ δ' οὐκέτι φαῦλος, ἐπὴν ἀγαθὸν τόπον εὕρῃ·
οὐδὲ τόπος δὲ κακός, χρηστὸν ὁπότ' ἀσπάζοιτο.

II. Tzetz. in Hom., p. 827 B. (citatus a Roepero *Lectiones Abulpharagianae,* 1844, p. 45, qui de Dorotheo pluribus disputat):

πολλὰ δὲ ναυμαχίῃσιν ἔνι σκάφη ἐξαπολεῖται.

III. Anon. in Ptolem. tetrab., p. 140 (Roeper, l. c.): ἐπικάμπτια δὲ λέγει τὰ τετράγωνα τῶν ἐκλειπτικῶν συνδέσμων· οὕτω καὶ παρὰ Δωροθέῳ ἔχεις εἰρημένον· ἐπικάμπτια λυγρά.

IV. Caput in *Catal.*, II, 195, Δωροθέου περὶ ἐπεμβάσεων vestigia dictionis epicae servavit complura a nobis distincta, quorum gravissima sunt haec:

201, 12 λέχος ἀντήλλαξε καὶ ἥττονι φωτὶ συνῆψεν.
202, 3 ἐκ δ' ἀλόχων πηῶν τε φιλοφροσύνην κατὰ δῶμα.
202, 16 νωχελίην θυμοῦ καὶ ἀεργείην ἅμ' ὀπάζει.
202, 21 Ζῆνα τριγωνίζων Φαίνων μάλα γ' ἐσθλὸς ὑπάρχει.
202, 23 Πυρόεντι τρίγωνος ἐὼν Φαίνων μέγ' ἄριστος.

V. Versus novem a Palcho servati, *Catal.*, I, p. 108, cf. supra, p. 67.

4 ἐπεὶ ... εὕροι codd. 5 ὅτε ἀσπάζεται L.

---

[1] Hephaestion nobis traditur codicibus A (Paris. 2841) in libri tertii capite quinto deficiente, de quo quae refero Engelbrechtio debeo, et P (Paris. gr. 2417), cum quo versus Dorotheanos ipse contuli; apographi tantum vices gerit Matri-

De finibus.

Hephaest., I, 1, p. 47, 26, διεῖλον δὲ τὰ ὅρια [sc. τοῦ Κριοῦ] οἱ παλαιοὶ Αἰγύπτιοι καὶ Δωρόθεος [δὲ add. P] ἐμμέτρως οὕτως·

ἓξ δ' ὁρίων ἐπέχει μοίρας Φαέθων ἐνὶ τούτῳ
τὰς πρώτας· μετέπειτα δ' ἴσας λάχεν ἡ Κυθέρεια·
ὀκτὼ δὲ Στίλβων τρίτατος, Πυρόεις δέ τε πέντε·
4 τὰς δ' ὑπολειπομένας ἔλαχεν Φαίνων ἴσα Θούρῳ.

Hephaest., I, 1, p. 49, 17, de Tauro : τὰ δὲ ὅρια οὕτως·

5 † ὀκτὼ δ' ἔλαχε πρώτας ὁρίων μοίρας Κυθέρεια
ἐν τούτῳ· Στίλβων δὲ μετ' αὐτὴν ἔλλαχε μοίρας
δὶς τρεῖς· καὶ Φαέθων ἔλαχ' ὀκτώ, πέντε δὲ Φαίνων·
τὰς δ' ὑπολειπομένας ἔλαχεν Πυρόεις μετὰ τούσδε.

Hephaest., I, 1, p. 51, 2, de Geminis : τὰ δὲ ὅρια οὕτως·

Στίλβων δ' ἐν τούτῳ προτέρας ἓξ ἔλλαχε μοίρας,
τὰς δ' ἴσας Φαέθων· τριτάτη Παφίη λάχε πέντε,
11 ἑπτὰ δὲ θοῦρος Ἄρης, ἓξ δ' αὖ Φαίνων μετέπειτα.

Hephaest., I, 1, p. 52, 18, de Cancro : τὰ δὲ ὅρια οὕτως·

12 ἑπτὰ δὲ τὰς προτέρας ὁρίων μοίρας λάχε Θοῦρος
ἐν τούτῳ· μετέπειτα δέ <θ'> ἓξ λάχεν ἡ Κυθέρεια·
τὰς δ' ἴσας Ἑρμῆς, φαέθων Ζεὺς ἑπτὰ μετ' αὐτόν·
15 δὶς δὲ δύω πυμάτας ἔλαχεν Κρόνος ἀγκυλομήτης.

Hephaest., I, 1, p. 54, 9, de Leone : τὰ δὲ ὅρια οὕτως·

16 ἓξ δ' ἐπέχει Φαέθων προτέρας μοίρας ἐνὶ τούτῳ·
πέντε δ' ἔχει Παφίη, Φαίνων δ' ἔχει ἑπτὰ μετ' αὐτήν·
ἓξ δ' ἔχει Ἑρμείας, πυμάτας δ' ἓξ ἔλλαχεν Ἄρης.

Hephaest., I, 1, p. 55, 25, de Virgine : ἡ δὲ τῶν ὁρίων τάξις οὕτως.

19 ἑπτὰ δὲ τὰς προτέρας ἔλαχε Στίλβων ἐπὶ τοῦδε
μοίρας, καὶ δέκα Κύπρις ἔχει· Φαέθων δὲ μετ' αὐτήν
τέσσαρας, ἑπτὰ δ' Ἄρης, πυμάτας δύο δ' ἔλλαχε Φαίνων.

1 ἐπεῖχε AP, corr. Salmas. τούτων P. 2 κἄπειτα P. 3 τρίτατον P. 4 εἰς ἀθούρῳ P. 5 ὀκτὼ ἔχει Ludwich. 6 δὲ στίλβων P. ἔλαχε AP, corr. Matrit. 8 ὑπολειμένας AP. 9 ἓξ om. A ut vid. 10 τριτὰ τῇ P, τρίτας A. 14 ἑρμίας P, ἑρμείας A, possis τῇ δ' ἴσα Ἑρμείας. 16 προτέρας bis P. ἐν P. 17 δ' post Φαίνων om. A. 18 ἔλαχεν P. 20 μετ' Ludwich] κατ' AP.

---

tensis octoginta fere versus exhibens ab homine aliquo docto ex Hephaestionis codice A ut videtur excerptos; de quo cf. Engelbrecht p. 14. In vitiis codicum exscribendis modicus fui; γαιγαῶτι igitur pro γεγαῶτι et λύσιεν pro λύσειεν et similia raro tantum attuli.

Hephaest., I, 1, p. 57, 17, de Libra : τὰ δὲ ὅρια οὕτως·

22 ἓξ δ' ὁρίων μοίρας ἔλαχεν Φαίνων ἐνὶ τούτῳ·
ὀκτὼ δὲ Στίλβων, ἀστὴρ μέγας Ἑρμάωνος·
ἑπτὰ δὲ Ζεὺς φαέθων, Παφίη δ' ἴσας λάχεν ἑπτά·
25 τὰς δ' ὑπολειπομένας δισσὰς λάχεν Ἄρεος ἀστήρ.

Hephaest., I, 1, p. 59, 7, de Scorpio : τὰ δὲ ὅρια οὕτως·

26 ἑπτὰ δέ τοι μοίρας ὁρίων Πυρόεις λάχε τούτου,
τέσσαρας αὖ Παφίη, ὀκτὼ Στίλβων μετέπειτα,
πέντε Ζεὺς φαέθων, πυμάτας δ' ἓξ ἔλλαχε Φαίνων.

Hephaest., I, 1, p. 61, 10, de Sagittario : τὰ δὲ ὅρια οὕτως·

29 δώδεκα δὲ προτέρας Φαέθων μοίρας λάχε τούτου·
πέντε δέ τοι Παφίη, τρίτατος Στίλβων μετὰ τούσδε
τέσσαρας Ἑρμείας ἔλαχεν, Φαίνων δέ τε πέντε·
τὰς δὲ ὑπολειπομένας Ἄρης λάχε δὶς δύο μοίρας.

Hephaest., I, 1, p. 63, 7, de Capricorno : τὰ δὲ ὅρια οὕτως·

33 ἑπτὰ δὲ τὰς πρώτας ἔλαχε Στίλβων πάλι μοίρας·
ἑπτὰ δέ τοι Φαέθων, δὶς τέσσαρας ἡ Κυθέρεια·
Φαίνων δὶς δύ' ἔχει, πυμάτας δ' Ἄρης ἴσα τούτῳ.

Hephaest., I, 1, p. 64, 21, de Aquario : τὰ δὲ ὅρια οὕτως·

36 ἑπτὰ δὲ τὰς προτέρας Ἑρμῆς λάχεν, εἶτα μετ' αὐτόν
ἓξ μοίρας Κύπρις, Φαέθων μετέπειτα λάχ' ἑπτά·
πέντε δὲ θοῦρος Ἄρης, πυμάτας δὲ Κρόνος λάχε πέντε.

Hephaest., I, 1, p. 66, 8, de Piscibus : τὰ δὲ ὅρια οὕτως·

39 δώδεκα δὲ προτέρας μοίρας λάχε Κύπρις ἁπάσας,
δὶς δὲ δύω Φαέθων, Στίλβων τρεῖς, ἐννέα Θοῦρος,
τὰς δ' ὑπολειπομένας δισσὰς Φαίνων λάχε μοίρας.

Quae regiones singulis signis subiaceant.

Hephaest., I, 1, p. 47, 16, Eng. de Ariete : τούτῳ δὲ ὑπόκειται·

42 ἀρχαίη Βαβυλών, Τυρίου Βήλοιο πόλισμα,
ὕστατα δ' Ἀρραβίη, γείτων χθονὸς Αἰγύπτοιο.

Hephaest., I, 1, p. 49, 11, de Tauro : προσοικειοῦνται δὲ αὐτῷ <αἱ> χῶραι οὕτως·

44 θηρὶ δ' ὑπέστρωται κλίμα Μηδικὸν Ἀρραβίη τε
ἡ δὲ καὶ εὐβώλοιο καλὸν πέδον Αἰγύπτοιο.

24 λαχαινα P. 28 ἔλαχε P. 30 τρίτας A P, corr. Koechly. 33 πάλιν A P. 34 τι A. 37 μοίρας om. A ut vid. 41 ὑπόκεινται P. 42 ἀρχαῖοι P. βύλοιο P. 43 ὕστατος P. αἰγύπιοι P. 45 αἰγυπτίοιο A.

Hephaest., I, 1, p. 50, 26, de Geminis : ὁμοίως κατὰ Δωρόθεον·

46 ἔστι δὲ φωνῆεν κλίμα Καππαδοκῶν ὑπὸ τῷδε
ἠδέ τε Περραίβων καὶ Φοινίκων θεοτεύκτων.

Hephaest., I, 1, p. 52, 12, de Cancro :

48 τῷ δ' ὑπὸ Θρηϊκίων καὶ Αἰθιόπων κλίμα κεῖται.

Hephaest., I, 1, p. 54, 5, de Leone :

49 τῷ δ' ὑπόκειθ' Ἑλλὰς Φρυγίη θ' ἅμα καὶ στόμα Πόντου.

Hephaest., I, 1, p. 55, 17, de Virgine :

50 τῇ δ' ὕπο πᾶσα Ῥόδος καὶ Κυκλάδες ἄμμιγα νῆσοι
καὶ δρύες Ὠγύγιαι, ἅς Ἀρκάδες ἄνδρες ἔδεσκον,
καὶ βαθυδινήεις τε μέγας ῥόος Ὠκεανοῖο
καὶ κλίμ' Ἀχαϊκὸν ἔσχε † Λακωνίδας ἠδὲ Λακώνων.

Hephaest., I, 1, p. 57, 8, de Libra :

54 καὶ κλίμα Κυρήνης ὑπὸ χηλαῖς
Ἰταλίη χώρη τε πέλει πλάστιγγας ὑπ' αὐτάς.

Hephaest., I, 1, p. 59, 1, de Scorpio :

56 ὑπὸ δ' αὐτῷ ἔπλετο πᾶσα
Καρχηδών, Τυρίης Διδοῦς χερὶ δωμηθεῖσα,
Ἄμμωνος Λιβύη † τ' ἐπ' ὄμμασι Σικελίη χθών.

Hephaest., I, 1, p. 60, 25, de Sagittario :

59 ἔστρωται δ' ὑπὸ τῷδε βαθύπλουτον κλίμα Γάλλων
καὶ Κρήτη, Κρονίδαο Διὸς τρόφος· ἡ δέ γε Μυσῆς
ἁρπαγίμης ὑμέναιος ἔφυ κρατερῆς Εὐρώπης.

Hephaest., I, 1, p. 62, 30 de Capricorno :

62 τῷ δ' ὑπὸ Κιμμερίη τέταται χθὼν ἡ πανέρημος.

De trigonis.

Hephaest., I, 6 (Περὶ τῶν τριγώνων ὡς Δωρόθεος).

63 Κριὸς χαιτήεις τε Λέων τόξοιο τε ῥυτὴρ
ἤματι Ἠελίοιο, Διὸς δέ τε νυκτὶ ἔασιν
65 ἀλλάγδην· αἰνὸς δὲ Κρόνος τριτάτην λάχεν αἶσαν.
Ταύρου Παρθενικῆς καὶ Αἰγόκερω κρατέουσιν

46 τόδε P. 47 περεβίων A. περρεβίων P. 48 θρηκίων A. 51 ἅς om. A. 52 βαθυδινίης P, βαθυδίνης A. ὠκεανοῖς P. 53 ἀχαικον A P, corr. Koechly. λακωνίδος A. 54 κορήνης P. 56 αὐτὸν A P, corr. Koechly. 57 καλχηδών A P, corr. Iriarte. χειρὶ A P. 58 ὑπ' pro ἐπ' A. 60 κρονίδου A, κρονίδω P. ἠδέ τε A P, ἠχί τε νύμφης Koechly. 62 κιμερίη A P. τέτατται P. 63 Cf. Bouché-Leclercq, p. 203. τοξότοιο A. 64 ἤματα A, corr. Engelbr., ἤματος Salm. (item v. 67).

ἤματι Ἀφρογενής, νυκτὸς δέ τε δῖα Cελήνη,
καὶ τρίτατος μετὰ τοῖσι θεὸς πολεμοῖσιν ἀνάσσων·
ἐν δέ νυ Παρθενικῇ Μαίης προσλάμβανε κοῦρον.
ἐν Διδύμοις Ζυγῷ τε καὶ Ὑδροχόῳ κρυόεντι
ἠμάτιος Φαίνων, ἀτὰρ ἔννυχος Ἀργειφόντης·
τούτων δ' ὑστατίην Κρονίδης μοιράσατο τάξιν.
Καρκίνον αὖτε λάχεν καὶ Cκορπίον ἠδέ τε λοίσθους
Ἰχθύας ἠματίη Κύπρις, Πυρόεις δέ τε νυκτός,
καὶ μετὰ τοὺς ἑλικῶπις ἔχει βασίλισσα Cελήνη.

De locis quibus gaudent stellae.

Hephaest., I, 7.

Ἐκ δ' ἄρα τοι τούτων μᾶλλον Κρόνος Ὑδροχοῆϊ,
Ζεὺς δ' ἐνὶ Τοξευτῇ, καὶ Cκορπίῳ ἥδεται Ἄρης·
Κύπρις δ' ἐν Ταύρῳ γάνυται νόον, ἐν δέ νυ Κούρῃ
Ἑρμείας. εἷς δ' ἔστι δόμος φωστῆρος ἑκάστου.

De altitudinibus.

Hephaest., I, 8.

Ἠέλιος Κριοῖο κατ' ἐννέα καὶ δέκα μοίρας
ὑψοῦται· Μήνη δὲ περὶ τριτάτην Ταύροιο·
εἰκοστῇ δὲ μιῇ Ζυγοῦ Κρόνος· Αἰγίοχος δὲ
Καρκίνου ἐν δεκαπέντε· καθ' ἑβδομάδος δὲ τετάρτης
Ἄρης Αἰγόκερω· περὶ δ' ἐννέα τρισσάκι Κύπρις
Ἰχθύσι· Παρθενικῇ τριτάτης κατὰ πεντάδος Ἑρμῆς·
αἱ δὲ ταπεινώσεις ὑψώματος ἐν διαμέτρῳ.

De parentibus.

Hephaest., II, 4. Περὶ γονέων .... ὁ δὲ Δωρόθεος ἐν τοῖς ἔπεσι συμβουλεύει τοὺς τριγωνοκράτορας τῶν φώτων σκοπεῖν καὶ αὐτὰ τὰ φῶτα, ἐν ποίοις τόποις τυγχάνουσι καὶ ὁρίοις καὶ τίνες τῶν ἀστέρων σύνεισιν ἢ ὁρῶσιν. καὶ πρὸς τούτοις ἀποφαίνεσθαι χρὴ περὶ ἑκατέρου τῶν γονέων, Ἡλίου μὲν δηλονότι σημαίνοντος τὰ περὶ τὸν πατέρα, Cελήνης δὲ τὰ περὶ τὴν μητέρα. ἐὰν μὲν οὖν συνῇ ἀγαθοποιοῖς τόποις τε καὶ ἀστράσιν ὁ Ἥλιος, ὑπονοητέον εὐτυχῆ καὶ πλούσια τὰ περὶ τὸν πατέρα καὶ αὐτῷ τῷ τέκνῳ τὰ πατρῷα φυλαχθήσεσθαι· ὁμοίως καὶ ἡ

67 νυκτὶ A, corr. cod. Matr. 69 προσλαμλάβαν A. 70 Διδύμοισι Salm., Διδύμοις δὲ Koechly. 73 τε] τοι A. 74 ἤματι A, corr. Koechly. 76 Enumeratio domuum praecessisse putanda est. ὑδρηχόῳ A. 85 Παρθενικῆς Matr. τρίτης A. 86 ὑψώματα A. 6 συνῇ om. P.

Σελήνη τυχοῦσα τὰ αὐτὰ ποιεῖ. τὸ δὲ ἐναντίον συμβήσεται ἐναντίως εὑρεθέντων τουτέστι κακωθέντων τῶν φώτων· εἴωθε γὰρ πρὸς ταῖς δυσπραγίαις καὶ σίνη ἐν τοῖς σώμασι τῶν γονέων ποιῆσαι. ἐν δὲ ταῖς ἐσχάταις μοίραις τυχόντα τῶν ζῳδίων τὰ φῶτα, μάλιστα τῶν κακοποιῶν ὁρώντων, ἄδοξα τὰ περὶ τοὺς γονεῖς σημαίνει· κἂν ἐν τοῖς ἐκλειπτικοῖς δὲ τυγχάνουσα ἡ Σελήνη, κἂν ἐν ἀγαθοποιοῦ ὁρίοις ᾖ, τὸ μὲν γένος ἐλεύθερον πενιχρὸν δὲ καὶ ὑποτεταγμένον καὶ δούλια ἔργα ποιεῖν σημαίνει.

87 ἐν δ' ἄρ' ὑποχθονίῳ κέντρῳ κερόεσσα Σελήνη ***

καὶ ἐνταῦθα ὡς ἐπὶ τοῦ Ἡλίου σκέπτου τὴν μητέρα.

Ἔστι δέ, φησί, καὶ τρόπος ἄλλος. τὰς ὥρας τῆς γενέσεως λαβὼν ἔκβαλε ἀπὸ τοῦ ζῳδίου ἐν ᾧ ἐστιν ὁ Ἥλιος ἑκάστῳ ζῳδίῳ ἐφεξῆς μίαν ὥραν διδούς· καὶ εἰς ὃ ἂν λήξῃ ζῴδιον ὁ ἀριθμός, ἐκείνου τὰ κέντρα σκόπει καὶ τὰς ἄλλας σχέσεις καὶ λέγε τὰ κατὰ τὴν μητέρα. καὶ πάλιν ταῦτα λέγει·

88 Ἠέλιος δύνων τοκέων χωρισμὸν ἔτευξε.

De parentibus.

Hephaest., II, 5. Περὶ προτελευτῆς γονέων. Σκέπτου ἐν τῇ γενέσει, ποῖον τῶν φώτων κεκάκωται, καὶ ἀπ' ἐκείνου στοχάζου περὶ τοῦ προλαμβάνοντος θανάτῳ τῶν γονέων· καὶ τοὺς κλήρους δὲ αὐτῶν ὅρα, τίς μᾶλλον κεκάκωται, καὶ ὁμοίως στοχάζου. ἐπίβλεπε δὲ καὶ τοῦτο, ποῖον τῶν φώτων ἐν τῇ γενέσει στρεφομένης τῆς τοῦ παντὸς φορᾶς πρῶτον ἔρχεται εἰς τὸ ὑπόγειον, καὶ οὕτω λογίζου τὸν προλαμβάνοντα· σημαίνει γὰρ τὴν προτελευτήν.

89 καὶ γενέτην ὀλέκουσι παροίτερον ἠὲ τεκοῦσαν.

ταῦτα μὲν ὁ Δωρόθεος· καὶ τοῦτο δέ φησιν, ὅτι Ἄρης τυγχάνων μετὰ Κρόνου καὶ μάλιστα ἐπίκεντροι.

De fratribus.

Hephaest., II, 6 (Περὶ ἀδελφῶν)... Ὁ δὲ Δωρόθεος οὕτως·

90 ὅσσοι Τοξότεω βλοσυροῦ τ' ἐφύπερθε Λέοντος.

εἰ δὲ ὠφελοῦνται ἐξ ἀλλήλων, σκεπτέον ἔκ τε τοῦ κλήρου τῆς τύχης καὶ τῶν κλήρων τῶν ἀδελφῶν καὶ ἐκ τῶν ὁρώντων αὐτοὺς ἀστέρων ἢ ἐπόντων.

2 τῶν φ. τουτ. κακωθ. P. 7 δούλεια AP. 9 sequentes versus et hic et infra inertia librariorum perisse videntur. 10 καὶ om. P. nempe τοῦ Ἡλίου <τὸν πατέρα, οὕτως ἐπὶ τῆς Σελήνης>. 13 μίξῃ A. an τὸν κύριον? 16 χωρισμῶν ἔτευξαν P. 20 δὲ om. P. 21 τίς A, ἧς P. 25 hic quoque ceteri versus omissi esse videntur. 30 stellae, quae in Sagittario aut in Leone positae sunt, fratres dant. ὅσως et βλοσυρῶ P.

De infantibus modo genitis.

Hephaest., II, 10. Λέγει δὲ καὶ ταὐτὸ Δωρόθεος ἐν τοῖς περὶ χρόνου ζωῆς· <ἀρίθμει>, φησί, ἐπὶ τῶν νυκτερινῶν γεννωμένων ἀπὸ Ἄρεως ἐπὶ Κρόνον καὶ τὰ τοσαῦτα ἔκβαλλε ἀπὸ τοῦ ὡροσκόπου· καὶ ἐὰν καταλήξῃ εἴς τι ζῴδιον, οὗ κυριεύει Κρόνος ἐπίκεντρος ὤν, ἄτροφον γεννᾶται. ἐπὶ δὲ τῶν ἡμερινῶν ἔμπαλιν ἀπὸ Κρόνου ἐπὶ Ἄρεα καὶ τὰ ἴσα ὁμοίως ἀπὸ τοῦ ὡροσκόπου· καὶ ἐὰν τοῦ τόπου, εἰς ὃν καταλήξει, Ἄρης ἐπίκεντρος ὢν κύριος εὑρίσκεται, ἄτροφον ὁμοίως ποιήσει· κἂν Ἄρης δὲ καὶ Κρόνος ὑπόγειοι ὄντες ἐν θηριώδεσι ζῳδίοις καὶ τὴν Σελήνην ὁρῶσι, τὸ παραπλήσιον ποιοῦσιν.

De corporis vitiis.

Hephaest., II, 13. Περὶ σινῶν καὶ παθῶν σωματικῶν exposita Ptolemaei sententia pergit: τὰ δὲ παρὰ Δωροθέῳ ὁμοίως σύμφωνα τούτοις· ταῦτα σκεπτέον φησίν. τὸ ς' ζῴδιον θηριῶδες ἢ δίυγρον ἢ καὶ αὐτὸς ὁ τοῦ οἴκου κύριος ἐν τοιούτῳ ζῳδίῳ σίνη ποιοῦσιν· καὶ ὁ μὲν Κρόνος τὰ διὰ ῥευμάτων, ὁ δὲ Ἄρης διὰ καύσεων ἢ θηρίων δηγμάτων ἢ καὶ δορυαλώσεων. ὁ δὲ Ζεὺς κεκακωμένος οὕτως ἐξ οἰνοποσίας ποιεῖ τι κακόν, ἔσθ' ὅτε καὶ τὸ ἧπαρ οἰδαίνει.

Hephaest., II, 14. (Περὶ κλήρου σίνους)... Dorotheus τοῦ τε ὑποχθονίου κέντρου φησὶ τοὺς τριγωνοκράτορας σκοπεῖν...

91 εὖτε μεσουρανέοντος ὑπὲρ ζῴοιο φέρηται.

οὐ μόνον δὲ ἐν τῷ ὑποχθονίῳ κέντρῳ, ὡς εἶπεν, οὔσης τῆς Σελήνης γεννῶνται μικροφυεῖς, ἀλλὰ καὶ αὖθις οὔσης ἐγγὺς τῆς συνόδου μετὰ Κρόνου καὶ ἐν τῷ δυτικῷ ὁρίζοντι· ἀπὸ παρατηρήσεως γὰρ καὶ οὕτως εὑρέθη.

De honoribus adipiscendis.

Hephaest., II, 18. (Περὶ τύχης ἀξιωματικῆς)... καὶ τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις δὲ καὶ Δωροθέῳ ἐκτιθέμεθα, ἵν' ἐκ πολλῶν δοκίμων τῆς ἀληθείας τὴν συμφωνίαν λάβοιμεν. σκεπτέον οὖν <φησιν> ὁ Δωρόθεος ἀπὸ τῶν τριγωνοκρατόρων οὕτως·

92 τριπλεύρου κρατέοντας, ἐν ᾧ θεὸς Ἥλιός ἐστιν.

φησὶ δὲ δεῖν καὶ τῆς ὥρας τὸν κύριον καὶ τοῦ μεσουρανοῦντος καὶ τοῦ βίου πῶς κεῖνται ἐν τῇ γενέσει. ἐὰν γὰρ εὑρεθῶσι καλῶς κείμενοι, καλὰ σημαίνουσιν, ἂν δὲ ἐναντίως, ἐναντία, ἂν δὲ μέσως, μέσα etc.

2 Adhibui praeter P etiam Vindob. 1, f. 341, cf. supra p. 72. 3 suppl. e Vindob. τῶν νυκτῶν γενν. Vindob. 17 οἰνοποσιτίας P. 21 sc. Luna. μεσουρανήματος P. 23 fort. αὐτῆς. 28 δωροθέου P. Vide etiam versum ex eodem capit. editum supra p. 67, 3.

De militia.

Hephaest., II, 19. (Περὶ πράξεως ποιότητος) enarratis Ptolemaei praeceptis : ταὐτὰ σχεδόν φησι Δωρόθεος λέγων οὕτως· ... ἐκκείσθω πάλιν τὰ παρὰ Δωροθέῳ τοιαῦτα οὕτως· [περὶ κλήρου στρατείας]

93 δίζεο καὶ πρῆξιν τίς τ' ἀνέρος ἐστὶν ἑκάστου.

τῶν μέντοι κέντρων προτάττει τὸ μεσουράνημα, δεύτερον τὸ ὑποχθόνιον, τρίτον τὸν ὡροσκόπον, τέταρτον τὸν κλῆρον τῆς τύχης· τοῦ γὰρ δύνοντος οὐ μνημονεύει.

94 ὅσσοι δὲ ἐν στρατίῃσι φιλοπτολέμοισιν ἔσονται,
τῇδε διδαγμοσύνῃ πεπνυμένος ἐξαγορεύσεις.
πρῶτα μὲν ἐκ Φαίνοντος ἀρίθμεε μέχρι Σελήνης,
ἐξ ὥρης δὲ μεταῦθις· ἐπὴν δὲ τοιοῦτος ἀριθμός
Σκορπίου εἰσαφίκηται ἢ ἐς δέμας Ἀρνειοῖο
οἴκους εἰς Ἄρεως, ἢ ἀστέρος ἀγκυλομήτεω
100 Αἰγοκέρωτα καὶ Ὑδροχόον, στρατίῃσιν ἔνεσται
κεῖνος ἀνήρ· κἢν κέντρον ἔχῃ πτολιπόρθιος Ἄρης
λεύσσων ἀγλαὰ φῶτα καὶ ἣν βεβάῃσιν ἐν ὥρῃ,
† αὐγὴν εἰς πρῆξιν δὲ λάχει βιότοιο μερίζει.
οὐ μὴν ἐν στρατίῃ ποτὲ κύδιμος ἔσσεται ἀνήρ,
105 εὖτέ νυ μὴ σύγκρασιν ἔχῃ Κρονίδης τε καὶ Ἄρης.

De nuptiis.

Hephaest., II, 21. (Περὶ γάμου ἤτοι συναρμογῶν)... πάλιν δὲ καὶ τὰ ἐν τοῖς ἔπεσι Δωροθέου ἐκ τῶν Νεχεψῶ καὶ τῶν ἄλλων σύνθετα ἐπισυνάψωμεν·

106 αὐτίκα δ' ἀμφὶ γάμοιο διδάξομεν ἱμερόεντος.

ὅταν οἱ μὲν τριγωνοκράτορες ἐν κακοῖς ὦσι τόποις, ἡ δὲ Ἀφροδίτη ἐν καλοῖς, καὶ οὕτω καλῶς γαμοῦσι, μετά τινος μέντοι ζημίας. ἐὰν δὲ ἡ Ἀφροδίτη ἐν κακοῖς, οἱ δὲ τριγωνοκράτορες ἐν καλοῖς, Ζεὺς δὲ καὶ Ἄρης αὐτὴν ἐπίδωσι, ποιεῖ φησι

107 ῥεμβάδα καὶ φοιτῶσαν, ὅπῃ κύρσειεν ἑταίρους.

ἡνίκα δὲ ὁ μὲν πρῶτος τριγωνοκράτωρ καλῶς κεῖται, ὁ δὲ δεύτερος κακῶς, τὰ πρῶτα τῆς συναφῆς τοῦ γάμου καλὰ σημαίνει, τὰ δὲ

6 τις ♂ (i. e. Ἄρης vel potius Ἄρεος) ἀνέρος ἐστίν P. 10 ὅσοι et φιλοπολέμοισιν P. 14 ἰσαφίκητες ἢ ἐς δέσμας ἀρνίῳ P. 17 ἔχει πολυπτόρθιος P. 19 possis αὔξησιν πρῆξίν τε. 20 ἕπεται P. 21 εὐγενεῖ μὴ P. 25 συνδέτων P. 26 διήξομεν, fort. scripsit διίξομεν. fort. post hunc versum nonnulli omissi sunt. 33 καλῶς P.

ἔσχατα φαῦλα, ἐναντίως δὲ ἐχόντων ἐναντία. καὶ τὰ περὶ τοῦ γάμου νόει·

108 πάντοτε δ' Ἀφρογενὴς κέντρον δυτικὸν κατέχουσα

*** ἐὰν δὲ ᾖ Ἀφροδίτη ὁμοῦ καὶ Ζεύς, Κρόνος δὲ ἀλλαχόθεν ἴδῃ αὐτοὺς ἢ καὶ Ἄρης, ταῖς δεσποίναις ἑαυτῶν συγκοιμῶνται. καὶ ἐπὶ τῶν θηλειῶν τὸ αὐτό σοι νοείσθω. Ἀφροδίτη ὡρονομοῦσα παρὰ τὴν αἵρεσιν ἤτοι μεσουρανοῦσα ὑπὸ τὰς αὐγὰς τοῦ Ἄρεως κεκεντρωμένου πρὸς αὐτὴν ποιεῖ γάμον ἐκ ταπεινοῦ καὶ Ἑρμοῦ ἐποπτεύσαντος δημοσίαν καὶ μιγάδα ἄξει εἰς γάμον. ἐὰν δὲ τὸ ζ' ζώδιον [τὸ] ἀπὸ τῆς ὥρας κακωθῇ ἀπὸ κακοποιοῦ ἢ καὶ ὑπαύγου, τάδε ποιεῖ. Κρόνος μὲν ** διαφέρει ἕνεκα ἀρχαίων ἢ ἀποθανόντων πράξεις, ὁ δὲ Ζεὺς ἕνεκα δημοσίων, ὁ δὲ Ἑρμῆς ἕνεκα λογιστικῶν καὶ τοιούτων· ἢ καὶ γυναῖκας ποιεῖ ῥυπαίνεσθαι παρὰ δούλων. ὁ δὲ Ἄρης μοιχικάς· ἐὰν δὲ αὐτῷ οὕτως ἔχοντι καὶ ὁ Ἑρμῆς συμπαρῇ, αὐτοχείρους ποιοῦσι τῶν ἰδίων γυναικῶν. ἡ δὲ Ἀφροδίτη καὶ δυσγαμίαν παρέχει· καὶ ἐὰν εὑρεθῇ οὕτως ὁ Κρόνος, γεραιός τις ἐστὶν ὁ συγκοιμώμενος ἢ καὶ φθείρας· εἰ δὲ Ἄρης, ταπεινός τις ἤτοι σωματέμπορος· εἰ δὲ Ζεύς, πλούσιός τις· εἰ δὲ Ἀφροδίτη, ἐν εὐφροσύνῃ καὶ μέθῃ· εἰ δὲ Ἑρμῆς, ἐξ ἀπάτης καὶ ὑποσχέσεως καὶ τῶν τοιούτων. κατὰ δὲ πάροδον, φησίν, ἐπὶ τῶν ἐν ἡλικίαις Ζεὺς ἐπισυμβαίνων τοῖς τῆς Ἀφροδίτης τόποις ἢ καὶ Κρόνου ποιεῖ γάμους καὶ Ἀφροδίτη δὲ ἐν τοῖς ἰδίοις τόποις. ταῦτα δὲ χρὴ στοχάζεσθαι ἐπὶ τῶν ἐγγὺς ὑπόπτων· σκεπτέον δὲ ὁμοίως καὶ τοὺς γαμικοὺς κλήρους τότε.

De liberis.

Hephaest., II, 21 *a*. (Περὶ τέκνων)... ... πάλιν δὲ ὁ Δωρόθεος περὶ τέκνων σκεπτόμενος λέγει. δεῖ τοὺς τριγωνοκράτορας τοῦ Διὸς σκοπεῖν πῶς κεῖνται ἐν τῇ γενέσει, εἴτ' ἐν καλοῖς τόποις ἢ ἐναντίοις ἢ ὃς μὲν ἔστιν, ὃς δὲ οὔ, καὶ πρὸς αὐτοὺς ἀποτελεῖν τήν τε πρώτην καὶ δευτέραν πρᾶξιν ὁμοίους αὐτοῖς διασημαίνειν σκέπτου, εἰ ἐν καλοῖς τόποις ὁ κλῆρος εἴη καὶ μὴ ἐν ἀσπόροις· ἐπειδήπερ ἐὰν εὑρεθῇ ἐν τῷ ς' ἢ ἐν τῷ ιβ', ἢ ἄγονος, φησίν, ἔσται ἢ κλαύσει τὰ τικτόμενα. ἐὰν δὲ ὁ κλῆρος καὶ τὸ δῦνον αὐτοῖς ὁμοίως καὶ τὰ τετράπλευρα χηρεύῃ ἄστρων καὶ μάλιστα ἀγαθῶν,

109 φράζεο τούσδε γονῆς ἐπιδευέας αἰὲν ἐόντας.

εἰ δὲ τὰ ζῴδια τὰ περιέχοντα τὰ τέκνα καὶ οἱ ἐπόντες ἀστέρες θηλυκῆς ὦσι φύσεως, θηλυκὰ ἔσται τὰ τικτόμενα· εἰ δὲ ἀρρενικὰ ἢ μεμιγμένα, ὁμοίως ἀρρενικὰ [καὶ] ἢ καὶ μεμιγμένα.

1 nempe καὶ ταῦτα. 3 plura attulerat Heph. 4 ᾖ] ἡ P. 5 αὐτοῖς P. 11 lac. octo litt. in P. aliquid turbatum, possis ἐπιφέρει. 17 φθείρας] l. φθορεύς? σωματ' ἔμπαρος P ut vid. 21 ♄ P, fort. Κρόνος. 22 fort. ἐπόντων. 29-30 haec expedire non possum. 32 fort. <καὶ> αὐτοῖς. 33 ἄστρον et ἀγαθὸν P. 34 γονεῖς P. 35 τέκνα] nempe κέντρα.

De amicis et inimicis.

Hephaest., II, 22. (Περὶ φίλων καὶ ἐχθρῶν)... ἐκκείσθω δὲ πάλιν καὶ τὰ παρὰ Δωροθέῳ σφόδρα [καὶ] καλῶς εἰρημένα. ἄλλοι δέ, φησίν, ἐπιβλέπουσιν τὸν κλῆρον τοῦ ἔρωτος, δηλονότι πῶς κεῖται, ὑπὸ ποίων ἀστέρων θεωρεῖται, καὶ αὐτὸν τὸν περὶ φιλίας σκοποῦσι.

110 Ἄρης δ' εὖτέ κεν <ᾖ> καθυπέρτερος Ἑρμείαο,

ὁμοίως ἐὰν ᾖ ἐν τοῖς ἀκούουσι ζῳδίοις ἤτοι ἐν τοῖς βλέπουσι, συμπαθεῖς ἔσονται αἱ γενέσεις. ἀκούει δὲ ἀλλήλων τὰ ἴσον ἀπέχοντα τοῦ ἰσημερινοῦ ζῳδιακοῦ, οἷον Σκορπίος καὶ Ἰχθύες, Δίδυμοι καὶ Ὑδροχόος καὶ ἐφεξῆς τὰ ἄλλα ζῴδια. Κριὸς δὲ καὶ Ζυγός, φησὶν ἀκολουθῶν Θρασύλλῳ[1], οὐκ ἀκούει ἀλλήλων. βλέποντα δὲ ζῴδια τὰ ἴσον ἀπέχοντα τῶν τροπικῶν ζῳδίων. Κριὸς δὲ ἐπιτάττει τῷ Ζυγῷ διὰ τὸ ἐν μὲν Κριῷ αὔξειν τὴν ἡμέραν, ἐν δὲ Ζυγῷ μειοῦν· ὁμοίως καὶ Σκορπίῳ καὶ Αἰγόκερῳ ἐπιτάττει, τῷ αὐτῷ τρόπῳ καὶ τὰ ἄλλα. καὶ τὰ ἰσανάφορα δὲ ζῴδια συμπαθῆ ἐστιν ἀλλήλοις, μάλιστα ἐὰν τῶν δύο γενέσεων οἱ κλῆροι τοῦ ἔρωτος ἐμπέσωσιν εἰς αὐτά· ἔστιν δὲ καὶ ἐν ἐν τούτοις πλείων ἰσχὺς καὶ ἐλάττων, πλείων μὲν ἐν τοῖς ἀπὸ Κριοῦ ἕως Παρθένου καὶ αὐτῆς, ἐλάττων δὲ ἐν τῷ ἄλλῳ ἡμισφαιρίῳ. οὐ μόνον δὲ χρὴ ἐπὶ τῶν φίλων τὰ περὶ φιλίας σκοπεῖν ἐν τοῖς προεκτεθειμένοις σχήμασιν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ γυναικὸς καὶ ἀνδρὸς καὶ πατρὸς καὶ μητρὸς καὶ τέκνων.

De peregrinatione.

Hephaest., II, 23. (Περὶ ξενιτείας)... πάλιν δὲ τὰ ἔπη <τὰ> ταύτην ἑρμηνεύοντα προσγράφομεν τοῦ εὐχεροῦς καὶ μνήμης χάριν. τὴν τριταίαν ἡμέραν τῆς γενέσεως σκέπτου, φησίν, ἐν ᾗ τὸ βρέφος ἄρχεται τρέφεσθαι, εἰ ὁ Ἄρης τότε σύνεστι τῇ Σελήνῃ ἢ τετραγωνίζει ἢ διαμετρεῖ ἢ ἐν αὐτῇ τῇ Σελήνῃ τότε γίνοιτο

111 Φαίνων καὶ Πυρόεις νυκτὸς ** ἤματι δ' Ἄρης.

σκόπει δὲ πάλιν καὶ τοὺς τριγωνοκράτορας τοῦ τῆς αἱρέσεως φωτός· εἰ μὲν εἶεν ἐν οἰκείοις τόποις, οὐ ποιοῦσι ξενιτείας· εἰ δὲ ἐν ἀλλοτρίοις, ποιοῦσι.

5 possis delere τὸν aut audacius restituere καὶ ἐξ αὐτοῦ τὰ περὶ. 6 κεν ᾖ] καὶ P. ἑρμοίας P. 9 dicere debebat τῶν ἰσημ. σημείων τοῦ ζῳδιακοῦ. 13 με pro μὲν P. signum Aquarii loco Librae. 14 ἶσα ἀνάφορα P. 17 πλεῖον ἰχθὺς P. ἀπὸ] Scorpii nota in P. 23 ἔπη τὰ] ἐπὶ P. 25 ἡμέραν] ὅτι P. 26 συνέστη P. 27 τῇ] ἡ P, corr. dubitans. 28 lac. sex litt. in P; possis καλοί, si priora aliter constituas.

1 De Thrasyllo astrologo cf. Porphyr, *Isag*. 195, 21 (ed. 1559); Bouché-Leclercq, *Astr. gr.*, 555, n. 4.

De mortis genere.

Hephaest., II, 24. (Περὶ θανάτου ποιότητος) exposita Ptolemaei sententia pergit: ἄλλοι δὲ περισκοποῦσι τὰ περὶ τοῦ θανάτου ἐκ τοῦ ὀγδόου ζῳδίου τοῦ εἴδους καὶ τὴν φύσιν αὐτῶν ὁρῶντες καὶ τὸν τούτου δεσπότην, ἔτι δὲ καὶ τοὺς συσχηματιζομένους ἀστέρας· καὶ ἐκ τούτων ἀποφαίνονται καὶ τὰ εἴδη τοῦ θανάτου ὁμοίως ταῖς προλελεγμέναις φύσεσιν ἀστέρων τε καὶ ζῳδίων.

112 ἄλλοι δ' ἐκ Μήνης εἰς ὄγδοον ὡρονόμοιο
ζῷον ἀριθμήσαντες ἀπὸ Κρόνου αὖθις ἔδωκαν·
εἰς ὃν δὴ λήξειε τόπον καὶ ἄνακτα τόποιο,
115 σκέπτονται τούτων ἐπιμάρτυρες οἵτινές εἰσι·
τῶν ἄπο δὴ φράσσαντο τέλος αἰσχρόν τε καὶ ἐσθλόν.

De temporum divisione.

Hephaest., II, 25. Περὶ χρόνων διαιρέσεως... ὁ δὲ Δωρόθεος διαιρῶν τοὺς χρόνους κέχρηται πρώτῳ ἀφέτῃ, εἰ μὲν εἴη ἡμερινὴ ἡ γένεσις καὶ ὁ Ἥλιος ἐπὶ τοῦ ὡροσκόπου ἢ ἐν τῷ μεσουρανήματι ἢ ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ, <τῷ> κυρίῳ τῶν ὁρίων αὐτοῦ· οὐχ ἁπλῶς <δὲ> κέχρηται, ἀλλὰ χρή, φησίν, αὐτὸν ὁρᾶν τὰ ἴδια ὅρια. εἰ δὲ μὴ εἴη οὕτως, ἕτερος δέ τις ἀστὴρ ὁρᾷ τὸν Ἥλιον ἔχοντα τὸν ἴδιον οἶκον, οὗτος λαμβάνεται. εἰ δὲ καὶ οὗτος ἀπόστροφος εἴη τοῦ Ἡλίου, ἄλλος δέ τις ἴδοι αὐτὸν ἐπέχοντα, καὶ οὗτος λαμβάνεται ὁ ὁρῶν τὸν Ἥλιον ἐπέχοντα τὸ ἴδιον τρίγωνον. ταῦτα μὲν ἐπὶ ἡμερινῆς γενέσεως, ἐὰν ᾖ ὁ Ἥλιος ἐν ἐπικαίροις τόποις καὶ ὁρώμενος παρὰ τοῦ τῶν ὁρίων κυρίου αὐτοῦ ἢ τοῦ οἴκου ἢ τοῦ ὑψώματος ἢ τοῦ τριγώνου. εἰ δὲ μὴ αὐτὸς εἴη, τύχῃ δὲ ἡ Σελήνη, αὐτῆς τὸν κύριον προκρίνομεν τῷ αὐτῷ τρόπῳ. εἰ δὲ μὴ αὐτῆς, τὸν κύριον τοῦ κλήρου τῆς τύχης. εἰ δὲ πάλιν ὁ κλῆρος μὴ εὑρεθῇ, εἰ μὲν εἴη ἡ προγενομένη συζυγία συνοδικὴ ἐν ἐπικαίρῳ τόπῳ, τὸν κύριον αὐτῆς· εἰ δὲ πανσεληνιακή, ὁμοίως τὸν κύριον αὐτῆς. εἰ δὲ τούτων ὁ κύριος μὴ εὑρεθῇ, τελευταῖον πάντων τὸν τοῦ ὡροσκόπου λαμβάνομεν τῷ αὐτῷ τρόπῳ, ὥς φησι.

118 πάντως δ' οὖν ἀφέτην χρῆν μάρτυρα τῶνδε τετύχθαι.

Ἐπὶ δὲ νυκτερινῆς γενέσεως τὴν Σελήνην προκρίνομεν ἐν ἐπικαίρῳ οὖσαν τόπῳ· ἐὰν δὲ αὐτὴν μὴ εὑρίσκωμεν, τύχῃ δὲ ὁ Ἥλιος ἐν ταῖς παρὰ τὸν ὡροσκόπον ἐγγὺς ὑπὸ γῆν μοίραις, τῷ κυρίῳ πάλιν αὐτοῦ χρησώμεθα. πρὸς τούτοις δὲ χρὴ σκοπεῖν τοὺς ἀφετικοὺς τόπους καὶ

2 Cf. *Catal.*, II, 159. 8 ἐκ Μήνης εἰς] ἐκμηνύσεις P. ὡρονόμιον P. 9 ζώδιον P. 12 τὸν et φράσαντο P. 21 ἴδει P. fort. del ἐπέχοντα. 23 τῶν ὁρίων τοῦ κυρίου P. 25 fort. participium ad τύχῃ pertinens excidit. 27 συνοδικῶς ut vid. P. 31 τόνδε P. hic ut saepe suspicio est, ne plures versus attulerit Hephaest.

προκρίνειν τὸν ἀπηλλαγμένον καὶ ἐλεύθερον κακοποιῶν † συστασίας. δίδοται παρ' ἑκάστου τῶν ἀστέρων τῇ τάξει τῶν ὁρίων ἐφεξῆς ὁ χρόνος κατὰ τὰς ἀναφοράς, φησίν, τοῦ οἰκείου κλίματος. Ἔστω δὲ καὶ τὸ ὑπόδειγμα αὐτοῦ περὶ τούτων ***.

De anno.

Hephaest., II, 24. (Περὶ ἐνιαυτοῦ)... ἡ δὲ Ἀφροδίτη ὁμοίως τὰ αὐτὰ καὶ χάριν παρὰ θηλείας, ὁ δὲ Ἑρμῆς ἐκ λόγων κέρδη.

119 ἢν δὲ μόλῃ λυκάβαντος ἀφ' ὡρονόμοιο δοθέντος ***.

De mensibus et diebus.

Hephaest., II, 27. (Περὶ μηνῶν καὶ ἡμερῶν)... ὁ δὲ Δωρόθεος περὶ μηνὸς καὶ ἡμέρας ταῦτα λέγει·

120 ἔστω σοι καὶ μῆνα δοκευέμεν ὧδ' ἐρέοντι ***.

De Lunae in καταρχῇ partibus.

Hephaest., III, 1. (Περὶ ἐπιτηδείων ζῳδίων καὶ Σελήνης ἐπιτηρήσεων εἰς καταρχήν). Τὰ μὲν οὖν ὀρθῶς ἀνατέλλοντα ζῴδια (ἔστι δὲ τὰ ἀπὸ Καρκίνου ἕως Τοξότου) ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς ἀκάκωτα τυχόντα ἀνεμποδίστως τὰ πραττόμενα τελέσει· τὰ δὲ λοξὰ (ἔστι δὲ τὰ ἀπὸ Αἰγοκέρωτος ἕως Διδύμων) ἄνευ μαρτυρίας ἀγαθοποιῶν ἀστέρων δυσκατέργαστα καὶ πολυχρόνια μηνύει· καὶ τὰ τροπικὰ δὲ ἐν τῇ ἀνατολῇ ὄντα μετατρέπει ταχέως τὸ πραττόμενον. ἐν δὲ ἡμεριναῖς πράξεσιν ἐπιτηρητέον τόν τε Κριὸν καὶ Λέοντα καὶ Τοξότην καὶ Καρκίνον, εἰ εἴη τις ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς καὶ ἡ Σελήνη τινὰ τούτων παροδεύει. ἐν δὲ νυκτεριναῖς ὁμοίως τὰ διάμετρα τῶν ἡμερινῶν ζῳδίων ἐπισκοπητέον· βλάπτει δὲ καὶ ἡ Σελήνη ἐκλείπουσα καὶ μάλιστα ἐν τῷ γενεθλίῳ ζῳδίῳ ἢ τοῖς τούτου τριγώνοις, ἔτι δὲ καὶ ἐν συνόδῳ·

121 ἀτὰρ καὶ τοίη ἐοῦσα
ἐς κακοεργείην ἐκλείψιός ἐστιν ἀμείνων·
καὶ δὲ συνεργῆσαι δόλια φρεσὶ μητιόωντι
καὶ λάθρῃ πρήσσοντι καὶ ὅσσα χρῄζε σιωπῆς.

ἐπιτηρητέον δὲ καὶ τὸ δωδεκατημόριον αὐτῆς, μὴ ἐμπέσῃ ὅπου Κρόνος ἢ Ἄρης· μηδὲ μὴν αὐτὴ ἔστω ἐν πανσελήνῳ·

125 δεῖ γὰρ ἔριν τε διχοστασίην τε τιτύσκειν.

1 συστασίας ob compendium non certum, tolerabile συνουσίας. 2 fort. <καὶ> δίδοται. 4 exemplo obfuit librarii pigritia. 15 ἐστὶ τὰ δὲ P, εἰσὶ τὰ A. 17 ἐστὶ δὲ P, εἰσὶ A. 21 εἴη A, εἰ P. 22 τινὶ P. 27 κακοεροργίην AP (o alt. eras. P). ἐκλείψεως AP. 28 μητιόωντα A. 29 πρήσσοντα A, πρήσσονται P. ὅσα χρήζει σιωπῆς AP. 30 αὐτῶν A. 31 μὴν A, μὴ P, μηδὲ μὲν αὐτὴ fuit in fine hexametri. 32 διχοστασίαν et τιτύσκει P, fuitne δὴ γὰρ?

μήτε ἐν τοῖς ἐκλειπτικοῖς μήτε κατὰ μῆκος ἢ πλάτος τοῖς ἀριθμοῖς ἀφαιροῦσα μήτε εἴη ἐν τῷ νοτίῳ πέρατι μήτε ἐν ταῖς τελευταίαις μοίραις τῶν ζῳδίων, ἐπειδὴ κακοποιοί εἰσιν.

Hephaest., III, 2. (Ὅπως χρὴ πῆξαι καθολικὰς καταρχάς) post alia quae omnia e Dorotheo hausta videntur : ἐὰν δὲ ἔμπαλιν ἡ Σελήνη μὲν ἐν τοῖς ἀποκλίμασιν, ὁ δὲ κύριος τοῦ αὐτῆς οἴκου ἐν τοῖς κέντροις, τὰ κατ' ἀρχὴν οὐδαμινὰ καὶ ἄχρηστα, τὰ δὲ τελευταῖα λαμπρά·

126 ἀρχαὶ μὲν γὰρ ἔασι πολυτρέπτοιο Σελήνης
αὐτῆς, ἐν δ' οἴκοιο θεῷ κρατέοντι τελευτή.

Hephaest., III, 4. (Πῶς ἄν τις προγνοίη τὰς πεύσεις τῶν βουλομένων σκέψασθαι ἐκ καταρχῆς) post alia multa vestigium sermonis epici in his servari videtur : πρόσωπα δὲ [sc. δηλοῖ] ὁ μὲν τοῦ Κρόνου πρεσβυτικὰ στιβαρὰ βαρύμηνα πανοῦργα.

De domo aedificanda.

Hephaest., III, 7. (Περὶ κτίσεων καὶ οἰκοδομιῶν καὶ καθιδρύσεων)... Δωρόθεος δὲ παραινεῖ ἐν τοῖς ἔπεσι περὶ οἰκοδομίας οὕτως·

128 ἡνίκα δ' αὖτε θέμεθλα δομήιά τ' ἔργα τελειοῖς,
προσθετικὴ φάεσιν καὶ τοῖς κατὰ μῆκος ἀριθμοῖς
130 ἔστω τοι Κερόεσσα τό τε πλάτος ἐμβαίνουσα,
ᾧ τε βορειότατον Ζώνης πλινθήιόν ἐστιν,
ἢ Διὸς ἢ Παφίης ἐν σχήμασι μαρτυρεόντων
† ἢ καὶ συνεσσομένων Φαίνων γέμεναι ἐνερύκει
δερκόμενος, μαλερὴν δὲ περὶ φλόγα Θοῦρος ὀρίνει.

De nuptiis.

Hephaest., III, 9. (Περὶ γάμου, totum Dorothei est). Περὶ γάμου ἐπισκοπητέον οὕτως·

135 ἄνδρα μὲν Ἠέλιον καὶ ἀνερχόμενον σκοπὸν ὥρης,
αὐτὴν δ' ἐκ ζῴου θ' ἱμερόφρονα δυομένοιο
κούρην ἂν φράσσαιο καὶ ἠυκόμου Κυθερείης·
ἐκ δὲ μεσουρανίου, τὸ καὶ ἔπλετο τηλόθι γαίης,
οἷον ἅμ' ἀλλήλοις ἄμφω βίον ἐκτελέουσι,
140 ἀμφὶ δέ τοι προικὸς μέσατον χθονὸς ἐξαγορεύσει.

3 ἐπεὶ δὲ P. 8 ἑῶσι P. πολυτρέπτοιο et supra scr. στ A, πολυστρ. P. τῆς σελήνης P. 9 οἴκοις AP. 18 προσθετικοὶ φάεσι P. 19 καιρόεσσαι et ου supra και P. τό τε] ὅτι P. ἐμβαίνουσαι P. 20 ὧ τι P. 21 ταφίης ἐσχήμασι P. 22 verba ipsa non recuperavi; tolerarem εἰ καὶ σινομένοις Φ. φέγγεσσιν ἐρύκει. 23 μαλερὸν P. Sequentia quoque Dorothei esse videntur, quae tamen longum est hoc loco publicare. 28 ζωδίου θ' ἡμερόφρονα P, vocalem longam pro brevi usurpatam poeta haud indignam putavi. 29 κόρην ἂν φράσαιο P. 32 ἰδέ pro δέ et χοανὸς P.

δερκομένῳ, τίνες ἐσθλὰ τίνες κακὰ τεκμαίρουσι,
Ἠέλιος φαυλοῖσι βεβλαμμένος Ἀφρογενής τε
Ζηνὸς ἐπεσσυμένου ἢ καὶ παρεόντος ἅμ' αὐτῇ
ἀνέρι πῆμα φέρουσιν, ἀτὰρ μέγα χάρμα γυναικί.
ἔμπαλιν αὖ Παφίην ὁπόταν βροτολοιγὸς ἴδῃσι
ἢ Φαίνων κρυόεις, ὀλοὸν τόδε σῆμα δάμαρτι
ἔσσεται αἰσχύνη τε καὶ οὐκ ἐπὶ δηθὰ μένουσιν.
ἢν δ' ἔτι καὶ Μήνη στυγερὸν περὶ σῆμα γένηται,
ἀμφοτέροις εἴη κεν ἀπώσιος ἥδε καταρχή.
ἐσθλοὶ δ' αὖ † μβίοις ὠκὺν γόνον εἰσορόωντες
παίδων τέκμαρ ἔχουσιν ἐτήτυμον· ἐν τροπικῷ δὲ
Ζῴῳ μηδέ νυ Κύπρις ἔοι τότε μηδὲ Σελήνη.
Κύπρις μαχλοτάτην τεύχει ῥυπαρήν τε δάμαρτα
θήσει φωριδίοισιν ἀρεσκομένην λεχέεσσιν.
ἢ δέ κεν οὐ χρονίην εὐνὴν ὀπάσειε Σελήνη·
τοὔνεκεν ἐν Κριῷ μιν ἀναίνεο πάμπαν ἐούσης
νυμφεύσειν· δὴ γάρ κεν ἀπὸ Ζυγοῦ αἶψά κεν εἴη.

aliquanto post :

εἰ γέ μεν † ἐμ πόσιός τις ἔχει δάμαρ ἠὲ δάμαρτος
ἀνὴρ ἐν Ζῴῳ Μήνην κακοδαιμονέοντι,
τούτων ἀμφοτέρων κράτος οἴσεται, ὅς κεν ἔχῃσι
δωδέκατον μετὰ χῶρον ἀφ' ὡρονόμοιο Σελήνην
εἰν ἑτέρου γενέσει, καὶ δεσπότῃ εἴκελος ἔσται.
ἔξοχα δ' αὖ πάμμηνος ἀνιηρὴ γαμέοντι,

τουτέστι πανσέληνος· καὶ αἱ Σελῆναι δὲ τῶν δύο γενέσεων διαμετροῦσαι ἀλλήλας ἀπαίσιοί εἰσιν, διχονοίας γὰρ παραίτιοι· κρατήσει δὲ ὅμως ἐν ταῖς φιλονεικίαις ὁ ἔχων ὑπὲρ γῆν τὴν Σελήνην. ἐν δὲ ἀρρενικῷ βεβῶσα Ἀφροδίτη, ὁ δὲ Ζεὺς ἐν θηλυκῷ, τοῖς ἀνδράσι τὸ τοιοῦτον σχῆμα καλὸν ὑπάρχει· ἔμπαλιν δὲ ταῖς θηλείαις, ὅταν ἡ μὲν Ἀφροδίτη ἐν θηλυκῷ, ὁ δὲ Ζεὺς ἐν ἀρσενικῷ. ταῦτα μὲν ἐν τοῖς ἔπεσι Δωρόθεος ἐκτίθεται.

De mariti et uxoris discidio.

Hephaest., III, 11. (Περὶ χωρισμῶν). Τοὺς δὲ χωρισμοὺς αὐτῶν καὶ ἐπανελεύσεις ἐπιβλέπειν δεῖ οὕτως. τῆς καταρχῆς, ἐν ᾗ γεγένηται ὁ χωρισμὸς ἢ καὶ ἐν ᾗ τις ὥρᾳ πυνθάνεταί σου, ὅρα τὴν Ἀφροδίτην καὶ

1 στεκμαίρουσι P. 2 φαῦλος P. 5 εἴδεισι P. 7 μένονσιν P haec sana esse non spondeo. 9 ἀπόσιος ἠδε P. 10 fort. δ' ἀμφοῖιν. 14 ἀρεσκομένη λεχέεσιν P. 15 ἢ] εἰ P. 16 μιν] μὲν P. 17 νύμφεσιν ἤδη γὰρ P. nempe ἀπόζυγος. 19 *et* maritus *et* uxor. 20 μήνη P. 21 τὸ κρατος P. 23 ἡν et ἴκελος P. 24 ἔξαχα δ' αὖ παμμήνωσιν ἀνῆρι γαμέοντι P. 25 πανσέληνον καὶ ἀσέληνον δὲ P. 26 ἀπλήσιοι P. 33 Edidi ex P et V(atic.) 191, saec. XIV, fol. 106. 34 post οὕτως ὅτε P[2] fort. recte. τὴν καταρχὴν libri. 35 ἢ καὶ - σου om. V. Ἀφροδίτην] ☾ V.

τὸν Ἥλιον· ἐὰν τοίνυν εὕρῃς τὸν μὲν Ἥλιον ἐν τῷ μεσουρανήματι ἢ ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ, τὴν δὲ Ἀφροδίτην ἑσπερίαν ἀναποδίζουσαν, λέγε αὐτῷ αὖθις τὴν γυναῖκα ἐπανελεύσεσθαι θυμήρως·

164 εἰ δέ γε μὴν ἄλοχος δόμον ἀνέρος ἐκλείπῃσι,
πρὶν Μήνην διάμετρον ἐς Ἠελίοιο περῆσαι,
οὐ μάλα ῥηιδίως εἰς ἀνέρος ἵξεται οἶκον.
ἂψ δ' ἀπὸ παμμήνου ὁπότ' ἔρχεται Ἠέλιόνδε,
τηνίκα οἱ νόστον τεκμαιρέμεν εἶναι ὀπίσσω.

ἐπ' αὐτῆς δὲ τῆς συνόδου δυσχερῶς· ἐὰν δὲ ὁ Ἥλιος, ἐν ὅσῳ ἡ Σελήνη ἀπαρτίζει τὸν κύκλον, εὑρεθῇ εἰς ἕτερον ζῴδιον θηλυκὸν Ἀφροδίτης σὺν αὐτῷ οὔσης, ὁ ἀνὴρ διαλυθέντος τοῦ γάμου ἑτέραν γαμήσει. ἐπιτηρητέον δὲ καὶ τὸν ὡροσκόπον καὶ τὴν Σελήνην, ἐπειδὴ τυχόντες οὗτοι ἐπὶ στερεῶν ζῳδίων ἐν τῇ καταρχῇ βέβαια ποιοῦσιν, ἐπὶ δὲ δισώμων τὰ ἐοικότα, ἐπὶ δὲ τροπικῶν τρεπτὰ καὶ ἀβέβαια.

De emptione et venditione.

Hephaest., III, 16. (Περὶ ἀγορασίας διαφόρων εἰδῶν)... πληθούσης δὲ τῆς Σελήνης καὶ τῷ μήκει καὶ τῷ πλάτει προστιθείσης ἐν τῷ ἀναβιβάζοντι ὁ ἀγοράζων πλείονα τιμὴν παρέξει· λειψιφώτου δὲ οὔσης καὶ τοῖς ἀριθμοῖς ἀφαιρούσης ἐν τῷ καταβιβάζοντι ὁ ἀγοράζων ἐλάττονα τιμὴν δώσει. λέγει γὰρ οὕτως Δωρόθεος·

169 συνδέσμῳ δ' ἀνάγοντι Σεληναίης παρεούσης
εἰ μὲν πλησιφάεσσα δρόμον τ' αὔξῃσιν ἀριθμοῖς,
ὅττι κεν ὠνήσει, δώσεις πλέον ἢ δόμεναι χρή.
αὐτίκα δ' ἐν κατάγοντι πορεύμασιν οἷσιν ἔλεξα
ἐρχομένης ἐπὶ μεῖον ἐλαφρὴ ἔσσεται ὠνή.
καὶ δὲ Σεληναίης φάσιν αἰ λεύσσῃς κεν ἰούσης
175 ἐκ συνόδου πρῶτον μετα<νισσομένης> τετράπλευρον
αἴθοπος Ἠελίοιο, δικαιοτέροισιν ἄμεινον·
χρήματα γὰρ δώσεις ὅσου ἄξιον ἦν ἀγοράζειν
καὶ πρῆγμα λῷον καταθήσεαι οὔτε μὲν ἧσσον
οὔτε λίην τι περισσόν. ἕως δέ κεν εἰς διάμετρον
180 ἐσθλὴ πιπράσκοντι καὶ ἐγκαλέοντι συνοίσει.
τὸ τρίτον αὖ τετράγωνον ἐπὴν ἑλικῶπις ὁδεύῃ,
ὠνεῖσθαι τότε καλὸν ὃ βούλεται ἢ διακόψαι.

1 ἐυ| V in fine lineae. μεσουρανήματι] (κύκλῳ) V. 2 ἑσπερινὴν V. 4 ἀνείρος P. 7 αὐπὸ P. 8 οἴνωτον τέκμαρ ἐμμένειν εἶναι ὀπίσω P. 11 ἀτῷ V. 17 τῆς ♁ P notis simillimis inter se commutatis. 21 ☾ P. 22 ἡ μὲν πλησιφάεσα P. 24 ἔληξα P. 26 φάσιν αἰ] φάσιαι P. 29 ὅσον P. 30 λόιον καταθήεσαι P. 31 κεν εἰς] possis κίῃ vel κίχῃ. 34 διακόψαι si dixit, "vendere" significare voluit.

τετρατίῃ πλευρῇ δὲ θεῆς σύνοδόνδε κιούσης
βαιὸν ἂν ἐκ πολλοῦ δοίης, τό τοι ἔσσετ' ἄμεινον.

De regibus adeundis.

Hephaest., III, 20. (Πῶς δεῖ ἄρχοντι καὶ δυνάστῃ συντυχεῖν). Ἁρμόζει δὲ ἄρχοντι συντυχεῖν τῆς Σελήνης οὔσης ἐν Κριῷ καὶ Ταύρῳ καὶ Διδύμοις καὶ Καρκίνῳ καὶ Παρθένῳ καὶ Ζυγῷ, μάλιστα ὅταν ἔχῃ τις δίκαιον πρᾶγμα ἢ χρῆμα ἀπαιτῇ· καὶ ἐν Σκορπίῳ καὶ Τοξότῃ καὶ Αἰγόκερῳ οὔσης, τῶν ἀγαθοποιῶν μέντοι ἐπιβλεπόντων αὐτὴν ἀκάκωτον οὖσαν. παραιτεῖσθαι τὰ ἐντυχικὰ οὔσης ἐν Λέοντι καὶ Ὑδροχόῳ καὶ Ἰχθύσιν. διὰ δὲ τὸ ἀμφίβολον τοῦ Τοξότου ἁρμόσει τὰς ἐντυχίας ποιεῖσθαι περὶ τῶν εἰς κατηγορίαν ῥεπόντων, χάριτος δὲ καὶ ὅσα αἰτήσεως ἔχει ἀνεπιτεύκτως ἔχει. εἰ δὲ ἴδῃς καὶ τὰς γενέσεις τούτων οἷς συντυχεῖν θέλεις,

καὶ δ' ὅταν ἐξ ὥρης † κεκλωμένον ἔν τινι ζῴῳ
κείμενον εἰς ἐνιαυτόν, ἔχει δ' ἐν τῷδε Σελήνην
ᾧτινι συμβαλέεις, μάλα κεν πεφιλήσεαι αὐτῷ.
ἢν ἔτος ἀμφοτέροισιν ὁμοῦ πέσῃ εἰς ἕνα χῶρον,
σύμφωνον· τὸ δ' ὅμοιον ἐπὶ ζῴων ἀκουόντων
ἠν ἢ δερκομένων, ἀριθμὸς δέ κεν ἐν Κρόνου εὖτε
ζωιδίῳ Παφίης τ' ἐκλειπτικὸς οὐ παροδεύῃ.
εὖτε δέ περ μέλλῃς φιλίας ξυνδήμεναι ἀρχήν,
πρῶτα μὲν ἀλλήλοις εὐσύνδετα φῶτά τοι ἔστω
καὶ δ' ἀγαθοὶ τούτοις ἐπιμάρτυρες, οἱ δ' ὀλοεργοί
εἶεν † ἀπόστροφοι· μᾶλλόν γε μέν ἐστι κακίων
Ἄρης Ἠέλιός † τ' ἐναντίος ἢ τετράγωνος
εἴη, ἀτὰρ Φαίνων, ὁπόταν λευκάντυγα Μήνην
† καὶ δ' ἄλλῳ συνίησι ἄμεινον ἐπεί κε πέλοιεν
ἀστέρες ὀρφναῖοι θέσιας λελαχόντες ἀγαυάς
χώραις αἶσι γάνυνται.

καὶ κατὰ τὰ πρόσωπα τοὺς ἀστέρας ἐφάρμοζε, τὰ μὲν στρατιωτικὰ τῷ Ἄρει, τὰ δὲ ἡγεμονικὰ καὶ βασιλικὰ Διί, τὰ πρεσβυτικὰ τῷ Κρόνῳ, τὰ θηλυκὰ τῇ Ἀφροδίτῃ, τὰ λογικὰ τῷ Ἑρμῇ.

1 σύνοδον P. 2 πολοῦ P. ἐκ π. dixisse videtur pro ἀντὶ π. ἔ ἔσεται P. 7 ἀποτοίη P. 9 manca est oratio. 10 Sagittarius est εὐμετάβολος, cf. Maximus, ed. Ludwich, p. 107, 14. 11 ὅσα καὶ P. 12 οἷς] ἢ P. 14 nil mutare ausus sum nisi ζώοις. 16 ὤτιν ξυμβάλεις μάλιστα κεν τε φίλησαι ἑαυτῶ P. 18 τὸ] τῶν P. 19 ἦεν P. χρόνω mutavi dubitans. 20 ζωδίω φιλίης ἐκληπτικὸς mutavi dubitans; fort. in ἀριθμός est vitium, et χρόνος dominum temporis, ζώδιον φιλίας amicitiae clerum designat. 21 ξυναλήμεναι P, nolui ξυνθήμεναι. 23 οἱ δολοεργοὶ P. 24 fort. formavit ἀποστρόφιοι. 25 possis Ἄρης Ἠελίῳ εἰ ἐν. et infra λευκάντυγι Μήνῃ. 26 ἀτὲρ P. 27 fuit sic fere : καὶ δ' ἄλλοισιν ἔασιν ἀμείνονες, εἴ κε π. 28 λελαχότες P. 29 ῥεσίεσσι γανῦνται P. 30 κατὰ in P extare non praesto, cum littera detrita sit.

De servitute.

Hephaest., III, 21. (Περὶ ἐλευθερώσεως)... φυλάσσειν δὲ χρὴ ἐν πρώτοις τὴν Σελήνην ἀκάκωτον καὶ ἀγαθοῖς συνάπτουσαν· ἐπεὶ τὸ ἐναντίον παθούσης ἡ δουλεία πολλῷ ἀμείνων ἔσται τῆς ἐλευθερίας, ὥς φησι Δωρόθεος ἐν ἔπεσιν·

201 δουλοσύνη κρείσσων καὶ ἐλευθερίης κε γένοιτο.

καὶ τὸ ἡμισφαίριον δὲ τό τε ὑπὲρ γῆν καὶ τὸ ὑπὸ γῆν ὁρατέον· οἱ γὰρ ὑπὲρ γῆν τὰ μετὰ τὴν ἐλευθερίαν μηνύουσιν, οἱ δὲ ὑπὸ γῆν τὰ ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ· καὶ ἐὰν μέν τις εἰς τὸ ὑπὲρ γῆν ἡμισφαίριον ᾖ τῶν ἀγαθοποιῶν, πάγκαλα τὰ μετὰ τὴν ἐλευθερίαν προμηνυτέα καὶ χρόνους ζωῆς·

202 Μήνη δ' ἐν δυτικῷ σὺν ἑοῖ φθοροποιὸν ἔχουσα
αἶψά κεν ἐξολέσειε πεφευγότα δούλιον ἦμαρ·

τουτέστιν ἀπολλύει εὐθὺς μετὰ τὴν ἐλευθερίαν οὕτω τυχοῦσα ἡ Σελήνη.

De interrogatione.

Hephaest., III, 26. Εἴ τις οὖν χρῄζων προσενέγκαι αἵρεσιν περὶ οἱουδήποτε πράγματος,

204 κεῖνον ἀφ' ὡρονόμοιο λογίζεο, σὸν δὲ τὸ δῦνον·

ἡ πρᾶξις τὸ μεσουράνημα, τὸ τέλος τὸ ὑπόγειον.

De mutuo dando et accipiendo.

Hephaest., III, 28, (Περὶ δανείων)... φυλάττου δὲ δανείζων τὴν τοῦ Ἑρμοῦ μετὰ Κρόνου στάσιν καὶ ἔτι τῆς Σελήνης ἐν ἀρχῇ τοῦ Λέοντος καὶ τῶν Διδύμων καὶ τοῦ Τοξότου, καὶ ὅτε τούτων αἱ ἀρχαὶ τῶν ζῳδίων

205 γαίης ὑπεραντέλλουσι.
εἰ δὲ λαβεῖν ἐθέλεις αὐτὸς χρέος, ὧδέ τοι ἔστω
λώιον· Ὑδροχόῳ καὶ Σκορπίῳ ἠδὲ Λέοντι
δῖα Σεληναίη καὶ Ἰχθύσιν ἀμφὶς ἐοῦσα
ἢ ἐνὶ Τοξευτῇ καί οἱ φάος ἐνδεὲς ἔστω,
210 ὣς δ' αὔτως καὶ ἀριθμός·

ἡ δὲ Ἀφροδίτη καὶ Ζεὺς καὶ ὁ Ἑρμῆς ἐπιμαρτυρήσωσι τῇ Σελήνῃ· πολὺ βέλτιον, ἐὰν καὶ τῷ ὡρονόμῳ [1].

6 δουλωσύνη P. pro καὶ in P nota verbi κέντρων. ἐπιθερίης καὶ γένοιτο P. 11 συνέει P. 12 δοῦλον P. 13 ἀπολύειν P. 25 ὑπὲρ ἀνατέλλουσιν P. 26 ὧδε] δέ P. 27 καὶ λέοντι P.

[1] Subiungo excerptum e cod. 3, f. 278ᵛ, ρλε', ad eundem locum carminis Dorotheani pertinens, quod ex ipso potius Dorotheo quam ex Hephaest., III, 28, fluxisse crediderim.

Δωροθέου Cιδωνίου περὶ δανείου.

Ἐὰν δανείσεσθαι θέλῃς, ἔστω ὁ μὲν ὡροσκόπος ὁ δανειστής, τὸ δὲ δῦνον ὁ δανειζόμενος, τὸ διδόμενον τὸ μεσουράνημα ἢ ὁ Ἑρμῆς καὶ ἡ Cελήνη· τὸ δὲ ὑπόγειον μηνύσει τὴν ἔκβασιν τοῦ χρέους. ἐὰν ἡ Cελήνη ἀκάκωτος, ἀπολήψεται ὃ ἐδάνεισεν· Ἑρμῆς δὲ ἀπὸ Κρόνου βλαπτόμενος βλάβην καὶ δόλον ἔσεσθαι τῷ δανείσαντι μηνύει ἀπὸ τοῦ δανεισαμένου. Ἑρμῆς ὑπὸ Ἄρεως βλαπτόμενος ἔρις καὶ μάχας καὶ κατηγορίας μεταξὺ ἀμφοτέρων ἔσεσθαι δηλοῖ. Ἐὰν δανείσασθαι θέλῃς, ἔστω ἡ Cελήνη Ὑδροχόῳ ἢ Cκορπίῳ ἢ Λέοντι ἢ Ἰχθύσιν ἢ Τοξότῃ λειψιφωτοῦσα καὶ τοῖς ἀριθμοῖς ἀφαιροῦσα, καὶ Ζεὺς καὶ Ἑρμῆς καὶ Ἀφροδίτη μαρτυροῦντες αὐτῇ καὶ τῷ ὡροσκόπῳ ἢ αὐτῇ μόνῃ· ἐὰν δὲ ἀμφοτέροις † ἐπι εἰκὸς δὲ καὶ τὸ δάνεισμα ἔσται.

De peregrinatione.

Hephaest., III, 30. (Περὶ ἀποδημίας).

211 Εἰ δέ νύ τις πάτρηθεν ἐπ' ἀλλοδαπὴν χθόνα βαίνοι,
αὐτὸν ἀφ' ὡρονόμου, χῶρόν γέ μεν εἰς ὃν ἄπεισιν,
ἐκ δυτικοῦ κέντρου, πρῆξιν δέ τοι ἐκ μεσάτοιο
ὕψεος εὖ φράσσαιο· τί δὲ <αὖ> τέλος ἔσσεται αὐτῷ,
215 ζῴῳ ὑποχθονίῳ σάφα κεν μάλα τεκμήραιο.

ἐπιζήτει, φησίν, τοὺς ἀγαθοποιοὺς τῶν ἀστέρων, ὁποίαν στάσιν ἔχουσι καὶ σχήματα· ἀγαθὸν γὰρ καθολικῶς μηδενὸς τῶν ἀστέρων στηρίζοντος καὶ συσχηματιζομένου τῇ Cελήνῃ τὰς ἐκδημίας ποιεῖν· συμφορώτατον δὲ ἀποδημεῖν τῆς Cελήνης αὐξούσης τῷ φωτὶ καὶ προστιθείσης τοῖς τε κατὰ μῆκος ἀριθμοῖς καὶ τῷ πλάτει. Post nonnulla alia : ταῦτα δὲ καὶ Δωρόθεος ἐν τοῖς ἔπεσιν ἀναδιδάσκει οὕτως·

216 ἐσθλὸς ἐν ὡρονόμῳ βεβαὼς ἐν πᾶσιν ἄριστος
ἐσθλὸς [δὲ] καὶ δύνοντι βεβὼς ἐπικερδέα χῶρον
κεῖνον, ἐφ' ὅν τις ἄπεισι, λέγει, κὴν εἵνεκα δόξης
εἰς αὐτὸν στέλλοιτο· παρὼν δ' ἐν τῷδε πυραυγὴς
220 Ἄρης ἢ Φαίνων κρυόεις ὅτε μέν γε βαρείας
νούσους, ἄλλοτε δ' αὖτε μάχας, ὅτε δ' ὕβριας αἰνάς.
μηδὲ Cεληναίης ἐπὶ δαίμονος οὐλομένοιο
ἠὲ τύχης, ὅπερ ἕκτον ἀφ' ὡρονόμοιο, βεβώσης
ἄρχοιο ξενίης· ἢ γὰρ τόδε πῆμα φυτεύει
225 ἠὲ δυσεργείην ἢ καὶ βιότῳ τινὰ λώβην.
ναὶ μὲν δὴ καὶ ἄνακτα <τόπων> τεκμαίρεο Μήνης

2 debebat δανείσασθαι. 4 fuit olim Cελήνη ᾖ. 7 formavit ἔρεις ut πόλεις. 12 possis ἐπιεικὲς [δὲ], sed aliud quid latere videtur. 15 πατρῶθεν P. 18 φρασεο-τί δὲ τ. ἔσται P. αὐτῇ P. 19 κεν μάλα] ε μάλιστα P. 26 βεβαὼς P. 30 γε] τις P. 32 ἐνι δαίμον' P (fort. fuit -μονος). 36 possis ἄνακτ' οἴκου et sim.

ἠδὲ καὶ ὡρονόμου, μήπου κεκρυμμένος εἴη
φέγγεϊ μαρμαρυγῇ <τε> δεδασμένος Ἠελίοιο.
εἰ δὲ στηρίζει τις ἀπ' ἀμφοτέρων † τούτων,
βαρδίστας κεν ὁδοὺς ἢ πρήξιας ἐκτελέσειεν.

καθολικῶς ἐκ παρατηρήσεως· ἐν τῷ δυτικῷ κέντρῳ τυχοῦσα ἢ ἐν τῷ τούτου ἀποκλίματι μακρὰς τὰς ἀποδημίας παρέχει, τοῖς τε ἀπὸ ξένης εἰς τὰ οἰκεῖα ἐρχομένοις τὸ αὐτὸ σχῆμα ταχείας τὰς ἀναστροφὰς δηλοῖ. τὸν οὖν τῆς Σελήνης, φησίν, οἰκοδεσπότην καὶ τοῦ ὡροσκόπου ὁρατέον, μὴ ὕπαυγοι εἶεν ἢ στηρίζοντες· παρολκὴν γὰρ ἢ ἀπραξίαν ἐργάζονται.

... ἀσύμφορον δὲ ἐν Κριῷ· οὐ μόνον γὰρ πλοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐμπορίας κατάρχεσθαι ἀηδές· ὁ δὲ Δωρόθεος οὐ δέχεται τοῦτο...

Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Νικαεὺς Πρωταγόρας· ὁ δὲ Δωρόθεος ἐν τοῖς ἔπεσι περὶ ἀναγωγῆς ταῦτα·

πλωέμεναι χατέουσιν ἀληθέα ταῦτά κεν εἴποις.
εὖτε Σεληναίῃ μῆτις κακὸς ἠέπερ ἐσθλὸς
μαρτυρέοι καὶ δ' αὐτὴ ὑπερχθονίη φορέοιτο
τῶν πρώτων Κριοῖο παρερχομένη μοιράων
εἰς δεκάτην, οὕτω κεν ἐΰπλους τεκμαίροιο.
Ταύρῳ δὲ μέγα χεῖμα, κακὸς δὲ <ἑ> μῆτις ὁράτω,
λυγρὸν ἐπεὶ τούτοις ἔργου τέλος αἰὲν ὁμαρτεῖ.
ἐν Διδύμοις εὖτ' ἄν τις ἀπ' ὀγδοάτης ἀνάγηται,
νόστος μὲν χρόνιος τότε γ' ἔσσεται, ἀλλ' ἐπιτερπής·
Καρκίνος αὖ πολλαῖς κεν ἀνιήσειε γαλήναις,
ἀλλ' οὐδὲν βλαφθεὶς ἀφίκοιτό κεν ᾗχι θελήσει.
αἴ κε δ' ἐπὶ βλοσυροῖο τύχῃ † καθε Λέοντος,
ἔσται τις κίνδυνος ὑπέρθ' ἁλὸς ἀνέρι τούτῳ·
μαρτυρέων δ' ὀλοός τις ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγεα θήσει.
ναὶ μήν, Παρθενικὴ σταχυηφόρος, οὔτι † περώην
οἴσεις ἀνομένοις πλόον ἀνδράσιν· ἀμφὶ Ζυγῷ δὲ
ἐκ μοίρης δεκάτης οὐ μέμψεται οὔτε κέλευθον
ὑγρὴν οὔτε περ ἄλλο, καὶ ἣν † ἔστωηοσ ἴῃσι.
Σκορπίῳ ἀμφὶς ἐοῦσα τὰ μὲν κατὰ πόντον ἐκείνοις
ἀσφαλέως θήσει, ψυχὴν δ' εἴωθε ταράσσειν.
Τοξευτὴς χειμῶνα φόβους τ' ἐπισύρεται ἄλλους.
εὔπλοος Αἰγόκερως, ὅτ' ἀμείψεται ἐννέα μοίρας·
ἔμπης δ' αὖτε καὶ αὐτὸς ἄγει ταραχήν τινα θυμῷ.

1 ὡρονόμοιο μήπου κεκρυμένοι ἢ P. 2 φθέγγεα μ. δεδασμένοι P. 4 βραδεῖς τάς κεν P. 6 τοὺς ... ἐρχομένους P. 15 ἀλητέα P. 18 παρεχομένη P. 19 κεΰπλοας P. 21 ἐπὶ τούτους P. 22 ἐστάν τις P. ἀποδογδοάτης P. 23 χρόνοις τό γε ἔσται P. 26 καὶ καδε βλ. P at fort. in καθε latet καθύπερθε: λέονος P. 28 ἀλγεσθήση P. 30 ενομένοις P. 32 ἔστω compendio solito exprimitur. 34 ἀσφαλεσθήση P. 35 χειμώνων ἀφόβους P.

νωθὴς Ὑδροχόος, τὸ δὲ τοι τέλος οὐκ ἐπίμεμπτον.
235 Ἰχθύσι δ' αὖ † κίνδυνον νόσον τ' ἐπὶ τοῖσιν ἔσεσθαι
σημαίνει, Θουροῖο μάλιστα <δὲ> δερκομένοιο
λυγρὴ μαρτυρίῃ· πεφύλαξο δὲ νήϊον ἰστόν.

φησὶ γὰρ ἐν τοῖς ἑξῆς· μὴ ἔστω ἡ Σελήνη συνάπτουσα τῷ Κρόνῳ στηρίζοντι μήτε τετράγωνος. λέγει γὰρ ὅτι, ἐὰν καὶ τριγωνίζῃ, καὶ οὕτως μόγις σωθήσονται ἐκβαλόντες τοῦ φορτίου. συνδιατιθέντος δὲ μετ' αὐτῶν στηρίζοντος καὶ τοῦ Ἑρμοῦ πλείονα καὶ χείρονα τὰ κακὰ ἔσται, ἀγαθοποιοῦ δὲ ὁρῶντος ἐλαφρὰ τὰ κακά.

258 εἴκελα δ' αὖ τούτοις ῥέξει Κρόνος ὡρονομεύων
καὶ χωρὶς Μήνης ἑλικώπιδος· εἰ δ' ἐν ζῴῳ
260 εἴη ὅπῃ καὶ πρόσθεν, ὅτ' ἔκπεσε μητέρος ἀνήρ,
ἠὲ τρίγωνος ἐὼν ἢ καὶ τετράγωνος ἐκείνῳ
ἠὲ καὶ ἄντικρυς, τότε κεν μήκιστα γένοιτο.
εἰ δὲ θέσιν τοίην, οἵην Φαίνοντος ἔλεξα,
σχοίη Ἄρης Μήνης καθ' ὑπέρτερον

ἡμισφαίριον ἐρχομένης, τουτέστιν εἰς τὸ δέκατον ἀπ' αὐτοῦ ἐρχομένης μάλιστα, κακὰ σημαίνει καὶ μίση καὶ στάσεις καὶ ἐν αὐτῇ τῇ νηὶ καὶ ἕως αἱμαγμοῦ·

265 εὖτε δέ κεν Πυρόεις Φαίνων θ' ἅμα καὶ τρίτος Ἑρμῆς
τοίην ἄλλοθεν ἄλλος ἐπισκοπέῃσι Σελήνην
ἥπερ καὶ ἐξ ὁμόθεν, στυγερὸς καὶ ἄφυκτος ὄλεθρος.
ἶσα δὲ καὶ Στίλβοντι μιγεὶς ὀλοφώιος Ἄρης.
ἣν δὲ Κρόνος καὶ Ἄρης ὁ <μὲν> Ἥλιον ὃς δὲ Σελήνην
270 δέρκηται, καὶ τοῖσιν ἀεικέα λυγρὰ πιφαύσκει.
Ζεὺς δ' ὅτε τετράπλευρος ἄνω χθονὸς εἴδετ' ἰοῦσαν
ἠύκερον Μήνην, τότε κεν πλόος ἔσσεται ἐσθλός.
καὶ πρῆξις τούτοις καὶ ἐλπίδες αἱ κατὰ θυμὸν
ἕψονται μάλα † δ' ἄν κεν, ἐπὴν ἐρόεσσα Κυθήρη
275 Αἰγιόχῳ λεύσσῃσιν ὁμοῦ· κἢν ἄλλοθεν αὐτὴ
ὀσσομένη, τότε πολλὰ χαρίσσεται οἷα λέλεκται.
καλὰ δὲ καὶ μουνὰξ κραιπνὴν ὁρόωσα Σελήνην
δώσει Κύπρις ἄνασσα καὶ ὠφελίας τινὰς ὠκεῖς
καὶ πλόον ἠρεμέοντα γυναικείους τ' ὀαρισμούς.
280 εὖτέ γε μὴν φάεσσι δυσὶν νωμήτορες ἐσθλῶν,
Ἠελίῳ Μήνῃ τε, σὺν Ἑρμάωνι γένωνται
μάρτυρες, οὐκ ἔσται τούτου πλόος ἄλλος ἀμείνων.
ἡνίκα δ' ὡρονόμῳ κακομήτιες ἐγγεγάωσιν

1 τοι] τι P. 2 possis ὀδύνην τε νόσον τ. 8 αὐτοὺς P. 11 fort. ἐνὶ ζῴῳ. 14 ἢ καὶ ἄντικρυ P. 16 μήνας καθ' ὕπερον P. 21 ἄλλοθι P. 22 ἴπὲν P. 24 ἡλίω P. 26 ἀνὰ χ. ἴδηται οὖσαν P. 30 λεύσησιν P. 31 χαρίσεται P. 35 φάεσι P. 37 οὐκέτε P.

ἀστέρες, † εὐρύκεται δὲ θοῇ συνέωσι Cελήνῃ,
ἢ καὶ ἐναλλάγδην, σκαιὴν ποιοῦσι θάλασσαν.

. . . . κρύψας ἐνέθηκεν
φαρμακόεν † λύσις· ἀτὰρ οὔτι γε Καρκίνος αἴθων
οὔτε Λέων τούτοισιν ἐπάρκιος. ἡ δέ νυ Κούρη
ἐσθλὴ καὶ Ζυγὸς ἶσον. ἀτὰρ χθόνα ποσσὶν ἀμύσσων
Cκορπίος οὐκέτι τοῖος· Ὀιστευτῆρι τε ῥέζειν
ἠδὲ καὶ Αἰγοκερῆϊ· καθ' Ὑδροχόου δὲ βεβώσης
ὥρης ἢ Μήνης ἀνεμώλια πάντα τελέσσεις.
ἐν δέ τοι Ἰχθύσιν ἔστιν ἀπὸ ἕο λυγρὰ διώκειν.
Ζεὺς δὲ καὶ Ἀφρογενὴς <ὥρῃ> Μήνῃ τε παρέστων
ἠέ νυ λευσσόντων· σκεδάσουσι γὰρ αὐτίκα πῆμα.

De discordiis.

Hephaest., III, 34. (Περὶ κριτηρίων καὶ ἐκκλήτου καὶ νίκης καὶ ἥττης)... ἐκτεθείσθω δὲ καὶ τὰ παρὰ Δωροθέῳ περὶ τούτων εὐεπείας χάριν καὶ μνήμης·

ναὶ μὴν εἰς κρίσιας περινεικέας ὀρνυμένοισι
ὧδε σύ κεν χατέουσιν ἀληθείην ἀγορεύσεις.
λάμβανε δ' ἐκ ζῴοιο κατήγορον ὡρονομοῦντος·
κἢν μὲν ἔοι στερεόν, γνώμην ἣν ἔσχε φυλάξει.
ἐκ δέ νυ τῶν, ἃ δίσωμα φατίζεται, ἐκ μετανοίης
τρέψεται ἐξ ἑτέροιο καὶ εἰς ὁδὸν ἵξεται ἄλλην.
ζῳοῖς δ' ἐν τροπικοῖς ἀτελὴς τοὐδ' ἔσσεται ὁρμή.

τὰ ἄλλα ἐφεξῆς ὁμοίως· ἐν δὲ τῷ τέλει φησίν·

. . . . εὖτε δ' ἂν ἄμφω
ὥρης καὶ δύσιος γίνοιντό κεν εἰν ἑνὶ ζῴῳ
ἐρχόμενοι βασιλῆες ἐν οἰκείοισι προσώποις,
φράζεο νείκεα ταῦτα· καὶ Ἑρμείαο μὲν ὄντος
ζωιδίου, πρὸς τέκνον ἢ ἐν τέκνοιό γε τάξει
κείμενον· εἰ Παφίης δὲ τύχῃ, κατέναντα γυναικῶν
ἢ καὶ ἀδελφειῆς προσκηδέος ἠὲ θυγατρὸς
ἠέ νυ θηλυτέρης, ξυνὸν λέχος ἤτε λέλογχεν.
εἰ δ' ἀφ' Ἐνυαλίου . . . .
† οἰκρούς. . . . .

1 latet εὐεργεῖς vel sim. δὴ P. 3 seqq. ad aliud caput (περὶ φαρμάκων vel sim.) pertinere videntur, plura igitur exciderunt. 4 sitne λύσσης an λύσεις diiudicari nequit. ἀρτὰρ ὅ τι (litt. erasa) P. 6 ποσὶν P. 7 infinitivus pro imperativo. 8 αἰγοκήρηϊ P. 9 τελέσεις P. 12 λευσόντων P. 17 περ ἢ νείκαια P. 26 ἓν P. 28 ἑρμίω μὲν ὄντως P. 31 ἀδελφῆς π. ἢ P. 32 λέλοχεν P. 33 et 34 spatia vacua relicta in P.

. . . . ὅτε δ' αὖτε πέλει τόπος Αἰγιόχοιο,
ἤτοι πρεσβυτέροισιν ὁμαίμοσι δηριόωσιν
ἢ θείοις. εἰ δ' αὖτε Κρόνου, γενέτας κεν ἐφεύροις
ἢ πάππους ἢ τοῖσιν ἐοικότας <ἔκ τε> χρόνοιο
ἔκ τε γένους. τὰ δὲ ὅμοια καὶ Ἠελίου ἐνὶ χώρῳ.
ἐν δὲ Σεληναίης ἢ μητέρας ἢ μητρυιάς.

De inclusis in carcerem.

Hephaest., III, 36. (Περὶ τῶν εἰργομένων). Περὶ δὲ τῶν εἰργομένων ἐπιτηρητέον τὴν Σελήνην καθ' αὑτήν, ἐν ποίῳ ζῳδίῳ τυγχάνει τῇ ὥρᾳ τοῦ εἴργεσθαι· καὶ ἐὰν μὲν τύχῃ ἐν Κριῷ,

. . . . λύσιν τέκμαιρε ταχεῖαν.
ἐν Ταύρῳ μενέει δὲ πολὺν χρόνον· εἵνεκα δ' αὖτε
κτήσιος ἣν ἄρα τοῦτο πάθῃ, ταύτην μὲν ὀλέσσει.
ὕστερον αὖ φυλακὴν καὶ ἄλγεα φεύξεται αὐτός.
ἐν δὲ Κασιγνήτοις, εἰ μὴ λύσιν ἐν τρισὶν ἕξει
ἤμασι τοῖς πρώτοις, τετρύσεται ἐν κακότητι.
Καρκίνος αὖτ' ἐπὶ δηρὸν ἀεικείῃ μιν ἐρύξει.
εὖτε δὲ βρυχητῆρος ὑπερφορέοιτο Λέοντος,
ἀνδρὸς ἐρισθενέος καὶ μείζονος ἄλγε' ἔκητι
† ἕπεται οὐδὲ μίνυνθα συνέσσεται ἀλλ' ἐπὶ δηρόν.
ἀμφὶ δὲ Παρθενικῇ μάλα κεν ῥέποι ἔνθα καὶ ἔνθα,
ὅττι κε τεκμαίροιο· τὸ δὲ πλέον ἔστ' ἐπ' ἀρωγῇ.
ἐν Ζυγῷ ἔπλετο φύξις· ἐν ὀκταπόδῳ δὲ Σελήνη
Σκορπίῳ <εἰ> βεβάῃσιν, ἀεικείῃ μιν ἐρύξει
οὐδ' ὀλίγον μίμνοι κεν ἐπὶ χρόνον, ἔμπα δὲ λύει.
Τοξευτὴρ ἐπὶ μακρὸν ἐν ἄλγεσιν ἀνέρα <θήσει>,
πλὴν ἄνεσιν δεσμοῖο παρέξει . . . .
αὐτὰρ ἐν Ὑδροχόῳ καὶ Ἰχθύσι δὴν μενέουσι
τειρόμενοι χαλεπῇ τε κακηπελίῃ μογέοντες.
ταῦτα Σεληναίης μούνης τούτοισιν ἐπούσης,
οἷς προέφην· θέσιες γὰρ ἐναλλάσσουσί μιν ἄστρων,

τουτέστιν οἱ μὲν ἀγαθοποιοὶ συνόντες ἢ ὁρῶντες ταχεῖαν τὴν ἄφεσιν ποιοῦσιν, οἱ δὲ κακοποιοὶ οὐκέτι.

εἰ δ' ἄρ' ὁμοῦ Μαίης τε πάϊς Φαίνων τε καὶ Ἄρης,
τῇδέ μιν ἐν δεσμοῖς φθισίβροτος αἶσα κίχησι.

1 αἰχιόχοιο P. 2 δηδίωσιν P. 3 ἐν et γενετάο ut vid. et ἐφεύρης P. 4 πάππου et ἐοικότε P. 5 ἐν P. 6 τε σεληνένησϊ μ. ἠὲ P. 12 δὲ μενέει δὲ P. 13 ὀλέσει P. 14 δ' αὖ φυλακτηκήν P. 17 ἀεικίῃ μὴν P. 19 ἕκητι] ἐκεῖα P. 20 fort. nil latet nisi ἕσσεται συ ἕσεται P. 22 καὶ τεκμαίρεο P. πλέονεσ ἔπι (vel ει) ρωγῆ P. 23 σελήνην P. 24 βέβλησιν P. 28 ἀτὰρ P. 29 κακὴ πελείῃ P. 30 μόνης P. 31 μινὰς ἄστρων P. 35 δενμοῖς P.

καὶ δ' ὥρην φράζοιο τίνες τ' ἐπιμάρτυροι αὐτῇ
κείνην, ᾗ ῥ' ἐφύτευσε καὶ ἤγαγεν ἀνέρ' ἐς ἦμαρ.
κρέσσων αὖ τούτοισι Σεληναίη μινύθουσα
ἔσσεται. αὐξομένη δὲ [τε] χερειότερ' ἔργα τελέσσει.
καὶ Μήνη σύνδεσμον ἐπὴν μέλλησιν ἄνασσα
λυέμεναι, τόδε σῆμα κακῶν τεκμήρατο φύξιν.
κῆν συναφὴν ἀκτῖσιν ὑπ' Ἠελίοιο τυχούσῃ
Κύπριδι ποιῆται, τότε δ' ἂρ βροτὸν αἰνὰ παθόντα
ἐκ συνοχῆς λύσειεν ἀεικελίων τ' ὀδυνάων.
ὥς δὲ καὶ Ἑρμείῃ συναφὴν δυτικῷ γεγαῶτι
ἑσπερίῳ τεύξασα κακῶν ἀπότευξιν ἔδωκε.
μέσσοις δ' ἐν ζῴοισιν ἀφ' ὕψεος οὐρανίοιο
εἵως δυομένου, ἵνα τε κλίσις εἰς νότον ἐστίν,
Κύπριδι συμμίσγουσα καὶ Ἑρμάωνι συνοῦσα
ῥύεται ἐκ δεσμοῖο, καὶ ἣν ἑλικῶπιν ἄνασσαν
Αἰγίοχός τε Κρόνος τε τριγωνίζωσιν ὁρῶντες
† οὔφιν ἄνευ . . . .

Hephaest., III, 37. (Περὶ δραπετῶν) incipit nunc a verbis : ταῦτα μὲν ἐν τοῖς ἔπεσι Δωρόθεος. Ergo librariorum pigritia versus interierunt.

1 βράζοιο P. 2 εἰς πῆμα P. 3 αὐτοῦ τοῖς P. 4 ἔσεται P. 8 δ' ἂρ] γὰρ P. 10 ἑρμήην ἴσον ἀμφοῖμ P. 12 μέσοις P. 14 κύπρι P. 16 αἰχίοχος et τριγωνί ζουσιν P. 17 spatium magnum relictum in P.

ERRATA

P. 7, v. 4, lege f. 234.
P. 27, v. 7, lege f. 202ʳ.
P. 42, n. 1, v. 3, lege εἰς τὸ α' βιβλίον.
P. 51, inter F. 83ʳ et F. 85, lege F. 84ʳ (pro 85ʳ).
P. 64, v. 23, lege Ἀντίγονος.

INDEX CODICUM

Consensus Numerorum

Cracovienses 2363				=	cod.	15
„ 2526				=	„	16
Nikolsburgensis II, 241				=	„	17
Vindobonenses	hist.	graec.	113	=	„	9
„	„	„	122	=	„	10
„	med.	„	8	=	„	11
„	„	„	27	=	„	12
„	„	„	49	=	„	13
„	philos.	„	15	=	„	5
„	„	„	37	=	„	6
„	„	„	108	—	„	1
„	„	„	115	=	„	2
„	„	„	179	=	„	3
„	„	„	190	=	„	7
„	„	„	262	=	„	4
„	„	„	287	=	„	8
„	theol.	„	244	=	„	14

INDICES NOMINUM

Numeri priores paginam et versum designant, posteriores uncis inclusi codicem et folium

---

I. NOMINA SCRIPTORUM

II. NOMINA CETERA

TABULA ARGUMENTI

CATALOGUS CODICUM

APPENDIX

Excerpta ex codice 1 (Phil. gr. 108)

Excerpta ex codice 2 (Phil. gr. 115)

Excerpta ex codice 3 (Phil. gr. 179)

INDICES

Bruxellis. — Typis Polleunis & Ceuterick.

EN VENTE CHEZ LE MÊME ÉDITEUR :

CATALOGUS CODICUM ASTROLOGORUM GRAECORUM :

I. **Codices Florentinos** descripsit Alexander Olivieri. Accedunt fragmenta selecta primum edita a Boll, Cumont, Kroll, Olivieri, 1898 . . . . 8 00

II. **Codices Venetos** descripserunt G. Kroll et A. Olivieri. Accedunt fragmenta primum edita a Boll, Cumont, Kroll, Olivieri, 1900 . . . . 10 00

III. **Codices Mediolanenses** descripserunt Aemygdius Martini et Dominicus Bassi, 1901 . . . . 3 00

IV. **Codices Italicos** praeter Florentinos, Venetos, Mediolanenses, Romanos, descripserunt Bassi, Cumont, Martini, Olivieri, 1903 . . . . 10 00

V. **Codices Romani**. Pars prior, auctoribus Francisco Boll et Francisco Cumont, prelo tradita est.

VI. **Codices Vindobonenses** descripsit Guilelmus Kroll. 1903 . . . . 5 00

Cumont (**Franz**), *Textes et Monuments figurés relatifs aux mystères de Mithra,* publiés avec une introduction critique. Deux volumes in-4°, avec 509 figures dans le texte, 9 planches en héliotypie et 1 carte 90 00

— *Les Mystères de Mithra,* in-8°, 84 pages et 1 carte . . . 5 00

Gaspard (**Camille**), *Essai de chronologie pindarique,* in-8°, 196 pages. 5 00

Michel (**Charles**), professeur à l'Université de Liège. — *Recueil d'Inscriptions grecques pour servir à l'étude de l'Histoire et des Institutions de la Grèce ancienne jusqu'à la Conquête romaine.* Préface par B. Haussoulier, directeur d'études à l'École pratique des Hautes Études. Fort volume in-8° de xxvi-1000 pages 20 00

Van den Gheyn (**J.**), *Catalogue des Manuscrits de la Bibliothèque royale de Belgique,* Tome premier (Écriture-sainte et Liturgie), 1901, in-8°, xvi-592 pages 12 00

— Tome deuxième (Patrologie), 1902, in-8°, viii-414 pages . 12 00

3 2044 019 268 051

